

লা ইলাহা ইল্লাহু মুহাম্মাদুর রাসুলুল্লাহ

পাঞ্চিক
আহমদী

The Ahmadi Fortnightly
Since 1922

নবপর্যায় ৮৩ বর্ষ | ১৯তম সংখ্যা

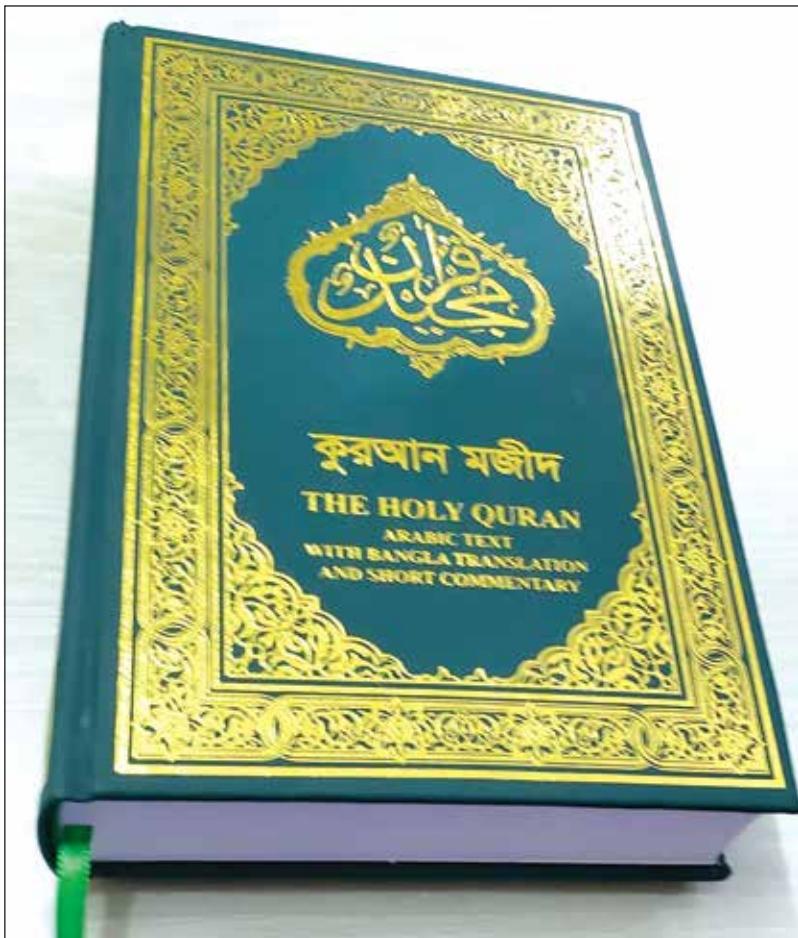
রেজি. নং-ডি. এ-১২ | ২ বৈশাখ, ১৪২৭ বঙ্গাব্দ | ২ রম্যান, ১৪৪২ হিজরি | ১৫ শাহাদাত ১৪০০ ই. শা | ১৫ এপ্রিল, ২০২১ ইসাব্দ

সুখবর!

সুখবর!

সুখবর!

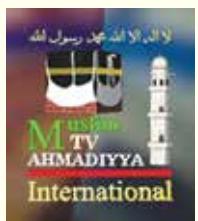

‘পবিত্র কুরআন পুনর্মূদ্রণ করা হয়েছে’

বঙ্গানুবাদ ও ব্যাখ্যাসহ পবিত্র
কুরআন স্পষ্টাক্ষরে এবং
সহজে বহনযোগ্য আকারে
পুনর্মূদ্রণ করা হয়েছে,
আলহামদুলিল্লাহ্। আগ্রহীগণ
আহমদীয়া মুসলিম জামা’তের
কেন্দ্রীয় লাইব্রেরিতে
যোগাযোগ করে নিজ নিজ
কপি সংগ্রহ করতে পারেন।

এমটিএ-তে সরাসরি ভূয়র (আই.)-এর জুমুআর খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাত্মিকভাবে জীবিত রাখুন

এমটিএ-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

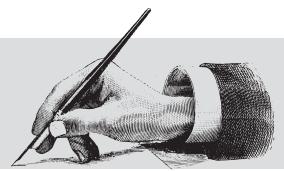

mta
INTERNATIONAL

এমটিএ দেখুন!
অবক্ষয়মুক্ত থাকুন!

- (১) শুক্রবার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৬.০০ সরাসরি সম্প্রচার। পুনঃপ্রচার রাত ১০.২০
মিনিট এবং ভোর-রাত ৪.০০।
- (২) শনিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮.১০ এবং বিকাল ৫.০০।
- (৩) রবিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৭.০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত ৮.০০।

— সম্পাদকীয় —

রম্যানে কুরআন পাঠে হোক আত্মার প্রশান্তি

পবিত্র কুরআনে আল্লাহ্ তা'লা বলেছেন, “রম্যান সেই মাস যাতে (বা যার সম্পর্কে) কুরআন অবতীর্ণ করা হয়েছে মানবজাতির জন্য এক মহান হিদায়াতরূপে এবং হিদায়াতের বিশদ বিবরণ আর সত্য-মিথ্যার মাঝে পার্থক্যকারীরূপে” (বাকারা: ১৮৬)। উক্ত আয়াত রম্যানে গভীরভাবে অভিনিবেশ সহকারে কুরআন পাঠের প্রতি মু'মিনদের দৃষ্টি আকর্ষণ করেছে। একদা এক ব্যক্তি হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-কে প্রশ্ন করেন, “কুরআন শরীফ কীভাবে পড়া উচিত?” উক্তরে তিনি (আ.) বলেন: “পবিত্র কুরআন গভীর অভিনিবেশ, মনোযোগ ও মনোনিবেশসহকারে পাঠ করা আবশ্যক। হাদীস শরীফে বর্ণিত হয়েছে, ‘কুরআনের এমন অনেক পাঠকারী দেখা যায় যাদেরকে কুরআন অভিসম্পাত করে।’ তথা যে ব্যক্তি কুরআন পাঠ করে কিন্তু তদনুযায়ী আমল করে না, তাকে কুরআন অভিশাপ দেয়। কুরআন তিলাওয়াতের সময় যখন কুরআনের রহমতের আয়াত আসে তখন যেন খোদা তা'লার রহমত যাচনা করা হয় আর যেখানে কুরআনে কোন জাতির শাস্তির বিষয়ে উল্লেখ করা হয় সেখানে খোদা তা'লার শাস্তি থেকে রক্ষা লাভের জন্য তাঁর আশ্রয় প্রার্থনা করা উচিত তথা তওবা ও ইন্তেগফার করা এবং গভীর অভিনিবেশসহকারে কুরআন পাঠ করা উচিত অর্থাৎ তদনুযায়ী আমল করা আবশ্যক।” (মলফুয়াত, পঞ্চম খণ্ড, পৃষ্ঠা: ১৫৭, এডিশন ২০০৩, রাবণ্যাহ থেকে প্রকাশিত)

কুরআনের সূক্ষ্ম জ্ঞান এবং নিগৃঢ় তত্ত্ব জ্ঞানের জন্য কী করা উচিত? এই প্রশ্নের উক্তর আমরা হ্যরত মসীহে মাওউদ (আ.)-এর বাণী থেকে শিখতে পারি। তিনি (আ.) বলেন: “বাহ্যিক জ্ঞান এবং কুরআনের জ্ঞান অর্জনের মাঝে অনেক বড় পার্থক্য রয়েছে। জাগতিক ও গতানুগতিক জ্ঞানার্জন তাকওয়ার সাথে শর্তসাপেক্ষ নয়। আরবী ব্যাকরণ, চিকিৎসা শাস্ত্র, দর্শন,

জ্যোতির্বিদ্যা, পদাৰ্থবিদ্যা ইত্যাদি পড়ার জন্য নামায রোয়ায় নিয়মানুবর্তী হওয়া আবশ্যক নয় আর ঐশ্বী আদেশ ও নিষেধকে সর্বদা দৃষ্টিতে রাখাও আবশ্যক নয় তবে নিজেদের সকল কথা এবং কর্ম আল্লাহ্ তা'লার নির্দেশাবলীর অধিনস্ত রাখা আবশ্যক। অনেক সময় দেখা গেছে, জাগতিক জ্ঞানের বিদ্যুৎ পঙ্গিত এবং জাগতিক জ্ঞান অন্বেষী নাস্তিকতার শিকার হয়ে সকল প্রকার পাপাচারে লিঙ্গ থাকে এবং অধুনাকালে পৃথিবীর সামনে এর জাঙ্গল্যমান দৃষ্টান্ত বিদ্যমান; যদিও ইউরোপ আমেরিকা জাগতিক জ্ঞানে অনেক উন্নতি করছে আর নিয়দিন নিয়ন্তুন জিনিস আবিষ্কার করে থাকে কিন্তু তাদের আধ্যাত্মিক ও নৈতিক অবস্থা অত্যন্ত লজ্জাকর। লন্ডনের পার্ক আর প্যারিসের হোটেলের বৃত্তান্ত যা পত্রিকায় ছেপেছে তা উল্লেখ করতেও আমাদের রঞ্চিতে বাধে। কিন্তু স্বর্গীয় জ্ঞান এবং কুরআনের নিগৃঢ় তত্ত্ব জ্ঞানের জন্য প্রথম শর্ত হল, ‘তাকওয়া’ বা খোদা ভীতি। এ ক্ষেত্রে ‘তওবাতুন নসু’ অর্থাৎ (বিশুদ্ধ চিত্তে) খাঁটি তওবা করার প্রয়োজন রয়েছে। যতক্ষণ পর্যন্ত মানুষ পূর্ণ বিনয় ও ন্মতার সাথে খোদার নির্দেশাবলী শিরোধার্য না করবে, তাঁর নির্দেশাবলীর ওপর প্রতিষ্ঠিত না হবে আর তাঁর প্রতাপ ও তাঁর ভয়ে ভীতিবিহীন হয়ে বিনয়ের সাথে প্রত্যাবর্তন না করবে, ততক্ষণ পর্যন্ত (মানুষের সম্মুখে) কুরআনের জ্ঞানের দ্বার উন্মোচিত হতে পারে না আর আত্মার এসব গুণাবলী এবং বৃত্তির প্রতিপালন কুরআন থেকে সে পেতে পারে না- যা লাভের ফলে আত্মায় এক প্রকার আনন্দ ও প্রশান্তি লাভ হয়।” (মলফুয়াত, পঞ্চম খণ্ড, পৃষ্ঠা: ৪২৫-৪২৭, ১৯৮৪ এডিশন)

আল্লাহ্ তা'লা এই রম্যানে আমাদেরকে সঠিকভাবে কুরআন তিলাওয়াতের মাধ্যমে পবিত্র কুরআনের শিক্ষায় আলোকিত হওয়ার সৌভাগ্য দান করুন।

মুক্তিপত্র

১৫ এপ্রিল ২০২১

কুরআন শরীফ

৩

হাদীস শরীফ

৪

অমৃতবাণী

৫

ইয়ালায়ে আওহাম (দ্বিতীয় অংশ)

৬

কবিতা: খিলাফতে আহমদীয়া

৭

সোহেল মাহমুদ

২৬ মার্চ, ২০২১ তারিখে যুক্তরাজ্যের টিলফোর্ডে
অবস্থিত মুবারক মসজিদে প্রদত্ত হয়রত খলীফাতুল
মসীহ আল খামেস (আই.)-এর জুমুআর খুতবা
বিষয়বস্তু: আহমদীয়াতের ইতিহাসে ২৩ মার্চ স্মরণীয়

৮

২ এপ্রিল, ২০২১ তারিখে যুক্তরাজ্যের টিলফোর্ডে
অবস্থিত মুবারক মসজিদে প্রদত্ত হয়রত খলীফাতুল
মসীহ আল খামেস (আই.)-এর জুমুআর খুতবা
বিষয়বস্তু: হয়রত উসমান (রা.)-এর স্মৃতিচারণ

১৬

সীরাতুল মাহদী (আ.)

২৭

প্রগতা: হয়রত মির্যা বশির আহমদ এম.এ. (রা.)

ভাষান্তর: মওলানা জুবায়ের আহমদ বিপু

পবিত্র রময়ানে আমাদের করণীয়

২৯

আনোয়ারা বেগম

পর্ব-১১

৩০

প্রাণপ্রিয় হ্যুর (আই.)-এর সাথে মোলাকাতে প্রশ্নোত্তর
[৩১ অক্টোবর ২০২০ জামেয়া আহমদীয়া ইন্দোনেশিয়ার
ছাত্রদের সাথে]

কবিতা: নতুন ঈদ

৩২

মোহাম্মদ এহসানুল হাবিব জয়

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত

৩৩

বাংলাদেশের সালানা জলসা

মোহাম্মদ জাহাঙ্গীর বাবুল

‘এপ্রিল ফুলের’ বিশাদময় ইতিহাস

৩৫

অতৎপর আহমদীয়াতের মাধ্যমে

স্পেনে ইসলামের গৌরবোজ্জল বিজয়

খন্দকার মাহবুব উল ইসলাম

স্মৃতিময় ঘটনাবহুল কিছু কথা

৩৯

আলহাজ্জ মীর মোহাম্মদ আলী

বিবাহ-শাদী এবং আমাদের করণীয়

৪৪

কেন্দ্রীয় রিশতানাতা দপ্তর, বাংলাদেশ

বিবাহ সংবাদ

৪৭

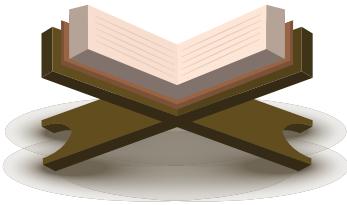
সংবাদ

৪৮

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পড়ুন এবং গ্রাহক হোন। পৃথিবীর যে প্রান্তেই থাকুন না
কেন- পাক্ষিক ‘আহমদী’র সাথেই থাকুন। ইন্টারনেটের মাধ্যমে ‘আহমদী’ পত্রিকা

পড়তে Log in করুন www.theahmadi.org

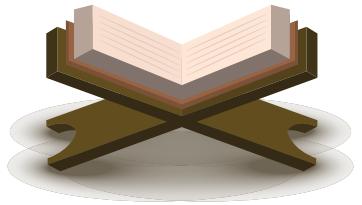
পাক্ষিক ‘আহমদী’র নতুন ই-মেইল আইডি-
pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

[ଚଲମାନ]

କୁରାନ ଶରୀଫ

ସୂରା ମାରହ୍ୟାମ-୧୯

୪୪ । ହେ ଆମାର ପିତା ! ନିଶ୍ଚଯ ଆମାର କାହେ ସେଇ ଜାନ ଏସେ ଗେଛେ ଯା
ତୋମାର କାହେ ଆସେ ନି । ସୁତରାଂ ତୁମି ଆମାର ଅନୁସରଣ କର । ଆମି
ତୋମାକେ ସଠିକ ପଥ ଦେଖାବୋ ।

୪୫ । ହେ ଆମାର ପିତା ! ତୁମି ଶୟତାନେର ଉପାସନା କରୋ ନା^{୧୭୪} । ନିଶ୍ଚଯ
ଶୟତାନ ରହମାନ (ଆଳାହର) ଅବାଧ୍ୟ^{୧୭୫} ।

୪୬ । ହେ ଆମାର ପିତା ! ଆମି ଅବଶ୍ୟାଇ ଭୟ କରଛି ରହମାନ (ଆଳାହର)
ପକ୍ଷ ଥେକେ ତୋମାର ଉପର କୋନ ଆୟାବ ନେମେ ନା ଆସେ ଏବଂ (ସେ ସମୟ)
ତୁମି ନା ଆବାର ଶୟତାନେର ବନ୍ଧୁ (ସାବ୍ୟନ୍ତ) ହୟେ ପଡ଼ି ।

୪୭ । ସେ (ଅର୍ଥାଂ ଇବରାହୀମେର ପିତା) ବଲଲୋ, ‘ତୁମି କି ଆମାର
ଉପାସ୍ୟଦେର ଅବଜ୍ଞା କରଛୋ ? ହେ ଇବରାହୀମ ! ତୁମି ବିରତ ନା ହଲେ ନିଶ୍ଚଯ ଆମି
ତୋମାକେ ପାଥର ମେରେ ହତ୍ୟା କରବୋ^{୧୭୬} । ଆର ତୁମି ଦୀର୍ଘକାଳେର ଜନ୍ୟ
ଆମାକେ ଏକା ଛେଡେ ଦାଓ’ ।

୪୮ । ସେ (ଅର୍ଥାଂ ଇବରାହୀମ) ବଲଲୋ, ‘ତୋମାର ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷିତ
ହୋକ) । ଆମି ଖ.ଆମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକେର କାହେ ତୋମାର ଜନ୍ୟ ଅବଶ୍ୟାଇ
କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରବୋ । ନିଶ୍ଚଯ ତିନି ଆମାର ପ୍ରତି ପରମ ଦୟାଲୁ ।

୪୯ । ଆର (ହେ ପିତା !) ଗ.ଆମି ତୋମାଦେରକେ ଏବଂ ଆଳାହ ଛାଡ଼ା
ତୋମରା ଯାଦେରକେ ଡାକ ତାଦେରକେଓ ଛେଡେ ଚଲେ ଯାବ^{୧୭୭} । ଆର ଆମି
ଆମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକେର କାହେ ଦୋଯା କରବୋ । ଆଶା କରି ଆମି ଆମାର
ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକେର କାହେ ଦୋଯା କରେ ବିଫଳ ହରୋ ନା ।’

୧୭୭୪ । ‘ଆବାଦା’ କ୍ରିୟା ପଦ ‘ଇବାଦାହ’ ଥେକେ ଉତ୍ପନ୍ନ । ‘ଇବାଦାହ’ (ଅନିର୍ଦିଷ୍ଟ ବିଶେଷ ପଦ) କେବଳ ଆଳାହ ବା ପ୍ରତିମାର ସାମନେ ସିଜଦା କରାଇ
ବୁଝାଯା ନା, ଅଧିକଷ୍ଟ ସ୍ତର ମହିମାଙ୍କ ପ୍ରଜ୍ଞାନପୂର୍ବକୁର୍ରେ ଗଭୀରତାବେ ବିଚାର-ବିବେଚନା ନା କରେ କୋନ ଧାରଣା ବା ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରା ଅଥବା ଚିନ୍ତା-ଭାବନା
ଛାଡ଼ାଇ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଅନ୍ଧେର ମତ ଅନୁସରଣ କରାଓ ବୁଝାଯ । ଶଦେର ଶୈଶ୍ଵରକ ଅର୍ଥ ଏହି ଆୟାତ ଥେକେଇ ସୁମ୍ପଟ । କାରଣ କେଉଁ କୋନ ଦିନ କାଉକେ
ଶୟତାନେର ସମ୍ମୁଖେ ସିଜଦାବନତ ହୟେ ତାର ଇବାଦାତ କରତେ ଦେଖେ ନି ।

୧୭୭୫ । ତଫ୍ସିରୀରୀଧିନ ଆୟାତେ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂରାଟିତେଇ ‘ଶିରକ’କେ (ମୂରିତପୂଜା) ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଭାଷାଯ ପୁନଃପୁନ ସୁମ୍ପଟଭାବେ ଦୋଷାରୋପ
ଓ ନିନ୍ଦା କରା ହେଯେଛେ ଏବଂ ଆଳାହ ତା’ଲାର ସିଫତ ‘ଆର ରହମାନ’ ଅର୍ଥାଂ ପରମ କରଣାମୟ, ଅୟାଚିତ-ଅସୀମ ଦାନକାରୀ, ବାର ବାର କୃପାକାରୀ ହେଯାର
ଉତ୍ତରେ ବାର ବାର କରା ହେଯେଛେ । କାରଣ ଶିରକ ଯେ କୋନ ରୂପେ ଏବଂ ଯେ କୋନ ପ୍ରକାରେଇ ହୋକ ତା ଆଳାହ ତା’ଲାର ‘ରାହମାନିୟତ’ ଅର୍ଥାଂ ଐଶୀ ଅନନ୍ତ
ଅନୁହରାଜିର ଅସ୍ଥିକୃତି ଥେକେଇ ଉତ୍ୱତ ବା ତାରଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳଶ୍ରତି ।

୧୭୭୬ । ‘ରାଜାମାହ’ ଶଦେର ଅର୍ଥ, ସେ ତାକେ ପ୍ରସ୍ତରାଘାତ କରତେ କରତେ ହତ୍ୟା କରଲୋ, ସେ ତାର ବିରଳଦେ ମିଥ୍ୟା କଲକ୍ଷ ରଟନା ବା ଅଭିଯୋଗ
କରଲୋ, ସେ ତାକେ ଗାଲି ଦିଲ ବା ଅଭିଶାପ ଦିଲ, ସେ ତାକେ ତାଡ଼ିଯେ ଦିଲ, ସେ ତାର ସଙ୍ଗେ ସକଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଛିନ୍ନ କରଲୋ (ଲେଇନ) ।

୧୭୭୭ । ଏହି ଆୟାତେ ମନେ ହୟ ହ୍ୟରାତ ଇବରାହୀମ (ଆ.) ତାର କେନାନ ଦେଶେ ହିଜରତ ସମ୍ପର୍କେ ଇଶାରା କରେଛେ । ତିନି ଇରାକ ତାଗ କରେ
କେନାନ ଗମନ କରେନ ଏବଂ ସେଖାନ ଥେକେ ମିଶରେ ଚଲେ ଯାନ । ତିନି ତାର ପିତା ଏବଂ ତାର ଜାତିକେ ଇରାକେ ଛେଡେ ଗିଯେଛିଲେନ ।

يَا بَتِ إِنِّي قُدْ جَاءْنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي
أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

يَا بَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَنَ إِنَّ الشَّيْطَنَ كَانَ لِلَّهِ مُنْعِنٌ عَصِيًّا

يَا بَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَسْكَعَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ
لِلشَّيْطَنِ وَلِيًّا

قَالَ أَرَا غَبَّ أَنْتَ عَنِ الْهَقِّيٰ يَا إِبْرَاهِيمُ لَكِنْ لَمْ تَنْتَهِ

لَأَرْجُنَكَ وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا

قَالَ سَلَّمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيٌّ إِنَّهُ كَانَ

بِ حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوكُمْ إِنَّ

عَسَى اللَّاَكُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيقًا

ହାଦୀସ ଶରୀଫ

ଆ

ଗ୍ଲାହ୍ ତାଳାର ବାଣୀ ପବିତ୍ର କୁରାଅନ ଶରୀଫ ଆମାଦେର ପବିତ୍ର ରମ୍ୟାନ ମାସେ କୁରାଅନ ପାଠ, ଅନୁଧାବନ ଓ ଚର୍ଚା କରାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅନେକ ଗୁଣ ବେଡ଼େ ଯାଏ । ପବିତ୍ର କୁରାଅନେ ସୂରା ବାକାରାତେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଳା ବଲଛେ, ରମ୍ୟାନ ମାସେ କୁରାଅନ ଶରୀଫ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରା ହେଯାଇଛି । ହ୍ୟରତ ଆସେଶା (ରା.) କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହାଦୀସ ରଯେଛେ ଏ ବିଷୟେ । ତିନି (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ,

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَسْرَرَ إِلَيَّ إِنَّ حِبْرِيلَ كَانَ يُعَارِضُنِي الْقُرْآنَ كُلَّ سَنَةٍ مَرَّةً وَإِنَّهُ عَارَضَنِي الْعَامَ مَرَّتَيْنِ
(ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ ମାନାକିବ)

ଅର୍ଥ: “ରୁସ୍ଲାନ୍ କରିମେ (ସା.) ବଲେନ, ପ୍ରତି ବଚର ରମ୍ୟାନ ମାସେ ଜିବାଇଲ (ଆ.) ଆମାକେ କୁରାଅନ (ସତ୍ତ୍ଵକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଯାଇଛି) ଏକବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାତେନ, ତବେ ଏଇ ବଚର ତିନି ଦୁ'ବାର ଆମାକେ କୁରାଅନ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଯାଇଛେ ।”

ଏ ଥେକେ ଆମରା ବୁଝାତେ ପାରି ପ୍ରତି ବଚର ଏହି ପବିତ୍ର ମାସଟା କୁରାଅନ ରଷ୍ଟ ଓ ଚର୍ଚା କରାର ଜନ୍ୟ କଟଟା ଉର୍ବର ଏକଟି ସମୟ । ରମ୍ୟାନ ମାସେ ଆମାଦେର ସକଳେର ଚେଷ୍ଟା କରା ଉଚିତ ଅନ୍ତତ ଏକବାର ପୁରୋ କୁରାଅନ ଅର୍ଥସହ ପଡ଼େ ଶେଷ କରା । ହାଦୀସ ଶରୀଫେ କୁରାଅନ ନିଜେ ଶେଷା ଓ ଅନ୍ୟକେ ଶେଷାନୋ ବିଷୟେ ହାଦୀସ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଯାଇଛେ ।

عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ حَيْرُكُمْ مَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ وَعَلِمَهُ
(ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ କୁରାଅନ)

ଅର୍ଥ: ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ବିନ ଆଫଫାନ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ, “ତୋମାଦେର ମାବୋ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେ ଯେ ନିଜେ କୁରାଅନ ଶେଷେ ଓ ରଷ୍ଟ କରେ, ଆର ତା ଅନ୍ୟଦେରକେଓ ଶେଷାୟ ।”

ଏଥାନେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର କୁରାଅନ ଶରୀଫ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥେ ଶେଷାନୋ ବା ପଡ଼ାନୋ ବୁଝାନୋ ହ୍ୟ ନି, ବର୍ବ ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ଓ ବ୍ୟବହାରିକ ଜୀବନେ କୁରାଅନେର ପ୍ରତିଟି ଶିକ୍ଷାର ଓପର ଆମଲ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରା ବୁଝାନୋ ହେଯାଇଛେ । କୁରାଅନେର ପ୍ରତି ଗଭୀର ଅଭିନିବେଶ କରେ ଏବଂ ତା ନିଜେଦେର ଜୀବନେ ବାନ୍ଧବାଯାନ କରାକେ ବୁଝାନୋ ହେଯାଇଛେ । ଯଦି ଏମନଟି କେଉ କରତେ ସଞ୍ଚମ ହ୍ୟ ବା ଅନ୍ତତଃପକ୍ଷେ ଆନ୍ତରିକଭାବେ ଏମନଟି କରାର ଚେଷ୍ଟା

କରେ, ତବେ ସେ ବଡ଼ି ସୌଭାଗ୍ୟବାନ, କାରଣ ମହାନବୀ (ସା.) ସ୍ୟଃ ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ଉପରୋକ୍ତ ହାଦୀସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ ।

କୁରାଅନ ଶରୀଫେର ଅଂଶବିଶେଷ ମୁଖ୍ୟ ଓ ଏର ଶିକ୍ଷାକେ ନିଜେଦେର ମାବୋ ଧାରଣ କରା ପ୍ରସଙ୍ଗେ ହାଦୀସ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଯେଛେ ।

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ الَّذِي لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِّنَ الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْحَرَبِ
(ତିରମିଯି ଶରୀଫ ଫାୟାଇଲୁଲ କୁରାଅନ)

ଅର୍ଥ: ହ୍ୟରତ ଇବନେ ଆବରାସ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ, “ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାର ହଦୟେ କୁରାଅନେର କୋନ ଅଂଶ ଧାରଣ କରେ ନା ବା କୁରାଅନେର କୋନ ଅଂଶାଇ ଯାର ମୁଖ୍ୟ ନେଇ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମାଦେର ଦଲଭୁକ୍ତ ନଯ ।”

ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର କୁରାଅନ ପାଠ କରାଇ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନଯ, ବର୍ବ କୁରାଅନେର ନିର୍ବଚିତ ଅଂଶ ମୁଖ୍ୟ କରା, ତା ନିୟମିତ ନାମାୟେ ପାଠ କରା ଓ କୁରାଅନେର ଶିକ୍ଷାକେ ହଦୟେ ଲାଲନ କରାଟାଓ ଆବଶ୍ୟକ ।

କୁରାଅନ ଶରୀଫ ତିଳାଓୟାତ ବା ପାଠ କରାର ପଦ୍ଧତିଓ ମହାନବୀ (ସା.) ଆମାଦେର ବଲେ ଦିଯେଛେ । ତବେ ଏର ସାଥେ ସାବଧାନବାଣୀ ଓ ରଯେଛେ ।

عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَيَّرْ بِالْقُرْآنِ
(ଆବୁ ଦ୍ୱାର୍ଦ୍ଦ ଶରୀଫ କିତାବୁସ ସାଲାତ)

ଅର୍ଥ: ହ୍ୟରତ ସାଈଦ ବିନ ଆବି ସାଈଦ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, “ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ନରମ ସୁରେ ସୁଲଲିତ କଷ୍ଟେ କୁରାଅନ ପାଠ କରେ ନା, ସେ ଆମାଦେର ଦଲଭୁକ୍ତ ନଯ ।”

ଏହି ହାଦୀସ ଦ୍ୱାରା ଆମରା କେବଳ କୁରାଅନ ପାଠ କରାର ଗୁରୁତ୍ୱଟି ବୁଝାତେ ପାରି ତା ନଯ, ବର୍ବ କୁରାଅନ ପାଠ କରାର ନିୟମ ଓ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେ ଦିଯେଛେ । ନରମ ସୁରେ ଯତ୍ତୁକୁ ସମ୍ଭବ ସୁଲଲିତ କଷ୍ଟେ କୁରାଅନ ପାଠ କରା ଉଚିତ । ଏଟି ପବିତ୍ର କୁରାଅନ ଶରୀଫେର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଦାବୀ ।

ଆସୁନ ଆମରା ସବାଇ ଏହି ପବିତ୍ର ରମ୍ୟାନ ମାସେ ବେଶି ବେଶି କୁରାଅନ ପାଠ କରା, କୁରାଅନ ମୁଖ୍ୟ କରା ଓ ଏର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତତ୍ତ୍ଵ ନିୟେ ଗଭୀର ଅଭିନିବେଶ କରାର ଅଭ୍ୟାସ ଗଡ଼େ ତୁଲତେ ସକ୍ଷମ ହଲେ ତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏଗାର ମାସେ ଆମାଦେର ପାଥେୟ ହ୍ୟ ଥାକବେ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ।

ଅଯ୍ୟତବାଣୀ

ତ୍ୟରତ ମସିହ୍ ମାଓଉଡ୍ (ଆ.) ବଲେନ:

“କତିପଯ ଲୋକ ଦୁ'ଚାରଦିନ ନାମାୟ ପଡ଼େ ମନେ କରେ, ଆମରା ବଡ଼ି ପୁଣ୍ୟବାନ ହୁଁ ଗିଯେଛି, ତାଦେର ଚେହାରାୟ ଅନ୍ତ୍ରତ ଧରଣେର ଗାୟତ୍ରୀରେ ସାଥେ ଅହଂକାରଓ ଫୁଁଟେ ଉଠେ । ଆପନାରା କଥିନୋ କଥିନୋ କତକ ଜୁବାଧାରୀଦେର ଦେଖେ ଥାକବେଣ ଯେ, ତସବୀହ ହାତେ ମସଜିଦ ଥିକେ ବେର ହଚେ, ତାଦେର ଗର୍ଦାନେଇ ଦସ୍ତ ଓ ଅହଂକାର ଦୃଶ୍ୟମାନ । ସମ୍ମତ ପ୍ରଶଂସା ଆଲ୍ଲାହର, ତା'ର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶେର ଭାଷା ଆମାଦେର ନେଇ, ଆହମଦୀୟା ଜାମା'ତ ଏମନ ଜୁବାଧାରୀଦେର ଥିକେ ପବିତ୍ର । ହଜ୍ କରେ ସଥିନ ଫେରତ ଆସେ, ତଥିନ ଏର ଏତ ପ୍ରଚାରଗା ଚାଲାନୋ ହୁଁ ଥାକେ ଯେ, ଏର କୋନ ସୀମା-ପରିସୀମାଇ ନେଇ । ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତିଦେର ରୋଧା ଓ ହୁଁ ଲୋକ ଦେଖାନୋର ଜନ୍ୟ ଆର ତାଦେର ହଜ୍ ଓ ହୁଁ ଲୋକ ଦେଖାନୋର ଖାତିରେ । କେବଳ ବଡ଼ାଇ କରାର ଜନ୍ୟଟି ଏହିସବ କରା ହୁଁ ଥାକେ ଯେ, ଲୋକରେବା ବଲୁକ- ଅମୁକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବାନ ମାନୁଷ, ରୋଧା ଓ ରାଖେ ଆବାର ହାଜୀଓ ବଟେ, ବଡ଼ି ସଂପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି । ଲୋକ ଦେଖାନୋ ଏହିସବ କାଜ ଅହଂକାରେର କାରଣେଇ ହୁଁ ଥାକେ ବା ଲୋକ ଦେଖାନୋର ଇଚ୍ଛା ଥିକେଇ ଏହି ଅହଂକାର ସୃଷ୍ଟି ହୁଁ ଯାଇ ।”... ଆମର ଦୃଷ୍ଟିତେ ପାକ-ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହାପନେର ଉତ୍ତମ ପଦ୍ଧତି ହଲୋ, ମାନୁଷେର ସର୍ବ ପ୍ରକାରେର ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ଥିକେ ବିରତ ଥାକା ଆର ଏର ଚେଯେ ଉତ୍ତମ କୋନ ପଦ୍ଧତି ପାଓଯାଓ ସମ୍ଭବ ନୟ । ଜ୍ଞାନେର ଦିକ ଥିକେଓ ନୟ, ବଂଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯାଓ

ନୟ ଆର ଅର୍ଥସମ୍ପଦେର ବେଳାୟାଓ ନୟ । ଖୋଦା ତା'ଲା କାଉକେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦାନ କରଲେ ସେ ଦେଖିତେ ପାଯ ଯେ, ପ୍ରତିଟି ଆଲୋକ ରଶ୍ମି ଯା ଏହି ଅନ୍ଧକାର ଥିକେ ମୁକ୍ତି ଦିତେ ପାରେ ତା ଉତ୍ତରଲୋକ ଥିକେଇ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହୁଁ । ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାନୁଷ ସେଇ ଐଶ୍ୱର ଜ୍ୟୋତିର ମୁଖାପେକ୍ଷନ୍ତି । ଚୋଖେଓ ଦେଖିତେ ସକ୍ଷମ ନୟ ଯତକ୍ଷଣ ନା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋ ଆସେ ଯା ଆକାଶ ଥିକେ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହୁଁ । ଅନୁରପଭାବେ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ୟୋତି ଯା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧରଣେର ଅନ୍ଧକାରକେ ବିଦୂରିତ କରେ ଆର ଏର ଜ୍ୟାଗାୟ ତାକ୍ତ୍ୟା ଓ ପବିତ୍ରତାର ଜ୍ୟୋତି ସୃଷ୍ଟି କରେ ତା ଉତ୍ତରଲୋକ ଥିକେଇ ଏସେ ଥାକେ । ଆମି ସତ୍ୟ ସତ୍ୟଟି ବଲାଇ, ମାନୁଷେର ତାକ୍ତ୍ୟା, ଈମାନ, ଇବାଦତ, ପବିତ୍ରତା- ଏକ କଥାଯ ସବକିଛୁ ଉତ୍ତରଲୋକ ଥିକେଇ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହୁଁ । ଆର ଏସବାଇ ଖୋଦା ତା'ଲାର ବିଶେଷ ଅନୁଭାବେ ଓପର ନିର୍ଭର କରେ । ତିନି ଚାଇଲେ ଏହି ସବକିଛୁ ବିରାଜମାନ ରାଖେନ ଆବାର ତିନି ଚାଇଲେ ଏସବ ମିଟିଯେ ଦେନ ।

ଅତଏବ, ସତ୍ୟକାର ଦର୍ଶନ ହଲ, ମାନୁଷେର ନିଜ ସତ୍ୟକେ ଅତି ତୁଳ୍ବ ଓ ଅର୍ଥହିନ ଜଗନ କରେ ବିନ୍ୟ ଓ ଅକ୍ଷମତା ସ୍ଵୀକାର କରେ ନିଯେ ଏକ ଅନ୍ତିମ ସତ୍ୟର ଆନ୍ତରାଯୀ ସିଜଦାବନତ ହୁଁ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଆଶିସ ଯାଚନା କରା ଆର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନେର ସେଇ ଜ୍ୟୋତିର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯା ପ୍ରବୃତ୍ତିର ମୋହକେ ଜ୍ଞାଲିଯେ ଭସିଭୂତ କରେ ଦେଯ ।”

(ମଲଫୁଯାତ, ୪ର୍ଥ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା ୨୧୨-୨୧୩, ନବସଂକ୍ରଣ)

ହୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଆନୀ (ଆ.)
ଅତିଶ୍ରଦ୍ଧିତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ

ଇଥାଲାୟେ ଆଓହାମ (ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶ)

(ସନ୍ଦେହ-ସଂଶୟ ନିରସନ)

ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନା ୧୯୯୧
ସମାପ୍ତି

ହୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ
ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧିତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

(୫୫^{ତମ} କିଣ୍ଠି)

ବୟାଯାତଭୁକ୍ତ ବନ୍ଧୁଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପଦେଶମୂଳକ କଥା

عَزِيزٌ بَيْ خَلُوصٍ وَ صَدْقٍ نَكْشَانِدِ رَبِّ رَا
مَصْفَا قَطْرِهِ بَيْدَ كَهْ تَأْغُورْ شُودْ بِيدَا

ଅର୍ଥାତ୍, “ହେ ପ୍ରିୟଗଣ! ନିର୍ଦ୍ଧାରି ଓ ସତତ
ବ୍ୟତୀତ ତାଁର ପଥ ଉନ୍ନୋଚିତ ହୟ ନା
ଯେମନ ମୋତି ହେତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ସ୍ଵଚ୍ଛ ପାନିର
ଫେଁଟା ଆବଶ୍ୟକ”

ହେ ଆମାର ବନ୍ଧୁଗଣ! ଯାରା ଆମାର
ବୟାଯାତଭୁକ୍ତ ହୟେଛ! ଖୋଦା ତା'ଲା ଆମାଦେର
ସକଳକେ ସେଇ ସବ କଥା ପାଲନ କରାର
ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାନ କରଣ ଯା ପାଲନ
କରାଯ ତିନି ଆମାଦେର ପ୍ରତି ସନ୍ତୃଷ୍ଟ ହୁଣ ।
ଆଜ ତୋମରା ସ୍ଵଲ୍ପସଂଖ୍ୟାୟ ଆହୁ ବଲେ ହେଁ
ଦୃଷ୍ଟିତେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୟେଛ । ଆର ଏକ
ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ବିରାଜମାନ,
ସେଇ ‘ସୁନ୍ନାତୁଲ୍ଲାହ’ (ଐଶୀ-ରୀତି) ଅନୁଯାୟୀ ଯା
ଆବହମାନକାଳ ଥେକେ ଅବ୍ୟାହତ, ଯା ଚିରକାଳ
ଥେକେ ପ୍ରବହମାନ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିକ ଥେକେ ଚେଷ୍ଟା
ଚଲବେ ଯାତେ ତୋମରା ହୋଁଚଟ ଖାଓ, ବାଧାଗ୍ରହ
ହୁଣ । ସବ ରକମେ ତୋମରା ତ୍ୟାଙ୍କ-ବିରକ୍ତ ଓ
ନିର୍ଯ୍ୟାତନେର ଶିକାର ହବେ । ବହୁ ଧରଣେ
(କଷ୍ଟଦୟକ) କଥା ତୋମାଦେର ଶୁଣନ୍ତେ ହବେ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ଯେ ତୋମାଦେରକେ ମୌଖିକ ଓ
ଦୈହିକଭାବେ କଷ୍ଟ ଦେବେ ସେ ମନେ କରବେ,
ଯେନ ଇସଲାମେର ସହାୟତା କରାହେ । ଆର କିଛୁ
ଐଶୀ ପରୀକ୍ଷାଓ ତୋମାଦେର ଓପର ଆପତିତ
ହବେ । ଯାତେ କରେ ତୋମରା ସର୍ବିକଭାବେ

ପରିକ୍ଷାତ ହୁଣ । ଅତଏବ ତୋମରା ଏଥି
ଥେକେ ଶୁଣେ ରାଖ ଯେ, ତୋମାଦେର ବିଜୟୀ ଓ
ପ୍ରବଳ ହୟେ ପରିଣତ ହେତ୍ତାର ଏ ପଥ ବା
ଉପାୟ ନାହିଁ ଯେ, ତୋମରା ଶୁକ୍ଳ ତର୍କ-ଶାସ୍ତ୍ର
କାଜେ ଲାଗାଓ କିଂବା ବିଦ୍ୱତ୍ପେର ମୋକାବେଲାୟ
ବିଦ୍ୱପ ଦ୍ୱାରା ଜବାବ ଦାଓ ଅଥବା ଗାଲିର
ମୋକାବେଲାୟ ଗାଲି ଦାଓ । କେନନା ତୋମରା
ଯଦି ଉପ୍ଲିଷ୍ଟିତ ଏସବ ଉପାୟ ବା ପଥଟି
ଅବଲମ୍ବନ କର ତାହଲେ ତୋମାଦେର ହଦୟ
କଠୋର ହୟେ ଯାବେ ଏବଂ ତୋମାଦେର ମାବେ
କେବଳ କଥା ଆର କଥା ବିରାଜ କରବେ- ଯା
ଖୋଦାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଘୟ । ଅତଏବ ତୋମରା
ଏମନ୍ଟା କରୋ ନା ଯାର ଦରଳ ତୋମରା
ନିଜେଦେର ଓପର ଦୁଁଟି ଲା'ନତ (ଅଭିଶାପ)
ଏକତ୍ରିତ କର- ଏକଟି ସୃଷ୍ଟିଜୀବ ମାନୁଷେର
ଆର ସେଇ ସାଥେ ଅପରାଟି ଖୋଦାରଓ ।

ନିର୍ଦ୍ଧିତ ମନେ ରେଖୋ, ଯଦି ସଙ୍ଗେ ଖୋଦା
ତା'ଲାର ଲା'ନତ ନା ଥାକେ ତବେ ମାନୁଷେର
ଲା'ନତ କୋନୋ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ (ବର୍ଣ୍ଣ ଅତି
ତୁଚ୍ଛ) । ଯଦି ଖୋଦା ତା'ଲା ଆମାଦେର ଧ୍ୱନି
କରେ ଦିତେ ନା ଚାନ, ତବେ ଆମରା କାରାଓ
ଦ୍ୱାରା ନାଟା-ନାବୁଦ ହତେ ପାରି ନା । କିନ୍ତୁ
ତିନିଇ ଯଦି ଆମାଦେର ଶକ୍ତ ହୟେ ଯାନ
ତାହଲେ ଅନ୍ୟ କେଉ ଆମାଦେର ଆଶ୍ୟ ଦିତେ
ପାରେ ନା । ଆମରା କି କରେ ଖୋଦା
ତା'ଲାକେ ସନ୍ତୃଷ୍ଟ କରତେ ପାରି ଏବଂ କୀଭାବେ
ତିନି ଆମାଦେର ସାଥେ ଏବଂ ଆମାଦେର
ସହାୟକ ହବେନ? ତିନି ଏଇ ଉତ୍ତର ଆମାକେ
ବାର ବାର ଏଟିଇ ଦିଯେଛେନ ଯେ, ତାକ୍ରମୀ
ଦ୍ୱାରା । ଅତଏବ, ହେ ଆମାର ପ୍ରିୟ ଭାତାଗଣ!
ଆପନାରା ସଚେଷ୍ଟ ହୋନ ଯାତେ ମୁଭାକି ହତେ

ପାରେନ । ‘ଆମଲ’ ବା କର୍ମ ଛାଡ଼ା ସବ କଥାଇ
ବ୍ୟଥ ଏବଂ ‘ଇଥଲାସ’ ବା ନିର୍ଷା ଛାଡ଼ା କୋନ
କର୍ମ (ଆନ୍ତର୍ବାହିନୀ ଦୃଷ୍ଟିତେ) ଗ୍ରହଣ୍ୟୋଗ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଅତଏବ, ତାକ୍ରମୀ ଏଟିଇ ଯେ, ଉଲ୍ଲିଖିତ
ଏହି ସବ ରକମ କ୍ଷତି ଥେକେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା କରେ
ଖୋଦା ତା'ଲାର ଦିକେ ଅଗସର ହୁଣ ଏବଂ
ପରହେଗାରୀର ସୂକ୍ଷ୍ମ ପଥସମୂହର ଦିକେ
ସାବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଦ ରାଖ । ସର୍ବାଗ୍ରେ ନିଜେର
ହଦୟେ ବିନ୍ୟ, ପରିବର୍ତ୍ତା ଓ ନିର୍ଦ୍ଧାର (ଇଥଲାସ)
ସୃଷ୍ଟି କର ଏବଂ ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେ ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତଃହୁନ୍ତି ଥେକେ ‘ହାଲୀମ’- ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଲୀ ଓ
ଗାନ୍ଧୀର୍ଯ୍ୟଶାଲୀ ଓ ‘ସାଲୀମ’- ସରଳ ଓ ସୁତ୍ତୁ
ଏବଂ ‘ଗରୀବ’ ଅର୍ଥାତ୍, ନିରହଂକାର ଓ ବିନ୍ୟୀ
ହୟେ ଯାଓ । ବଞ୍ଚିତ ସର୍ବାଗ୍ରେ ମାନବ-ହଦୟେ
ନ୍ୟାୟ ବା ଅନ୍ୟାୟ ଦାନା ବାଁଧେ । ତୋମାର ଅନ୍ତର
ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ମୁକ୍ତ ହୟ, ତବେ
ତୋମାର ଜିହ୍ଵା, ଚୋଖ ଓ ସମତ
ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ମୁକ୍ତ
ଥାକବେ । ନୂର ଓ ଆୟୋଜନ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ତରେଇ
ସୃଷ୍ଟି ହୟ । ଏରପର କ୍ରମଶଃ ସମନ୍ତ ଶରୀରେ
ଛଢିଯେ ପଡ଼େ । ଅତଏବ, ନିଜେଦେର ଅନ୍ତର
ସରକ୍ଷଣ ନିର୍ମିକଣ କର । ଯେମନ, ଯାରା ପାନ
ଖାଇ ତାରା ମୁଖେ ପାନ ନାଡାତେ ଥାକେ ଏବଂ
ଅକେଜୋ ଅଂଶ କେଟେ କେଟେ ବାହିରେ ଫେଲେ
ଦେଯ । ତର୍ଦ୍ଦପ ତୋମରାଓ ନିଜେଦେର ସେସବ
ଗୋପନ ଇଚ୍ଛା, ଧ୍ୟାନ-ଧାରଣା, ଗୋପନ ଅଭ୍ୟାସ
ଓ ଅଭିଜନତାକେ ଅକେଜୋ ବଲେ ଖୁଁଜେ ପାଓ,
ସେଣ୍ଟଲ କେଟେ ହଦୟ ଥେକେ ବେର କରେ ଫେଲେ
ଦୀର୍ଘ । ଯାତେ ଏମନ ନା ହୟ ଯେ, ସେଣ୍ଟଲୋ
ତୋମାଦେର ଗୋଟା ହଦୟପଟକେ କଲୁଷିତ କରେ
ଦେଯ । ଫେଲେ ତୋମରା କର୍ତ୍ତିତ ହୁଣ ।

ଅତଃପର ଚେଷ୍ଟା କର ଆର ସେଇ ସାଥେ
ଖୋଦା ତା'ଲାର କାହେ ଶକ୍ତି-ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା
କର, ସେନ ତୋମାଦେର ପବିତ୍ର
ଇଚ୍ଛା-ଆକାଙ୍କ୍ଷା ଓ ଅନୁଭୂତି ତୋମାଦେର
ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗେର ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରକାଶିତ ଓ
ବାସ୍ତବାୟିତ ହେଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ ।
କେନନା, ସେ-କଥା ତୋମାଦେର ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରଭୁତିତ ହେଁ ଅନ୍ତରେଇ ସୀମାବନ୍ଧ ଥାକେ ତା
ତୋମାଦେରକେ କୋନୋ ମର୍ତ୍ତବୀ ବା ମାର୍ଗେ
ପୌଛାତେ ପାରେ ନା । ଖୋଦା ତା'ଲାର
ମାହାତ୍ୟ ଓ ମହିମା ନିଜେଦେର ଅନ୍ତରସ୍ତ ଓ
ହୃଦୟପଟେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର । ତା'ର ମହତ୍ତ୍ଵ
ନିଜେଦେର ଦୃଷ୍ଟିର ସାମନେ ରାଖ ।

ସ୍ମରଣ ରେଖୋ, କୁରାନ କରିମେ ପ୍ରାୟ
ପାଂଚ ଶ' ଆଦେଶ ବିଦ୍ୟମାନ । ତିନି
ତୋମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ,
ତୋମାଦେର ଶକ୍ତି-ସାମର୍ଥ୍ୟ, ତୋମାଦେର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥା ଓ ବାହ୍ୟବୟେର, ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଅନୁଧାବନ କ୍ଷମତା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୟସ,
ସ୍ଵଭାବ-ଚରିତ୍ରେର ଧରଣ ଓ ମାତ୍ରା, ଶ୍ରୀ ପଥେ
ପଦାଚାରନାର ମାର୍ଗ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସମାଜିଗତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବା ପରିଧି ଅନୁଯାୟୀ ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ
ଏକ ନୂରାନୀ (ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ) ଆମଞ୍ଚଳ ବା
ଭୋଜେର ଆୟୋଜନ କରେଛେ । ଏଠି
କୃତଜ୍ଞତାର ସାଥେ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ଯତ ରକମ
ଖାବାର ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ତୈରୀ କରେଛେ
ଏହି ସବ ରକମ ଖାବାର ଖାଓ ଏବଂ ଏଗୁଲୋର
ଉପକାରିତା ଓ ପୁଣ୍ଡିତ ଆହରଣ କର ।
ସେ-ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ସକଳ ଆଦେଶ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶେର
ଏକଟିଓ ପାଶ କାଟୀଯ ବା ଏଡ଼ିଯେ ଯାଏ-
ଆମି ସତ୍ସ୍ୟତ ବଲାଚି, ସେ ବିଚାର ଦିବସେ
ଜବାବଦିହିର ସମ୍ମୂଖୀନ ହବେ ।

ଯଦି 'ନାଜାତ' (ବା ପରିତ୍ରାଣ) କାମନା କର,
ତାହଲେ 'ଦ୍ଵିନୁଲ-ଆଜାଯେ' ଅବଲମ୍ବନ କର
(ଅର୍ଥାତ୍ ବିନା ଓଜର-ଆପନ୍ତି ସ୍ଵତଃକୃତଭାବେ
ସବ ଅନୁଶାସନ ମେନେ ଚଳା ଓ ପାଲନ କରାର
ରୀତି-ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କର) ଏବଂ ଅତି
ବିନଯେର ସାଥେ କୁରାନ କରିମେର ଜୋଯାଳ
କାଂଧେ ତୁଲେ ନାଓ । ନଚେ, ଦୁଷ୍ଟ ଧର୍ମପାଞ୍ଚ ହବେ
ଏବଂ ଅବାଧ୍ୟ ଜାହାନାମେ ନିକଷିତ ହବେ । କିନ୍ତୁ
ସେ ସବିନଯେ ବିନତ ହୁଏ ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ)
ମୃତ୍ୟୁ ଥେକେ ପରିତ୍ରାଣ ପାବେ । ଜାଗତିକ
ସୁଖ-ସ୍ଵାଚ୍ଛଦେର ଶର୍ତ୍ତାରୋପେ ଖୋଦା ତା'ଲାର
ଇବାଦତ କରବେ ନା । କେନନା ଏବଂ ନିମ୍ନତର
ଧାରଣାର ବଶବତ୍ତିତାର ଦରଙ୍ଗ ଗହ୍ଵର
ଅବଧାରିତ । ବରଂ କେବଳ ଏଜନ୍ୟଇ ତା'ର

ଇବାଦତ-ଉପାସନା କରବେ ଯେ, ଇବାଦତ ହଲ
ତୋମାଦେର ଓପର ନ୍ୟାଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାର ଏକଟି
ଅବଧାରିତ ଅଧିକାର । ଇବାଦତ ତୋମାଦେର
ଜୀବନସର୍ବସ୍ଵ ହେଁ ଉଚିତ ଏବଂ ତୋମାଦେର
ପୁଣ୍ୟକର୍ମରେ ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଁ ହେଁ ଉଚିତ ସେଇ
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମାଳ୍ପଦ ଓ ପ୍ରକୃତ ହିତସାଧନକାରୀ
ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଯେନ ରାଜି ହେଁ ଯାନ । କେନନା,
ଏବଂ ଚେଯେ ନିମ୍ନତର ଧାରଣା ହଲ ହୋଁଟରେ
କାରଣ । ଖୋଦା ତା'ଲା ଏକ ବିରାଟ ସମ୍ପଦ ।
ତା'କେ ଲାଭ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିପଦାପଦାବଳୀ
ବରଣେ ପ୍ରକ୍ଷତ ହେଁ ଯାଓ । ତିନି ପରମ କାମ୍ୟ ଓ
କାଙ୍କିତ । ତା'କେ ଲାଭ କରତେ ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗ
କର । ହେ ପ୍ରିୟଗଣ! ତା'ର ଆଦେଶାବଳୀକେ
ଅବହେଳାର ଚୋଥେ ଦେଖୋ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଲେର
ଦର୍ଶନେର ବିଷକ୍ରିୟା ଯେନ ତୋମାଦେର ପ୍ରଭାବିତ
ନା କରେ । ଏକ ଶିଶୁର ମତ ହେଁ ତା'ର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଛାତ୍ରାଚୟ ଚଲ । ନାମାୟ ପଡ଼ ।
ନାମାୟ ପଡ଼ । ଏଠି ସେ ସକଳ ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭେର
ଚାବିକାଠି । ତୁମି ସାଧନ ନାମାୟେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ
ଦାଁଢାବେ ତଥନ ଯେନ ଏମନ ନା ହୁଏ ଯେ, ତୁମି
ଏକଟା ପ୍ରଥା ପାଲନ କରଛୋ । ବରଂ ନାମାୟେର
ପୂର୍ବେ ତୁମି ସେମନ ବାହ୍ୟକ ଅଜ୍ଞ କରେ ଥାକ
ଅନ୍ଦପ ଏକ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀୟ ଅୟୁଷ କର ଏବଂ
ନିଜେର ସମ୍ପଦ ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଥେକେ ଆଲ୍ଲାହ
ଛାଡା ଅନ୍ୟ ସବକିଛୁର ଧାରଣା ଧୁଯେ ଫେଲ । ଉକ୍ତ
ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାର ଅୟୁଷହ (ସବିଶେଷ ମନୋନିବେଶେ)
ନାମାୟେ ଦାଁଢାଓ ଏବଂ ନାମାୟେର ମଧ୍ୟେ କେଂଦ୍ରେ-
କେଂଦ୍ରେ ଦୋଯା କର ଏବଂ ଫୁଲିଯେ ଫୁଲିଯେ କ୍ରମନ
କରା ନିଜେଦେର ଅଭ୍ୟାସେ ପରିଣିତ କର, ଯାତେ
ତୋମାଦେର ପ୍ରତି ଆଲ୍ଲାହ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେନ ।

ସତ୍ୟବାଦିତା ଅବଲମ୍ବନ କର, ସତ୍ୟ-ନିଷ୍ଠା
ଅବଲମ୍ବନ କର । ତିନି ସେ ଦେଖେଛେ, କିରପ
ତୋମାଦେର ଅନ୍ତର । ମାନୁଷ କି ତା'କେ ଧୋକା
ଦିତେ ପାରେ! ତା'ର ସାମନେଓ କି ପ୍ରତାରଣା
କରେ ପାର ପାଓୟା ଯାଏୟ! ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗୀ
ମାନୁଷଇ ତାର ପାପାଚାରକେ ଏମନ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ
ପୌଛାଯ, ଯେନ ଖୋଦାର କୋନ ଅନ୍ତିତ୍ରିତ୍ତି
ନେଇ । ତଥନ ସେ ଶୀଘ୍ର ଧର୍ମପାଞ୍ଚ ହେଁ
ଖୋଦା ତା'ଲା ତାକେ ଆର ଅବକାଶ ଦେନ ନା ।
ହେ ପ୍ରିୟଗଣ! ଏ ଜଗତେର ତର୍କ-ଶାସ୍ତ୍ର ଏକ
‘ଶ୍ୟାତାନ’ସ୍ଵରୂପ । ଆର ଏ ଦୁନିଆର ନିଚକ
ଦର୍ଶନ ଏକ ‘ଇବଲିଶ’ ବିଶେଷ । ସା ଝିମାନୀ
ଜ୍ୟୋତିକେ ସ୍ତିମିତ କରେ ଓ ଦୁନ୍ଦତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ
ଏବଂ ପ୍ରାଯ ନାନ୍ତିକେ ଉପନିତ କରେ । ଅତଏବ,
ଏଥେକେ ନିଜେଦେର ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ନିଜେଦେର
ସେଇ ହୃଦୟ ଗଡ଼େ ତୁଲ ଯା ନିରହଂକାର ଓ

ବିନ୍ଦୀ । ଅତଏବ ବିନା ଅୟୁହାତେ ସମ୍ପଦ ହୁକୁମ
ମାନ୍ୟକାରୀ ହେଁ ଯାଓ, ଯେତାବେ ଶିଶୁ ତାର
ମାୟେର କଥା ମାନ୍ୟ କରେ ।... (ଚଲବେ)

ଭାଷାନ୍ତର:
ମେଲାନା ଆହମଦ ସାଦେକ ମାହମୁଦ
ମୁରାବି ସିଲ୍‌ସିଲାହ (ଅବ.)

କର୍ମତା ଖିଲାଫତେ ଆହମଦୀୟା ଶୋହେ ମାହମୁଦ

ଅମାନିଶା ଭେଦେ ଧରଣୀର ବୁକେ
ଦେଖାଲୋ ଆଲୋର ପଥ ।
ନୂରାନୀ ନବୀର ନୂରେ ବାଲମଳ
ଆହମଦୀୟା ଖେଲାଫତ ।

ଭୁଲେ ଜାତିଭେଦ, ଶାନ୍ତିର ବାଣୀ
ଛାଡାବୋ ବିଶ୍ୱମର ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବୀର ସେରା ଉମ୍ମତ
ଆମାଦେର ପରିଚୟ ।

ତରବାରି ନଯ, ନଯ ବିଦ୍ୟେ
ପ୍ରଗମ୍ୟରେ ଜାଗରଣେ,
ଆମରା ଛୁଟେଛି, ଛୁଟେ ଚଲବୋଇ
ଖୋଦାର ଅନ୍ଦେଷଣେ ।

ତୋମରା ଯାରା କୋଧେର ଆଣ୍ଟନ

ମଗଜେ ରେଖେଛେ ଭରେ,
ଆମରା ସେଖାନେ ଆବେ ଜମଜମ

ଚେଲେ ଦେଇ ଘରେ ଘରେ ।

ସାଡେ ସାତଶୋ କୋଟି ମାନୁଷେ
ହାତେ ରାଖି ପ୍ରିୟ ହାତ ।

ଗୁଛାତେଇ ହବେ ଅନ୍ଦକାରେର
ବିଷାକ୍ତ କାଳୋ ରାତ ।

ଚୌଦ୍ଦଶତ ବଚରେର ଦୀପ
ନିଭେ ଯାଏ ତା'ର ନାମ ।

ଯୁଗ-ଖଲୀକାର ସ୍ଵଗୀୟ ହାତେ
ଜେଗେ ଉଠେ ଇସଲାମ ।

ଚୋଥେର ପାତାଯ ଆର କତ ଘୁମ
ଆର କତ ଶୁଯେ ରବେ?

ଡାକେବେ ବେଲାଲ, ଆସଛେ ପ୍ରଭାତ
ଜେଗେ ଉଠେତେଇ ହବେ ॥

* * * * *

୨୬ ମାର୍ଚ୍, ୨୦୨୧ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟବନ୍ଧୁ:
ଆହମଦୀୟାତେର ଇତିହାସେ ୨୩ ମାର୍ଚ୍ ସ୍ମରଣୀୟ

MAHZAN
TASAWEEF

أشهَدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَهٌ مَا لَيْسَ بِاللهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ،
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَلِكُ الْدِينِ يَوْمُ الدِّينِ إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِنُ
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا يُعَذِّبُ اللَّهُ الظَّالِمِينَ

ତାଶାହହୁଦ, ତା'ଉୟ ଏବଂ ସୂରା
ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହ୍ୟୁର
ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନ:

ହُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتَّلَوُ
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَبَرِّيَّهُمْ وَعِلْمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
(ସୂରା ଆଲ୍ ଜୁମୁଆ: ୩)

ଅର୍ଥାତ୍, ତିନିଇ ସେଇ ସତ୍ତା, ଯିନି ଉତ୍ତମଦେର
ମାଝେ ତାଦେରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ହତେ ଏକଜନ ରସ୍ତୁ

ଆବିର୍ଭୂତ କରେଛେ, ଯିନି ତାଦେର କାହେ ତାର
ଆୟାତସମୂହ ଆବୃତ୍ତି କରେ ଏବଂ ତାଦେରକେ
ପବିତ୍ର କରେ ଆର ତାଦେରକେ କିତାବ ଓ
ପ୍ରଜାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ସଦିଓ ଇତିପୂର୍ବେ ତାରା
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାସିତେ ନିପାତି ଛିଲ ।
وَأَخْرَيَنِ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَرِيزُ
الْحَكِيمُ
(ସୂରା ଆଲ୍ ଜୁମୁଆ: ୪)

ଆର ତାଦେର ମଧ୍ୟ ହତେ ଅନ୍ୟଦେର
ପ୍ରତିଓ ତାକେ ଆବିର୍ଭୂତ କରେଛେ ଯାରା

ଏଥନ୍ତି ତାଦେର ସାଥେ ମିଲିତ ହୁଯ ନି । ଆର
ତିନି ମହାପରାକ୍ରମଶାଲୀ, ପରମ ପ୍ରଜ୍ଞାମୟ ।

ଦୁ'ତିନ ଦିନ ପୂର୍ବେ ୨୩ ମାର୍ଚ୍ ଦିନ ଗତ
ହେଁଲେ । ଏଦିନ ଜାମା'ତେ ଭିତ୍ତି ରଚିତ ହୁଯ
ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବୟାତାତ
ଗ୍ରହଣ (ଆରଭ୍ରତ) କରେନ; ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ
ଆହମଦୀୟା ଜାମା'ତେ ଏହି ଦିବସଟି
ସ୍ମରଣୀୟ । କାଜେଇ, ପ୍ରତିବଚର ଏ ଦିନଟି
ଆମାଦେରକେ ଏହି ବିଷୟାଟି ସ୍ମରଣ କରାନୋର

একটি উপলক্ষ্য হওয়া উচিত যে, কুরআন ও মহানবী (সা.)-এর ভবিষ্যদ্বাণী অনুযায়ী হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর আবির্ভাবের উদ্দেশ্য হলো, ধর্মের সংক্ষার করা এবং ইসলামের সত্যিকার শিক্ষা পৃথিবীতে পুনর্বাসন করা। আমরা যারা তাঁর বয়আতের অস্তর্ভুক্ত হওয়ার দাবি করি, আমাদেরকেও এই গুরুত্বপূর্ণ কাজ সম্পাদনের নিমিত্তে স্ব-স্ব যোগ্যতানুসারে এতে অংশীদার হতে হবে, খোদা তাঁ'লার সাথে বিভ্রান্ত মানবতার সম্পর্ক স্থাপন করতে হবে এবং পরম্পরের অধিকার প্রদানের প্রতি বান্দাদের মনোযোগ আকর্ষণ করতে হবে। একথা স্পষ্ট যে, এর জন্য সর্বপ্রথম আমাদের নিজেদের আত্মসংশোধন করতে হবে।

যাহোক, এখন আমি হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর কতিপয় উদ্ভৃতি উপস্থাপন করব, যাতে তাঁর আগমনের প্রয়োজনীয়তা, উদ্দেশ্য এবং ইতিপূর্বে কুরআনে উল্লিখিত ও মহানবী (সা.)-কর্তৃক বর্ণিত বিভিন্ন ভবিষ্যদ্বাণী কীভাবে পূর্ণ হয়েছে এবং হচ্ছে- তাঁর উল্লেখ রয়েছে। এগুলোর মাধ্যমে তাঁর সত্যতার প্রমাণ পাওয়া যায়। এছাড়া জামা'তের সদস্যদের মাঝে সেই পবিত্র পরিবর্তন সাধিত হওয়া সম্পর্কেও উল্লেখ করব যা তিনি (আ.) বলে গেছেন, যে পবিত্র পরিবর্তন সাহাবীদের জীবনে এসেছিল। এছাড়া তিনি (আ.) সেসব দুঃখ-কষ্টের কথাও উল্লেখ করেছেন, যা সাহাবীদের ভোগ করতে হয়েছে আর বর্তমানে জামা'তের সদস্যরাও এর সম্মুখীন। অতএব, আমাদের সর্বদা এই বিষয়গুলোকে দ্বিতীয়ে রাখা উচিত, যেন আমরা জামা'ত হিসাবে অধঃপত্তি হওয়ার পরিবর্তে উন্নতি করতে সক্ষম হই।

তিনি (আ.) তাঁর আবির্ভাব ও সত্যতা সম্পর্কে খোদা তাঁ'লাকে সাক্ষী রেখে ঘোষণা প্রদান করেছেন, যা নিচিতরূপে আমাদের ঈমানকে সুদৃঢ় করে। আমরা যদি এ বিষয়গুলো চর্চা করতে থাকি এবং সর্বদা সামনে রাখি তাহলে নিশ্চয়ই এগুলো আমাদের ঈমানে উন্নতির কারণ হতে থাকবে।

আর আমাদেরকে আমাদের লক্ষ্য ও উদ্দেশ্যের প্রতি দ্বিতীয় আকর্ষণ করতে থাকবে।

যাহোক, আমি যেমনটি বলেছি, সে অনুসারে কিছু উদ্বৃত্তি উপস্থাপন করছি, যেগুলো (আমাদের) নিজেদের জন্যও (গুরুত্বপূর্ণ) আর অন্যদের জন্যও, যাদের তিনি সত্যের বাণী পৌছাচ্ছেন এবং যা তাঁর প্রতিশ্রুত মসীহ হওয়ার বিষয়টিকে দিবালোকের ন্যায় স্পষ্ট করছে। আমি যে আয়াতগুলো পাঠ করেছি, এর ব্যাখ্যায় এক স্থানে হ্যরত আকদাস মসীহ মাওউদ (আ.) বলেন,

এই আয়াতের সারকথা হলো, আল্লাহ তাঁ'লা হলেন সেই খোদা যিনি (স্বীয়) রসূলকে এমন সময়ে প্রেরণ করেছেন যখন মানুষ জ্ঞান ও প্রজ্ঞা হতে রিক্তহস্ত হয়ে গিয়েছিল আর প্রজ্ঞাসমৃদ্ধ ধর্মীয় জ্ঞান, যার মাধ্যমে মানবজীবন পূর্ণতাপ্রাপ্ত হয় এবং মানব প্রকৃতি জ্ঞান ও কর্মের ক্ষেত্রে উৎকর্ষ লাভ করতে পারে, তা সম্পূর্ণরূপে বিলুপ্ত হয়ে গিয়েছিল, আর মানুষ ভ্রষ্টতায় নিপতিত ছিল। অর্থাৎ আল্লাহ এবং তাঁর সীরাতে মুস্তাকিম তথা সোজাসরল পথ থেকে তারা যোজন যোজন দূরে ছিটকে পড়েছিল। ফলে, এমন সময়ে আল্লাহ তাঁ'লা তাঁর উম্মী (নিরক্ষর) রসূলকে প্রেরণ করেছেন। আর সেই রসূল তাঁদের অন্তরাত্মাকে পবিত্র করেছেন এবং কিতাবের জ্ঞান ও প্রজ্ঞায় তাঁদের পরিপূর্ণ করেছেন। অর্থাৎ নির্দশন এবং মো'জেয়ার মাধ্যমে তাঁদেরকে দৃঢ় বিশ্বাসের পরম মার্গে উপনীত করেছেন আর খোদা দর্শনের জ্যোতিতে তাঁদের হস্তযাকে জ্যোতির্মণিত করেছেন। এরপর তিনি বলেন, আরেকটি জামা'ত আছে যা শেষযুগে আত্মপ্রকাশ করবে। তাঁরাও প্রথমে অমানিশা ও ভ্রষ্টতায় নিমজ্জিত থাকবে এবং জ্ঞান, প্রজ্ঞা আর দৃঢ়বিশ্বাস থেকে যোজন যোজন দূরে থাকবে। তখন খোদা তাঁ'লা তাঁদেরকেও সাহাবীদের রঙে রঙ্গিন করবেন। অর্থাৎ সাহাবীরা যা কিছু দেখেছেন, তা তাঁদেরকেও দেখানো হবে। এমনকি তাঁদের নিষ্ঠা এবং বিশ্বাসও সাহাবীদের নিষ্ঠা এবং বিশ্বাসের রূপ পরিগ্রহ করবে।

অতএব এই হলো সেই দৃঢ়বিশ্বাস যা হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর হাতে বয়আতের পর তাঁর সত্যতা সম্পর্কে আমাদের লাভ হওয়া উচিত। আমাদের ঈমানী অবস্থা এমন হওয়া উচিত যে, আল্লাহ তাঁ'লার প্রতি ঈমান, মহানবী (সা.)-এর প্রতি ঈমান এবং ইসলামের সত্যতার প্রতি আমাদের সেরুপই ঈমান ও দৃঢ়বিশ্বাস থাকা উচিত যেরূপ (ঈমান ও বিশ্বাস) সাহাবীদের ছিল। সাহাবীদের জীবনচারিত বর্ণনা করতে গিয়ে, যেমনটি আজকাল আমি খুতবায় তুলে ধরছি, তাঁদের বহু দ্বিতীয় আমাদের সামনে রয়েছে, তিনি (আ.) বলেন, হাদীসে বর্ণিত হয়েছে যে, মহানবী (সা.) এই আয়াতের ব্যাখ্যা করতে গিয়ে সালমান ফাসী-র কাঁধে হাত রেখে বলেন, ‘লাও কানাল ঈমানু মুআল্লাকান বিস্সুরাইয়া লানালাহু রাজুলুম্ মিন ফারেস’। অর্থাৎ যদি ঈমান সুরাইয়া নক্ষত্রেও অর্থাৎ আকাশেও উঠে যায় তবুও পারস্য বংশীয় এক ব্যক্তি তা ফিরিয়ে আনবেন। এখানে তিনি এ কথার প্রতি ইঙ্গিত করেছেন যে, শেষযুগে পারস্য বংশীয় এক ব্যক্তির জন্ম হবে। সেই যুগে, যে যুগ সম্পর্কে লেখা আছে যে, কুরআনকে আকাশে উঠিয়ে নেয়া হবে, সে যুগই মসীহ মওউদের আবির্ভাবের যুগ। অর্থাৎ মানুষ ইসলামী শিক্ষা ও কুরআনী শিক্ষা সম্পূর্ণরূপে ভুলে যাবে। আর এই পারস্য বংশীয় ব্যক্তি তিনিই, যার নাম (রাখা হয়েছে) মসীহ মাওউদ। কেননা ক্রুশীয় আক্রমণ, যা প্রতিহত করার জন্য মসীহ মাওউদ-এর আগমন হওয়ার কথা, সেই আক্রমণ মূলত ঈমানের ওপরই। আর এই সমস্ত লক্ষণাবলী ক্রুশীয় আক্রমণের যুগকে কেন্দ্র করেই বর্ণনা করা হয়েছে এবং লেখা আছে যে, মানুষের ঈমানের ওপর উক্ত আক্রমণের অনেক ক্ষতিকর প্রভাব পড়বে। আর সে যুগে, যা হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর যুগ ছিল, তাঁ'র জীবদ্ধশায় এসব ভয়াবহ হামলা হচ্ছিল, বরং (তাঁ'র দাবির) দীর্ঘদিন পর পর্যন্ত এসব ভয়াবহ হামলা অব্যাহত থাকে আর ইতিহাস এ কথার সাক্ষী। তিনি বলেন,

এটি সেই হামলা যেটিকে অন্যভাবে
দাজ্জালী হামলা বলা হয়। আসার বা
হাদীসে উল্লেখ আছে যে, সেই দাজ্জালী
হামলার সময় অনেক নির্বোধ
এক-অবিতৃয় খোদাকে পরিত্যাগ করবে
আর বহু লোকের ঈমানী ভালোবাসা উবে
যাবে। আর মসীহ মাওউদ-এর খুবই
গুরুত্বপূর্ণ একটি কাজ হবে ঈমানকে
পুনরজীবিত করা, কেননা ঈমানের
ওপরই হামলা করা হবে। আর পারস্য
বংশীয় ব্যক্তি সম্পর্কে ‘লাও কানাল
ঈমান’ হাদীস থেকে প্রমাণিত হয় যে,
সেই পারস্য বংশীয় ব্যক্তি ঈমানকে
পুনঃপ্রতিষ্ঠা করার জন্যই আসবেন।
অতএব যেখানে মসীহ মাওউদ এবং
পারস্য বংশীয় ব্যক্তির যুগ এক ও অভিন্ন
আর কাজও একই, অর্থাৎ ঈমানকে
পুনঃপ্রতিষ্ঠা করা, তাই সুনিশ্চিতভাবে
প্রমাণিত হয় যে, মসীহ মাওউদ পারস্য
বংশীয় হবেন। আর **وَآخْرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْقَهُوا كُبْرَى** এবং
আয়াত তাঁর জামা'ত সম্পর্কেই অবর্তীর্ণ
হয়েছে। এই আয়াতের মর্মকথা হলো,
চরম ভুষ্টতার পর হেদায়েত ও প্রজ্ঞা
লাভকারী আর মহানবী (সা.)-এর
নির্দশনাবলী এবং কল্যাণরাজি
প্রত্যক্ষকারী কেবল দু'টো জামা'ত বা দল
রয়েছে। প্রথমটি হলো, মহানবী
(সা.)-এর সাহাবীগণের জামা'ত, যারা
মহানবী (সা.)-এর আবির্ভাবের পূর্বে চরম
অমানিশায় নিমজ্জিত ছিলেন। এরপর
আল্লাহ তা'লার কৃপায় তারা মহানবী
(সা.)-এর যুগ লাভ করেন এবং স্বচক্ষে
অলৌকিক নির্দশনাবলী প্রত্যক্ষ করেন
আর ভবিষ্যদ্বাণীসমূহ (পূর্ণ হতে) দেখেন।
একীন বা বিশ্বাস তাদের মাঝে এমন এক
বিপ্লব সাধন করে যেন তাদের কেবল
আত্মা-ই অবশিষ্ট রয়ে যায়। আর
উপরোক্তাখিত আয়াত অনুসারে
সাহাবীদের অনুরূপ দ্বিতীয় জামা'তটি
হলো, মসীহ মওউদের জামা'ত। কেননা
এই জামা'তটিও সাহাবীদের মতো
মহানবী (সা.)-এর নির্দশনসমূহ
প্রত্যক্ষকারী এবং অমানিশা ও পথভ্রষ্টতার
পর হেদায়েত লাভকারী দল। আর

আয়াতে এই দলকে যে আর্খীন মন্হেম্-এর সম্পদে অর্থাৎ সাহাবীদের সদৃশ হওয়ার পুরস্কারে ভূষিত করা হয়েছে- তা এ কথার প্রতিই ইঙ্গিত করছে। তিনি বলেন, বস্তুত এ যুগে এরূপই হয়েছে অর্থাৎ ‘তেরশ’ বছর পর পুনরায় মহানবী (সা.)-এর মুঁজেয়া সমূহের দ্বার উন্মুক্ত হয়েছে এবং মানুষ স্বচক্ষে প্রত্যক্ষ করেছে যে, দারকুন্তনী ও ‘ফাতাওয়া ইবনে হাজার’-এর হাদীস অনুসারে রমজান মাসে ‘কুসূফ’ ও ‘খুসূফ’-এর নির্দশন প্রকাশিত হয়েছে। অর্থাৎ রমজান মাসে চন্দ্রগ্রহণ ও সূর্যগ্রহণ সংঘটিত হয়েছে এবং হাদীসে যেভাবে বর্ণিত হয়েছিল ঠিক সেভাবেই চন্দ্রগ্রহণের রাতগুলোর প্রথম রাতে চন্দ্রগ্রহণ আর সূর্যগ্রহণের দিনগুলোর মধ্যম দিনে সূর্যগ্রহণ এমন সময় সংঘটিত হয়েছে যখন ইমাম মাহদী হওয়ার দাবিকারকও বর্তমান ছিল। আর এমন ঘটনা আকাশ ও পৃথিবী সৃষ্টি অবধি কখনো সংঘটিত হয় নি, কেননা আজ অবধি কোন ব্যক্তি এর উদাহরণ ইতিহাসের পাতা থেকে প্রমাণ করতে পারে নি। সূত্রাং এটি মহানবী (সা.)-এর একটি নির্দশন ছিল, যা মানুষ স্বচক্ষে প্রত্যক্ষ করেছে। অতঃপর হাজার হাজার মানুষ ‘যুসুস সিনীন’ তারকা-ও উদিত হতে দেখেছে- যার প্রকাশিত হওয়া ইমাম মাহদী ও মসীহ মাওউদ (আ.)-এর যুগের লক্ষণ হিসেবে বর্ণনা করা হয়েছিল। অনুরূপভাবে জাভার (আঘোয়গিরির) অঞ্চিত লক্ষ-কোটি মানুষ প্রত্যক্ষ করেছে। তদৃপ প্লেগের প্রাদুর্ভাব এবং হজ্জব্রত পালনে নিয়েধাজ্ঞা জারি হওয়া সকলেই স্বচক্ষে প্রত্যক্ষ করেছে। বিভিন্ন দেশে রেল চলাচল আরম্ভ হওয়া ও উট বেকার হওয়া- এ সবই মহানবী (সা.)-এর নির্দশন ছিল, যা বর্তমান যুগে সেভাবেই প্রত্যক্ষ করা হয়েছে যেমনটি সাহাবীরা (রা.) নির্দশন প্রত্যক্ষ করেছিলেন। এ কারণেই মহাপ্রতাপান্বিত আল্লাহ এই শেষ দলকে মুক্তি শব্দে অভিহিত করেছেন, এদ্বারা এদিকে ইঙ্গিত করাই উদ্দেশ্য যে, নির্দশন প্রত্যক্ষ করার ক্ষেত্রে তারাও সাহাবীসদৃশ। একটু ভেবে

দেখ! বিগত তেরশ' বছরে 'মিনহাজুন নবুয়ত'-এর এমন যুগ আর কারা পেয়েছে? বর্তমান যুগ, যাতে আমাদের জামা'ত গঠন করা হয়েছে, অনেক আঙিকেই এই জামা'ত সাহাবীদের সাথে সাদৃশ্য রাখে। যেমন- তারা অলৌকিক নির্দশনাবলী দেখেন যেভাবে সাহাবীরা (রা.) দেখেছেন। তারা খোদা তা'লার নির্দশন এবং নিত্যনতুন সাহায্য-সমর্থনে আধ্যাত্মিক জ্যোতি ও বিশ্বাসে ধন্য হন যেভাবে সাহাবীরা (রা.) হয়েছেন। তারা আল্লাহ'র পথে মানুষের ঠাট্টা-বিদ্ধপ, ভর্তসনা ও নানাবিধ মর্মপীড়াদায়ক কটুকি, কটাক্ষ এবং আত্মীয়তার সম্পর্ক ছিন্ন হওয়ার মতো কষ্ট সহ্য করছেন যেভাবে সাহাবীরা (রা.) সহ্য করেছেন। তারা খোদা তা'লার প্রকাশ্য নির্দশনাবলী আর ঐশ্বী সাহায্য এবং প্রজ্ঞাপূর্ণ শিক্ষায় (পরিবর্তিত) পৃত-পবিত্র জীবন লাভ করেন যেভাবে সাহাবীরা (রা.) লাভ করেছেন। এটি অত্যন্ত গুরুত্বপূর্ণ বিষয় যা আমাদের সর্বদা মনে রাখা উচিত যে, প্রজ্ঞাপূর্ণ শিক্ষার মাধ্যমে পবিত্র জীবন লাভ করতে হবে, পবিত্র কুরআনের প্রতি গভীরভাবে অভিনিবেশ করতে হবে আর এটি খুবই গুরুত্বপূর্ণ বিষয়। তিনি (আ.) বলেন, তাদের মাঝে অনেকেই রয়েছেন যারা নামাযে ক্রন্দন করেন এবং সিজদাগাহ'কে অশ্রুসিঙ্ক করেন, যেভাবে সাহাবীরা ক্রন্দন করতেন। তাদের মাঝে অনেকে এমন আছেন যারা সত্যস্বপ্ন দেখেন এবং ঐশ্বী ইলহামের মর্যাদায় ধন্য হন, যেমনটি সাহাবীরা (রা.) হতেন। তাদের মাঝে অনেকে এমন রয়েছেন যারা তাদের কষ্টার্জিত সম্পদ কেবলমাত্র আল্লাহ তা'লার সন্তুষ্টি লাভের উদ্দেশ্যে আমাদের জামা'তে ব্যয় করেন, যেভাবে সাহাবীরা (রা.) ব্যয় করতেন। তাদের মাঝে এমন বহু মানুষ পাবে যারা মৃত্যুকে স্মরণ করেন; এটিও একটি অত্যন্ত গুরুত্বপূর্ণ বিষয়, মৃত্যুকে সর্বদা স্মরণ রাখা উচিত। তারা কোমল হৃদয়ের অধিকারী এবং প্রকৃত তাকওয়ার পথে পদচারণা করেন যেরূপ সাহাবীদের (রা.) জীবনচরিত ছিল। অতএব এগুলো খুবই গুরুত্বপূর্ণ

ବିଷୟ, ଯା ତିନି (ଆ.) ବର୍ଣନା କରେଛେ ଏବଂ ଯା ସର୍ବଦା ଆମାଦେର ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖା ଉଚିତ । ତାରା ଖୋଦା ତା'ଲାର ଦଳ ସାଦେରକେ ଖୋଦା ସ୍ଵୟଂ ତଡ଼ାବଧାନ କରେଛେ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ-ପ୍ରତିନିଯିତ ତାଦେର ହନ୍ଦୟ ପବିତ୍ର କରେଛେ ଏବଂ ତାଦେର ହନ୍ଦୟ ଟେମାନେର ପ୍ରଜାୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦିଚେଛେ । (ଅତେବ ଆମାଦେର ଆତ୍ମବିଶ୍ଵେଷଣ କରେ ଦେଖା ଉଚିତ ଯେ, ଏ ବିଷୟଗୁଲୋ ଆମାଦେର ମାଝୋତେ ସୃଷ୍ଟି ହର୍ଷିତ କି?) ଆର ଐଶ୍ଵି ନିର୍ଦର୍ଶନାବଲୀର ମାଧ୍ୟମେ ତାଦେରକେ ନିଜେର ଦିକେ ଆକର୍ଷଣ କରେଛେ ଯେତାବେ ସାହାବୀଦେରକେ ଆକର୍ଷଣ କରନେନ । ମୋଟିକଥା ଏହି ଜାମା'ତେ ମେ ସକଳ ଲକ୍ଷଣାବଳୀ ବିଦ୍ୟମାନ ଯା **خَرِيْنِ مِنْهُمْ** ଶବ୍ଦେର ମାଝୋ ସନ୍ନିବେଶିତ ରହେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କଥା ଏକ ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଯା ଅବଶ୍ୟଭାବୀ ଛିଲ । ଏରପର ତିନି ବଲେନ,

ଏହି ଯୁଗ ମୂଳତ ସେଇ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ) ଯୁଗ ଯେ ଯୁଗେ ଖୋଦା ତା'ଲା ବିଭିନ୍ନ ଜାତିକେ ଏକ ଜାତିସନ୍ତାଯ ପରିଣତ କରାର ଆର ସକଳ ଧର୍ମୀୟ ମତାନୈକ୍ୟ ଦୂର କରେ ଅବଶ୍ୟେ ଏକ ଧର୍ମେର ମାଝୋ ସବାଇକେ ଏକତ୍ରିତ କରାର ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରେଛେ । ଆର ଏ ଯୁଗ ସମ୍ପର୍କେ, ଯା ଏକ ତରଙ୍ଗେର ଅପର ତରଙ୍ଗେର ଓପର ଆହୁତ୍ତେ ପଡ଼ାର ଯୁଗ, ଖୋଦା ତା'ଲା ପବିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେଛେ:

وَنُفَخَ فِي الصُّورِ فَجَعَلَهُمْ جَمِيعاً

(ସୂରା କାହାଫ: ୧୦୦)

ଏହି ଆଯାତକେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଆଯାତଗୁଲୋର ସାଥେ ମିଳାଲେ ଅର୍ଥ ଦାଁଡାୟ, ଯେ ଯୁଗେ ଧର୍ମଜଗତେ ହୈଟେ ଦେଖା ଦିବେ ଆର ଏକ ଧର୍ମ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମେର ଓପର ଏମନଭାବେ ଆହୁତ୍ତେ ପଡ଼ିବେ ଯେତାବେ ଏକ ଟେଉ ଅପର ଟେଉରେ ଓପର ଆହୁତ୍ତେ ପଡ଼େ ଏବଂ ଏକେ ଅପରକେ ଧ୍ୱଂସ କରତେ ଚାଇବେ, ତଥନ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଖୋଦା ଏହି ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଗେ ନିଜ ହାତେ, ଜାଗତିକ କୋନ ପ୍ରକାର ଉପକରଣ ଛାଡ଼ିଇ ଏକ ନତୁନ ସିଲସିଲା (ଜାମା'ତ) ସୃଷ୍ଟି କରବେ ଆର ଏର ମାଝୋ ଏମନ ସବାଇକେ ଏକତ୍ରିତ କରବେନ ଯାରା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସାଦୃଶ୍ୟ ରାଖେ । ତଥନ ତାରା ବୁଝିବେ ଯେ, ଧର୍ମ କୀ ଜିନିସ ଆର ତଥନ ତାଦେର ମାଝୋ ଜୀବନ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟର ପ୍ରେରଣା ଫୁର୍କାର କରା ହବେ ଆର ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରଜାର ଅମୃତ ସୁଧା ତାଦେରକେ ପାନ କରାନୋ ହବେ । ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତିତ ତତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାକା ଅବଶ୍ୟଭାବୀ ଯତଦିନ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୟାଗୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନା ହ୍ୟ- ଯା ଆଜ ଥେକେ ତେରଶ' ବର୍ଷର ପୂର୍ବେ ପବିତ୍ର କୁରାନା ପୃଥିବୀତେ ପ୍ରକାଶ କରେଛେ । ଖୋଦା ତା'ଲା ଏହି ଶେଷ ଯୁଗେର ବିଷୟେ, ଯେଥାନେ ସକଳ ଜାତିକେ ଏକହି ଧର୍ମେର ମାଝୋ ଏକତ୍ରିତ କରା ହବେ, କେବଳ ଏକଟି ନିର୍ଦର୍ଶନଇ ବର୍ଣନ କରେନ ନି, ବରଂ ପବିତ୍ର କୁରାନେ ଆରୋ ଅନେକ ନିର୍ଦର୍ଶନ ଲିପିବଦ୍ଧ ଆଛେ । ସେବର ନିର୍ଦର୍ଶନରେ ମାଝୋ ଏକଟି ହଲୋ, ଯେ ଯୁଗେ ନଦୀସମୂହ ଥେକେ (ଖାଲ କେଟେ) ଅନେକ ଜଳଧାରା ବେର କରା ହବେ । ଆରେକଟି ହଲୋ, ଭୂମି ଥେକେ ସୁଷ୍ଠ ଖନିସମୂହ ଉଦୟାଟନ କରା ହବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖଣ୍ଜିସମ୍ପଦରେ ଖନ ବିପୁଲ ପରିମାଣେ ପାଓଯା ଯାବେ ଏବଂ ଜାଗତିକ ଅନେକ ଜଳା ଉତ୍ୟୋଚିତ ହବେ । ଆରେକଟି ହଲୋ, ଏମନ ଏମନ ଉପକରଣ ସୃଷ୍ଟି ହବେ- ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ବ୍ୟାପକହାରେ ବହିପୁନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହବେ । ଆରେକଟି ହଲୋ, ଯେ ଦିନଗୁଲୋତେ ଏମନ ଏକ ବାହନ ଆବିକ୍ଷାର ହବେ- ଯା ଉଟକେ ବେକାର କରେ ଦିବେ ଆର ଏର ମାଧ୍ୟମେ ପାରମ୍ପରିକ ସାକ୍ଷାତେର ପଥ ସୁଗମ ହ୍ୟେ ଯାବେ । ଆରେକଟି ହଲୋ, ପୃଥିବୀର ମାନୁଷେର ପାରମ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କ ସହଜସାଧ୍ୟ ହବେ ଆର ଏବଂ ଏକେ ଅପରକେ ଖୁବ ସହଜେ ଖବରାଖବର ଆଦାନପ୍ରଦାନ କରତେ ସନ୍ଧମ ହବେ । (ଆର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗେ ଆରୋ ବେଶ ସହଜସାଧ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି ହଚେ)

ଆରେକଟି ହଲୋ, ଯେ ଦିନଗୁଲୋତେ ଆକାଶେ ଏକହି ମାସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ହେଲିଯାଇ ହେବେ ଏବଂ ପଢ଼ିବେ, ଏମନକି କୋନ ଶହର ଓ ଗ୍ରାମ ଏର ବାହିରେ ଥାକବେ ନା ଯା ମହାମାରି କବଲିତ ହବେ ନା । ଆର ପୃଥିବୀତେ ମୃତ୍ୟୁର ମିଛିଲ ବେର ହବେ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଜନମାନବଶୂନ୍ୟ ହ୍ୟେ ପଡ଼ିବେ । କତକ ଜନପଦ ଏକେବାରେ ଧ୍ୱଂସ ହ୍ୟେ ଯାବେ ଏବଂ ତାଦେର ନାମ-ଚିହ୍ନ ଥାକବେ ନା ଆର ଅନେକ ଜନପଦ ସାମୟିକ ଆଯାବ ଭୋଗ କରବେ, ଏରପର ଅବଶ୍ୟେ ତାଦେର ରକ୍ଷା କରା ହବେ । ଯେ ସମୟାଟି ଖୋଦା ତା'ଲାର କର୍ତ୍ତନ କ୍ରୋଧେର ସମୟ ହବେ । ଏର କାରଣ ହଲୋ, ତା'ଲ ପ୍ରେରିତ ମହାପୁରୁଷର ଜନ୍ୟ ଏ ଯୁଗେ ପ୍ରକାଶିତ ନିର୍ଦର୍ଶନାବଲୀ ମାନୁଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ନି । ଆର ମାନବଜାତିର ସଂଶୋଧନକଲେ ଆଗମନକାରୀ ଖୋଦାର ନବୀକେ ମାନୁଷ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେଛେ ଏବଂ ତାକେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବଲେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେଛେ । ଏସବ ନିର୍ଦର୍ଶନ ଏ ଯୁଗେ ତଥା ଯେ ଯୁଗେ ଆମରା ବସବାସ କରାଛି- ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟେଇ । ବୁଦ୍ଧମାନଦେର ଜନ୍ୟ ଏଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଆଲୋକିତ ପଥ ଯେ, ଏମନ

ଯୁଗେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାକେ ଥ୍ରେଣ କରେଛେ ଯଥନ କିନା ପବିତ୍ର କୁରାନେ ଲିପିବଦ୍ଧ ସକଳ ଲକ୍ଷଣାବଲୀ ଆମାର ଆବିର୍ଭାବକେ କେନ୍ଦ୍ର କରେ ପ୍ରକାଶିତ ହ୍ୟେ ଗେଛେ । ଇତିହାସ ସାକ୍ଷୀ ଯେ, ଏ ସକଳ ନିର୍ଦର୍ଶନ ତା'ଲ (ଆ.) ଯୁଗେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟେଇ ଆର ଏଗୁଲୋର କତକ ଆଜଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟେଇ । ଏରପର ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,

ଖୋଦା ତା'ଲା ଯୁଗେର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଅବଲୋକନ କରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀକେ ସର୍ବ ପ୍ରକାରେ ଦୁର୍କର୍ମ, ପାପାଚାର ଓ ବିପଥଗାମିତାଯ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖେ ଆମାକେ ସତ୍ୟ ପ୍ରଚାରାର୍ଥେ ଓ ଧର୍ମସଂକାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ କରେଛେ । ଯୁଗଓ ଏକପ ଛିଲ ଯେ, ପୃଥିବୀର ମାନୁଷ ହିଜରୀ ଅରୋଦ୍ଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଶେଷ କରେ ଚତୁର୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶିରୋଭାଗେ ପୌଛେ ଗିଯେଛି । ତଥନ ଆମ ଐଶ୍ଵି ଆଦେଶେର ଅନୁବର୍ତ୍ତାଯ ସାଧାରଣ୍ୟ ଲିଖିତ, ବିଭିନ୍ନ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ବକ୍ତ୍ଵାତାର ମାଧ୍ୟମେ ଏହି ଆହ୍ଵାନ ଜାନାତେ ଥାକଲାମ ଯେ, ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଶିରୋଭାଗେ ଖୋଦାର ପକ୍ଷ ହତେ ଧର୍ମ ସଂକାରେ ନିମିତ୍ତେ ଯାର ଆଗମନ କରାର କଥା ଛିଲ, ଆମିହି ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାତେ ଆମ ସେଇ ଦେଇନ- ଯା ପୃଥିବୀ ହତେ ଉଠେ ଗେଛେ, ପୁନରାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରତେ ପାରି ଏବଂ ଖୋଦାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଶକ୍ତି ଲାଭ କରେ ତାରଇ କ୍ରୂପାର ଆକର୍ଷଣେ ଜଗଦ୍ସାମୀକ୍ରମ, ଖୋଦାଭୀତି ଓ ନୟା-ପରାଯଣତାର ଦିକେ ଆକୃଷିତ କରତେ ପାରି ଏବଂ ତାଦେର ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମର ଭୁଲ-ଭାନ୍ତିସମୂହ ଦୂରୀଭୂତ କରତେ ପାରି । ଏରପର ଯଥନ କରେକ ବଂସର ଅତିକ୍ରମ ହଲୋ ତଥନ ଖୋଦାର ଓହୀର ମାଧ୍ୟମେ ସୁମ୍ପଟ୍ଟରପେ ଆମାର କାହେ ପ୍ରକାଶ କରା ହଲୋ ଯେ, ଏ ମସୀହ, ଯିନି ଆଦି ହତେ ଏହି ଉତ୍ୟତେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହିଲେନ ଏବଂ ସେଇ ଶେଷ ମାହଦୀ ଯିନି ଇସଲାମେର ପତନେର ଯୁଗେ ଏବଂ ଭଣ୍ଟତାର ବିଭାଗେର ଯୁଗେ ସରାସରି ଖୋଦାର କାହେ ଥେକେ ହେଦାୟେତ ଲାଭକାରୀ ଏବଂ ସେଇ ଐଶ୍ଵି ଖାବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାସଗତ ମାନବଜାତିର କାହେ ପରିବେଶନକାରୀ ହିସାବେ ଐଶ୍ଵି ନିୟତିତେ ନିର୍ଧାରିତ ଯାର ଶୁଭ ସଂବାଦ ଆଜ ହତେ ତେରଶତ ବଂସର ପୂର୍ବେ ରୂପୁଳେ କରାମ (ସା.) ଦିଯେଇଲେନ, ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମିହି । ଏହି ବ୍ୟାପାରେ ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ବାକ୍ୟାଲାପ ଓ ରହମାନ ଖୋଦାର ସାଥେ କଥପକୋଥନ ଏତ ସୁମ୍ପଟ୍ଟରପେ ଓ ଅଜ୍ଞନ ଧାରାଯ ଅବତାର୍ଗ ହ୍ୟେଇ ଯେ, ଏତେ ସନ୍ଦେହ ଓ

সংশয়ের কোন অবকাশ নেই। প্রত্যেকটি ঐশ্বী বাণী লোহ কিলকের ন্যায় আমার হাদয়ে প্রবিষ্ট হচ্ছিল এবং এ সকল ঐশ্বী বাক্যালাপ এরূপ মহান ভবিষ্যদ্বাণীতে পরিপূর্ণ ছিল যে, এগুলো দিবালোকের ন্যায় পূর্ণ হচ্ছিল। এর নিরবচ্ছিন্নতা, আধিক্য ও অলৌকিক শক্তির নির্দশন আমাকে এ কথা স্বীকার করতে বাধ্য করেছে যে, এইগুলি সেই এক-অদ্বিতীয় খোদার বাণী, যাঁর কালাম কুরআন শরীফ। এখানে আমি তওরাত ও ইঞ্জিলের নাম নিছি না, কেননা তওরাত ও ইঞ্জিল প্রক্ষেপনকারীদের হাতে এতখানি বিকৃতির শিকার যে, এখন এগুলিকে খোদার বাণী বলা যায় না। মোটকথা, খোদার এই ওহী যা আমার প্রতি অবতীর্ণ হয়েছে, তা এরূপ অকাট্য ও সুনিশ্চিত যে, এর মাধ্যমে আমি আমার খোদাকে লাভ করেছি। সেই ওহী কেবলমাত্র ঐশ্বী নির্দশনের মাধ্যমে 'হাকুল ইয়াকিন' (তথা ব্যক্তিগত অভিজ্ঞতাপ্রসূত বিশ্বাসের) পর্যায়ে পৌছে নি, বরং এর প্রতিটি অংশ যখন খোদা তাঁ'লার বাণী কুরআন শরীফের সাথে যাচাই করে দেখা হলো, তখন তা কুরআন শরীফ অনুযায়ী সত্য প্রমাণিত হলো। আর এর সত্যান্বেষণের জন্য স্বর্গীয় নির্দশন বারিধারার ন্যায় বর্ষিত হয়েছে। সে দিনগুলোতেই রমজান মাসে চন্দ্র ও সূর্য়গ্রহণ হয়েছে যেমনটি ভবিষ্যদ্বাণীতে উল্লিখিত ছিল যে, এই মাহীর যুগে রমজান মাসে সূর্য ও চন্দ্র গ্রহণ হবে। এ দিনগুলোতেই প্লেগ মহামারি পাঞ্জাবে ব্যাপকভাবে ছড়িয়ে পড়ে, যেমনটি পবিত্র কুরআনে এই ভবিষ্যদ্বাণী লিপিবদ্ধ আছে এবং পূর্বের বৰীগণও এই সংবাদ দিয়েছেন যে, এই দিনগুলিতে মহামারি ব্যাপকভাবে ছড়িয়ে পড়বে এবং এমন হবে যে, কোন গ্রাম ও শহর এই মহামারি থেকে মুক্ত থাকবে না। বস্তুত একরূপই হয়েছে এবং হচ্ছে। যখন এই দেশে প্লেগের নাম-চিহ্নও ছিল না, খোদা আমাকে প্লেগের প্রাদুর্ভাবের ২২ বৎসর পূর্বে এর প্রাদুর্ভাবের সংবাদ দিয়েছেন। এরপর নিজ দাবি সম্পর্কে তিনি (আ.) বলেন,

আমিই সেই ব্যক্তি, যে নির্ধারিত সময়ে আবির্ভূত হয়েছে। কুরআন, হাদীস, ইঞ্জিল ও

অন্যান্য নবীগণের ভবিষ্যদ্বাণী অনুযায়ী যার জন্য আকাশে রমজান মাসে চন্দ্র ও সূর্য়গ্রহণ হয়েছে। আমিই সেই ব্যক্তি, যার যুগে সকল নবীর ভবিষ্যদ্বাণী এবং কুরআন শরীফের ভবিষ্যদ্বাণী অনুযায়ী এ দেশে অস্বাভাবিকভাবে প্লেগ ছড়িয়ে পড়েছে। আমিই সেই ব্যক্তি, যার যুগে সহীহ হাদীস অনুযায়ী হজ্জ পালনে নিষেকাঙ্গা জারি করা হয়েছে। আমিই সেই ব্যক্তি, যার যুগে সেই নক্ষত্রাতি উদিত হয়েছে- যা মসীহ ইবনে মরিয়মের যুগে উদিত হয়েছিল। আমিই সেই ব্যক্তি, যার যুগে এ দেশে রেলচলাচল আরভু হয়ে উটকে অকেজো করে দেয়া হয়েছে আর সে সময় অচিরেই আসছে, বরং তা সন্নিকটে, যখন মক্কা ও মদিনার মাঝোও রেলচলাচল আরভু হয়ে সেসমস্ত উট বেকার হয়ে যাবে। প্রথমে যেখানে সড়কযোগে যোগাযোগ ব্যবস্থা ছিল সেখানেও এখন রেলগাড়ির মাধ্যমে যোগাযোগ ব্যবস্থা চালু হয়ে গেছে। 'তেরোশ' বছর ধরে যে উট এই কল্যাণমণ্ডিত সফর করত সেসকল উট বেকার হয়ে যাবে। তখন সহীহ মুসলিমে বিদ্যমান সেসব উট সম্পর্কে বর্ণিত হাদীস সত্য প্রমাণিত হবে অর্থাৎ 'লা-ইউত্তরাকান্নাল কিলসু ফালা ইউসআ আলাইহা' অর্থাৎ প্রতিক্রিয়া মসীহৰ যুগে উট বেকার হয়ে যাবে এবং উটে চড়ে কেউ সফর করবে না। তেমনিভাবে আমিই সেই ব্যক্তি যার হাতে শত-সহস্র নির্দশন প্রকাশিত হয়েছে। পৃথিবীতে কি এমন কোন মানুষ জীবিত আছে যে নির্দশন প্রদর্শনের প্রতিদ্বন্দ্বিতায় আমার বিপরীতে জয়যুক্ত হতে পারে? আমি সেই সভার কসম খেয়ে বলছি যার হাতে আমার প্রাণ! এখন পর্যন্ত দু'লক্ষ্মাধিক নির্দশন আমার হাতে প্রকাশিত হয়েছে আর সম্ভবত প্রায় দশ হাজার বা ততোধিক মানুষ মহানবী (সা.)-কে স্বপ্নে দেখেছেন যাতে তিনি আমার সত্যায়ন করেছেন। আর এদেশে প্রথ্যাত যেসব 'আহলে কাশফ' তথা দিব্যদর্শনে অভিজ্ঞরা ছিলেন, যাদের একেকজনের তিন থেকে চার লক্ষ করে মুরিদ ছিল, এসব প্রথ্যাত ব্যক্তিগৰ্গকে স্বপ্নে দেখানো হয়েছে যে, এই ব্যক্তি (তথা হয়রত মসীহ মাওউদ) আল্লাহর পক্ষ থেকে প্রেরিত। তাদের মধ্যে কতক

এমনও ছিলেন যারা আমার আগমনেরও ত্রিশ বছর পূর্বে গত হয়ে গিয়েছেন। তাদের একজন হলেন লুধিয়ানা নিবাসী পুণ্যাত্মা গোলাব শাহ। তিনি জামালপুর নিবাসী মরহুম করীম বখশ সাহেবকে সংবাদ দিয়েছিলেন যে, কাদিয়ানে ঈসা জন্মগ্রহণ করেছেন আর তিনি লুধিয়ানাতে আসবেন। মিয়া করিম বখশ একজন সৎকর্মশীল বয়োবৃন্দ একত্বাদী মানুষ ছিলেন। তিনি লুধিয়ানায় আমার সাথে সাক্ষাৎ করে এই পুরো ভবিষ্যদ্বাণী আমাকে শুনান। এ কারণে মৌলভীরা তাকে অনেক কষ্ট দেয়, কিন্তু তিনি সেসব নির্যাতনের পরোয়া করেন নি। তিনি আমাকে বলেন, গোলাব শাহ আমাকে বলতেন, ঈসা ইবনে মরিয়ম জীবিত নেই, তিনি ইস্তেকাল করেছেন, তাই তিনি পৃথিবীতে ফিরে আসবেন না। এই উম্মতের জন্য মির্যা গোলাম আহমদ হলেন ঈসা, যাকে খোদা তাঁ'লা স্বীয় কুদরতে ও প্রজায় পূর্ববর্তী ঈসার সদৃশ বানিয়েছেন এবং উর্দ্ধলোকে তার নাম ঈসা রেখেছেন। একথা বলে তিনি তার মুরিদ করীম বখশকে বলেন, হে করিম বখশ! সেই ঈসা যখন আবির্ভূত হবেন তখন তুমি মৌলভীদেরকে তার ভয়াবহ বিরোধিতা করতে দেখবে। মৌলভীরা চরম বিরোধিতা করবে কিন্তু তারা ব্যার্থ ও অকৃতকার্য হবে। আজও মৌলভীরা ব্যার্থ হয়ে চলেছে। তাঁর পৃথিবীতে আবির্ভাবের উদ্দেশ্য হলো, সেসব মিথ্যা ব্যাখ্যা (টীকা, পাদটীকা) যা পবিত্র কুরআনে সংযোজন করা হয়েছে তা অপসারণ করে পবিত্র কুরআনের প্রকৃত রূপ বা চেহারা জগন্মাসীকে দেখানো। এই ভবিষ্যদ্বাণীতে এই পুণ্যবান স্পষ্টভাবে এই ইঙ্গিতও করেছেন যে, তুমি নিশ্চয় এই ঈসাকে দেখাবে মতো বয়সও প্রাপ্ত হবে, অর্থাৎ তাঁর শিশ্যের আযুক্ষাল সম্পর্কেও এই ভবিষ্যদ্বাণী ছিল।

এরপর হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.) বলেন,

স্মরণ রেখো, খোদার এক নাম গফুর।
সুতরাং কেন তিনি (তাঁর দিকে)
প্রত্যাবর্তনকারীদের ক্ষমা করবেন না?
যেসব ভুল-ভাস্তি জাতিতে সৃষ্টি হয়ে গেছে,
সেসব ভুল-ভাস্তির মাঝে একটি হলো

ଜିହାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭାଷି । ଆମି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେ, ଆମି ଯଥିନ ବଲି (ପ୍ରାଚିଲିତ ତରବାରି) ଜିହାଦ ହାରାମ, ତଥିନ ଏରା ତେଲେବେଣୁନେ ଜଳେ ଉଠେ, ଅଥାଚ ଏରା ନିଜେରାଇ ସ୍ଵିକାର କରେ ଯେ, ଖୁଣ ମାହଦୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ହାଦୀସଙ୍ଗେ ସଂଶୟଯୁକ୍ତ । ମୌଲଭୀ ମୋହାମ୍ମଦ ହୋସାଇନ ବାଟାଲଭୀ ଏ ବିଷୟେ ପୁଣିକା ଲିଖେଛେ । ଏସବ ହାଦୀସ ଯେ ସଂଶୟଯୁକ୍ତ, ତା ତିନି ସ୍ଵିକାର କରେଛେ । ଏ ବିଷୟେ ମିଯା ନୟର ହୋସାଇନ ଦେହଲ୍ ଭୀରୁ ଏକଇ ମତ ଛିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନେ କତିପାଇ ଆଲେମ ଏକଇ କଥା ବଲଛେ । ତାରା ଏଗୁଲୋକେ ମୋଟେ ଓ ସଠିକ ମନେ କରତ ନା । ତାହଲେ ଆମାକେ କେନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆଖ୍ୟା ଦେଯା ହୁଏ? ସତ୍ୟ କଥା ହଲୋ, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀର ଆସଲ କାଜଇ ହଲୋ, ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହରେ ଧାରା ବନ୍ଧ କରେ କଲମ, ଦୋଯା ଓ ଖୋଦାନୁରାଗେର ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମେର ନାମ ସମୟରେ କରା । ଅତେବ, ଆଜି ଓ ତାର ମାନ୍ୟକାରୀଦେର କଲମ, ଦୋଯା ଖୋଦାନୁରାଗେର ଭିନ୍ତିତେ କାଜ ହଲୋ ଦାଯିତ୍ବ ।

ତିନି ବଲେନ, ଆକ୍ଷେପେର ବିଷୟ ହଲୋ, ମାନୁଷ ଏ ବିଷୟଟି ବୁଝାତେ ପାରେ ନା, କେନା ଜାଗତିକତାର ପ୍ରତି ଏଦେର ଯତଟା ମନୋଯୋଗ ରାଯେଛେ ଧର୍ମର ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ଵ ମନୋଯୋଗ ନେଇ । ଆମାଦେର ଓ ନିଜେଦେର ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଯା ଉଚିତ । ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମହାପୁରୁଷକେ ମାନାର ପର କୋଥାଓ ଆମରା ଆବାର ଜାଗତିକତାଯ ଲିଙ୍ଗ ହୁଏଇର ବିଷୟେ ସୀମାତିକ୍ରମ କରିନି ତୋ? ତିନି ବଲେନ, ଜାଗତିକ କଲୁଷ ଓ ନୋଂରାମିତେ ଲିଙ୍ଗ ଥେକେ ଏଟି କୀତାବେ ଆଶା କରା ଯେତେ ପାରେ ଯେ, ତାଦେର ପ୍ରତି ପ୍ରବିତ୍ର କୁରାନେର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଉନ୍ନୋଚିତ ହେବ? ପ୍ରବିତ୍ର କୁରାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖା ରାଯେଛେ ଯେ, **لَا يَمْسِي إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ** (ସୂରା ଓ୍ରାକେଆ: ୮୦)

ଏ କଥାଓ ମନ ଦିଯେ ଶୁଣ, ଆମାର ପ୍ରେରିତ ହବାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କୀ? ଆମାର ପ୍ରେରିତ ହବାର ମୌଲିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୀ? ଆମାର ଆଗମନେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଇସଲାମେର ସଂକ୍ଷାର ଓ ସମର୍ଥନ କରା । ଏ ଥେକେ ଏଟି ମନେ କରା ଉଚିତ ନୟ ଯେ, ଆମି ନତୁନ କୋନ ଶରୀଯତ ଶିଖାନୋର ଜନ୍ୟ ଅଥବା ନତୁନ ବିଧି-ନିମେଧ ପ୍ରଦାନେର ଜନ୍ୟ ଏସେହି ଅଥବା ନତୁନ କୋନ ପୁଣିକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହବେ । କଥିନୋ ନା । ସାମାନ୍ୟ ଏମନ

ମନେ କରେ ତାହଲେ ଆମାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ସେ ଚରମ ପଥବ୍ରଷ୍ଟ ଏବଂ ଧର୍ମହିନୀ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରବିତ୍ର ସନ୍ତାଯ ଶରୀଯତ ଏବଂ ନବୁଓୟ୍ୟତେର ସମାପ୍ତି ଘଟେଛେ । ଏଥିନ କୋନ ନତୁନ ଶରୀଯତ ଆସତେ ପାରବେ ନା । କୁରାନ ମଜୀଦ ‘ଖାତାମୁଲ କୁତୁବ’ । ଏଥିନ ଏତେ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ବା ବିର୍ଗଗ୍ରୂପ ସଂଯୋଜନ ବା ବିଯୋଜନେର ସୁଯୋଗ ନେଇ । ହଁ ଏଟି ସତ୍ୟ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ବରକତ ଓ କଲ୍ୟାଣଧାରା ଏବଂ କୁରାନ ଶରୀଫେର ଶିକ୍ଷା ଓ ହେଦୋଯେତେର ଫଳବହନ କରା ବନ୍ଧ ହୁୟ ଯାଇ ନି । ଏଗୁଲୋ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗେ ନିତ୍ୟନତୁନରୁପେ ବିଦ୍ୟମାନ ରାଯେଛେ । ଆର ସେଇ ବରକତ ଓ କଲ୍ୟାଣରାଜିର ପ୍ରମାଣ ଦେଯାର ଜନ୍ୟ ଖୋଦା ତା’ଲା ଆମାକେ ଦାଢ଼ କରିଯେଛେ । ଇସଲାମେର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା କାରୋ ଅଜାନା ନୟ । ସର୍ବସମ୍ମତଭାବେ ଏଟି ସ୍ଵିକୃତ ଯେ, ମୁସଲମାନରା ସକଳ ପ୍ରକାରେର ଦୁର୍ବଲତା ଓ ଅବନତିର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳେ ପରିଣିତ ହେଚେ । ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ ତାରା ଅଧଃପତିତ ହେଚେ । (ଆର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଅବସ୍ଥା ଆରୋ ଶୋଚନୀୟ ଦେଖାଇଛି ।) ତାଦେର ମୌଖିକ ଦାବି ଥାକଲେ ଓ ହଦୟ ତା ଥେକେ ଶୁଣ୍ୟ । ଇସଲାମ ଏତିମ ହୁୟେ ଗେଛେ । ଏମନ ପରିହିତିତେ ଖୋଦାତା’ଲା ଆମାକେ ପ୍ରେରଣ କରେଛେ ଇସଲାମେର ସମର୍ଥନ ଓ ତତ୍ତ୍ଵବଧାନ କରାର ଜନ୍ୟ । ଆର ତିନି ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ଆମାକେ ପ୍ରେରଣ କରେଛେ । କେନା ତିନି ବଲେଛିଲେ,

إِنَّمَا تَحْكُمْ بِزَرْبِ الْدِّرْكَرْ وَإِنَّمَا لَهُ لِحَافِظُونَ

(ସୂରା ହିଜର: ୧୦)

ଯଦି ତଥିନ ଇସଲାମେର ସାହାୟ ଓ ସୁରକ୍ଷା କରା ନା ହତୋ ତାହଲେ ସାହାୟ୍ୟର ସେ ସମୟ ଆର କଥିନ ଆସତେ? ଏଥିନ ଏ ଚତୁର୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀତେ ସେଇ ଅବସ୍ଥାରେ କାରାଜମାନ ଯା ବଦରେର ସମୟ ହୁୟେଛି । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା’ଲା ବଲେନ, **وَلَقَدْ صَرَّبْ كُمُ اللَّهُ بِيَدِ رَأْسِهِ أَذْلَلَ** (ସୂରା ଆଲେ ଇମରାନ: ୧୨୪)

ଏ ଆଯାତେଓ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏକଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରୀ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଛିଲ । ଅର୍ଥାତ୍ ସଥିନ ଚତୁର୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀତେ ଇସଲାମ ଦୁର୍ବଲ ଓ ଅସହାୟ ହୁୟେ ପଡ଼ିବେ ତଥିନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା’ଲା ଉତ୍ସ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ଏର ସାହାୟ କରବେ । ସୁତରାଂ ତିନି ଇସଲାମେର ସାହାୟ କରାରେନ ଦେଖେ ତୋମରା କେନ ବିଶ୍ଵିତ ହେଚେ?

ଏରପର ତାଁ ବିରକ୍ତ ବିରୋଧୀଦେର ନୋଂରା କର୍ତ୍ତାବାର୍ତ୍ତାର ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଆମାର ଏ ବିଷୟେ କୋନ ଆକ୍ଷେପ ନେଇ ଯେ, ଆମାର ନାମ ଦାଜ୍ଞାଲ ଓ କାଯାବାଦ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀ) ରାଖା ହୁୟ ଏବଂ ଆମାର ଓପର ବିଭିନ୍ନ ଅପବାଦ ଆରୋପ କରା ହୁୟ । କେନା, ଆମାର ସାଥେ ସେଇ ବ୍ୟବହାର ହୁଏଇ ଅବଶ୍ୟକାବୀ, ଯା ଆମାର ପୂର୍ବବତୀ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟଦେର ସାଥେ ହୁୟେଛେ; ଯେଣ ଆମିଓ ଏ ଚିରନ୍ତନ ରୀତିର ଅଂଶିଦାର ହେଇ । ଆମି ସେବ ସମସ୍ୟା ଓ ବିପଦାପଦେର ଏକାଂଶ ଦେଖିନି । କିନ୍ତୁ ଆମାଦେର ନେତା ଓ ମନିବ ମହାନବୀ (ସା.) ଯେସବ କଷ୍ଟ ଓ ବିପଦାପଦେର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁୟେଛେ ତାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନବୀକୁଳ ଆଲାଇହିମୁସ ସାଲାମେର କାରୋ ମାବୋ ଖୁଁଜେ ପାଓୟା ଯାଇ ନା । ତିନି (ସା.) ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ ସେବ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରେଛେନ କଲମ ଯା ଲିଖିତେ ଏବଂ ମୁଖ ତା ବର୍ଣନ କରତେ ଅପାରଗ । ଆର ଏ ଥେକେଇ ବୁଝା ଯାଇ ଯେ, ତିନି କତ ଅସାଧାରଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟୟୀ ନବୀ ଛିଲେନ । ସାମାନ୍ୟ କାରୋ ସାହାୟ ଓ ସମର୍ଥନ ତାଁର (ସା.) ସାଥେ ନା ଥାକତ, ତାହଲେ ଏ ବିପଦାବଲୀର ପାହାଡ଼ ବହନ କରା ତାଁର ଜନ୍ୟ ଅସଭ୍ବ ହୁୟେ ଯେତ । ଆର ଯଦି ଅନ୍ୟ କୋନ ନବୀ ହତୋ, ତାହଲେ ସେ-ଓ ବ୍ୟର୍ଥ ହତୋ । କିନ୍ତୁ ଯେଇ ଇସଲାମକେ ଏମନ ସବ ସମସ୍ୟା ଓ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରେ ତିନି ପୃଥିବୀତେ ପ୍ରଚାର କରେଛିଲେ; ଆଜ ସେଟିର ଯେ ଅବସ୍ଥା ଦାଢ଼ିଯେଛେ, ତା ବଲାର ଭାଷା ଆମାର ନେଇ । ମୁସଲମାନରା ଇସଲାମକେ କତଇ ନା ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥାର ମୁଖେ ଠେଲେ ଦିଯେଛେ । ଅଥାଚ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁସାରେ ଧର୍ମର ସଂକ୍ଷାରେର ଜନ୍ୟ ଆଗମନକାରୀକେ ତାରା ମାନତେ ପ୍ରକ୍ଷତ ନଯ ।

ଅତଃପର ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ,

ଆମି ଆମାର ରଚନାବଲୀର ମାଧ୍ୟମେ ଏମନ ନିଖୁତ ପଞ୍ଚ ଉପନ୍ଧାପନ କରେଛି ଯା ଇସଲାମକେ ସଫଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମର ଓପର ଜୟଯୁକ୍ତ କରବେ । ଆମାର ରଚନାବଲୀ ଇଉରୋପ ଏବଂ ଆମେରିକାଯ ଯାଇ । ଖୋଦା ତା’ଲା ଏମନ ଜାତିକେ ଯେ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି

ଦିଯେଛେନ ତାରା ଖୋଦା ପ୍ରଦତ୍ତ ସେଇ ଜ୍ଞାନେର ମାଧ୍ୟମେ ଏ ବିଷୟକେ ବୁଝେ ନିଯୋଛେ । ଅଥଚ ଆମି ସଖନ ଏକଜନ ମୁସଲମାନେର ସାମନେ ଏଗୁଳୋ ଉପହାପନ କରି ତଥନ ତାର ମୁଖେ ଫେନା ଉଠେ ଯାଇ । ସେଣ ସେ ଉନ୍ନାଦ ବା ସେ ହତ୍ୟା କରତେ ଚାଯ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆହମଦୀଦେର ସାଥେ ବାସ୍ତବେ ତାରା ତା-ଇ କରଛେ । ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଶିକ୍ଷା ହଲୋ,

اَذْفَعْ بِالْتَّيْ هِيَ أَحْسَنُ

(ସୂରା ହା-ମୀମ ଆସ ସାଜଦା: ୩୫)

[ଅର୍ଥ: ତୁ ମୁସିଦି ଦ୍ୱାରା (ମନ୍ଦକେ) ପ୍ରତିହତ କରୋ ଯା ସର୍ବୋତ୍ତମ ।] ଏ ଶିକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହଲୋ, ପ୍ରତିକଷା ଯଦି ଶକ୍ତି ହୁଏ ତାହଲେ ନ୍ମତା ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାରେର ଫଳେ ସେ ସେଣ ବନ୍ଧୁ ହେଁ ଯାଇ ଏବଂ କଥାଗୁଲୋ ଶାସ୍ତରିଭାବେ ଶୁଣେ । ଆମି ମହାପରାକ୍ରମଶାଲୀ ଖୋଦାର କସମ ଖେଯେ ବଲଛି, ଆମି ତାର ପକ୍ଷ ଥିଲେ ପ୍ରେରିତ ହେଁଛି । ତିନି ଭାଲୋ କରେ ଜାନେନ, ଆମି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପ୍ରତାରକ ନାହିଁ । ଖୋଦା ତାଂଲାର ନାମେ ଆମାର କସମ ଖାଓୟା ଏବଂ ସେବ ନିର୍ଦର୍ଶନ, ଯା ତିନି ଆମାର ସମର୍ଥନେ ପ୍ରକାଶ କରେଛେନ, ତା ଦେଖାର ପରା ଯଦି ତୋମରା ଆମାକେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତାରକ ବଲ, ତବେ ଆମି ଖୋଦା ତାଂଲାର କସମ ଦିଯେ ବଲଛି, ଏମନ କୋନ ପ୍ରତାରକେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଉପହାପନ କରେ ଯେ-କିନା ପ୍ରତିଦିନ-ପ୍ରତିନିୟତ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲାର ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ ଓ ପ୍ରତାରଗୋ କରା ସନ୍ତୋଷ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାର ସାହାୟ୍ୟ-ସହ୍ୟୋଗିତା କରା ଅବ୍ୟାହତ ରାଖିବେନ । ଏମନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କାଉକେ ଦେଖାଓ, ଯେ-କିନା ଆଲ୍ଲାହ୍ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛେ ଆର ଏରପରା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲା ତାକେ ସାହାୟ୍ୟ-ସହ୍ୟୋଗିତା କରିଛେ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ବିଶ୍ୱବିତ୍ତ ଆହମଦୀଆ ଜାମା'ତେର ବିଭାଗ ଏର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ କି ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲାର ସାହାୟ୍ୟ-ସମର୍ଥନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ ରମେଛେ? ତିନି (ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ, ଖୋଦା ତାଂଲାର ଉଚିତ ଛିଲ ତାକେ ଧ୍ୱନି କରେ ଦେଯା । ଏମନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକେ ଧ୍ୱନି କରେ ଦେଯାଇ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲାର ଉଚିତ ଛିଲ ତାକେ ବିଷୟାଟି ଏର ବିପରୀତ । ଆମି ଖୋଦା ତାଂଲାର କସମ ଖେଯେ ବଲଛି, ଆମି ସତ୍ୟବାଦୀ ଏବଂ ତାର ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଏସେହି, ତବୁଓ ଆମାକେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତାରକ ବଲା ହେଁଛେ । ତା ସନ୍ତୋଷ ଆଲ୍ଲାହ୍

ତାଂଲା ଆମାର ବିରଳକେ ଜାତିର ସୃଷ୍ଟ ପ୍ରତିଟି ମିଥ୍ୟା ମୋକଦ୍ଦମା ଓ ବିପଦ ଥିଲେ ଆମାକେ ରକ୍ଷା କରେନ ଏବଂ ସାହାୟ୍ୟ କରେନ । ଆର ତିନି ଏମନଭାବେ ଆମାଯ ସାହାୟ୍ୟ-ସମର୍ଥନ କରିଛେ ଯେ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମାନୁଷେର ହଦୟେ ଆମାର ଭାଲୋବାସା ସଂଘର କରିଛେ । କାହେ ଓ ଦୂରେ ସର୍ବତ୍ର ଏହି ଭାଲୋବାସା ସୃଷ୍ଟି କରିଛେ । ତଥନ ଏହି କେବଳ ଭାରତେର ଗଣ୍ଡିତେ ସୌମାବନ୍ଦ ଛିଲ, (ଆର ତିନି) ଇଉରୋପ, ଆମେରିକା, ଅଫ୍ରିକା, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା, ଦୀପପୁଣ୍ୟ, ଅସ୍ଟ୍ରେଲିଆୟ ଏବଂ ଆରବ ଦେଶଗୁଲୋତେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମାନୁଷେର ହଦୟେ [ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,] ଆମାର ପ୍ରତି ଭାଲୋବାସା ସଂଘର କରିଛେ । ଆଶର୍ଯ୍ୟରେ ବିଷୟ, ଏକଜନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ସାଥେ ଏମନ ଆଚରଣ ହେଁଛେ! ତିନି (ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ, ଆମି ଏହିକେ ଆମାର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ମନେ କରି । ଏହିହେ ଆମାର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ । ଏମନ କୋନ ପ୍ରତାରକେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଯଦି ତୋମରା ଉପହାପନ କରିବ ପାର, ଯେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଏବଂ ସେ ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିଛେ ଆର ତା ସନ୍ତୋଷ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲା ତାକେ ସାହାୟ୍ୟ-ସମର୍ଥନ କରିଛେ ଆର ଏଭାବେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକେ ଜୀବିତ ରେଖିଲେ ଏବଂ ତାର ଆକାଙ୍କ୍ଷାସମୂହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛେ- ତାହଲେ ତାକେ ଦେଖାଓ! ତିନି (ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ,

କରତେ ପାରେ । କେନା ତିନି **فَعَالْ لِمَ يُرِيدُ**
(ସୂରା ବୁରଜ: ୧୭)

[ଅର୍ଥ: ଆଲ୍ଲାହ୍ ଯା ଚାନ ତା-ଇ କରେନ ।] ହେ ମୁସଲମାନେରା! ସ୍ମରଣ ରାଖିବେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲା ଆମାର ମାଧ୍ୟମେ ତୋମାଦେରକେ ଏ ସଂବାଦ ଦିଯେଛେ ଏବଂ ଆମି ବାର୍ତ୍ତା ପୌଛେ ଦିଯେଛି । ଏଥନ ଏହିକେ ଶ୍ରବଣ କରା ବା ନା କରା ତୋମାଦେର ହାତେ । ହ୍ୟରତ ଈସା (ଆ.) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛେ- ଏହି ସତ୍ୟ କଥା । ଆମି ଖୋଦା ତାଂଲାର କସମ ଖେଯେ ବଲଛି, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆସାର କଥା ଛିଲ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମିଇ । ଏହିଏ ସୁନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟ ଯେ, ଈସା (ଆ.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁତେଇ ଈସଲାମେର ଜୀବନ ନିହିତ ।

ପୁନରାୟ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଖୋଦା ଆମାର ଅଜ୍ଞ ବିରୋଧୀଦେରକେ ପ୍ରତିଦିନ-ପ୍ରତିନିୟତି ବିଭିନ୍ନ ଧରନେର ନିର୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରାନ୍ଦର୍ଶନେର ମାଧ୍ୟମେ ଲାଞ୍ଛିତ କରିଛେ । ଆମି ତାଂରାଇ କସମ ଖେଯେ ବଲଛି, ତିନି ଯେତୋବେ ହ୍ୟରତ ଈସାହିମେର ସାଥେ କଥୋପକଥନ ଓ ବାକ୍ୟାଲାପ କରିଛେ ଏବଂ ଏରପରି ଈସହାକ, ଈସମାଈଲ, ଇୟାକ୍-ବ, ଇୟୁସୁଫ, ମୂସା, ମସୀହ୍ ଇବନେ ମରିଯମ ଏବଂ ସବାର ଶେଷେ ଆମାଦେର ପ୍ରିୟ ନବୀ (ସା.)-ଏର ସାଥେ ଏମନ ବାକ୍ୟାଲାପ କରିଛେ ଯେ, ତାଂ ପ୍ରତି ସବଚେଯେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଓ ପବିତ୍ର ଓହି ଅବ୍ୟାଗ୍ରହ କରିଛେ ଆର ଏଭାବେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକେ ଜୀବିତ ରେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମାର ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା କେବଳ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଆନୁଗତ୍ୟେର ଫଳେଇ ଲାଭ ହେଁଛେ । ଆମି ଯଦି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଉତ୍ସତ ନା ହତାମ ଏବଂ ତାଂ ଆନୁଗତ୍ୟ ନା କରିବାମ ତାହଲେ ଆମାର କର୍ମ ପୃଥିବୀର ତାବ୍ଦ ପାହାଡ଼ସମ ହଲେ ଓ କଥନୋଇ ଆମି ଏହି କଥୋପକଥନ ଓ ବାକ୍ୟାଲାପେର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବାକୁ ପାରିବାମ ନା । କେନା ମୁହାମ୍ମଦୀ ନବୁଯ୍ୟତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସକଳ ନବୁଯ୍ୟତେର ପଥ ଏଥନ ରମ୍ଭ । ଶରୀଯାତବାହୀ କୋନ ନବୀ ଏଥନ ଆର ଆସିବେ ପାରେ ନା ତବେ ଶରୀଯାତବିହୀନ ନବୀ ହତେ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶର୍ତ ହଲୋ ପ୍ରଥମେ ତାକେ ଉତ୍ସତ ହତେ ହବେ । ଅତଏବ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିଲେ ଆମି ଉତ୍ସତୀଓ ଆର

ନବୀଓ । ଏହାଡ଼ା ଆମାର ନବୁଯ୍ୟତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖୋଦାର ସାଥେ କଥୋପକଥନ ଓ ବାକ୍ୟାଲାପ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନବୁଯ୍ୟତେରି ଏକଟି ଛାଯା ମାତ୍ର ଏବଂ ଆମାର ନବୁଯ୍ୟତ ଏହି ବ୍ୟତୀତ ଆର କିଛୁଇ ନାହିଁ । ବରଂ ନବୁଯ୍ୟତେ ମୁହାମ୍ମଦୀୟାଇଁ ଆମାର ମାଝେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ । ଆମି ଯେହେତୁ କେବଳ ଛାଯା ମାତ୍ର ଏବଂ ଉଚ୍ଚତା, ତାଇ ଏହି ମାଧ୍ୟମେ ତାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କୋନ ହାନି ଘଟେ ନି । [ଅର୍ଥାତ୍ ଏତେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କୋନ ହାନି ଘଟେ ନି ।] ଆର ଖୋଦାର ସାଥେ ଏହି କଥୋପକଥନ ଯା ଆମାର ସାଥେ ହେବେ ଥାକେ ତା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଓ ସନ୍ଦେହମୁକ୍ତ । ଆମି ଯଦି ଏତେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଜନ୍ୟ ଓ ସନ୍ଦେହ ପୋଷଣ କରି ତାହଲେ କାଫେର ହେବେ ଯାବ ଏବଂ ଆମାର ଆଖେରାତ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ଆମାର ପ୍ରତି ଯେସବ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ତା ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ସନ୍ଦେହାତୀତ । ଏହାଡ଼ା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଏର ଆଲୋ ଦେଖେ କେଉ ଯେତାବେ ସନ୍ଦେହ ପୋଷଣ କରତେ ପାରେ ନା ଯେ, ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆର ଏହି ଏର ଆଲୋ, ଠିକ୍ ଏକଇଭାବେ ସେଇ ବାଣୀ ସମ୍ପର୍କେ ଓ ଆମି ସନ୍ଦେହ ପୋଷଣ କରତେ ପାରି ନା ଯା ଖୋଦା ତା'ଲାର ପକ୍ଷ ଥିଲେ ଆମାର ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଯ ଆର ଏର ପ୍ରତି ଠିକ୍ ସେଭାବେଇ ଈମାନ ରାଖି ଯେତାବେ ଆମି ଖୋଦାର କିତାବେର ପ୍ରତି ଈମାନ ରାଖି । ତିନି (ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ,

ଖୋଦା ଆମାକେ ଯେ କାଜେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରେଛେ ତା ହଲୋ- ଖୋଦା ଏବଂ ତାର ସୃଷ୍ଟିର ସମ୍ପର୍କେର ମାଝେ ଯେ ପକ୍ଷିଲତା ଦେଖା ଦିଯେଛେ ଆମି ଯେନ ତା ଦୂର କରେ ଆନ୍ତରିକତା ଓ ନିଷ୍ଠାପର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ପୁନ୍ଥର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା କରି ଏବଂ ସତ୍ୟର ବହିଃପ୍ରକାଶରେ ମାଧ୍ୟମେ ଧର୍ମ୍ୟଦ୍ଵେର ଅବସାନ ସ୍ଥଟିଯେ ସମ୍ପ୍ରାତି ଓ ମିମାଂସାର ଭିନ୍ନ ରଚନା କରି, ଆର ସେଇ ସବ ଧର୍ମୀୟ ସତ୍ୟ ଯା ବିଶ୍ୱାସୀର ଦୃଷ୍ଟିର ଆଡ଼ାଲେ ଚଲେ ଗେଛେ, ସେଗୁଲୋକେ ପ୍ରକାଶ କରି ଏବଂ ସେଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, ଯା ପ୍ରେସିଡ୍ ଅମାନିଶାୟ ଚାପା ପଡ଼େ ଗେଛେ, ସେଟିର ଦୃଷ୍ଟିତ ଉପରୁପନ କରି, ଆର ଖୋଦାର ଶକ୍ତିଶମ୍ଭୁ, ଯା ମାନୁଷେର ମାଝେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବେ ଖୋଦାନୁରାଗ ବା ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ, ସେଟିର ଅବଶ୍ତା କେବଳ କଥାଯ ନଯ, ବରଂ କାଜେର ମାଧ୍ୟମେଓ ତୁଲେ ଧରି ।

ଏହାଡ଼ା ସବଚେଯେ ବଡ଼ ବିଷୟ ହଲୋ ସେଇ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦୁୟତିମ୍ୟ ତୌହିଦ, ଯା ସକଳ ପ୍ରକାର ଶିରକେର ଅପବିତ୍ରତା ଥିଲେ ମୁକ୍ତ ଆର ଯା ଏଥିନ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେବେ ଗେଛେ, ସେଟିର ଚାରା ଯେନ ଜାତିର ମାଝେ ପୁନରାୟ ରୋପନ କରି । ଏହି ସବକିଛୁ ଆମାର ଶକ୍ତିତେ ହବେ ନା, ବରଂ ସେଇ ଖୋଦାର ଶକ୍ତିବଳେ ହବେ ଯିନି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଖୋଦା । ଆମି ଦେଖିଛି, ଏକଦିକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ନିଜ ହଞ୍ଚେ ଆମାର ତରବିଯତ କରେ ଏବଂ ନିଜ ଓହିର ମାଧ୍ୟମେ ଆମାକେ ସମାନିତ କରେ ଆମାର ହଦୟେ ସେଇ ଉଦ୍ଦୀପନା ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ ଯେନ ଆମି ଏ ଧରନେର ସଂଶୋଧନେର ଜନ୍ୟ ଦଙ୍ଗାଯମାନ ହେବେ ଯାଇ । ଅପରଦିକେ ତିନି ଏମନ ହଦୟଓ ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ ଯାରା ଆମାର କଥା ମାନାର ଜନ୍ୟ ସଦାପ୍ରତ୍ନତ । ଆମି ଦେଖିଛି ଯେ, ସଖନ ଥିଲେ ଖୋଦା ଆମାକେ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ କରେ ପ୍ରେରଣ କରେଛେ ତଥନ ଥିଲେ ପୃଥିବୀତେ ଏକ ମହାବିପ୍ଲାବ ସାଧିତ ହେଚେ । ଇଉରୋପ ଏବଂ ଆମେରିକାଯ ଯେସବ ଲୋକ ହସରତ ଈସା (ଆ.)-ଏର ଈସ୍ତରତେ ଆସନ୍ତ ଛିଲ ତାଦେର ପଣ୍ଡିତରାଇଁ ଆଜ ନିଜେ ଥିଲେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ପରିତ୍ୟାଗ କରେଛେ । ଏଥିନ ତୋ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଏମନ ରାଗେହେ ଯାରା ଏସବ ବିଶ୍ୱାସ ଅସ୍ମୀକାର କରେ । ଏହାଡ଼ା ଯେ ଜାତି ପିତାପିତାମହେର ଯୁଗ ଥିଲେ କେବଳ ଏହି ପ୍ରେରଣ କରେଛେ । ଏହାଡ଼ା ଯେ ଜାତି ଅନେକେଇ (ଏଥିନ) ଏକଥା ବୁଝାତେ ପ୍ରେରଣ ଯେ, ପ୍ରତିମା ଅନ୍ତଃସାରଶୂନ୍ୟ । ଯଦିଓ ଏଥିନ ତାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ସମ୍ପର୍କେ ଅଜ୍ଞ ଏବଂ କେବଳ ଗୁଟିକିତକ ଶବ୍ଦକେ ପ୍ରଥାଗତଭାବେ ପୁଣି କରେ ବସେ ଆଛେ । କିନ୍ତୁ ଏତେ କୋନ ସନ୍ଦେହ ନେଇ ଯେ, ଶତସହ୍ଶ ଅର୍ଥହିନ କୁଥୁର୍ବା, ବିଦାତ ଓ ଶିରକେର ରଶ ତାଦେର ଗଲା ଥିଲେ ଖୁଲେ ଫେଲେ ଏକତ୍ରବାଦେର ଦାରପାତ୍ରେ ଦାଁଢ଼ିଯେ ଆଛେ । ଆମି ଆଶା କରି, କରେକ ବଚର ପରଇ ଶ୍ରୀ ଅନୁଗ୍ରହ ତାଦେର ଅନେକକେଇ ନିଜେର ଏକ ବିଶେଷ ହତ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧାକା ଦିଯେ ସତ୍ୟ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତ୍ରବାଦେର ଦାରପାତ୍ରେ ଦାଁଢ଼ିଯେ ଆଛେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସାଥେ ଆହମ୍ମଦୀଦେରକେ ଏହି ତା'ଲା ନିରାପଦେ ରାଖୁଣ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସାଥେ ଆହମ୍ମଦୀଦେରକେ ଏହି ମନୋନିବେଶ କରତେ ହେବେ ଯେ, ତାରା ଯେନ ପୂର୍ବେ ତୁଳନାୟ ଆରୋ ବେଶ ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରତି ବିନତ ହେ, ନିଜେଦେର ଇବାଦତସମ୍ଭୁ ସାଂକ୍ଷରଣ ପାଲନ କରେ ଏବଂ ବାନ୍ଦାର ଅଧିକାର ଓ ପ୍ରଦାନ କରେ ଆର ତାରା ଯେନ ନିଜେଦେର ଅବଶ୍ରାନ୍ତ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ସାଥେ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାଦେର ସବାଇକେ ଏହି ତୌଫିକ ଦିନ । (ଆମୀନ)

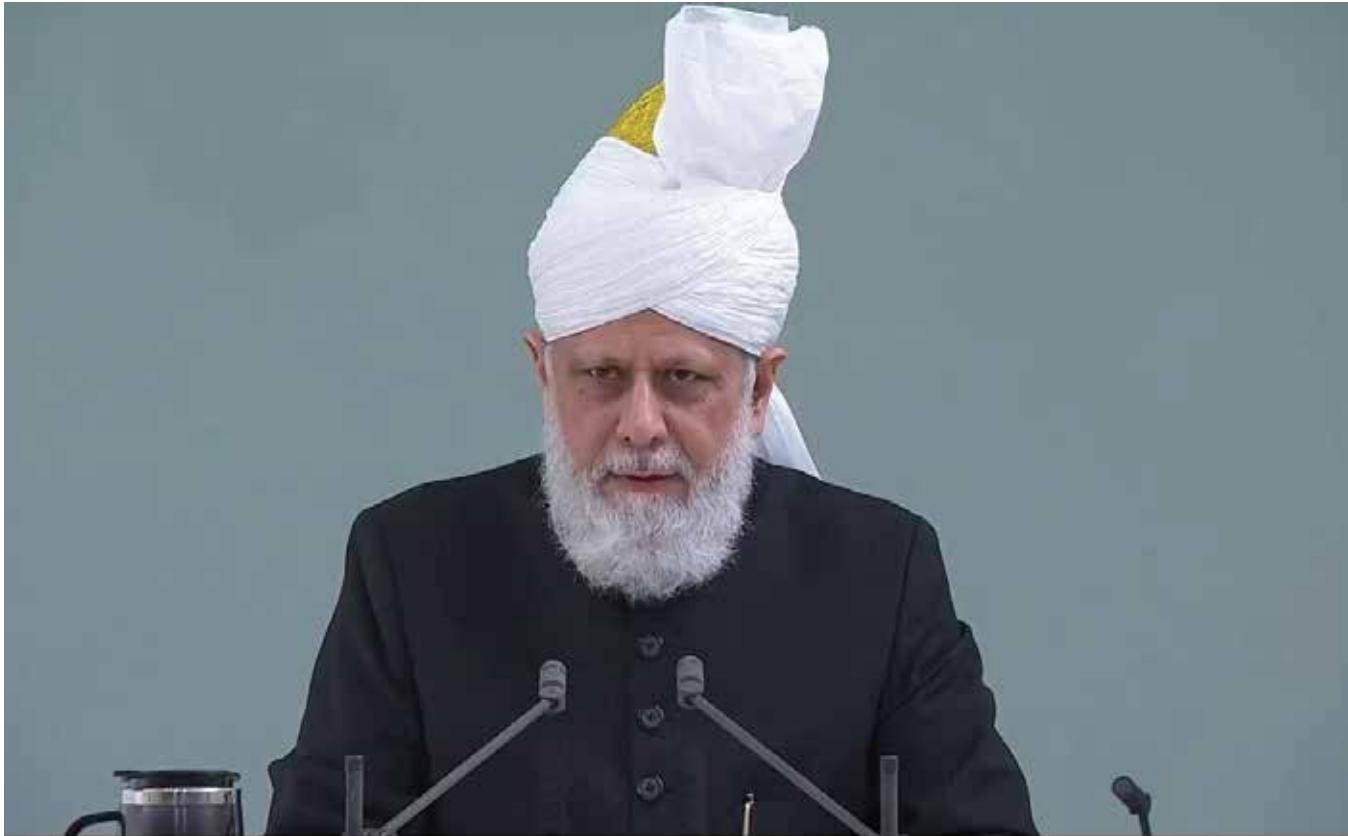
ଏହି ସୁସଂବାଦ ପେଯେଛି । ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରଜ୍ଞା ଏ ଦେଶେ ଉକ୍ତ କାଜ ସମ୍ପାଦନ କରେଛେ, ଯେନ ଅଚିରେଇ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିକେ ଏକ ଜାତିତେ ପରିଣତ କରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସମ୍ପ୍ରୀତିର ଯୁଗ ନିଯେ ଆସେନ । ଏହି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତିସମ୍ରାଟୀ କୋନ ଏକଦିନ ଏକ ଜାତିତେ ପରିଣତ ହବେ- ଏହି ବାତାବରେ ସୁବାସ ପ୍ରତ୍ୟେକିଟି ପାଇଁ ।

ପୃଥିବୀତେ ବସବାସରତ ସକଳ ମାନୁଷ, ବିଶେଷ କରେ ମୁସଲମାନରା ଯେନ ଏହି ସତ୍ୟକେ ଉପଲବ୍ଧି କରେ, ତାର ଦାବିସମ୍ଭୁ ବୁଝାତେ ପାରେ ଏବଂ ଶିଶ୍ରୀ ଯେନ ତାରା ସେଇ ମସୀହ ଓ ମାହ୍ମଦୀର ବସାତ କରେ ଯାକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଇସଲାମେର ପୁନରଙ୍ଗ୍ରେଜୀବନେର ଜନ୍ୟ ପୃଥିବୀତେ ପ୍ରେରଣ କରେଛେ । ଆମାଦେରକେ ଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବସାତ କାହେ ଆମାର ଏ ଦୋଯାଇ ଥାକବେ ।

ପାକିସ୍ତାନ ଏବଂ ଆଲଜେରିଆର ଆହମ୍ମଦୀଦେର ଜନ୍ୟ ଆମି ପୁନରାୟ ଦୋଯାର ଆହାନ କରାଇ । ସେଥାନେ ପରିହିତ ଆବାର ଅଧଃପତିତ ହେଚେ, କିଂବା ଅନ୍ତିରତା ଚଲାଇଁ ଥାକେ । ଆମରା ଏହି ବଳତେ ପାରି ନା ଯେ, ସେଥାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ୍ତା ବିରାଜ କରେଛେ । ପାକିସ୍ତାନେ ନିତ୍ୟଦିନଇଁ କୋନ ନା କୋନ ଘଟନା ଘଟେ ଯାଇ । ଅନୁରପଭାବେ ଆଲଜେରିଆର ସରକାରୀ କର୍ମକାରୀର ଚିନ୍ତାଧାରା ଭାଲୋ ମନେ ହେଚେ ନା । ପୁନରାୟ ତାରା ମାମଲା ଚାଲୁ କରତେ ଚାଯ । ପାକିସ୍ତାନ, ଆଲଜେରିଆ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ପୃଥିବୀର ସକଳ ଦେଶେ, ସେଥାନେଇ କୋନ ଆହମ୍ମଦୀ କଷ୍ଟେ ଆଛେ, ଏମନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମ୍ମଦୀକେଇ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ନିରାପଦେ ରାଖୁଣ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସାଥେ ଆହମ୍ମଦୀଦେରକେ ଏହି ମନୋନିବେଶ କରତେ ହେବେ ଯେ, ତାରା ଯେନ ପୂର୍ବେ ତୁଳନାୟ ଆରୋ ବେଶ ଖୋଦା ତା'ଲାର ପ୍ରତି ବିନତ ହେ, ନିଜେଦେର ଇବାଦତସମ୍ଭୁ ସାଂକ୍ଷରଣ ପାଲନ କରେ ଏବଂ ବାନ୍ଦାର ଅଧିକାର ଓ ପ୍ରଦାନ କରେ ଆର ତାରା ଯେନ ନିଜେଦେର ଅବଶ୍ରାନ୍ତ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ସାଥେ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାଦେର ସବାଇକେ ଏହି ତୌଫିକ ଦିନ । (ଆମୀନ)

(କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାଂଗାଡେକ୍ଷର ତଡ଼ାବଧାନେ ଅନୁଦିତ)

୦୨ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୧ ତାରିଖେ ଯୁଗ୍ମରାଜ୍ୟର ଚିଲଫୋର୍ଡେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟବନ୍ଧ:
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ

أشهَدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا إِلَهٌ وَحْدَةٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا أَبْعَدُهُ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ،
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ତାଶାହ୍ବନ୍ଦ, ତା'ଉୟ ଏବଂ ସୂରା ଫାତିହା
ପାଠେର ପର ହ୍ୟୁର ଆନ୍ଦୋଳାର (ଆଇ.)

ବଲେନ:

ଗତ ଖୁତବାର ପୂର୍ବେ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ
(ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ ଚଲଛିଲ ।
ଆଜଓ ସେଇ ଏକଇ ଧାରା ଅବ୍ୟାହତ ଥାକବେ ।
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ମାବୋ
ପବିତ୍ରତାବୋଧ ଓ ଲଜ୍ଜାଶୀଲତାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଛିଲ
ଅନେକ ଉତ୍ସତ ମାନେର । ଏ ସମ୍ପର୍କେ

ହ୍ୟରତ ଆନାସ ବିନ ମାଲେକ (ରା.)
ରେଓୟାରେତ କରେଛେ ଯେ, ରୁସୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)
ବଲେନ, ଆମାର ଉତ୍ସତର ପ୍ରତି ସର୍ବାଧିକ
ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ହଲେନ ଆବୁ ବକର, ଆଲ୍ଲାହର
ଧର୍ମର କ୍ଷେତ୍ରେ ତାଦେର ସବାର ଚେଯେ ଦୃଢ଼ ହଲେନ
ଉମର, ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ସବଚେଯେ ବେଶି ଲଜ୍ଜାଶୀଲ
ହଲେନ ଉସମାନ, ତାଦେର ମାବୋ ସର୍ବୋତ୍ତମ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତଦାତା ହଲେନ ଆଲୀ ବିନ ଆବି ତାଲେବ,
ତାଦେର ସକଳେର ମାବୋ ଉବାଇ ବିନ କା'ବ

ସର୍ବାଧିକ ଆଲ୍ଲାହର କିତାବ ପବିତ୍ର କୁରାନେର
ଜ୍ଞାନ ରାଖେନ, ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ହାଲାଲ ଓ ହାରାମ
ସମ୍ପର୍କେ ସବଚେଯେ ବେଶି ଜ୍ଞାନ ରାଖେନ ମୁଆୟ
ବିନ ଜାବାଲ, ତାଦେର ମାବୋ ସର୍ବାପେକ୍ଷା
ଅବଶ୍ୟପାଳନୀୟ ଦାୟିତ୍ଵାବଳୀର ଜ୍ଞାନ ରାଖେନ
ଯାଯେଦ ବିନ ସାବେତ । ଆର ଶୋନ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଉତ୍ସତର ଜନ୍ୟାଇ ଏକଜନ ଆମୀନ ଥାକେନ ଆର
ଏଇ ଉତ୍ସତର ଆମୀନ ହଲେନ ଆବୁ ଉବାୟାଦ
ବିନ ଜାରରାହ ।

ହ୍ୟରତ ଆନାସ ବିନ ମାଲେକ (ରା.)-ଏର ପକ୍ଷ ଥେକେ ରେଓୟାଯେତ ହଲୋ ରୁସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ବଲେନ, ଆମାର ଉମ୍ମତେର ପ୍ରତି ସର୍ବଧିକ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ଆବୁ ବକର ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ବିଧିନିଷେଧ ପାଲନ ଓ ବାନ୍ଧବାୟମେ ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଦୃଢ଼ ଉମର ଏବଂ ତାଦେର ମାବେ ସବଚେଯେ ବେଶି ଲାଜାଶୀଳ ହଲେନ ଉସମାନ ।

ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ବିନ ଆଫ୍ଫାନ (ରା.) ବଲେନ, ଆମି କଥିନୋଇ ଉଡାସୀନତା କରି ନି । ଆମି କଥିନୋ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରି ନି, ଅର୍ଥାତ୍ ଖିଲାଫତେର ବା ଅନ୍ୟ କୋନ ପଦେର କିଂବା ମିଥ୍ୟା ବାସନା ପୋୟଣ କରି ନି ।

ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ତା'ର ଲାଜାଶୀଳତା ସମ୍ପର୍କେ ରେଓୟାଯେତ କରେଛେ ଏବଂ ସେଥାନେ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ରୁସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ଆମାର ଗୃହେ ତା'ର ରାନ ଅଥବା ଗୋଛାର କାପଡ଼ ସରାନୋ ଅବସ୍ଥାଯ ଶାଯିତ ଛିଲେନ । ଏମନ ସମୟ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରଲେ ତିନି (ସା.) ସେ ଅବସ୍ଥାତେଇ ତାକେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ । ଏରପର ତିନି (ସା.) କଥା ବଲତେ ଆରଭ୍ତ କରେନ, ଏମନ ସମୟ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) (ଭେତରେ ଆସାର) ଅନୁମତି ଚାଇଲେ ତିନି (ସା.) ତାକେଓ ସେ ଅବସ୍ଥାତେଇ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ ଏବଂ ତିନି (ସା.) କଥା ଅବ୍ୟାହତ ରାଖେନ । ତାରପର ଯଥନ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେନ ତଥନ ରୁସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ଉଠେ ବସେନ ଏବଂ ନିଜେର କାପଡ଼ ଠିକ କରେନ । ହାଦିସଟିର ବର୍ଣନାକାରୀ ମୁହାମ୍ମଦ ବଲେନ, ଆମି ଏଟି ବଲଛି ନା ଯେ, ଏସବ କିଛି ଏକଦିନେଇ ଘଟେଛେ, ବିଭିନ୍ନ ସମୟେର ଘଟନା ହତେ ପାରେ । ତାରା ଏସେ କଥାବାର୍ତ୍ତ ବଲେ ଚଲେ ଯାଓୟାର ପର ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ନିବେଦନ କରେନ, ଯଥନ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏଲେନ, ଆପଣି ତାର ଆସାର କାରଣେ ତେମନ ଏକଟା ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରେନ ନି, ଏରପର ଯଥନ ଉମର ଏଲେନ ତଥନ ଆପଣି ତାର ଆସାର କାରଣେ ତେମନ ଏକଟା ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରେନ ନି, କିନ୍ତୁ ଯଥନ ଉସମାନ

ଭେତରେ ଏଲେନ ତଥନ ଆପଣି ବସେ ପଡ଼େନ ଏବଂ ନିଜେର କାପଡ଼ ଠିକ କରତେ ଆରଭ୍ତ କରେନ! ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରେ ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ଆମି କି ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ମାନ କରବ ନା ଯାକେ ଦେଖେ ଫେରେଶତାରା ଲଜ୍ଜା କରେ ।

ଅନ୍ୟ ଏକଥାନେ ଏହି ରେଓୟାଯେତଟି ବର୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ଏକଥା ଥେବେ ହେବେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ଯଥନ ନିବେଦନ କରେନ, ଶୁଦ୍ଧ ହ୍ୟରତ ଉସମାନେର ଜନ୍ୟଇ ଯେ ଆପଣି ବିଶେଷ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରେନ- ତାର କାରଣ କୀ? ଉଭେରେ ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ଆମି କି ତାର ପ୍ରତି ଲଜ୍ଜାବୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରବ ନା ଯାକେ ଦେଖେ ଫେରେଶତାରାଓ ପର୍ଦା କରେ । ସେଇ ସନ୍ତାର କମଳ ଯାଏଇ ହାତେ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ପ୍ରାଣ! ଫେରେଶତାରା ଉସମାନେର ପ୍ରତି ଠିକ କରେ ଯାଏଇ ଲଜ୍ଜାବୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯେତାବେ ତାରା ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତା'ର ରସୁଲେର ସାମନେ ଲଜ୍ଜା କରେ । ଉସମାନ ଯଦି ଭେତରେ ଆସନ୍ତେ ଆର ତଥନ ଯଦି ତୁମି ଆମାର ପାଶେ ଥାକତେ ତାହଲେ (ତୁମି ଦେଖିତେ) ଫିରେ ଯାଓୟାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ତାର ମାଥା ଉଠାନେନ ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଚୋଥ ତୁଲେ ତାକାନେନ ନା ଏବଂ କୋନ କଥାଓ ବଲନ୍ତେନ ନା, ତାର ମାବେ ଏତଟାଇ ପର୍ଦା ବା ଲାଜୁକତା ରାଖେ ।

ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ (ରା.) ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଘଟନାଟି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଗୁଣବାଚକ ନାମ ‘କରୀମ’ ଏର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ବର୍ଣନା କରେନ; ତିନି ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ‘କରୀମ’ । ତିନି ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଏକଟି ଘଟନା ଥେକେ ଜାନା ଯାଏ ଯେ, ‘କରୀମ’ ବା ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତି ଲଜ୍ଜାବୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରା ହୈ ଯାଇ । (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମାବେ ‘କରୀମ’ ଗୁଣ ରାଖେ ତାର ସାମନେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରା ହୈ ଥାକେ । ବିଭିନ୍ନ ହାଦିସେ ରାଖେ, ମହାନବୀ (ସା.) ଏକବାର ନିଜ ଗୃହେ ଶାଯିତ ଛିଲେନ ଏବଂ ତା'ର ପାଯେର କିଯନ୍ଦଶ ଉନ୍ନୁତ ଛିଲ । ଏମନ ସମୟ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏସେ ବସେ ପଡ଼େନ ଆର ଏରପର ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଓ ଏସେ ବସେ ଯାନ, କିନ୍ତୁ ତିନି

(ସା.) ତେମନ କୋନ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେନ ନି । କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଦରଜାଯ କଡ଼ା ନାଡ଼ିଲେ ତିନି (ସା.) ତାତ୍କଷଣିକଭାବେ ଉଠେ ବସେନ ଏବଂ ନିଜେର ପଦ ଯୁଗଳ କାପଡ଼ ଦିଯେ ଢେକେ ନେନ ଏବଂ ବଲେନ, ଉସମାନ ଅନେକ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ, ତାହିଁ ତାର ସାମନେ ପାଯେର କୋନ ଅଂଶ ଖାଲି ରାଖିତେ ଲଜ୍ଜା ହୈ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ହାଦିସେର ଶବ୍ଦଗୁଲେ ଇତିପୂର୍ବେ ବର୍ଣିତ ହେବେ । ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.)-ଏର ପକ୍ଷ ଥେକେ ରେଓୟାଯେତ ରାଖେ ଆର ତା ହଲୋ, ଏକବାର ମହାନବୀ (ସା.) ବାଢ଼ିତେ ବସେ ଛିଲେନ ଆର ତା'ର ପାଯେର ଗୋଛା ଥେକେ କାପଡ଼ ସରାନୋ ଛିଲ । ଏ ଅବସ୍ଥାଯାଇ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଭେତରେ ଆସାର ଅନୁମତି ଚାଇଲେ ତିନି (ସା.) ସେଭାବେ ଶୁଯେ ଥେକେଇ ଅନୁମତି ଦିଯେ ଦେନ ଏବଂ ତାର ସାଥେ ଆଲାପଚାରିତାଯ ରତ ଥାକେନ । ଏରପର ଉମର (ରା.) ଅନୁମତି ଚାଇଲେ ତିନି (ସା.) ତାକେଓ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ ଏବଂ ସେଭାବେ ଶୁଯେ ଥାକେନ; ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଯେ ଛିଲେନ ବା ବସେଛିଲେନ । କିନ୍ତୁ କିଛିକ୍ଷଣ ପର ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଏଲେ ମହାନବୀ (ସା.) ଉଠେ ବସେନ ଏବଂ ନିଜେର କାପଡ଼ ଟେନେ ଦେୟାର ପର ତାକେ ଭେତରେ ଆସାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ । ସବାଇ ଚଲେ ଯାଓୟାର ପର ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସୁଲ (ସା.)! ଆବୁ ବକର (ରା.) ଏଲେନ, ଉମର (ରା.) ଏଲେନ, କିନ୍ତୁ ଆପଣି ତାଦେର ଆଗମନେର ପ୍ରତି ତେମନ କୋନ ଭକ୍ଷେପିତେ କରଲେନ ନା ଏବଂ ଯେତାବେ ଶାଯିତ ଛିଲେନ ସେଭାବେଇ ଶୁଯେ ଥାକଲେନ । କିନ୍ତୁ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଆଗମନେର ସାଥେ ଆପଣି ଉଠେ ବସଲେନ ଏବଂ ନିଜେର କାପଡ଼ ଠିକ କରେ ନିଲେନ (କେନ)? ତିନି (ସା.) ଉଭେରେ ବେଳେ, ହେ ଆୟେଶା! ଆମି କି ତାର ପ୍ରତି ଲଜ୍ଜା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରବ ନା ଯାକେ ଦେଖେ ଫେରେଶତାରାଓ ଲଜ୍ଜା ପାଯ ।

ଅତଏବ ଦେଖୁନ! ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ (ସା.) ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଲଜ୍ଜାଶୀଳତାର ପ୍ରତି ଶବ୍ଦା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେଛେ, କେନାନା ତିନି

(ରା.) ମାନୁଷକେ ଲଜ୍ଜା ପେତେନ, ତାଇ ତିନି (ସା.) ଓ ତାର ପ୍ରତି ଲଜ୍ଜାବୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେନ । ଅର୍ଥାଏ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ମାନୁଷକେ ଲଜ୍ଜା ପେତେନ, ତାଇ ମହାନବୀ (ସା.) ଓ ତାକେ ଲଜ୍ଜା କରେଛେ । ଏହି ଘଟନା ଉତ୍ସେଖ କରେ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଯେହେତୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା 'କରୀମ', ତାଇ ମାନୁଷେର ଉଚିତ ପାପ ଥେକେ ବାଁଚାର ଚେଷ୍ଟା କରା । ମାନୁଷେର ଲଜ୍ଜା କରା ଉଚିତ ଏବଂ ତାର କଥା ମାନ୍ୟ କରା ଉଚିତ । ପାପ କରାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଧୃଷ୍ଟ ହୋଯା ଠିକ ନୟ । ଏହି ଭାବା ଠିକ ନୟ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ପରାୟଣ, ତିନି ଅନୁଗ୍ରହ କରବେନ । ଆମାଦେର ପାପ ଥାକା ସତ୍ତ୍ଵେ ତିନି ଆମାଦେର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରବେନ । ତିନି ବଲେନ, ଏ ବିଷୟଟି ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖା ଉଚିତ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହଲୋ ତିନି 'କରୀମ' ବା ସମ୍ମାନିତ, ତାଇ ବାନ୍ଦାଦେର ଉଚିତ ଲଜ୍ଜାଶୀଳତା ଅବଲମ୍ବନ କରା ଏବଂ ପାପ ଥେକେ ବାଁଚାର ଚେଷ୍ଟା କରା ।

(ତାର) ବିନ୍ୟ ଓ ସରଲତା ସମ୍ପର୍କେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଥେ, ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍ ରାମୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ନିଜେଇ ରାତରେ ବେଳା ଓୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନେ । ତାର ନିକଟ ନିବେଦନ କରା ହୁଏ, ଆପନି କୋନ ସେବକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲେଇ ତୋ ସେ ଆପନାର ଓୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଦିତେ ପାରେ । ଏ ପ୍ରେକ୍ଷିତେ ତିନି ବଲେନ, ରାତ ତୋ ତାଦେର ଜନ୍ୟ, ଯାତେ ତାରା ବିଶ୍ରାମ କରତେ ପାରେ । ଅର୍ଥାଏ ଯାରା କାଜ କରେ ଏମନ ସେବକଙ୍କ ଜନ୍ୟ ରାତେ ଆରାମ କରାର ସୁଯୋଗ ଦେଯା ଉଚିତ ।

ଆଲକାମା ବିନ ଓୟାକ୍ଷାସ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଯଥନ ମିଷ୍ଟରେ ଛିଲେନ ତଥନ ହ୍ୟରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.) ତାର କାହେ ନିବେଦନ କରେନ, ହେ ଉସମାନ! ଆପନି ତୋ ଏହି ଉତ୍ସାତକେ ଅନେକ କର୍ତ୍ତନ ଏକଟି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟେ ଫେଲେ ଦିଯେଛେ । ଅର୍ଥାଏ ଉତ୍ସାତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତିନି (ରା.) ଖୁତବା ଦେନ, କିଛୁ କଥା ବଲେନ, କିଂବା ଉତ୍ସାତକେ ସତର୍କ କରେନ । ଅତ୍ୟବ ଆପନି ତେବେବା କରଣ ଏବଂ ତାରାଓ ଆପନାର ସାଥେ ତେବେବା କରବେ । ତିନି

ଆଲ୍ଲାହ୍ ସମ୍ପର୍କେ ଭୀଷଣ ଭୟ ଦେଖିଯେ ଛିଲେନ, ଏକାରଣେ ଏକ ସାହାବୀ ଏହି ନିବେଦନ କରେନ । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ବଲେନ, ଏ ପ୍ରେକ୍ଷିତେ ତିନି ତଥନଇ ତାର ମୁଖ କ୍ରିବଲାମୁୟୀ କରେନ ଏବଂ ଦୁଇ ହାତ ଉଠିଯେ ବଲେନ, 'ଆଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇନ୍ନି ଆସତାଗଫିରଙ୍କା ଓୟା ଆତୁରୁ ଇଲାଇକା' । ଅର୍ଥାଏ ନିଶ୍ୟ ଆମି ତୋମାର କାହେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରଛି ଏବଂ ତୋମାର ସମୀପେ ବିନତ ହାଚି । ତଥନ ଉପର୍ଥିତ ଲୋକେରାଓ ତାଦେର ହାତ ଉଠିଯେ ଏହି ଦୋଯା କରେ । ଏହି ଛିଲ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ଭୀତି ଏବଂ ତାର (ରା.) ବିନଯେର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯେ, କୋନ ପ୍ରକାର ବିତର୍କେ ନା ଜଡ଼ିଯେ ତିନି ତତ୍କଷଣାଂ ଦୋଯାର ଜନ୍ୟ ହାତ ଉଠାନ । ନିଜେର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରେନ ଏବଂ ଉତ୍ସତେ ଜନ୍ୟଓ ଦୋଯା କରେନ । (ତାର) ଉଦାରତା, ବଦାନ୍ୟତା ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପଥେ ବ୍ୟା ସମ୍ପର୍କେ ବିଭିନ୍ନ ରେଓୟାତ ବିଦ୍ୟମାନ ରାଗେଛେ । ସ୍ୟଥାଏ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଆମାର ପ୍ରଭୁର ନିକଟ ଆମି ଦଶଟି ଜିନିସ ଗୋପନ ରେଖେଛି । ସର୍ବପ୍ରଥମ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣକାରୀଦେର ମଧ୍ୟେ ଆମି ହଲାମ ଚତୁର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି । ଆମି କଥନୋ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗାନ୍ଧି ଶୁଣି ନି ଆର ମିଥ୍ୟା କଥାଓ ବଲି ନି । ଏହାଡ଼ା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣେର ପର ଥେକେ ଆମି କଥନୋଇ ଆମାର ଲଜ୍ଜାସ୍ଥାନ ଡାନ ହାତେ ସ୍ପର୍ଶ କରି ନି ଏବଂ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣେର ପର ଏମନ କୋନ ଜୁମୁଆ ଅତିବାହିତ ହୁଏ ନି, ଯେ ଜୁମୁଆଯ ଆମି କୋନ କୃତଦାସ ମୁକ୍ତ କରି ନି, ଶୁଦ୍ଧୁମାତ୍ର ସେ ଜୁମୁଆ ଛାଡ଼ା ଯଥନ ଆମାର କାହେ ମୁକ୍ତ କରାର ଜନ୍ୟ କୋନ କୃତଦାସ ନା ଥାକତ । ଏମନ ଅବସ୍ଥାଯ ଆମି ଜୁମୁଆର ଦିନେର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୋନ ଦିନ କୃତଦାସ ମୁକ୍ତ କରେ ଦିତାମ । ଅଭିତାର ଯୁଗେ କିଂବା ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣେର ପରା ଆମି କଥନୋ ବ୍ୟଭିଚାର କରି ନି ।

ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ମୁକ୍ତକୃତଦାସ ଆୟୁ ସାଈଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ନିଜ ଗ୍ରହେ ଅବରଙ୍ଗ୍ରହ ଅବସ୍ଥାଯେ ୨୦ ଜନ ଦାସକେ ମୁକ୍ତ କରେନ । ହ୍ୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ମାସଟିଦ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା

କରେନ, ଏକ ଯୁଦ୍ଧେ ଆମରା ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାଥେ ଛିଲାମ ତଥନ ମାନୁଷ କ୍ରୁଧାର କଟେ ଜର୍ଜରିତ ଛିଲ ଆର ପରିଷ୍ଠିତ ଏମନ ଛିଲ ଯେ, ମୁସଲମାନଦେର ଚେହାରାଯ ଆମି ଉଦ୍ଧିତା ଏବଂ ମୁନାଫେକଦେର ଚେହାରାଯ ଆନନ୍ଦେର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରଲାମ । ଏରପ ପରିଷ୍ଠିତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହୁର କସମ! ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତ ଯାଓଯାର ପୂର୍ବେଇ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତୋମାଦେର ରିୟକେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଦିବେନ । ଏ ବିଷୟଟି ଜାନତେ ପେରେ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତାର ରସ୍ତୁ ପରମ ସତ୍ୟ ବଲେଛେ । ଅତଃପର ତିନି (ରା.) ଶ୍ୟ ବୋଝାଇ ୧୪ଟି ଉଟ କ୍ରୟ କରେନ ଏବଂ ସେଥାନେ ଥେକେ ନୟାଟ ଉଟ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମୀପେ ପାଠିଯେଛେ । ଏତେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଚେହାରାଯ ଖୁଶି ଓ ଆନନ୍ଦ ଫୁଟେ ଉଠେ ଆର ମୁନାଫେକଦେର ଚେହାରାଯ ଅନ୍ତିରତା ଓ ଉଦ୍ଧିତା ହେଁଥେ ଯାଯ । ତଥନ ଆମି ଦେଖିଲାମ, ମହାନବୀ (ସା.) ତାର ଦୁଇ ହାତ ଏତଟା ଉଠାନ ଯେ, ତାର ବଗଲେର ଶୁଭତା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହାଚିଲ ଏବଂ ତିନି ହ୍ୟରତ ଉସମାନେର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରେନ । ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଆମି ଅନ୍ୟ କାରୋ ଜନ୍ୟ ଏରପ ଦୋଯା କରତେ ଏର ପୂର୍ବେ ବା ପରେ କଥନୋଇ ଶୁଣି ନି । ଆର ସେଇ ଦୋଯାଟି ଛିଲ, 'ଆଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଆତେ ଉସମାନା, ଆଲ୍ଲାହୁମ୍ମାଫାଲ ବେଉସମାନା' । ଅର୍ଥାଏ ଆଲ୍ଲାହ୍! ଉସମାନକେ ଅଶେଷ ଦାନ କର, ହେ ଆଲ୍ଲାହ୍! ଉସମାନେର ଓପର ତୁମି ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ କୃପା ବର୍ଣ୍ଣ କର ।

ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ଆମାର କାହେ ଏସେ ମାଂସ ଦେଖେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ଏଗୁଲୋ କେ ପାଠିଯେଛେ । ଉତ୍ସରେ ଆମି ବଲଲାମ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ପାଠିଯେଛେ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଏକଥା ଶୋନାର ପର ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଆମି ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଜନ୍ୟ ଦୁଇ ହାତ ତୁଲେ ଦୋଯା କରତେ ଦେଖେଛି ।

ମୁହମ୍ମଦ ବିନ ହେଲାଲ ତାର ଦାଦିର ପକ୍ଷ ଥେକେ ରେଓୟାଯେତ କରେନ ଯେ, ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ନିଜ ଗୃହେ ଅବରଙ୍ଗଦ କରାର ପର ତାର ଦାଦି ତା'ର କାଛେ (ପ୍ରାୟଇ) ଆସତେଣ । ତିନି ବଲେନ, ତାର ଦାଦିର ଗର୍ଭେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରେ ଆର ତାର ନାମ ରାଖା ହୁଯ ହେଲାଲ । ଏକଦିନ ହସରତ ଉସମାନ ତାକେ (ଅର୍ଥାଂ ତାର ଦାଦିକେ) ଦେଖିତେ ନା ପେଯେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେ ଜାନତେ ପାରେନ ଯେ, ସେଇ ରାତେ ତାର ଗର୍ଭେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରେଛେ । ଆମାର ଦାଦୀ ବଲେନ, ଏତେ ହସରତ ଉସମାନ ଆମାର ପ୍ରତି ପଞ୍ଚଶ ଦିରହାମ ଓ ଚାଦରେର ଏକଟି ବଡ଼ ଟୁକରୋ ପ୍ରେରଣ କରେନ ଏବଂ ବଲେନ, ଏଟି ତୋମାର ପୁତ୍ରେର ଜନ୍ୟ ଭାତା ଆର ଏଟି ହଲୋ ତାର ପରିଧାନେର ଜନ୍ୟ କାପଡ଼ । ତାର ବୟସ ଯଥିନ ଏକ ବଚର ହବେ ତଥନ ଆମରା ତାର ଭାତା ବୃଦ୍ଧି କରେ ଏକଶତ ଦିରହାମ କରେ ଦିବ ।

ଇବନେ ସାଈଦ ବିନ ଇୟାର୍ବୁ ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ଆମି ଏକଦିନ ଦୁପୁରେର ପର ଘର ଥେକେ ବେର ହଇ, ତଥନ ଆମି ନିତାନ୍ତ ଏକ ଶିଶୁ ଛିଲାମ । ଆମାର କାଛେ ଏକଟି ପାଖି ଛିଲ, ଯେଟିକେ ଆମି ମସଜିଦେ ଉଡ଼ାଇଛିଲାମ । ତଥନ ଦେଖି ସେଖାନେ ଏକ ସୁଦର୍ଶନ ବୁଝୁର୍ଗ ଶାଯିତ ଆହେନ । ତାର ମାଥାର ନିଚେ ଇଟ୍ ବା ଇଟ୍ଟେର ଏକଟି ଟୁକରୋ ଛିଲ; ଅର୍ଥାଂ ବାଲିଶେର ସ୍ତଳେ ଇଟ୍ ରାଖା ଛିଲ । ଆମି ଦାଁଡିଯେ ଆଶର୍ଯ୍ୟ ହେଁ ତାର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଅବଲୋକନ କରତେ ଥାକି । ତିନି ନିଜେର ଚୋଖ ଖୁଲେ ଆମାକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ ଯେ, ହେ ବାଲକ! ତୁ ମି କେ? ଆମି ତାକେ ନିଜେର ସମ୍ପର୍କେ ଜାନାଲେ ତିନି ନିକଟେଇ ଶାଯିତ ଏକ ଛେଲେକେ ଡାକେନ । କିନ୍ତୁ ସେ କୋନ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନି । ତଥନ ତିନି ଆମାକେ ବଲେନ ଯେ, ତାକେ ଡେକେ ଆନ । ଅତେବର ଆମି ତାକେ ଡେକେ ଆନି । ସେଇ ବୁଝୁର୍ଗ ତାକେ କିଛୁ ନିଯେ ଆସାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେନ ଏବଂ ଆମାକେ ବଲେନ ଯେ, ବସେ ପଡ଼ । ଅତଃପର ସେଇ ଛେଲେ ଚଲେ ଯାଯ ଆର ଏକଟି ପୋଶାକ ଓ ଏକ ହାଜାର ଦିରହାମ ନିଯେ ଆସେ । ତିନି ଆମାର ଜାମା ଖୁଲିଯେ ତାର ସ୍ତଳେ ଆମାକେ ସେଇ ପୋଶାକ ପରିଯେ ଦେନ । ଆର ସେଇ ଏକ ହାଜାର ଦିରହାମ ଉତ୍ତ ପୋଶାକେର ପକେଟେ ରେଖେ ଦେନ । ଆମି

ଆମାର ପିତାର କାଛେ ଗିଯେ ତାକେ ପୁରୋ ଘଟନା ଅବହିତ କରି । ତିନି ବଲେନ, ହେ ଆମାର ପୁତ୍ର! ତୋମାର କି ଜାନା ଆଛେ ଯେ, କେ ତୋମାର ସାଥେ ଏରପ ବ୍ୟବହାର କରେଛେ? ଆମି ବଲଲାମ, ଆମାର ଜାନା ନେଇ, କେବଳ ଏତୁକୁ ବଲତେ ପାରି ଯେ, ତିନି ଏମନ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଲେନ ଯିନି ମସଜିଦେ ଶୁଯେ ଛିଲେନ ଆର ତାର ଚେଯେ ଅଧିକ ସୁତ୍ରୀ ଆମି ଆମାର ଜୀବନେ ଆର କାଉକେ ଦେଖି ନି । ତଥନ ତିନି ବଲେନ, ତିନି ହଲେନ ଆମୀରଙ୍ଗ ମୁ'ମିନୀନ ହସରତ ଉସମାନ ବିନ ଆଫଫାନ (ରା.) ।

ଇବନେ ଜରିର ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ହସରତ ତାଲହା ହସରତ ଉସମାନେର ସାଥେ ତଥନ ମିଲିତ ହନ ଯଥିନ ତିନି ମସଜିଦେର ଦିକେ ଯାଇଛିଲେନ । ହସରତ ତାଲହା ବଲେନ, ଆପନାର ପଞ୍ଚଶ ହାଜାର ଦିରହାମ, ଯା ଆମାର ଦାଁଯିତ୍ତେ ରାଖା ଛିଲ, ସେଣ୍ଠିଲେ ଏଥିନ ହାତେ ଏସେଛେ । ଆପନି ସେଣ୍ଠିଲେ ଆଦାୟ କରାର ଜନ୍ୟ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଆମାର କାଛେ ପାଠିଯେ ଦିନ । ଏତେ ହସରତ ଉସମାନ ତାକେ ବଲେନ, ଆପନାର ଭାଲୋବାସାର କାରଣେ ଆମି ସେଣ୍ଠିଲେ ଆପନାର ଜନ୍ୟ ହେବା କରେ ଦିଯେଛି, ଆମି ତା ଆର ଫେରତ ନିବ ନା । ଆସମାଟି ବଲେନ, କାତାନ ବିନ ଅଫ୍ଫ ହିଲାଲୀ-କେ ଇବନେ ଆମେର କିରମାନେର ଅଞ୍ଚଳେ ଗଭର୍ଣ୍଱ର ନିୟୁକ୍ତ କରେନ । ତିନି ଚାର ହାଜାର ମୁସଲମାନେର ସୈନ୍ୟ ନିଯେ ବେର ହନ । ପଥିମଧ୍ୟେ ଏକଟି ଉପତ୍ୟକା ବୃତ୍ତିର ପାନିତେ ପ୍ଲାବିତ ହୟ, ଯାର କାରଣେ ତାଦେର ପଥ ବନ୍ଧ ହେଁ ଯାଯ ଆର କାତାନ-ଏର ସମୟମତୋ (ଗନ୍ତ୍ୟସ୍ତଳେ) ପୌଛିତେ ନା ପାରାର ଆଶକ୍ତା ଦେଖା ଦିଲେ ତିନି ଘୋଷଣା କରେନ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଉପତ୍ୟକା ପାର କରବେ ସେ ଏକ ହାଜାର ଦିରହାମ ପୁରକ୍ଷାର ପାବେ । ଏତେ ମାନୁଷ ସାତରେ ଉପତ୍ୟକା ପାର ହତେ ଥାକେ । ସଥନଇ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପତ୍ୟକା ପାର କରନ୍ତ ତଥନ କାତାନ ବଲାନେନ, ତାକେ ତାର ‘ଜାଯେୟା’ ଅର୍ଥାଂ ପୁରକ୍ଷାର ଦିଯେ ଦାଓ । ଏମନକି ପୁରୋ ବାହିନୀ ଉପତ୍ୟକା ପାର କରେ ଫେଲେ । ଆର ଏଭାବେ ତାଦେର ସବାଇକେ ଚାଲିଶ ଲକ୍ଷ ଦିରହାମ ପ୍ରଦାନ କରା ହୟ । କିନ୍ତୁ ଗଭର୍ଣ୍଱ ଇବନେ ଆମେର କାତାନକେ ଉତ୍ତ ଅର୍ଥ ଦିତେ ଅସ୍ଵିକୃତି ଜାନାନ ଏବଂ ବିଷୟଟି

ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ସମୀପେ ଲିଖେ ପାଠୀନ । ଏତେ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ବଲେନ, ଉତ୍ତ ଅର୍ଥ କାତାନ-କେ ଦିଯେ ଦାଓ, କେମନା ସେ ତୋ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ପଥେ ମୁସଲମାନଦେର ସହାୟତା କରେଛେ । ଅତେବର ଉତ୍ତ ଉପତ୍ୟକା ପାର କରାର କାରଣେ ସେଇ ଦିନ ଥେକେ ପୁରକ୍ଷାର ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦାନକୃତ ଅର୍ଥର ନାମ ‘ଜାଯୋୟାୟ’ ହିସେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରେ, ଯା ‘ଜାଯୋୟା’ ଶବ୍ଦେର ବହୁବଚନ । ହସରତ ଉସମାନ ଏକବାର ଅସୁନ୍ଧ ହେଲ (ତା'ର କାଛେ) କାଉକେ ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ କରାର ଅନୁରୋଧ ଜାନାନୋ ହୟ । ଉତ୍ତ ଘଟନାକେ ହିଶାମ ତାର ପିତାର ବରାତେ ବର୍ଣନା କରେଛେ । ତିନି ବଲେନ, ମାର୍ଗାଯାନ ବିନ ହାକାମ ଆମାକେ ବଲେନ, ଯେ ବହର ନାକ ଦିଯେ ରଙ୍ଗ ପଡ଼ାର ରୋଗ (ଏପିସ ଟେଙ୍କିସ) ଛଢିଯେ ପଡ଼େ (ସେ ବଚର) ହସରତ ଉସମାନ ବିନ ଆଫଫାନ (ରା.)-ଓ ମାରାତ୍କଭାବେ ଉତ୍ତ ବ୍ୟାଧିତେ ଆକ୍ରମିତ ହନ । ଅର୍ଥାଂ ତା'ର ନାକ ଦିଯେ ରଙ୍ଗ ପଡ଼ିତେ ଥାକେ, ଏମନକି ଉତ୍ତ ଅସୁନ୍ଧତାର କାରଣେ ତିନି ହଜେ ଯେତେ ଅପାରଗ ହୟ ପଡ଼େନ ଏବଂ ତିନି ଓସିଯାଯିତ ଲିଖିଯେ ଦେନ । ତଥନ କୁରାଇଶଦେର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର କାଛେ ଏସେ ବଲେ ଯେ, କାଉକେ ଖଲୀଫା ନିୟୁକ୍ତ କରେ ଦିନ । ଆପନାର ଅବନ୍ଧାର ପ୍ରେକ୍ଷିତେ କାଉକେ ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ କରଣ । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ଏ କଥା କି ମାନୁଷ ବଲେଛେ? ସେ ବଲଲ, ଜି ହୁଁ । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ପୁନରାୟ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ ଯେ, ତାରା କାକେ ଖଲୀଫା ବାନାତେ ଚାଯ? ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଚୁପ ଥାକେ । ଏଇ ମାବେ ଆରେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର କାଛେ ଆସେ, (ବର୍ଣନାକାରୀ ବଲେନ) ଆମାର ମନେ ହୟ ସେ ଛିଲ ହାରେସ, ଏବଂ ବଲେ, ଆପନି କାଉକେ ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ କରଣ । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ବଲେନ, ଏ କଥା କି ଲୋକଜନ ବଲାଇଛେ? ସେ ବଲଲ, ଜି ହୁଁ । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ଖଲୀଫା କେ ହବେ ? ସେ ଚୁପ ଥାକେ । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ବଲେନ, ସନ୍ତ୍ରବତ ମାନୁଷ ଯୁବାଯେର-ଏର କଥା ବଲାଇଛେ । ସେ ବଲଲ, ଜି ହୁଁ । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ବଲେନ, ସେଇ ସନ୍ତାର କସମ ଯାଁର ହାତେ

ଆମର ପ୍ରାଣ ଆଛେ! ଆମି ଯତଦୂର ଜାନି,
ତିନି ତାଦେର ମାବେ ନିଶ୍ଚଯଇ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଏବଂ
ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେଁ ତିନି ତାଦେର
ମଧ୍ୟେ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରିୟ ଛିଲ ।

ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଓହି ଲିପିବନ୍ଦ
କରାରେ ସୁଯୋଗ ପେଯେଛେ । ଏକଟି
ରେଓୟାରେତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଯେଛେ ଯେ, ସୂରା
ମୁୟାମ୍ବେଲ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହବାର ସମୟ ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଓହି ଲିପିବନ୍ଦ କରାର
ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହେଯେଛି । ଉମ୍ମେ କୁଳସୁମ
ବିନ ସାମାହାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଆମି ହ୍ୟରତ
ଆୟେଶା (ରା.)-କେ ବଲଲାମ, ଆମରା
ଆପନାର ନିକଟ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)
ସମ୍ପର୍କେ ଜାନତେ ଚାଇ, କେନା ମାନୁଷ ତାର
ସମ୍ପର୍କେ ଆମାଦେର କାହେଁ ଅନେକ ବେଶି
ଜାନତେ ଚାଇଛେ । ଏଟି ଶୁଣେ ହ୍ୟରତ
ଆୟେଶା (ରା.) ବଲେନ, ଏକବାର ପ୍ରଚଞ୍ଚ
ଗରମେର ଏକ ରାତେ ଆମି ଏହି ଘରେ
ଆଲ୍ଲାହର ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ସାଥେ ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.)-କେ ଦେଖେଛି ସଖନକିନା
ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଓପର ହ୍ୟରତ
ଜୀବରାଙ୍ଗଲ (ଆ.) ଓହି ଅବତିର୍ଣ୍ଣ
କରିଛିଲେନ । ଓହି ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହବାର ସମୟ
ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଓପର ହ୍ୟରତ
ତାଙ୍କ ମାନୁଷ ଚାପ
ପଡ଼ିତେ ଯେମନଟି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ,

إِنَّ سُلْطَنِي عَيْنِكَ فُؤْلًا ثَقَيْلًا

(ସୂରା ଆଲ ମୁୟାମ୍ବେଲ: ୫)

ଅର୍ଥାତ୍, ନିଶ୍ଚଯଇ ଆମରା ତୋମାର ପ୍ରତି ଏକ
ଗୁରୁଭାର ବାଣୀ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ କରିବୋ ।

ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାମନେ ବସେ
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଲିଖେ ଯାଇଛିଲେନ, ହେ ଉସମାନ!
ଆର ତିନି (ସା.) ବଲିଛିଲେନ, ହେ ଉସମାନ!
ଲିଖିତେ ଥାକ । ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.)
ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ମହାନବୀ
(ସା.)-ଏର ଏମନ ନୈକଟ୍ୟ କେବଳ ନିତାନ୍ତ
ସମ୍ମାନିତ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବାନ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତିକେଇ
ଦାନ କରେନ ।

ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର
ଖିଲାଫତକାଳେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଲିଖିତଭାବେ
ପୁନ୍ତକଖଣ୍ଡକାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେ, ଯା ତିନି
ନିଜେର କାହେଁ ଗଢିତ ରେଖିଛିଲେନ ।
ଏରପର ତା ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର କାହେଁ

ଛିଲ । ତାରପର ସେଟି ହ୍ୟରତ ହାଫ୍ସା
ବିନତେ ଉମର (ରା.)-ଏର କାହେଁ ଛିଲ ।
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଖିଲାଫତକାଳେ
କୁରାନେର ସେଇ କପିଟି ତାର କାହେଁ
ପୌଛାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଏଭାବେ ପାଓଯା ଯାଇ ଯେ,
ହ୍ୟରତ ହ୍ୟାୟଫା ବିନ ଇୟାମାନ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା
କରେନ, ତିନି ଇରାକବାସୀଦେର ସାଥେ ନିଯେ
ଆର୍ମେନିଆ ଏବଂ ଆୟାରବାଇଜାନ ବିଜଯେର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ସିରିଆବାସୀର ବିରଳଦେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିଛିଲେନ ଆର ସେଥାନ ଥେକେ ଫିରେ
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ସକାଶେ
ଉପସ୍ଥିତ ହନ । ହ୍ୟରତ ହ୍ୟାୟଫା (ରା.) ସେଇ
ଏଲାକାର ଲୋକଦେର କୁରାନ ପଠନରୀତିର
ଭିନ୍ନତାର କାରଣେ ଶକ୍ତି ହନ । ତିନି ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ନିକଟ ନିବେଦନ କରେନ
ଯେ, ହେ ଆମିରଙ୍କ ମୁଁ ମିନୀନ! ଆଲ୍ଲାହର
କିତାବେର ବିଷୟେ ଇହଦି ଓ ଖ୍ରିଷ୍ଟାନଦେର ନ୍ୟାୟ
ମତବିରୋଧ ଆରଣ୍ୟ କରାର ପୂର୍ବେଇ ଆପନି
ଏହି ଉତ୍ସମତକେ ସାମଲାନ । ଏଟି ଶୁଣେ ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.) ହ୍ୟରତ ହାଫ୍ସା (ରା.)-ଏର
ନିକଟ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରେନ ଯେ, କୁରାନେର
ଲିଖିତ ପୁନ୍ତକଖଣ୍ଡଗୁଲୋ ଆମାର କାହେଁ ପ୍ରେରଣ
କରନ୍ତ ଯାତେ ସେଗୁଲୋର ଅନୁଲିପି ତୈରି
କରତେ ପାରି । ଏରପର ସେଗୁଲୋ ପୁନରାୟ
ଆପନାକେ ଫେରତ ଦେଯା ହେବ । ଅତଏବ
ହ୍ୟରତ ହାଫ୍ସା (ରା.) ସେଟି ହ୍ୟରତ ଉସମାନ
(ରା.)-ଏର ଖିଦମତେ ପାଠିଯେ ଦେନ । ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.) ତଥନ ହ୍ୟରତ ଯାଯେଦ ବିନ
ସାବେତ, ହ୍ୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଯୁବାୟେର,
ହ୍ୟରତ ସାଇଦ ବିନ ଆସ ଏବଂ ହ୍ୟରତ
ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ହାରେସ ବିନ ଶିଶାମ
(ରା.)-କେ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଅନୁଲିପି
ପ୍ରସ୍ତ୍ରତ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.) ଶୋମୋକ୍ତ ତିନ ସାହାବୀକେ,
ଯାରା କୁରାଇଶ ଗୋତ୍ରଭୁକ୍ତ ଛିଲେନ, ବଲେନ,
ତୋମାଦେର ଏବଂ ଯାଯେଦେର ଲିଖିତ
କୁରାନେର କୋନ ଅଂଶ ନିଯେ ସଦି କଥନୋ
ମତବିରୋଧ ଦେଖା ଦେଯ ତବେ ତୋମରା ସେଟି
କୁରାଇଶଦେର ଭାଷାଯ ଲିପିବନ୍ଦ କରୋ,
କେନା କୁରାନ କରିମ କୁରାଇଶଦେର ଭାଷାଯ
ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହେଯେଛେ । ଅତଏବ ସେଇ ସାହାବୀରା
ଉତ୍କ କାଜ କରେନ । ଅନୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତ୍ରତ ହବାର
ପର ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ମୂଳ

ପୁନ୍ତକଖଣ୍ଡଗୁଲୋ ହ୍ୟରତ ହାଫ୍ସା (ରା.)-କେ
ଫେରତ ପାଠିଯେ ଦେନ ଏବଂ ନୃତ୍ନ କପିଗୁଲୋ
ବିଭିନ୍ନ ଦେଶେ ପାଠିଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରେନ
ଯେ, ଏଟି ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯତ ଅନୁଲିପି
ରଯେଛେ ସେଗୁଲୋ ଯେନ ପୁଡ଼ିଯେ ଫେଲା ହୟ ।
ଆଲ୍ଲାମା ଇବନ୍ ତୀନ ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ଆବୁ
ବକର ଓ ହ୍ୟରତ ଉସମାନେର କୁରାନ
ସଂକଳନେର ଘଟନାର ମଧ୍ୟେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହଲୋ,
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ଏହି ଭୟେ କୁରାନ
ସଂକଳନ କରିଛିଲେନ ଯେ, କୁରାନେର
ହାଫ୍ସେଦେର ମୃତ୍ୟୁବରଣେର କାରଣେ କୁରାନେର
କୋନ ଅଂଶ କୋଥାଓ ହାରିଯେ ନା ଯାଇ,
କେବଳ କୁରାନ ଏକଷାନେ ଜଡ଼େ କରା
ହେଯନି । ଅତଏବ ତିନି ପବିତ୍ର କୁରାନକେ
ଏର ଆୟାତେର ସେଇ ଧାରାବାହିକତାୟ
ସଂକଳନ କରେନ ଯେଭାବେ ମହାନବୀ (ସା.)
ତାଦେରକେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ମୁଖସ୍ଥ
କରିଯେଛିଲେନ । ଆର ହ୍ୟରତ ଉସମାନେର
କୁରାନ ସଂକଳନେର ଘଟନା ହଲୋ, ସଥନ
ପଠନରୀତି ବା କିରାଆତେ ଅନେକ ବେଶ
ମତବିରୋଧ ହତେ ଥାକେ, ଏଖାନକାର
ଲୋକେରା ନିଜ୍ସ ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଭାସାରୀତି
ଅନୁୟାୟୀ କୁରାନ ପାଠ କରତେ ଆରଣ୍ୟ କରେ,
ଏମନିକି ଏକେ ଅନ୍ୟେର ପଠନରୀତି ବା
କିରାଆତକେ ଭୁଲ ଆଖ୍ୟା ଦେଯା ଆରଣ୍ୟ
କରେ, ତଥନ ତିନି ଶକ୍ତି ହନ ଯେ, କୋଥାଓ
ଏହି ବିଷୟଟି ଆବାର ଚରମ ରଙ୍ଗ ପରିଗ୍ରହ ନା
କରେ । ସୁତରାଂ ତିନି ସେଇ କପିଗୁଲୋ, ଯା
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ତୈରି କରିଯେଛିଲେନ,
ସୂରାର ଧାରାବାହିକତା ବଜାୟ ରେଖେ ଏକ
ପୁନ୍ତକାକାରେ ସଂକଳନ କରେନ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ
କୁରାଇଶଦେର ଭାଷାରୀତି ରାଖେନ । ତିନି ଏର
ସପଞ୍ଚେ ଏହି ଯୁକ୍ତି-ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରେନ
ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରାନ କୁରାଇଶଦେର ଭାଷା
ଅବତିର୍ଣ୍ଣ ହେଯେଛେ । ଯଦି ଓ ଶୁରୁତେ
ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟର ଜନ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରୀତି
ଅନୁୟାୟୀ କୁରାନ ପାଠେର ଅନୁମତି ଦେଯା
ହେଯେଛି, କିନ୍ତୁ ସଥନ ତିନି ଦେଖେନ ଯେ,
ଏଖନ ଆର ଏରପ କରାର ପ୍ରଯୋଜନ ନେଇ,
ତଥନ ତିନି ଏକଇ ଭାଷାରୀତିର କିରାଆତ
ସଥେଷ ବଲେ ଘୋଷଣା କରେନ । ଆଲ୍ଲାମା
କୁରତୁବୀ ବଲେନ, ଯଦି ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରା ହୟ ଯେ,
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ମାନୁଷକେ ସ୍ଵାୟ ସଂକଳିତ

କୁରାନେ ଐକ୍ୟବନ୍ଦ କରାର କଷ୍ଟ କେନ୍ତରିଲେନ, ସଖନକିଳା ତାର ପୂର୍ବେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ଉତ୍କ କାଜ ସମ୍ପନ୍ନ କରେ ଗିଯେଛିଲେନ? ତାହିଲେ ଏର ଉତ୍ତର ହଲୋ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ଯା କରେଛିଲେନ ସେଟିର ଉଦେଶ୍ୟ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ସଂକଳନେ ମାନୁଷକେ ଐକ୍ୟବନ୍ଦ କରା ଛିଲ ନା । ଆପନାରା କି ଦେଖିଲେ ପାନ ନା ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ଉମ୍ମୁଲ ମୁ'ମିନୀନ ହ୍ୟରତ ହାଫସାକେ ବଲେ ପାଠାନ ଯେ, ଆପନି କୁରାନେର ମୂଳ ପୁସ୍ତକଖଣ୍ଡଗୁଲୋ ଆମାଦେର କାହେ ପାଠିଯେ ଦିନ । ଆମରା ସେଣ୍ଟଲୋର ଅନୁଲିପି ପ୍ରକ୍ଷତ କରେ ମୂଳ ଆପନାର କାହେ ଫେରତ ପାଠାବ । ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ଏ ପଦକ୍ଷେପ ଶୁଦ୍ଧ ଏଜନ୍ ନିଯେଛିଲେନ ଯେ, କୁରାନାନ ପଡ଼ାର ରୀତି ବା କିରାଆତ ସମ୍ପର୍କେ ମାନୁଷ ମତଭେଦ ଆରଣ୍ୟ କରେଛି, କେନାନ ସାହାବୀଗଣ ବିଭିନ୍ନ ଶହରେ ଛଡ଼ିଯେ ପଡ଼େଛିଲେନ ଏବଂ ପଠନରୀତିର ବିରୋଧ ଚରମ ଆକାର ଧାରଣ କରେଛି । ସିରିଆ ଓ ଇରାକବାସୀଦେର ମଧ୍ୟେ ବିରୋଧ ଏମନ ଚରମ ଆକାର ଧାରଣ କରେ ଯା ହ୍ୟରତ ହୃଦୟକ୍ଷାକ୍ଷା ବର୍ଣନା କରେଛନ । ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ (ରା.) ସୂରା ଆ'ଲାର ଆୟାତ -୩୩-ଏର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରତେ ଗିଯେ ବଲେନ, ଏ ଆୟାତେର ଅର୍ଥ ହଚ୍ଛେ ଆମରା ତୋମାକେ ସେହି ବାଣୀ ଶିଖାବ ଯା ତୁମି କିଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲେ ନା । ବରଂ ଏ ବାଣୀ ସେଭାବେହ ସୁରକ୍ଷିତ ଥାକବେ ଯେଭାବେ ଏଖନ ରଯେଛେ । ଅତଏବ ଏ ଦାବିର ପ୍ରମାଣ ହଚ୍ଛେ ଇସଲାମେର ଚରମ ଶକ୍ତିଗଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଅକପଟେ ସ୍ଵିକାର କରେ ଯେ, କୁରାନାନ କରୀମ ଅବିକଳ ସେହି ଏକହି ରଙ୍ଗ ଓ ଅବସ୍ଥାଯ ସୁରକ୍ଷିତ ଆହେ ଯେହି ରଙ୍ଗ ଓ ଅବସ୍ଥାଯ ମହାନବୀ (ସା.) ଏଟିକେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେଛିଲେନ । ନଲଡିକି, ସ୍ପିଙ୍ଗାର ଏବଂ ଉୱିଲିଯାମ ମୁର, ସବାଇ ନିଜ ନିଜ ପୁସ୍ତକେ ସ୍ଵିକାର କରେଛନ ଯେ,

ଅକାଟ୍ୟ ଓ ନିଶ୍ଚିତରଙ୍ଗପେ ଆମରା କେବଳ କୁରାନ ବ୍ୟାତିତ ଅନ୍ୟ କୋନ ଧର୍ମଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କେ ଏଟି ବଲତେ ପାରି ନା ଯେ, ଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଯେ ଅବସ୍ଥାଯ ଉତ୍କ ପୁସ୍ତକ ପେଶ କରେଛିଲେନ ସେହି ଏକହି ରଙ୍ଗପେ ତା ପୃଥିବୀତେ ବିଦ୍ୟମାନ ରଯେଛେ । ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର କୁରାନାନ୍ତି ଏରଙ୍ଗ ଏକଟି ଧର୍ମଗ୍ରହଣ ଯେତି

ସମ୍ପର୍କେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ବଲା ଯାଯ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ ରସ୍ତୁଲୁହାହ (ସା.) ସ୍ଵିର ସାହାବୀଦେରକେ ଏଟି ଯେ ଅବସ୍ଥା ଦିଯେଛିଲେନ ଅବିକଳ ସେହି ରଙ୍ଗପେଇ ତା ଏଖନେ ବିଦ୍ୟମାନ ଆହେ । ଏରା ଯେହେତୁ ଏଟି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରାନ ଖୋଦା ତା'ଲା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରେଛେ, ବରଂ ତାଦେର ବିଶ୍ୱାସ ହଲୋ, ମୁହମ୍ମଦ (ସା.) ସ୍ଵଯଂ ଏଟି ରଚନା କରେଛେ, ତାଇ ଯଦିଓ ତାରା ଏକଥା ବଲେ ନା ଯେ, ଯେରପେ ଏହି ଗ୍ରହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଯେଛିଲ ଠିକ ସେରପେଇ ବିଦ୍ୟମାନ ଆହେ, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ତାରା ଅବଶ୍ୟକ ବଲେ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ ରସ୍ତୁଲୁହାହ (ସା.) ଯେରପେ ଏହି କିତାବ ଉପସ୍ଥାପନ କରେଛିଲେନ ସେରପେଇ ଏ ଗ୍ରହ ଏଖନେ ପୃଥିବୀତେ ବିଦ୍ୟମାନ ଆହେ । ଯେମନ ସ୍ୟାର ଉୱିଲିଯାମ ମୁର ତାର The Qur'an ପୁସ୍ତକେ ଲିଖେନ,

ଏହି ସକଳ ପ୍ରମାଣ ହୃଦୟକେ ପୂର୍ଣ୍ଣରଙ୍ଗପେ ଆଶ୍ରମ କରେ ଯେ, ସେହି କୁରାନାନ ଯା ଆଜ ଆମରା ପାଠ କରି, ଏର ପ୍ରତିଟି ଅକ୍ଷର ତା-ଇ ଯା ମହାନବୀ (ସା.) ମାନୁଷକେ ପାଠ କରେ ଶୁଣିଯେଛିଲେନ ।

ଏରପର ସ୍ୟାର ଉୱିଲିଯାମ ମୁର ନିଜ କିତାବ 'ଲାଇଫ ଅବ ମୁହମ୍ମଦ'-ଏ ଲିଖେନ, ଏଥନ ଆମାଦେର ହାତେ ଯେ କୁରାନାନ ଆହେ, ହତେ ପାରେ ମୁହମ୍ମଦ ରସ୍ତୁଲୁହାହ (ସା.) ନିଜ ଯୁଗେ ଏଟିକେ ନିଜେହି ରଚନା କରେଛିଲେନ ଆର କୋନ ସମୟ ଏର ମାଝେ ନିଜେହି କତକ ପରିବର୍ତ୍ତନେ କରେ ଥାକବେନ, କିନ୍ତୁ ଏତେ କୋନ ସନ୍ଦେହ ନେଇ ଯେ, ଏଟି ସେହି କୁରାନାନ ଯା ମୁହମ୍ମଦ (ସା.) ଆମାଦେରକେ ଦିଯେଛିଲେନ । ଏକହିଭାବେ ତିନି ଆରୋ ଲିଖେନ, ଆମରା ଦୃସ୍ତ ଧାରଣାର ଭିତ୍ତିତେ ବଲତେ ପାରି ଯେ, କୁରାନେର ଲିପିବନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆୟାତ ସେହି ମୂଳ ଅବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟମାନ ଏବଂ ଏହି ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରଚନା ।

ଏରପର ଜାର୍ମାନ ପ୍ରାଚ୍ୟବିଦ ନଲଡିକି ଲିଖେନ, ସାମାନ୍ୟ ଲିପିପ୍ରମାଦ ହେଁ ଥାକତେ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଉସମାନ ଜଗତେର ସାମନେ ଯେ କୁରାନେର ଉପସ୍ଥାପନ କରେଛେ, ଏର ବିଷୟବନ୍ତ ଠିକ ତା-ଇ ଆହେ ଯା ମୁହମ୍ମଦ

(ସା.) ଉପସ୍ଥାପନ କରେଛିଲେନ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏର ବିନ୍ୟାସ ବିଶ୍ୱାସକର । ଇଉରୋପିଆନ ଆଲେମଦେର ଏଟି ପ୍ରମାଣେ ଚେଷ୍ଟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଁଛେ ଯେ, କୁରାନେର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁଗେଓ କୋନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏସେଛେ ।

ମୋଟକଥା ଇଉରୋପିଆନ ଲେଖକରାଓ ଏକଥା ସ୍ଵିକାର କରେଛେ ଯେ, ଯତ୍ନର କୁରାନେର ବାହ୍ୟିକ ସୁରକ୍ଷାର ବିଷୟଟି ରଯେଛେ, ଏକ୍ଷେତ୍ରେ କୋନରପ ସନ୍ଦେହ କରାର ସୁଯୋଗ ନେଇ । ବରଂ ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦ ଓ ଅକ୍ଷର ହୃଦୟ ତା-ଇ ଯା ମୁହମ୍ମଦ (ସା.) ମାନୁଷକେ ପଡ଼େ ଶୁଣିଯେଛେ ।

ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମସିହ୍ ଆଉୟାଲ (ରା.) ବଲେନ, ମାନୁଷ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ କୁରାନ ସଂକଳନକାରୀ ବଲେ ଥାକେ । ଏ କଥା ଭୁଲ, ଉସମାନ କେବଳ ଶଦେର ସାଥେ ଛନ୍ଦେର ମିଳ ଦେଖିଯେଛେ । ଅବଶ୍ୟ, କୁରାନେର ପ୍ରଚାରକ-ପ୍ରସାରକ ବଲଲେ କିଛୁଟା ସଠିକ ବଲେ ମାନା ଯାଯ । ତାର ଖିଲାଫତେର ଯୁଗେ ଇସଲାମ ଦୂର ଦୂରାତେ ବିକାର ଲାଭ କରେଛି, ତାଇ ତିନି କ୍ୟାମେକଟି ଅନୁଲିପି ପ୍ରକ୍ଷତ କରିଯେ ମକ୍କା, ମଦିନା, ସିରିଆ ଆର ବସରା ଓ କୁଫା ଛାଡ଼ାଓ ବିଭିନ୍ନ ଶହରେ ପ୍ରେରଣ କରେଛିଲେନ । ଆର ଏକତ୍ରିକରଣେର ବିଷୟଟି ତୋ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ମନୋନୀତ ବିନ୍ୟାସ ଅନୁଯାୟୀ ମହାନବୀ (ସା.)-ଇ କରେଛିଲେନ । ଆର ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ବିନ୍ୟାସଇ ଆମାଦେର ହାତେ ପୌଛାନୋ ହେଁଛେ । ହୁଁ, ଏଟି ପଡ଼ା ଏବଂ ହଦୟଙ୍ଗମ କରାର ଦୀଯିତ୍ବ ଆମାଦେର ସବାର ।

ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ମକ୍କା, ମଦିନା, ନାଜାଦ, ତାୟେଫ ଓ ଇସ୍ରେମେନେର ଲୋକେରା ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଅଞ୍ଚଳେ ବସବାସ କରା ଆର ଏକେ ଅପରେର ଭାଷା ଏବଂ ପ୍ରାବାଦେର ବିଷୟେ ଅନବିହିତ ହେଁଯା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଦିନା ରାଜଧାନୀ ହେଁଯାର ସୁବାଦେ ସକଳ ଜାତି ଐକ୍ୟବନ୍ଦ ହେଁ ଗିଯେଛିଲେ । ସେହି ସମୟ ମଦିନାବାସୀ ଶାସକ ଛିଲ, ଯାଦେର ମାଝେ ଏକଟି ବଡ଼ ଅଂଶ ମକ୍କାର ମୁହାଜେର ଛିଲ ଆର ସ୍ଵୟଂ ମଦିନାବାସୀଓ ମକ୍କାବାସୀଦେର ସାନ୍ତିଧ୍ୟେ ହିଜାୟୀ ଆରବୀ ଶିଖେ ଗିଯେଛିଲେ । ଅତଏବ ଆହିନ ପ୍ରୟୋଗ

যেহেতୁ ତାଦେର ମାଧ୍ୟମେଇ ହତୋ,
ଅର୍ଥ-ସମ୍ପଦଓ ତାଦେର ଅଧୀନେଇ ଛିଲ ତଥା
ରାଜ୍ଞି ଯାଦେର ହାତେ ଛିଲ ଆର ମାନୁଷ
ତାଦେର ପଥପାନେ ଚେଯେ ଥାକତ, ସେମଯି
ତାଯେଫ, ନାଜାଦ, ମକ୍କା, ଇୟୋମେନ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏଲାକାର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ
ମଦିନାଯ ଆସା-ୟାଓୟା କରତ ଆର ମଦିନାର
ମୁହାଜେର ଓ ଆନ୍ସାରଦେର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ
କରତ ଏବଂ ଧର୍ମ ଶିଖତୋ । ଏଭାବେ ସକଳ
ଦେଶେର ମାନୁଷେର ଜଡ଼ନ-ପ୍ରଜାର ଭାଷା ଏକ ଓ
ଅଭିନ୍ନ ହତେ ଥାକେ । ଏରପର ତାଦେର ମାବା
ଥେକେ କତକ ମଦିନାତେ ହୃଦୟଭାବେ ବସବାସ
ଶୁରୁ କରେ । ତାଦେର ଭାଷା ଅନେକଟା ହିଜାବୀ
ହେବେ ଗିଯେଛି । ଏରା ସଥିନ ନିଜେଦେର
ଦେଶେ ଫେରତ ଯେତ ଆର ଆଲେମ ଏବଂ
ଶିକ୍ଷକ ହେତୁର କାରଣେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ
ତାଦେର ଏଲାକାଯ ତାଦେର ଫିରେ ଯାବାର
ସୁବାଦେ ଅବଶ୍ୟାଇ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିତୋ । ଏହାଡ଼ା
ବିଭିନ୍ନ ଯୁଦ୍ଧେର କାରଣେ ଆରବେର ବିଭିନ୍ନ
ଗୋଟେର ଏକତାବନ୍ଦ ହେବେ ଥାକାର ସୁଯୋଗ
ହତୋ ଆର ନେତା ଯେହେତୁ ବଡ଼ ବଡ଼
ସାହାବୀରା ହତେନ, ତାଦେର ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ତାଦେର ଅନୁକରଣ କରାର ବାସନା ଭାଷାଯ
ଅଭିନ୍ନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟେର ଜନ୍ମ ଦିତ । ଅତେବର
କୁରାନେର ଭାଷା ବୁଝାତେ ସମସ୍ୟା ହତୋ,
କିନ୍ତୁ ମଦିନା ରାଜଧାନୀ ହବାର ପର ସଥିନ
ସମସ୍ତ ଆରବେର କେନ୍ଦ୍ର ହଲୋ ‘ମଦିନା
ମୁନାଓୟାରା’ ଆର ବିଭିନ୍ନ ଜାତି-ଗୋଟୀ
ବାରବାର ସେଥାନେ ଆସା ଆରଭ୍ର କରେ, ତଥନ
ଏହି ଭିନ୍ନତାର କୋନ ଆଶଙ୍କା ଆର ରହିଲ
ନା । କେନନା ତତଦିନେ ସକଳ ଜଡ଼ନବୁଦ୍ଧିର
ମାନୁଷ କୁରାନେର ଭାଷାର ସାଥେ ପୁରୋପୁରି
ପରିଚିତ ହେବେ ଗିଯେଛି । ସଥିନ ମାନୁଷଜନ
ଭାଲୋଭାବେ ପରିଚିତ ହେବେ ଯାଯ, ତଥନ
ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ନିର୍ଦେଶ ଦେନ ଯେ,
ଏଥନ ଥେକେ ଯେନ କେବଳ ହେଜାଯି
କିରାଆତ ପଡ଼ା ହୁଏ, ଅନ୍ୟ କୋନ
କିରାଆତେ (କୁରାନ) ପଡ଼ାର ଅନୁମତି
ନେଇ । ତାର ଏହି ନିର୍ଦେଶେର ଅର୍ଥ ଏଟିଇ ଛିଲ
ଯେ, ଏଥନ ମାନୁଷଜନ ହେଜାଯେର ଭାଷା
ମୋଟାମୁଟି ବୁଝାତେ ଶିଖେ ଗିଯେଛେ, ତାଇ
ତାଦେରକେ ହେଜାଯି ଆରବୀତେ ବ୍ୟବହତ

ଶବ୍ଦେର ବିକଳ୍ପ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାରେର ଅନୁମତି
ପ୍ରଦାନେର କୋନ ଯୌନିକ କାରଣ ନେଇ ।
ହ୍ୟରତ ଉସମାନେର ଏହି ନିର୍ଦେଶେର କାରଣେଇ
ଶିଯାରା, ଯାରା ସୁନ୍ନାଦେର ବିରୋଧୀ, ତାରା
ବଲେ ଥାକେ ଯେ, ବର୍ତମାନ କୁରାନ ‘ବିଯାଯେ
ଉସମାନୀ’ ବା ଉସମାନେର ରଚିତ ଗ୍ରହ୍ଣ । ଅଥଚ
ଏହି ଆପନି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆନ୍ତ ! ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆରବବାସୀଦେର ପରମ୍ପର ମେଲାମେଶାର ଏକ
ଦୀର୍ଘ ଯୁଗ ଅତିକ୍ରମ ହେବେ ଗିଯେଛି, ଆର
ତାରା ପାରମ୍ପରିକ ମେଲାମେଶାର ଫଳେ ଏକେ
ଅପରେର ଭାଷାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ
ଭାଲୋଭାବେ ଅବଗତ ହେବେ ଗିଯେଛି । ସେହି
ସମୟେ ଗିଯେଇ ମାନୁଷଜନକେ (ଭିନ୍ନ)
କିରାଆତେ କୁରାନ ଶରୀଫ ପଡ଼ାର ଅନୁମତି
ଦେଯାର କୋନ ପ୍ରଯୋଜନଇ ଛିଲ ନା । ଏହି
ଅନୁମତି କେବଳ ସାମ୍ଯିକଭାବେ ଦେଯା
ହେବେଛି ଏବଂ ତା ଏହି ପ୍ରଯୋଜନ ସାପେକ୍ଷେ
ଛିଲ ଯେ, ସେଚି ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗ ଛିଲ,
ଜାତି-ଗୋଟୀ ପରମ୍ପର ବିଭିନ୍ନ ଛିଲ ଆର
ଭାଷାର ସାମାନ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟେର କାରଣେ ବିଭିନ୍ନ
ଶବ୍ଦେର ଅର୍ଥଓ ବଦଳେ ଯେତ । ଏହି କ୍ରତିର
କାରଣେ ସେବ ଗୋଟେ ପ୍ରଚଲିତ କିଛି ଶବ୍ଦ
ସାମ୍ୟିକଭାବେ ପ୍ରକୃତ ଓହିର ବିକଳ୍ପ ହିସେବେ
ଖୋଦା ତା'ଲାର ଓହି ଅନୁସାରେ ପଡ଼ାର
ଅନୁମତି ଦେଯା ହେବେଛି ଯେନ କୁରାନ
ଶରୀଫେର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବୁଝାତେ ଓ ଏର
ଶିକ୍ଷାମାଲା ବୁଝାର କ୍ଷେତ୍ରେ କୋନ
ପ୍ରତିବନ୍ଦକତା ସୃଷ୍ଟି ନା ହୁଏ, ଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ
(ଆପ୍ଲିକ) ଭାଷାଭାଷୀ ନିଜ ଭାଷାର
ବାଗଧାରାଯ ଏର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବୁଝାତେ ପାରେ
ଏବଂ ସ୍ଵ ରୀତିତେ ପଡ଼ିତେ ପାରେ । ସଥିନ
ଏହି ଅନୁମତିର ପର ବିଶ ବର୍ଚର ସମୟ
ଅତିକ୍ରମ ହେବେ ଯାଯ, ତଥନ ଯୁଗେର ଅବସ୍ଥା
ଏକ ନୃତ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ କରେ,
ଜାତି-ଗୋଟୀଙ୍ଗୁଲୋ ଏକ ନୃତ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ
କରେ, ବିଭିନ୍ନ ଜାତି-ଗୋଟୀତେ ବିଭିନ୍ନ
ଆରବବାସୀ ଏକ ଅସାଧାରଣ ଜାତି, ବରଂ
ବଲା ଯାଯ ଏକ ଅସାଧାରଣ ରାଷ୍ଟ୍ରେ ପରିଗତ
ହୁଏ; ଦେଶେ ଆଇନ-କାନୁନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ
ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଚଲନ ତାଦେର କର୍ତ୍ତୃତେ ଚଲେ
ଆମେ, ପ୍ରଶାସନିକ ପଦେର ବଣ୍ଟନ ତାଦେର
କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହେବେ ଯାଯ, ଶାନ୍ତି ଓ ବିଚାର

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଚଲନଓ ତାରାଇ ଆରଭ୍ର କରେ; ଏହି
ସବ କିଛିର ପର କୁରାନେର ପ୍ରକୃତ ଭାଷା
ବୁଝାର କ୍ଷେତ୍ରେ ମାନୁଷଜନେର ଆର କୋନ
ସମସ୍ୟା ଛିଲ ନା । ଆର ଅବସ୍ଥା ସଥିନ ଏରାପ
ଦାଢ଼ାଯ, ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଓ
ସେହି ସାମ୍ୟିକ ଅନୁମତି, ଯା କେବଲମାତ୍ର
ସାମ୍ୟିକ ପ୍ରୋଜନେ ପ୍ରଦାନ କରା ହେବେଛି,
ସେଟିକେ ରହିତ କରେନ, ଆର ଏଟି-ଇ
ଆନ୍ତାହ ତା'ଲାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ
ଶିଯାରା ସେଟିକେ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର
ସବଚେଯେ ବଡ଼ ଅପରାଧ ଆଖ୍ୟା ଦେଯ ତା ଏ-ଇ
ଯେ, ତିନି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କିରାଆତ ବନ୍ଦ କରେ
କେବଳ ଏକ-ଅଭିନ୍ନ କିରାଆତେର ପ୍ରଚଲନ
କରେନ, ଅଥଚ ଯଦି ତାରା ଗଭୀରଭାବେ ଚିନ୍ତା
କରତ ତାହାଲେ ସହଜେଇ ବୁଝାତେ ପାରତ ଯେ,
ଖୋଦା ତା'ଲା ବିଭିନ୍ନ କିରାଆତେ କୁରାନ
ଶରୀଫ ପଡ଼ାର ଅନୁମତି ଇସଲାମେର ଦିତୀୟ
ଯୁଗେ ଦିଯେଛିଲେନ, ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗେ ତା ଦେନ
ନି । ଏର ପରିଷକାର ଅର୍ଥ ହଲୋ, ଯଦିଓ
କୁରାନ ଶରୀଫ ହିଜାଯେର ଭାଷାଯ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହେବେଛେ, କିନ୍ତୁ କିରାଆତେର ଭିନ୍ନତା ହେବେଛେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋଟେର ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣେର ପର ।
ଯେହେତୁ କଥନୋ କଥନୋ ଏକ ଗୋତ୍ର
ଭାଷାଗତ ଦିକ ଥେକେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟେର ସାଥେ
କିଛିଟା ବୈସାଦୃଷ୍ୟ ରାଖିବା, ହୁଏ ତାରା
ଉସାରଣ ସଠିକଭାବେ କରତେ ପାରତୋ ନା ବା
ଅର୍ଥଗତ ଦିକ ଥେକେ ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଲୀର ମଧ୍ୟେ
ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେବେ ଯେତୋ, ତାଇ ମହାନବୀ (ସା.)
ଆନ୍ତାହ ତା'ଲାର ଇଚ୍ଛାର ଅଧିନେ କିମ୍ବା
ବିତରିତ ଶବ୍ଦେର ଉସାରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନେର ବା
ସେହି ଶବ୍ଦେର ହୁଲେ ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାରେ
ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ । କିନ୍ତୁ ଏତେ
କୁରାନେର ଆଯାତେର ଅର୍ଥ ବା ତାତ୍ପର୍ୟେ
କୋନ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହତୋ ନା; ବରଂ ଯଦି ଏହି
ଅନୁମତି ନା ଦେଯା ହତୋ, ତାହାରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ
ସୃଷ୍ଟି ହତୋ । ଯେମନ ଏହି ବିଷୟଟିର ପ୍ରମାଣ ଏ
ଘଟନା ଥେକେ ପାଓଯା ଯାଯ ଯେ, ମହାନବୀ
(ସା.) ଏକଟି ସୂରା ଆନ୍ଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ
ମାସଉଡ଼କେ ଏକଭାବେ ପଡ଼ିଯେଛେ, ଆର
ହ୍ୟରତ ଉସରକେ ଆରେକଭାବେ ପଡ଼ିଯେଛେ ।
କାରଣ ହ୍ୟରତ ଉସର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦରେ ମାନୁଷ
ଛିଲେନ, ଆର ହ୍ୟରତ ଆନ୍ଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ
ମାସଉଦ ମେଷ ଚରାତେନ, ଏଜନ୍ୟ ବେଦୁଇନ

লোকদের সাথে তার বেশি সম্পর্ক ছিল; আর উভয় ভাষার মাঝে যথেষ্ট পার্থক্য ছিল। একদিন আব্দুল্লাহ্ বিন মাসউদ কুরআন শরীফের সেই সূরাটিই পড়ছিলেন, আর ঠিক সেই সময়েই হ্যারত উমর পাশ দিয়ে যাচ্ছিলেন। তিনি আব্দুল্লাহ্ বিন মাসউদকে সেই সূরা কিছুটা ভিন্নতার সাথে তিলাওয়াত করতে শোনেন। তিনি খুব অবাক হন যে, এটি কেমন কথা, শব্দাবলী এক রকম আর পাঠ করছে ভিন্ন রীতিতে। সুতরাং তিনি হ্যারত আব্দুল্লাহ্ বিন মাসউদ এর গলায় কাপড় পেঁচিয়ে বলেন, চল মহানবী (সা.)-এর কাছে এক্ষুনি তোমার বিষয়টি উপস্থাপন করছি। তুমি সূরার কতিপয় শব্দাবলী ভিন্ন রীতিতে পাঠ করছ, অথচ মূল সূরা অন্য রকম। যাহোক তিনি তাকে রসুলুল্লাহ্ (সা.)-এর কাছে নিয়ে যান এবং নিবেদন করেন, হে আল্লাহর রসূল (সা.)! আপনি এই সূরা আমাকে এক রীতিতে পড়িয়েছেন আর আব্দুল্লাহ্ বিন মাসউদ ভিন্ন রীতিতে পাঠ করছিলেন। মহানবী (সা.) আব্দুল্লাহ্ বিন মাসউদকে বলেন, তুমি কীভাবে পাঠ করছিলে? তিনি ভয়ে কম্পমান ছিলেন যে, আমি কোথাও ভুল করছি নাতো? কিন্তু মহানবী (সা.) বলেন, ভয় পেও না, পড়। তিনি পাঠ করে শুনালে মহানবী (সা.) বলেন, একেবারে সঠিক পড়েছে। হ্যারত উমর (রা.) বলেন, হে আল্লাহর রসূল (সা.)! আপনি তো আমাকে ভিন্নভাবে পড়িয়েছেন। তিনি (সা.) বলেন, সেটিও ঠিক আছে। পুনরায় তিনি (সা.) বলেন, কুরআন করীম সাতটি কিরাআতে অবতীর্ণ হয়েছে। তোমরা এরূপ তুচ্ছ তুচ্ছ বিষয়ে পরম্পরার বাগ্বিতঙ্গ করো না। এ প্রার্থক্যের কারণ মূলত এটিই ছিল যে, মহানবী (সা.) মনে করেন, আব্দুল্লাহ্ বিন মাসউদ মরজচারী এবং তার উচ্চারণ রীতি ভিন্ন। তাই তার উচ্চারণ রীতি অনুযায়ী যে কিরাআত ছিল তা তাকে পড়িয়েছেন। হ্যারত উমর সম্পর্কে তিনি (সা.) ভাবেন, সে খাঁটি শহরে, তাই তাকে মূল মুক্তি ভাষায়

অবতীর্ণ কিরাআত শিখিয়েছেন। অতএব
তিনি আল্লাহ বিন মাসউদকে তার
ভাষায় সুরা পাঠের অনুমতি দেন এবং
হযরত উমর (রা.)-কে খাঁটি শহুরে ভাষায়
সেই একই সুরা পড়ান। এ ধরনের ক্ষুদ্র
ক্ষুদ্র পার্থক্য, যা ভিন্ন ভিন্ন কিরাআতের
কারণে সৃষ্টি হয়েছিল, কিন্তু মূল
বিষয়বস্তুতে এর কোন প্রভাব পড়ত না।
প্রত্যেকে বুঝতে পারতো যে, এটি
সংস্কৃত-সামাজিকতা, শিক্ষা এবং ভাষার
পার্থক্যের এক আবশ্যিকীয় ফলাফল।
পুনরায় তিনি বলেন, যখন সংস্কৃত ও
রাষ্ট্রীয় ব্যবস্থাপনা প্রতিষ্ঠার ফলে গোত্রীয়
অবস্থা এক জাতি ও এক ভাষায়
ঐপ্সান্তরিত হয় এবং সবাই হিজায়ী ভাষার
সাথে পরিচিত হয়ে যায়, তখন হযরত
উসমান মনে করেন এবং তিনি যথার্থ মনে
করেছেন যে, এখন এই (ভিন্ন ভিন্ন)
কিরাআতকে প্রতিষ্ঠিত রাখা মতবিরোধ
দীর্ঘ করার কারণ হবে, তাই এসব
কিরাআতের সাধারণ ব্যবহার এখন বন্ধ
করা উচিত। অবশিষ্ট কিরাআতের
পাঞ্জিলিপি তো সংরক্ষিত থাকবেই।
সুতরাং এ সুধারণার বশবর্তী হয়ে তিনি
সার্বজনীন ব্যবহারে হিজায়ী ও মূল
কিরাআত ব্যতীত অবশিষ্ট কিরাআত
নিষিদ্ধ করেন এবং আরব-অন্যান্য
সবাইকে এক ও অভিন্ন কিরাআতে
একত্রিত করতে তিলাওয়াতের জন্য এমন
অনুলিপি তৈরির অনুমতি প্রদন করেন যা
প্রাথমিক যুগের কিরাআত অনুসারে ছিল।

কিছু স্মৃতিচারণ অবশিষ্ট রয়ে গেছে।
ইনশাআল্লাহ্ ভবিষ্যতে (বর্ণিত হবে)।
আজও পাকিস্তান এবং আলজেরিয়ার
আহমদীদের জন্য এবং বিশ্বের যেখানেই
আহমদীরা সমস্যার সম্মুখীন তাদের
সকলের জন্য দোয়ার অনুরোধ করতে
চাই। দোয়া করুন, আল্লাহ্ ত'লা তাদের
সমস্যাবলী দূর করুন এবং বিশেষত
পাকিস্তানে (দেশীয়) আইনের কারণে
বিভিন্ন সময় সমস্যা তৈরি করা হয়।
আহমদীদের এখন কোন স্বাধীনতা নেই।
একইভাবে আলজেরিয়াও কতিপয়

সরকারী কর্মকর্তা সমস্যা সৃষ্টি করতে
থাকে। আল্লাহ্ তা'লা, আহমদীদেরকে
এসব বিপদ থেকে মুক্ত করুন।

জুমুআর নামাযের পর আমি একটি ওয়েবসাইটের উদ্বোধন করব, এটি চীনি ডেঙ্কের ওয়েবসাইট এবং কেন্দ্রীয় আইটি টিমের সাহায্যে এই ওয়েবসাইট তৈরি করা হয়েছে। যার ফলে মানুষ চীনা ভাষায় ইসলাম এবং আহমদীয়াত সম্পর্কে বিস্তারিত তথ্যাদি পাবে। এই ওয়েবসাইটটি জামা'তের মূল ওয়েবসাইটের মাধ্যমেও এবং পৃথকভাবেও ভিজিট করা সম্ভব হবে। বিভিন্ন শিরোনামে এতে তথ্য-উপাত্ত সন্নিবেশিত করা হয়েছে। চীনা ভাষায় অনুদিত পরিব্রাজক কুরআনের নতুন সংস্করণও এতে রয়েছে। এছাড়াও তেইশটি বিভিন্ন পুস্তক ও লিফলেট রাখা হয়েছে। প্রশ্নোত্তর বিভাগে বিভিন্ন প্রশ্নের উত্তর দেয়া হয়েছে। হ্যরত মসীহ্ মাওউদ (আ.)-এর শিরোনামের অধীনে হ্যুর আকদাস (আ.) এবং খলীফাদের পরিচিতি তুলে ধরা হয়েছে। প্রথম পাতায় জামা'তের বিভিন্ন খন্ড ওয়েবসাইটের লিঙ্ক দেয়া হয়েছে। এছাড়া যোগাযোগের জন্য ফোন, ফ্যাক্স এবং ইমেইল ইত্যাদির বিস্তারিত তথ্য দেয়া হয়েছে। এই ওয়েবসাইট চীনা জনসাধারণের জন্য হেদায়েতের কারণ হবে এছাড়া ইসলাম ও আহমদীয়াতের জন্য তাদের হৃদয় উন্মুক্ত হবে; আল্লাহ্ তা'লার কাছে এটিই আমার প্রত্যক্ষা।

এছাড়া আমি প্রয়াত কয়েকজনের
জানায়ার নামাযও পড়াব। প্রথমত যার
উল্লেখ করব তিনি হলেন, মোহতরম
মুহাম্মদ ইউনুস খালেদ সাহেব, মুরব্বী
সিলসিলাহ্। তিনি গত ১৫ মার্চ তারিখে
হৃদযন্ত্রের ক্রিয়া বন্ধ হয়ে ৬৭ বছর বয়সে
ইন্তেকাল করেছেন, إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
মুহাম্মদ ইউনুস খালেদ সাহেবের দাদা
হ্যরত মিয়া মুরাদ বখশ সাহেব এবং তার
ভাই হ্যরত হাজী আহমদ সাহেব হ্যরত

ମସୀହ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.)-ଏର ସାହାବୀ ଛିଲେନ । ଛୟ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକଟି କାଫେଲା ହାଫେଜାବାଦ ଜେଲାର ଅନ୍ତଗତ ମୌଜା ପ୍ରେ କୋଟ ଥେକେ ପାଯେ ହେଁଟେ କାଦିଯାନ ଗିଯେଛିଲେନ । ଏହି କାଫେଲାତେ ହ୍ୟରତ ହାଜୀ ଆହମଦ ସାହେବ ଛିଲେନ । ତିନି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବସାତ କରେନ ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.)-ଏର କାହିଁ ଥେକେ ତବାରରକ ସ୍ଵର୍ଗ ପାନି ଚାଇଲେ ତିନି (ଆ.) ତା ପ୍ରଦାନ କରେନ । ମୋକାରରମ ଇଉନୁସ ଖାଲେଦ ସାହେବ ରାବାଓୟା ଥେକେ ମେଟ୍ରିକ ପାସ କରେ ଜାମେୟାଯ ଭର୍ତ୍ତ ହେଁ ଯାନ ଏବଂ ଜାମେୟାତେ ଅଧ୍ୟୟନରତ ଅବସ୍ଥା ଆରବୀତେ ସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ପଦ କରେନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃପାୟ ତିନି ଓସିଯାତକାରୀ ଛିଲେନ । ୧୯୮୦ ସନେ ଜାମେୟା ଆହମଦୀୟା ଥେକେ ଶାହେଦ ପାସ କରେନ । ଏରପର ୪୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଜାୟଗାଯ ଜାମା'ତେର କାଜ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପେଯେଛେ । ପାକିଷ୍ତାନେ ଏବଂ ବହିର୍ବିଶେ ଆଫିକାଯ କାଜ କରାର ତୌଫିକ ପେଯେଛେ । ତିନି ଶୋକସତ୍ତ୍ଵ ପରିବାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ମରିଯାମ ସିଦ୍ଧିକା, ଏକ ପୁତ୍ର ଆତିକ ଆହମଦ ମୁବାଷ୍ଠେରକେ ରେଖେ ଗେଛେ, ଯିନି ଜାମା'ତେର ମୁରବ୍ବୀ । ଏହି ଆତିକ ଆହମଦ ମୁବାଷ୍ଠେର ସାହେବ ବଲେନ, ଆମାର ପିତା ସଂକରମଶୀଳ ଆଲେମ ଛିଲେନ । ତିନି ଥ୍ରୀଯଶିର ବଲତେନ, ଖୋଦା ତା'ଲା ଆମାର ସାଥେ ହ୍ୟରତ ଖଲිଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଉୟାନ (ରା.)-ଏର ମତୋ ବ୍ୟବହାର କରେଛେ । ଯଥନାହୀଁ ଆମାର କୋନ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଦେଖା ଦେଇ ଆଲ୍ଲାହ ତାଲା ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହେ ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦେନ ଆର ଆମି ନିଜେଓ ଏଠି କରେକବାର ଦେଖେଛି । ଏହି ଛେଲେଇ ରାନା ମୋବାରକ ସାହେବର ବରାତେ ଆରୋ ବଲେନ, ରାନା ସାହେବ ଲାହୋରେର ହାଲକା ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଛିଲେନ; ତିନି ବଲେନ, ଜାମା'ତୀ କୋନ କାଜ ଏଲେ ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ମୁରବ୍ବୀ ସାହେବ ତାଙ୍କଷିକଭାବେ ତା ସମ୍ପାଦନ କରତେନ । ଏମନକି ଜୁତା ପରେଛେ କିନା ତା-ଓ ଚିନ୍ତା କରତେନ ନା । ତଙ୍କଷିକ ଦ୍ରୁତତାର ସାଥେ କାଜେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବେରିଯେ ପଡ଼ିଲେ । ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀତେ ଉତ୍ସାହ-ଉଦ୍ଦୀପନାର

ସାଥେ ଅଂଶ୍ଵଗ୍ରହଣ କରତେନ । ହରିପୁର ହାଜାରାର ଆମୀର ସାହେବ ବଲତେନ, ମୁରବ୍ବୀ ସାହେବ ପୁରୋ ତରବେଲା ଜାମା'ତେର ଜନ୍ୟ ଚାଁଦା ଦେୟାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଛିଲେନ । ପ୍ରୟାତ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ସଦସ୍ୟଦେର ଚାଁଦାଓ ତିନି ରୀତିମତ ପ୍ରଦାନ କରତେନ । ତାର ଭାଯରା ବଲେନ, ଚାଁଦା ପ୍ରଦାନେର କ୍ଷେତ୍ରେ ତିନି ଖୁବଇ ସଚେତନ ଛିଲେନ ବିଶେଷଭାବେ ତାର ଓସିଯାତେର ଚାଁଦା ଆଦାୟେ ସର୍ବଦା ସୋଚାର ଥାକତେନ । ମରହମ ଖୁବଇ ଦୋୟାଗୋ ଓ ଦରବେଶ ପ୍ରକୃତିର ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ମରହମ ଦରିଦ୍ର ଅଭାବିଦେର ଖୁଁଜେ ଖୁଁଜେ ଗୋପନେ ତାଦେର ସାହାଯ୍ୟ କରତେନ । ଆତ୍ମୀୟବ୍ସଜନେର ମାବେ ଦରିଦ୍ରଦେର ମେଯେଦେର ବିଯେ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ଗଯନାଗାଟି ଓ ଜିନିସପତ୍ର କିନେ ଦିତେନ । ମରହମେର ଆତ୍ମୀୟବ୍ସଜନ ବଲେନ, ଆମରା ଏକଜନ ଆନ୍ତରିକ, ଶ୍ରେଷ୍ଠିଲ ଓ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅତି ପ୍ରିୟ ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକେ ହାରିଯେଛି । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ମରହମେର ସାଥେ କ୍ଷମା ଓ କୃପାର ଆଚରଣ କରିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଜାନାୟା ହଲୋ, ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେର ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଡାକ୍ତାର ନିୟାମନ୍ଦୀନ ବୁଦ୍ଧନ ସାହେବେ । ତିନି ଗତ ୧୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ତାରିଖେ ୭୩ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସାତ କରେଛେ, ତାର ଗୁରୁତ୍ୱ ରାଜମୁଖୀ । ତିନି ପାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ମରିଶାସେ ଅର୍ଜନ କରେନ । ୧୯୬୮ ସାଲେ ହ୍ୟରତ ଖଲිଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.) ତାକେ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟୁତି ପ୍ରଦାନ କରେନ ଏବଂ ପାକିଷ୍ତାନେ ଏସେ ତିନି ପ୍ରଥମେ ତା'ଲାମୁଲ ଇସଲାମ କଲେଜ ଥେକେ ଇନ୍ଟାରମେଡିୟେଟ କରେନ, ଏରପର ମେଡିକେଲ କଲେଜେ ଭର୍ତ୍ତ ହନ । ତିନି ଡୋ ମେଡିକେଲ କଲେଜେ ଥେକେ ଏମ.ବି.ବି.ଏସ. କରେନ । ୧୯୭୮ ସାଲେ ହ୍ୟରତ ଖଲිଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.) ତାକେ ନାଇଜେରିଆର ଆହମଦୀୟା କ୍ଲିନିକେ କ୍ଲିନିକ-ଇନ୍ଚାର୍ଜ ହିସେବେ ନିୟୁକ୍ତ କରେନ ଏବଂ ୧୯୮୪ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ସେଖାନେ କାଜ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । ୧୯୮୦ ସାଲେ ହ୍ୟରତ ଖଲිଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.) ଯଥନ ଘାନା ସଫରେ ଯାନ, ସେସମୟ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେର ପ୍ରତିନିଧି ଦଲ ଘାନାଯ ଏସେ ହ୍ୟରେର ସାଥେ

ସାକ୍ଷାତ୍ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେ । ସେଇ ପ୍ରତିନିଧି ଦଲ ହ୍ୟରେର ସମୀପେ ଆବେଦନ କରେ ଯେ, ଯେତୋବେ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ଘାନାର ହାସପାତାଲ ଆଛେ, ଅନୁମୋଦ ହାସପାତାଲ ଆମାଦେର ଆଇଭରିକୋସ୍ଟେ ଓ ଖୋଲା ହେବ । ଯାହୋକ, ହ୍ୟର ତାର ଅନୁମୋଦ ଦେନ ଏବଂ ଏର ଜନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେଁ । ୧୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୮୩ ସାଲେ ଡାକ୍ତାର ସାହେବ ଲେଣ୍ଡ୍ସ ଥେକେ ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେ ଚଲେ ଯାନ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଦେର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରେନ । ଯେହେତୁ, କ୍ରେଷ୍ଟ ଡାକ୍ତାରର ପ୍ରୋଜେନ ଛିଲ ଆର ତିନି କ୍ରେଷ୍ଟ ଭାଷା ଜାନତେନ, ତାହିଁ ତାକେ ନାଇଜେରିଆ ଥେକେ ସେଖାନେ ପାଠାନୋ ହେଁ ଏବଂ ସେଖାନେ ତିନି ଆହମଦୀୟା ଡିସପେନସାରି ଖୋଲାର ଅନୁମତି ପେଯେ ଯାନ । ୧୯୮୪ ସାଲ ଥେକେ ଆମ୍ବୁତ୍ୟ ତିନି ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେ ସେବା କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃପାୟ ତିନି ଓସିଯାତ କରେଛିଲେନ । ତାର ସହଧର୍ମିଣୀ ଓ ଇସ୍ତମାକାଲ କରେଛେ । ତାର ଏକ ପୁତ୍ର ଆଛେ, ଯାର ନାମ ହଲୋ ବଶିରାମ୍ବିନ ମାହମୁଦ ବୁଦ୍ଦନ ଏବଂ କଣ୍ୟା ନାଶମିଯା ଆଯେଶା ଓୟାରଦା । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏହି ସନ୍ତାନଦେର ଓ ଖିଲାଫତ ଓ ଜାମା'ତେର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଖୁଣ ।

ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେ-ଏର ଆମୀର ଓ ମିଶନାରୀ ଇନ୍ଚାର୍ଜ ଆବୁଲ କାଇୟୁମ ପାଶା ସାହେବ ବଲେନ, ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେ ପ୍ରାୟ ଛତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ଆହମଦୀୟା କ୍ଲିନିକ ଆବିଜାନ-ୟ ମେଡିକେଲ ଅଫିସାର ହିସେବେ ତିନି ସେବା ପ୍ରଦାନ କରେଛେ । ତିନି ଏକଜନ ଖୁବ ଭାଲୋ ଡାକ୍ତାର, ଏକଜନ ଭାଲୋ ମାନୁଷ ଏବଂ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ଆଇଭରି କୋସ୍ଟେର ଏକଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ସଦସ୍ୟ ଛିଲେନ । ତିନି ବଲେନ, ଖାକସାରେର ସାଥେ ଡାକ୍ତାର ସାହେବେର ପ୍ରାୟ ଆଠାରୋ ବର୍ଷରେର ସମ୍ପର୍କ ଛିଲ । ସର୍ବାବସ୍ଥା ତାକେ ଭାଲୋ ମାନୁଷ ହିସେବେ ପେଯେଛି । ସବାଇକେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଜାମା'ତୀ କାଜେ ସଠିକ ପରାମର୍ଶଦାତା, ଅତିଥିପରାଯଣ, ସଦାଚାରୀ, ଆର ସୁବସନ-ସୁବଚନ ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଜାମା'ତେର ବିଭିନ୍ନ ଦାୟିତ୍ବେ ଓ ନିୟେଜିତ ଛିଲେନ । ଅନେକ ଉଦାରମନା

ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଶିଶୁଦେର ସାଥେ ପରମ ସ୍ନେହ
ଓ ଭାଲୋବାସାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ କରତେନ ।
ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଶିଶୁଦେରକେ ତୋହଫା
ସ୍ଵରୂପ ଦେୟାର ଜନ୍ୟ କ୍ଲିନିକେ କିଛୁ ରାଖା
ଥାକିତ । ସେବର ଅସୁନ୍ତ୍ର ଶିଶୁ ଆସତ
ତାଦେରକେ ତୋହଫାଓ ଦିତେନ, ଅର୍ଥାଂ
ଖେଳନା, ଟଫି ପ୍ରଭୃତି । ମିଶନେ ଅବସ୍ଥାନରତ
ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଏବଂ ଗରୀବ ଆହମଦୀ ପରିବାରଦେର
ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରତେନ ।

ସେଖାନକାର ଏକଜନ ମୁବାଲ୍ଲୋଗ ଲିଖେନ,
ତାର କାହେ ସଥନ କୋନ ରୋଗୀ ଥାକିତ ନା
ତଥନ ତାକେ କୋନ ଥାଦେମ ଅଥବା କୋନ
ନାସେରେର ତାଲୀମ ଓ ତରବିଯାତେ ବ୍ୟକ୍ତ
ଥାକିତେ ଦେଖେଛି । ଏମନ ନୟ ଯେ, ରୋଗୀ ନା
ଥାକଲେ ବସେ ଥାକବେନ । କୋନ ନା କୋନ
ଜାମା'ତୀ କାଜେ ନିଜେକେ ବ୍ୟକ୍ତ ରାଖତେନ ।
ଏକେତେ କଥନୋ ମଲଫୁୟାତ ଅଥବା ଜୁମୁଆର
ଖୁତବାର ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଭାସାଯ ଅନୁବାଦ କରତେନ
ଏବଂ ଜାମା'ତେର ବନ୍ଧୁଦେରକେ ତାର
ଫଟୋକପି କରେ ପାଠାତେନ । ତିନି ସର୍ବଦା
ମାନବତାର ସେବାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାକିତେନ ।
ନିଜ ଖରଚେ ରୋଗୀଦେର ଔଷଧ କ୍ରଯ କରେ
ଦିତେନ । କଥନୋବା ଦରିଦ୍ର ଲୋକଦେର ବା
ଅନ୍ୟଦେରଓ ଘରେର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଯୋଜନୀୟ
ଜିଲ୍ଲିସ ସେମନ, ଚାଉଲ, ତେଲ ପ୍ରଭୃତି ତିନି
ସରବରାହ କରତେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା
ମରହମେର ସାଥେ କ୍ଷମା ଓ କୃପାସୁଲଭ
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜାନାୟା ଡାକ୍ତାର ରାଜା ନାସୀର
ଆହମଦ ଜାଫର ସାହେବେର ସହ୍ରମିଣୀ ସାଲମ
ବେଗମ ସାହେବାର ଯିନି ଗତ ୨୪ ଜାନୁଯାରି
ତାରିଖେ ୮୫ ବର୍ଷ ବସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ
କରେନ, $\text{وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ}$ । ତାର ପିତା
ରାଜା ଫ୍ୟଲ ଦାଦ ଖାନ ସାହେବ ଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲାର କୃପାୟ ନିଜ ବଂଶେର ପ୍ରଥମ
ଆହମଦୀ ଛିଲେନ । ସାରା ଲିଖେଛେ ତାରା
ଅର୍ଥାଂ ତାର ସନ୍ତାନରା ତାର ସମ୍ପର୍କେ ଲିଖେଛେ
ଯେ, ତାର ନାମାୟେର ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ପ୍ରବାଦସ୍ଵରୂପ ପୁରୋ ପରିବାରେଇ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଛିଲ । ଖୁବଇ ସଚରିଆ, ଉତ୍ତମ ସ୍ଵଭାବେର
ଅଧିକାରିଣୀ, ସେବାପରାୟଣ, ତ୍ରାକଓୟାଶିଲା,

ବିଶ୍ଵତ, ସାହସୀ, ବଡ଼ମନା, ବୁଦ୍ଧିମତି ଓ ପରମ
ଉଦ୍ୟମୀ, ଉନ୍ନତ ଚରିତ୍ର, ଗାନ୍ଧୀଯପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅନେକ
ଦୋଯାଗୋ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶିଳା, କୃତଜ୍ଞ,
ସ୍ଵଲ୍ଲେତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ର ଓପର ଆଶ୍ରାଶିଳା
ମହିଳା ଛିଲେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ର କୃପାୟ ମରହମା
ଓସୀଯତକାରିଣୀ ଛିଲେନ । ଶୋକସତ୍ତ୍ଵ
ପରିବାରେ ତିନି ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଏବଂ ତିନି କନ୍ୟା
ରେଖେ ଗେଛେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ମରହମାର
ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଓ କୃପାସୁଲଭ ଆଚରଣ କରନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜାନାୟା ହଲୋ, ଆଲ୍
ଶିରକାତୁଲ ଇସଲାମିଆ, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର
ଚେୟାରମ୍ୟାନ ଆଦୁଲ ବାକୀ ଆରଶାଦ
ସାହେବେର ସହ୍ରମିଣୀ ମୋକାରରାମା
କିଶ୍ଓଓୟାର ତାନଭୀର ଆଶରାଫ ସାହେବାର,
ଯିନି ଗତ ୨୭ ଫେବ୍ରୁଅୟାରି ତାରିଖେ ୮୭
ବର୍ଷ ବସେ ଇନ୍ତେକାଳ କରେଛେ,
 $\text{وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ}$ । ମରହମା ପରମ ଧୈର୍ୟ
ଓ ସାହସିକତାର ସାଥେ ନିଜ ବାର୍ଧକ୍ୟେ
ବିଭିନ୍ନ ରୋଗବ୍ୟାଧିର ମୋକାବିଲା କରେଛେ
ଆର ଖୋଦା ତା'ଲାର ଇଚ୍ଛାୟ ସମ୍ପତ୍ତ ଥେକେ
ସ୍ଵିଯ ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁର ସନ୍ନିଧାନେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବେଛେ । ତିନି ତାର ଅବର୍ତ୍ତମାନେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର
ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟା ରେଖେ ଗେଛେନ । ଏକଇଭାବେ
ଅନେକ ପୌତ୍ର-ପୌତ୍ରୀ, ଦୌହିତ୍ରୀ, ଦୌହିତ୍ରୀ
ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ହିସେବେ ରେଖେ ଗେଛେନ । ତାର
ଏକ ଜାମାତା ନାସୀର ଉଦ୍ଦୀନ ସାହେବ
ବର୍ତ୍ତମାନେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ନାୟେର ଆସୀର
ହିସେବେ କାଜ କରାର ତୌଫିକ ପାଚେନ ।
ହେଲେ ନାୟିଲ ଆରଶାଦ ଓ ସେବା କରାର
ତୌଫିକ ପାଚେନ, ଖୀଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ
ରାବେ (ରାହେ.)'ର ଯୁଗେଓ ଆର ଆମିଓ
ସଥନଇ କୋନ କାଜେର ଜନ୍ୟ ତାକେ
ଡେକେଛି, ତିନି ତଢକଣ୍ଡାଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଯ
ଯାନ । ତିନି ସନ୍ତାନଦେର ଉତ୍ତମ ତରବିଯାତ
କରେଛେ । ମରହମା ଅଗଣିତ ଗୁଣେର
ଆଧାର ଛିଲେନ । ଖୁବଇ ପରିକ୍ଷାର-ପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ପ୍ରକ୍ରିତିର ମାନୁଷ ଛିଲେନ । (ତିନି) ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିନ୍ୟୀ, ଏକଜନ ନିବେଦିତପ୍ରାଣ, ନିଷ୍ଠାବତୀ
ଓ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀ ଛିଲେନ । ନିଯମିତ
ନାମାୟ-ରୋଯାଯ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଚାଁଦା

ପ୍ରଦାନେର କ୍ଷେତ୍ରେ ତୁରିତ ଛିଲେନ । ସର୍ବଦା
ମନ୍ଦୁଲେ ସଦକା-ଖ୍ୟାତ କରତେନ ।
ଆରଶାଦ ବାକୀ ସାହେବ ଲିଖେଛେ, ତିନି
ଦୀର୍ଘଦିନ ଯାବ୍ୟ ଲନ୍ଦନେ ବସବାସ କରେଛେ,
ଏ ସମୟେର ମଧ୍ୟେ ୧୯୮୪ ସାଲେ ହ୍ୟରାତ
ଖୀଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.)'ର
ଲନ୍ଦନେ ହିଜରତେର ପର ତିନି ଆମାର
ସାଥେ ଜାମା'ତୀ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଅନେକ
ସହ୍ୟୋଗିତା କରେଛେ ଆର ସର୍ବଦା
ଜାମା'ତେର କାଜକେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଯେଛେ ।
ସବଦିକ ଥେକେ ନିଜେର ଘରକେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଓ ଜାମାର ପ୍ରତୀମ ବାନିଯେ ରେଖେଛେ ।
ହ୍ୟରାତ ଖୀଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.)
ବଲତେନ, ଶାନ୍ତିର ଦିକ ଥେକେ ଏହି ଘରଟି
ଆମାର ପଚନ୍ଦନୀୟ । ତାର ମେଯେ ବଲେନ,
ସର୍ବାବସ୍ଥାଯ ଖୋଦାର ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ
ଥାକିତେନ । ସୁଧ-ଦୁଧ ସର୍ବାବସ୍ଥାଯ ସାନନ୍ଦେ
ନିୟତିର ବିଧାନ ମେନେ ନିତେନ ଆର
କଥନୋ କୋନ ଅଭିଯୋଗ-ଅନୁଯୋଗ
କରତେନ ନା । ତିନି ସୌଦି ଆରବେଓ
ଛିଲେନ । ସେବର ଆହମଦୀ ବନ୍ଧୁରା ସେଖାନେ
ହଜ୍ ବା ଉମରା କରତେ ଯେତେନ, ତିନି
ତାଦେର ଅନେକ ସେବାର ସୁଯୋଗ
ପେଯେଛେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପ୍ରଯାତେର ପ୍ରତି
କ୍ଷମା ଓ ଦୟାସୁଲଭ ଆଚରଣ କରନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜାନାୟା ହଲୋ ସୁଦାନ ନିବାସୀ
ଆଦୁର ରହମାନ ହୁସେଇନ ମୁହାମ୍ମଦ ଖାଯେର
ସାହେବେର । ତିନି ଗତ ୨୪ ଡିସେମ୍ବର (ମାତ୍ର)
୫୬ ବର୍ଷ ବସେ ଇନ୍ତେକାଳ କରେନ,
 $\text{وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ}$ । ଆହମଦୀୟା
ଜାମା'ତେର ସାଥେ ପରିଚିତ ହୋଯାର ପୂର୍ବେ
ତିନି କୋନ ଇସଲାମୀ ଫିର୍କାର ସାଥେ ଯୁକ୍ତ
ଛିଲେନ ନା ବରଂ ତାର ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱାସ
ସେମନ, ନାସେଖ-ମନସୁଧ ଏବଂ ଜିନ୍ନ ଇତ୍ୟାଦି
ସମ୍ପର୍କେ ସନ୍ଦେହ ଛିଲ । ତାର ବଡ଼ ଭାଇ
ଉସମାନ ହୁସେଇନ ସାହେବ ସୌଦି ଆରବେ
କାଜ କରତେନ । ସେଖାନେ ଜାମା'ତେର ସାଥେ
ତାର ପରିଚୟ ହଲେ ତିନି ପ୍ରଯାତ ଆଦୁର
ରହମାନ ସାହେବେର କାହେ ତା ଉଲ୍ଲେଖ
କରେନ, ଏଟି ୨୦୦୭ ସାଲେର କଥା ।
ଭାଇୟେର କାହେ ଆହମଦୀୟାତ ସମ୍ପର୍କେ

ଶୋନାର ପର ଥେକେ ଆଦୁର ରହମାନ ସାହେବ ଏମ.ଟି.ଏ. ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହୟେ ପଡ଼େନ । ସେ ସମୟ ତାର ଏଲାକାଯ ଏମ.ଟି.ଏ.-ର ସମ୍ପ୍ରଚାର ଦେଖା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଛିଲ, ଏଜନ୍ୟ ତିନି ଅନେକଗୁଲୋ ଡିଶ ଏନ୍ଟେନା ପରିବର୍ତନ କରେନ, ଅନେକ ଅର୍ଥ ଖରଚ କରେନ ଆର ଅବଶେଷେ ତିନି ଏମ.ଟି.ଏ. (ଚ୍ୟାନେଲ) ପେଯେ ଯାନ । ଏରପର ଥେକେ ତାର ରୀତି ଛିଲ, କାଜ ଥେକେ ଫିରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଏମ.ଟି.ଏ. ଦେଖେ କାଟାତେନ । ଅବଶେଷେ ଆଶ୍ଵତ ହେଁଯାର ପର ୨୦୧୦ ସାଲେ ତିନି ବୟାଆତ କରାର ତୌଫିକ ଲାଭ କରେନ । ବୟାଆତ କରାର ପର ତିନି ତାର ସକଳ ଆତ୍ମୀୟ-ସଜନ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ-ବାନ୍ଦୁବକେ ତବଲୀଗ କରେନ । ମରହମେର ପୁଣ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଲୋର ମଧ୍ୟେ ବିନ୍ୟ, ନ୍ୱତା, ଆତିଥେଯତା, ଦରିଦ୍ରଦେର ଲାଲନ ଏବଂ

ମାନୁଷେର ସାଥେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଛିଲ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟୋଗ୍ୟ । ୨୦୧୩ ସାଲେ ସୁଦାନେ ଜାମା'ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର କ୍ଷେତ୍ରେ ତିନି ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟୋଗ୍ୟ ଭୂମିକା ପାଲନେର ସୁଯୋଗ ପେଯେଛେନ ଆର ଏଜନ୍ୟ ତିନି ଅକାତରେ ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀ ଓ କରେଛେନ । ମରହମ ଅନେକ ଦରିଦ୍ର ଆହମଦୀକେ ଆର୍ଥିକଭାବେ ସାହାୟ କରାତେନ । ସୁଦାନେର ଏକଟି ଅଞ୍ଚଳେ ବସବାସକାରୀ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଗୋତ୍ରେର ଆହମଦୀ ଯଥନ ଏଲାକାବାସୀଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିଣତ ହୟ ତଥନ ମରହମ ଉଦାରହଞ୍ଚେ ତାଦେର ଆର୍ଥିକ ସାହାୟ କରେନ ଏବଂ ତାର ପ୍ରୋଜନାଦିର ପ୍ରତି ଖେଳ ରାଖେନ । ଏହାଡ଼ା ଅନ୍ୟଦେର ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଛିଲେନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଦ୍ଧବାର ନିଜେର ଗାଡ଼ିତେ କରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଥେକେ ଆହମଦୀଦେର ନାମାୟ ସେନ୍ଟାରେ ନିଯେ ଆସନେନ ଆବାର ଜୁମୁଆର

ନାମାୟେର ପର ତାଦେରକେ ନିଜେଦେର ବାଢ଼ିତେ ପୌଛେ ଦିତେନ । ଅ-ଆହମଦୀରାଓ ତାର ସଚ୍ଚରିତାର ପ୍ରଶଂସା କରେନ । ନିୟମିତ ଚାଁଦା ପ୍ରଦାନ କରାତେନ ଆର ଉଦାରହଞ୍ଚେ ଖରଚ କରାତେନ । ସୁଦାନେର ପ୍ରଥମ ମଜଲିସେ ଆମେଲାତେଓ ତିନି କାଜ କରାର ସୁଯୋଗ ପେଯେଛେନ ଆର ଆମ୍ବୁତ୍ୟ ଉତ୍କ ଦାଯିତ୍ୱ ପାଲନ କରେଛେନ । ମରହମ ତାର ଅବର୍ତମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଛାଡ଼ାଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଦୁ'ଜନ କଣ୍ୟା ଶୃତିଚିହ୍ନବରପ ରେଖେ ଗେହେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଜାମା'ତ ଏବଂ ଖିଲାଫତେର ସାଥେ ତାଦେର ସମ୍ପର୍କେ ସୁଦୃଢ଼ କରନ ଆର ମରହମେର ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଓ କୃପାସୁଲଭ ଆଚରଣ କରନ ।

ଆମି ଯେମନଟି ବଲେଛି, ନାମାୟେର ପର ଆମି ତାଦେର ଗାୟେବାନା ଜାନାୟା ପଡ଼ାବ ।
(ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍)

(କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାଂଲାଦେଶକେ ତଡ଼ାବଧାନେ ଅନୁଦିତ)

ଓୟାକଫେ ଆରୟୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଏଲାନ

ଆସସାଲାମୁ ଆଲାଇକୁମ ଓୟା ରହମାତୁଲ୍ଲାହେ ଓୟା ବାରାକାତୁହ୍ ।

ସେୟଦନା ହ୍ୟାରତ ଆମୀରଙ୍ଗ ମୁ'ମିନନ ଖଲୀଫାତୁଲ ମୌଜୁଦୀ ଆଲ ଖାମେସ (ଆଇ.) ବାଂଲାଦେଶ ଜାମା'ତେର ସଦସ୍ୟଦେର ଜନ୍ୟ ଚଳମାନ ଅର୍ଥବଚର ଅର୍ଥ୍ୟ୍ୟ ଜୁନ-୨୦୨୧ ଶେଷ ହବାର ପୂର୍ବେ ୧୦୦୦ ଓୟାକଫେ ଆରୟୀ ସମ୍ପନ୍ନ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରେନ, ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ୍ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୋହତରମ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ସାହେବ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ନିକଟ ଥେକେ ୭ ଦିନେର ଅନୁମତି ଆନାନ ।

ମୋହତରମ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ସାହେବେର ପରାମର୍ଶ ହଲ, ଆପନାରା ଏକ ଜୁମୁଆ ଥେକେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୁମୁଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓୟାକଫେ ଆରୟୀ କରବେନ । ଯାତେ ଏକଜନ ଓୟାକଫେ ଆରୟୀକାରୀ ତା'ର କର୍ମକାଣ୍ଡେର ଏକଟି ପରିବର୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାତେ ପାରେନ । ଏଥିନେ ଅନେକ ଜାମା'ତ ହତେ ଆଶାନୁରାପ ସାଡ଼ା ପାଓୟା ଯାଯ ନି । ଆପନାର ଜାମା'ତ ହତେ ଏଥିନେ କୋନ ସଦସ୍ୟ ଯଦି ଏ ମୁବାରକ ତାହରୀକେ ଅଂଶ ନା ନିଯେ ଥାକେନ ତାହଲେ ଅନୁହରପୂର୍ବକ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ ଦଷ୍ଟରେର ମାଧ୍ୟମେ ତାଦେରକେ ସ୍ମରଣ କରାନ । ଏମନ ଯେନ ନା ହୟ, ଆମାଦେର ଦୁର୍ବଲତାର କାରଣେ କୋନ ସଦସ୍ୟ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ଏ ଆଶୀର୍ବଦ ଥେକେ ବଞ୍ଚିତ ଥେକେ ଯାଯ ।

ଏକମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲାଭେର ଆଶାଯ ଆପନାରା ଆଗାମୀ ୩୦ ଜୁନେର ମଧ୍ୟେ ୭ ଦିନେର ଜନ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ତ୍ତମ ଏକବାର ଜାମା'ତେର କାହେ ପେଶ କରେ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ତାହରୀକେ ଲାକାଯିକ ବଲୁନ । ଆମରା ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ଦେୟା ଟାର୍ଗେଟ ପୂରଣ କରାତେ ପାରବୋ । ଆପନାଦେର ଉତ୍ତରେର ଅପେକ୍ଷାଯ ରାଇଲାମ । ଓୟାସସାଲାମ ।

ଖାକସାର
ଇନସାନ ଆଜୀ ଫକିର
ନ୍ୟାଶନାଲ ସେକ୍ରେଟାରି ତାଲୀମୁଲ କୁରାନ ଓ ଓୟାକଫେ ଆରଜୀ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ ।

ସୀରାତୁଲ ମାହ୍ମଦୀ (ଆ.)

ପ୍ରଣେତା: ହୟରତ ମିର୍ୟା ବଶିର ଆହମଦ ଏମ.ଏ. (ରା.)

▶ ଭାଷାନ୍ତର: ମଓଲାନା ଜୁବାଯେର ଆହମଦ ବିପୁ

(ତୃତୀୟ କିତ୍ତି)

ହଦୀସ ଶରୀଫେଓ ଏସେହେ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବେ ଅସୁନ୍ଧ ଅବସ୍ଥାଯ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କଟ୍ ହେଲାଛିଲ, ମାରାତ୍ମକ ଅନ୍ତିରତା, ଉଦ୍ଦିଗ୍ନତା ଓ ଯାତନାର ଅବସ୍ଥା ଛିଲ । ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.)-ଏର ଓଫାତେର ସମୟ ଅନେକଟ୍ ଏକଇ ରକମ ଅବସ୍ଥା ଛିଲ । ଏହି କଥାଟି ଅଞ୍ଜଦେର ଜନ୍ୟ ଏକଟି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟେର ବିଷୟ ହବେ । କେନନା ଅପରଦିକେ ତାରା ଏଟି ଶୁଣେ ଆର ଦେଖେ ଆସିଛେ ଯେ, ସୁଫି ଓ ଆଉଲିଆଦେର ମୃତ୍ୟୁ ନିତାନ୍ତିଇ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଓ ପରିତ୍ରଣିତ ସାଥେ ହେଲା ଥାକେ । ସୁତରାଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟଟି ହଲୋ ଯେ, ନବୀ ସଥନ ଓଫାତ ପେତେ ଥାକେ ତଥନ ନିଜ ଉତ୍ସମତ ସମ୍ପର୍କିତ ସମସ୍ତ ଦାଯିତ୍ବବୋଧ ତାର ସମ୍ମୁଖେ ଥାକେ । ଆର ତାଦେର ଭବିଷ୍ୟତେର ଚିନ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀର୍ତ୍ତଭାବେ ତାର ଓପର ଜେଙ୍କେ ବସେ । ଦୁନିଆର ସକଳେର ଚେଯେ ବେଶି ଏହି ବିଷୟଟି ନବୀ ଜାନେ ଆର ବୁଝେ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ଏକଟି ଦରଜା ମାତ୍ର- ଯା ଅତିକ୍ରମ କରେ ମାନୁଷକେ ଆଲ୍ଲାହର ସମ୍ମୁଖେ ଦଗ୍ଧାଯମାନ ହତେ ହୁଏ । ଆସନ ମୃତ୍ୟୁ ଯେଥାନେ ଏକଦିକ ଥେକେ ତାଦେର ଆନନ୍ଦିତ କରେ ଯେ, ପ୍ରେମାସ୍ପଦେର ସାନ୍ନିଧ୍ୟେର କ୍ଷଣ ସାନ୍ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅପରଦିକେ ତାଦେର ଓପର ଅର୍ପିତ ମହାନ ଦାଯିତ୍ବବୋଧେର ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ନିଜ ଉତ୍ସମତ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟତେର ଚିନ୍ତାଭାବନା ତାକେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରକମ ଉଦ୍ଦିଗ୍ନତାଯ ନିପତିତ କରେ । କିନ୍ତୁ ସୁଫି ଓ ଆଉଲିଆରା ଏହି ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାଭାବନା ଥେକେ ମୁକ୍ତ । ତାଦେର ଓପର ଶୁଭ୍ୟମାତ୍ର ନିଜ ନଫସେର

ଦାଯିତ୍ବହିଁ ବର୍ତ୍ତା କିନ୍ତୁ ନବୀଦେର ଓପର ହାଜାର-ହାଜାର, ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ, କୋଟି କୋଟି ମାନୁଷେର ବୋକା ଥାକେ । ଅତଏବ (ଉଭୟ ପ୍ରକାରେର ମାନୁଷେର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟକାର ଅବସ୍ଥାର ମାବେ) ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୁମ୍ପଟ୍ ।

(ଏହି ବର୍ଣନାଯ ହୟରତ ଆମାଜାନ ଏଟା ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ତାର ଉଦ୍ଦିଗ୍ନତାର ବହିଂପ୍ରକାଶେର ଦରଶ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.) ଏଟା ବଲେଛେ ଯେ, “ଏଟା ତାଇ ଯା ଆମି ବଲଛିଲାମ” । ଏହି ସମ୍ପର୍କେ ଆମି ହୟରତ ଆମାଜାନକେ ଜିଜେସ କରେଛିଲାମ ଯେ, ଏର ଅର୍ଥ କୀ? ଯାର ଭିନ୍ତିତେ ତିନି ବଲେନ, ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.)-ଏର ଏହି କଥାଟିର ଅର୍ଥ ହଚ୍ଛେ, ସେମନଟି ଆମି ବଲେ ଆସଛିଲାମ ଆମାର ଓଫାତେର ସମୟ ସମ୍ମିକ୍ଟବର୍ତ୍ତୀ । ସୁତରାଂ ଏଥନ ସେଇ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କ୍ଷଣ ଏସେ ଗେଛେ । ଆର ହୟରତ ଆମାଜାନ ବଲେନ, ଏହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏକଦିକ ଥେକେ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.) ଆମାକେ ସାନ୍ତ୍ବନା ଦିଚ୍ଛିଲେନ ଯେ, ଭୟ ପେଯୋ ନା; କେନନା ଏଟାଇ ସେଇ ନିର୍ଧାରିତ ସମୟ ଯାର ସମ୍ପର୍କେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କାହିଁ ଥେକେ ଜେନେ ଆମି ବର୍ଣନା କରତାମ । ଆର ସେଭାବେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଚ୍ଛେ ଠିକ ଏକଇଭାବେ ଆମାର ଓଫାତେର ପର ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃତ ଐଶ୍ଵର୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବେ । ଆର ଆଲ୍ଲାହ ସ୍ଵର୍ଗ ତୋମାଦେର ସକଳେର ଅଭିଭାବକ ହବେ । ହୟରତ ଆମାଜାନ ଆରଓ ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ମାବେ ମାବେଇ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ

(ଆ.)-ଏର ପେଟେର ପୀଡ଼ା ହତ । ଫଳେ କଥନେ କଥନେ ଅନେକ ଦୁର୍ବଳ ହେଁ ଯେତେଣ ଆର ତିନି (ଆ.) ଏହି ଅସୁନ୍ଧତାତେଇ ଓଫାତ ପ୍ରାଣ୍ତ ହନ ।)

୧୩ । ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରହମାନିର ରାହୀମ:- ହୟରତ ଆମାଜାନ ଆମାର ନିକଟ ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ସଥିନ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.) ଆଲ ଓସୀୟତ ବିଲିଖିଲେନ ସେଇ ସମୟେର କଥା । ଏକଦା ତିନି (ଆ.) ଶରିଫ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମାର ଆଦରେର ଛୋଟ ଭାଇ ମିର୍ୟା ଶରିଫ ଆହମଦ) ଏର ବାଡିର ଉଠୋନେ ପାଯାଚାରି କରାଇଲେନ । ତିନି ଆମାକେ ବଲଲେନ, ଏକବାର ମୌଲବି ମୋହମ୍ମଦ ଆଲୀ ସାହେବେର ନିକଟ ଜନେକ ଇଂରେଜ ଜିଜେସ କରଲ, ସେଭାବେ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିର୍ଧାରଣ କରେ ଥାକେ ସେଭାବେ ମିର୍ୟା ସାହେବେ କୀ କାଉକେ ସ୍ତଲାଭିଷିକ୍ତ ନିର୍ଧାରଣ କରେଛେନ? ଏରପର ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.) ବଲଲେନ, ‘ଆମି କି ମାହମୁଦକେ [ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ୍ ସାନି (ରା.)] ଲିଖେ ଦିବ’, ଅଥବା ବଲେଛେ, ‘ନିର୍ଧାରଣ କରେ ଦିବ’ । ଏ ବିଷୟେ ତୋମାର କି ମତାମତ? ତଥନ ହୟରତ ଆମାଜାନ ବଲଲେନ; ଆପଣି ଯା ସମୀଚୀନ ମନେ କରେନ ।

୧୪ । ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରହମାନିର ରାହୀମ:- ହୟରତ ଆମାଜାନ ଆମାର ନିକଟ ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦେ (ଆ.) ବଲତେନ- ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ତିନ ପ୍ରକାରେର ଲୋକ ରଯେଛେ । ପ୍ରଥମତ ସେଇ

সমস্ত লোক যাদের জাগতিক চাকচিক্যের
বাসনা রয়েছে যেমন; একটা রাজ্য
থাকবে, মন্ত্রনালয় থাকবে, বড় বড়
অট্টালিকা থাকবে ইত্যাদি ইত্যাদি।

আর দ্বিতীয়ত তারা যারা কোন বিশেষ
ব্যক্তির যেমন, মৌলিবি নুরওদীন সাহেবের
প্রভাবে প্রভাবিত হয়ে এই জামা'তে
অন্তর্ভুক্ত হয়েছে এবং সেই ব্যক্তির সাথেই
সম্পৃক্ত রয়েছে। তৃতীয়ত সেই সমস্ত
লোক যারা আমার ব্যক্তিসভার সাথে
সম্পৃক্ততা রাখে আর তারা সকল কিছুর
ওপর আমার সন্তুষ্টিকে ও আনন্দকে
প্রাধান্য দেয়।

১৫। বিসমিল্লাহির রহমানির রাহীম:-
আমার মনে পড়ে, লাহোরে যখন হযরত
মসীহ মাওউদ (আ.) ওফাত প্রাপ্ত হন,
সে সময় মৌলিবি নুরওদীন সাহেব সেই
ঘরে উপস্থিত ছিলেন না যেখানে তিনি
(আ.) ওফাত প্রাপ্ত হয়েছিলেন। যখন
মৌলিবি নুরওদীন সাহেব বিষয়টি অবগত
হলেন তিনি তৎক্ষণাতে আসলেন এবং
হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর
কপালে চুমু দিলেন আর দ্রুতই সেই ঘর
থেকে বেরিয়ে গেলেন। যেই না হযরত
মৌলিবি সাহেব দরজার বাহিরে আসলেন
তখনই মৌলিবি সাইয়েদ মোহাম্মদ
আহসান সাহেব অত্যন্ত বিনয়ের সাথে
মৌলিবি নুরওদীন সাহেবকে বললেন;
“আনতা সিদ্দিকী”। তখন মৌলিবি
নুরওদীন সাহেব বললেন, মৌলিবি সাহেব
এই প্রশ্নটি এ পর্যন্তই থাক। কাদিয়ানে
গিয়ে সিদ্ধান্ত হবে। খাকসারের স্মরণ
আছে এই বাক্যালাপগুলো আমি ছাড়া
অন্য কেউই শুনে নি।

১৬। বিসমিল্লাহির রহমানির রাহীম:-
আমার স্মরণ আছে, হযরত মসীহ মাওউদ
(আ.)-এর তিনটি আংটি ছিল প্রথমটি
হচ্ছে “আলাইসাল্লাহ বিকাফিন
আবদাহ”। মসীহ মাওউদ (আ.) তাঁর
প্রবন্ধের বিভিন্ন স্থানে এর উল্লেখ
করেছেন। এটিই সর্বপ্রথম আংটি যা তাঁর

(আ.) দাবির বহু পূর্বেই বানানো
হয়েছিল। দ্বিতীয় সেই আংটি যার মাঝে
তাঁর (আ.) ওপর অবতীর্ণ ইলহাম-
“গারাসতু লাকা বিহিয়াদি রাহমাতি ওয়া
কুদরাতি ...” খচিত আছে। এটি তিনি

(আ.) দাবির পর প্রস্তুত করেছিলেন। আর
এটি একটি নির্দিষ্ট সময় পর্যন্ত তাঁর (আ.)
হাতে শোভা পেত। ইলহামটি তুলনামূলক
লম্বা হওয়ার কারণে এই আংটিটির পাথর
সবচেয়ে বড় ছিল। তৃতীয়টি শেষ
বছরগুলোতে নির্মিত হয়েছিল আর এটা
মৃত্যুর সময়ও মসীহ মাওউদ (আ.)-এর
হাতে ছিল। এই আংটিটি তিনি (আ.)

স্বয়ং তৈরি করেন নি বরং কেউ একজন
নিবেদন করেছিলেন যে, ভূয়ৰ আমার
বাসনা হল, আপনার জন্য একটি আংটি
তৈরি করব। আংটির ওপর কী লিখব,
এটি জিজ্ঞস করলে হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)
বলেন- “মাওলা বাস”। সুতরাং
সেই ব্যক্তি উক্ত শব্দসমূহ খচিত করে
আংটিটি মসীহ মাওউদ (আ.)-কে প্রদান
করেন। মসীহ মাওউদ (আ.)-এর
ওফাতের সময় জনৈক ব্যক্তি তাঁর (আ.)
হাত থেকে এই আংটিটি খুলে নিয়েছিল
কিন্তু পরবর্তীতে হযরত আম্মাজান তা
ফেরত নিয়ে নেন। হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর
ওফাতের একটি নির্দিষ্ট সময়
পর হযরত আম্মাজান এই তিনটি আংটি
আমাদের তিন ভাইকে দেয়ার জন্য লটারি
করলেন। “আলাইসাল্লাহ বিকাফিন
আবদাহ” খচিত আংটিটি বড় ভাইজান
অর্থাৎ খলীফাতুল মসীহ সানী (রা.)-এর
নামে উঠলো। (তায়কেরাহ পঃ. ৪২৮
প্রকাশনা: ২০০৪) “গারাসতু লাকা
বিহিয়াদি রাহমাতি ওয়া কুদরাতি ...”
আংটিটি খাকসারের নামে আর “মাওলা
বাস” খচিত আংটিটি স্নেহের শরীফ
আহমদের নামে উঠলো। ভাইদের ভাগে
দুটি একই রকমের তৰারূক বন্দিত হল।

১৭। বিসমিল্লাহির রহমানির রাহীম:-
হযরত আম্মাজান আমাকে বলেছেন যে,
হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) তার নিকট

বর্ণনা করেছেন- একদা আমি একটি
মুকদ্দমার আজ্ঞানুবর্তিতায় উপস্থিত হই।
আদালতে একের পর এক মুকদ্দমা
চলছিল আর আমি বাহিরে গাছের নিচে
অপেক্ষমান ছিলাম। যেহেতু তখন
নামাযের সময় হয়ে গিয়েছিল তাই আমি
নামায পড়া আরম্ভ করে দেই। কিন্তু
নামাযর অবস্থায় আদালতে আমার
ডাক পড়ে, তা সত্ত্বেও আমি নামায
অব্যাহত রাখি। নামায শেষে আমি
দেখি, আমার নিকটে আদালতের পেয়াদা
দাঁড়িয়ে আছে। সালাম ফেরানোর সাথে
সাথে আমাকে বলল, মির্যা সাহেব
আপনাকে মুবারকবাদ, আপনি মুকদ্দমায়
জয়লাভ করেছেন।

১৮। বিসমিল্লাহির রহমানির রাহীম:-
হযরত আম্মাজান আমার নিকট বর্ণনা
করেছেন যে, হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)
নিজের যুবক বয়সের বর্ণনা করতেন যে,
সেই সময়ে আমি অবগত হলাম অথবা
বলেছেন; আমাকে জানানো হল যে, এই
রাস্তায় উন্নতি সাধনের নিমিত্তে রোয়া
রাখাও আবশ্যিক। তিনি (আ.) বলতেন-
এরপর আমি ছয় মাস অনবরত রোয়া
রেখেছি। আর ঘরে কিংবা বাহিরের কেউ
আমার রোয়া রাখা সম্পর্কে অবগত ছিল
না। ঘর থেকে সকালের খাবার আসলে
তা আমি কোন অভাবিকে দিয়ে দিতাম
আর রাতের খাবার আমি নিজে খেয়ে
নিতাম। আমি হযরত আম্মাজানকে
জিজ্ঞেস করলাম যে, শেষ বয়সেও কী
তিনি (আ.) নফল রোয়া রাখতেন?
আম্মাজান বললেন- শেষ বয়সেও তিনি
(আ.) রোয়া রাখতেন যেমন শাওয়াল
মাসের ছয় রোয়া একাগ্রতার সাথে
রাখতেন। যখনি বিশেষ কোন বিষয়ে
দোয়ার প্রয়োজন হতো তখনি তিনি (আ.)
রোয়া রাখতেন। কিন্তু হ্যাঁ! জীবনের শেষ
দু'তিন বছরে অত্যন্ত দুর্বলতা ও
অসুস্থতার কারণে রম্যানের রোয়া রাখা
সম্ভব হতো না। (আমার জানা মতে
কিতাবুল বারিয়্যাতে সময়কাল আট-নয়
মাস বর্ণনা করেছেন) ... (চলবে)

ପବିତ୍ର ରମ୍ୟାନେ ଆମାଦେର କରଣୀୟ

“**ତେ** ଯାରା ଝମାନ ଏନେଛ!
ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ରୋଯା
ବିଧିବନ୍ଦ କରା ହଲ, ସେଭାବେ ତୋମାଦେର
ପୂର୍ବବତୀଦେର ଜନ୍ୟ ବିଧିବନ୍ଦ କରା ହେଁଛିଲ,
ସେବ ତୋମରା ତାକ୍‌ଓୟା ଅବଲମ୍ବନ କରତେ
ପାର ।” (ସୂରା ବାକାରା: ୧୮୬)

ଆଜ୍ଞାହ ତା’ଲାର ଏକମାତ୍ର ମନୋନୀତ ଧର୍ମ
ହଲ ଇସଲାମ । ଇସଲାମ ଧର୍ମର ହିତୀୟ ରୋକନ
ବା ସ୍ତର ହଲ ରୋଯା । ଏହି ରୋଯା ବା
ଉପବାସ-ବ୍ରତ ପାଳନ ସକଳ ଧର୍ମେହି କୋନ ନା
କୋନ ଆକାରେ ପାଓୟା ଯାଯ ।

ବଚ୍ଛରେ ଅସାଧାରଣ ଓ ଅନ୍ୟତମ ଏକଟି
ମାସ ହଚ୍ଛେ ରମ୍ୟାନ, “ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଯେ
କେଉ ଏ ମାସକେ ପାଯ ସେ ସେବ ଏତେ ରୋଯା
ରାଖେ ।” (ସୂରା ବାକାରା: ୧୮୬)

ବିଖ୍ୟାତ ହାଦୀସ ଗ୍ରହ ବୁଖାରୀ ଓ ମୁସଲିମ
ଶରୀଫେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଛେ, “ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ଓ
ଆନ୍ତରିକତା ଏବଂ ଉତ୍ସମ ଫଳ ଲାଭେର
ଆଶାୟ ରମ୍ୟାନ ମାସେ ରୋଯା ରାଖେ, ତାର
ପୂର୍ବେର ସକଳ ଗୁଣାହ୍ୟ କ୍ଷମା କରା ହେଁ ।”

ସୂର୍ଯ୍ୟଗଣ ଲିଖେଛେ, “ଏ ମାସେ ବାନ୍ଦାର
ଆତ୍ମାକେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ କରାର ଉତ୍ସ ସୁଯୋଗ
ପାଓୟା ଯାଯ । ତାହାଡା, ଏହି ମାସେ ବହୁଳ
ପରିମାଣେ ‘କାଶ୍ଫ’ ବା ‘ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ’ ଲାଭ
ହେଁ ଥାକେ । ନାମାୟ ତାଯକିୟ-ଏ ନାଫ୍ସ ବା
ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ସାଧନ କରେ ଏବଂ ରୋଯାତେ
‘ତାଜାଲ୍ଲାଯାଯେ-କାଲ୍ବ (ଆତ୍ମାର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳତା)
ସାଧନ ହେଁ ।”

ରମ୍ୟାନେର ଇସାଦତ ସମ୍ବନ୍ଦେ ହ୍ୟରତ
ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.) ବଲେଛେନ,
‘ମାହେ ରମ୍ୟାନ ପାଁଚଟି ଇସାଦତେର ସମଟି ।’

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଓ ମନେର ପବିତ୍ରତା
ସାଧନେର ଜନ୍ୟ ଦୈହିକ-ସମ୍ପର୍କ କିଛୁଟା ଛିନ୍ନ
କରା ଏବଂ ସାଂସାରିକ ବନ୍ଧନ ଥେକେ ମୁକ୍ତି ଲାଭ
ଏକାନ୍ତର୍ହି ପ୍ରଯୋଜନ । ଖୋଦା ତା’ଲାର ଅଭିଧ୍ୟାୟ
ଏଟାଇ ଯେ, ଏକଟି ଖାଦ୍ୟକେ କର କରେ ଅପର
ଏକଟି ଖାଦ୍ୟକେ ବର୍ଧିତ କରା । ଇସଲାମ ଧର୍ମେ
ମୂଳତ ଏହି ରୋଯା ପାଲନର ମଧ୍ୟେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ତାଂପର୍ୟ ଆରୋପ କରେଛେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ
ରୋଯାକେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାର ଆତ୍ମୋର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ-ସ୍ଵରଗ ମନେ
କରେ ଥାକେ । ରୋଯାର ମାହାତ୍ୟ ବୋକାତେ
ଗିଯେ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜିନିସେର ଜନ୍ୟ ସେମନ ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ଦରଜା ବା ପଥ
ଥାକେ, ତେମନି ଇସାଦତେର ଦରଜା ହଲ,
‘ରୋଯା’, ଆର ରୋଯାଦାରେର ଦରଜା ହଲ
‘ରାଇୟାନ’ ନାମକ ଦରଜା ।”

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓୟୁଦ (ଆ.) ବଲେଛେନ,
“ରୋଯା ଢାଲ-ସ୍ଵରଗ, ଦୋୟଥେର ଅଣ୍ଠି ଥେକେ
ରଙ୍ଗା ଲାଭେର ନିରାପଦ ଦୂର୍ଘ ।” ପବିତ୍ର
ରମ୍ୟାନେର ଶିକ୍ଷା ହଲ, ଦୃଢ଼ ମନୋବଲେର ସଙ୍ଗେ
ରୋଯା ରାଖାର ପାଶାପାଶି ଫର୍ଯ୍ୟ ଇସାଦତ
ଆଦାୟେର ସାଥେ ରାତ ଜେଗେ ନକଳ ଇସାଦତ
କରା, ଅଧିକ ହାରେ କୁରାନ ତିଳାଓୟାତ କରା
ଏବଂ ଏର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତତ୍ତ୍ସମୂହ ଅନୁଧାବନ
କରା । କାରଣ, କୁରାନ ଓ ରମ୍ୟାନ
ଓତୋପ୍ରୋତୋଭାବେ ଜଡ଼ିତ । ଏ ମାସେ
କୁରାନ ତେଲାଓୟାତ ଏତାଇ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ,
ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ହ୍ୟରତ ଜିବ୍ରାଇଲ (ଆ.)
କୁରାନ ପୁନରବୃତ୍ତି କରେ ଶୋନାତେନ ।
ରମ୍ୟାନେ ବିନୀତଭାବେ ଦୋୟା କରାର

ଆନୋଡାରା ବେଗମ

ପାଶାପାଶ ବାଡ଼େର ଗତିତେ ଦାନ-ସଦକାହ୍
କରତେ ଥାକା, ଯାର ଓପରେ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ
କରା ହେଁଛେ । ନାଫ୍ସେର ଯାବତୀୟ କୁ-ପ୍ରବୃତ୍ତିର
କୁ-ପ୍ରୋଚନା ଥେକେ ପରିତ୍ରାଣେ ଚେଷ୍ଟା କରା
ଆର ବେଶି ବେଶି ଯିକରେ ଇଲାହୀ କରା, ଯା
ଆତ୍ମାକେ ସତେଜ ରାଖେ । କମ ଆହାର ଗ୍ରହଣେ
ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ଓ କାଶଫି ଶକ୍ତି ବା
ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ-ଶକ୍ତିସମୂହ ବୃଦ୍ଧି ପାଯ । ରୋଯାଦାର
ସର୍ବଦା ଆଜ୍ଞାହର ହାମ୍ଦ, ତସ୍ବାହ ଓ
ତାହଲୀଲେର ମଧ୍ୟେ ନିଜେକେ ନିଯୋଜିତ ରାଖେ,
ଯାତେ ତାର ଦିବ୍ୟତୀୟ-ଖାଦ୍ୟ ଲାଭେର ସୌଭାଗ୍ୟ
ହେଁ ।” (ଆଲ-ହାକାମ, ୧୯୦୭ ବ୍ରିସ୍ଟୋର୍)

“ଲାଆଜ୍ଞାକୁମ ତାତାକୁନ” (ସୂରା ବାକାରା:
୧୮୬) । ରମ୍ୟାନ ମାସ ହଲୋ ତାକ୍‌ଓୟା ଅର୍ଜନେର
ମାସ । ବାନ୍ଦା ନିଜେଦେର ମାର୍ବୋ ଏକ ଅଭିନବ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଧନ କରେ ଆଜ୍ଞାହର ସମ୍ମାନ ଅର୍ଜନ
ଓ ତାର ନୈକଟ୍ୟେର ଛାଯାତଳେ ଆଶ୍ୟ ନିଯେ ତାର
ପ୍ରିୟଭାଜନ ହେଁଯାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରତେ
ପାରେ । ସଂୟମୀ ମନୋଭାବ ଗଡ଼ାର ପାଶାପାଶ
ତାକ୍‌ଓୟା-ଭିଭିକ ସମାଜ ଗଠନ ଏବଂ
ରହାନୀଯାତ ଲାଭେର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଏନେ ଦେଇ ଏହି
ମାସ । ଅର୍ଥାତ୍, ପୁଣ୍ୟକର୍ମେର ଫେତ୍ରେ ସାରା ବଚ୍ଛରେ
ଘାଟତି ପୂର୍ଣ୍ଣେ ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ ଏନେ ଦେଇ ।

ଏହି ମାସେର ମଧ୍ୟେ ଏକଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ
ମର୍ଯ୍ୟାନାପୂର୍ଣ୍ଣ ରାତ ହଲ “ଲାଯଲାତୁଲ କୁଦର”,
ଯା ହାଜାର ରାତି ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ସମ । ଏହି ରାତେ
ଅଧିକ ହାରେ ଇସାଦତ ଓ ଦୋୟା କରାର
ପାଶାପାଶ କୁରାନ ପାଠ ଏବଂ ବେଶି ବେଶ
କରେ ତତ୍ତ୍ଵବା ଓ ଇତ୍ତେଗଫାର କରାର
ଅତୁଳନୀୟ ସୁଯୋଗ ଏନେ ଦେଇ । ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଆଜ୍ଞାହ ତା’ଲା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଏ ରମ୍ୟାନ
ସବଦିକ ଦିନେ ବରକତମଯ କରନ୍ତ, ଆମୀନ ।

ଆଗମିଯ ହୃଦୟ (ଆଇ.)-ଏର ସାଥେ ମୋଲାକାତେ ପ୍ରଶ୍ନୋଡ଼ର

[୩୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୦ ଜାମେରା ଆହମଦୀଯା ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ୟାର ଛାତ୍ରଦେର ସାଥେ]

ଗ୍ରଂଥ ୩୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୦
ଜାମେରା ଆହମଦୀଯା

ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ୟାର ଏକଶ'ର ଅଧିକ ଛାତ୍ରଦେର ସାଥେ
ହୃଦୟ (ଆଇ.)-ଏର ଭାର୍ଚ୍ୟାଳ କ୍ଲାସ ଅନୁଷ୍ଠାତ
ହୟ । ଏହି କ୍ଲାସେ ଛାତ୍ରରା ହୃଦୟକେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟେ
ପ୍ରଶ୍ନ କରାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରେଛି । କ୍ଲାସେର
ଚୁମ୍ବକ ଅଂଶ ପାଠକଦେର ଜ୍ଞାନ ତ୍ର୍ଫା ନିବାରଣେ
ନିମିତ୍ତେ ଉପସ୍ଥାପନ କରା ହଳ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଆମର ପ୍ରଶ୍ନ ହଲୋ, ଏ ଯୁଗେ
ଅନେକ ଲୋକ ହୃଦୟର ମସୀହ ମାଓଉଡ
(ଆ.)-କେ ନିଯେ ଠାଟ୍ଟା-ବିଦ୍ରୂପ କରେ ।
ଆମରା ତାଦେରକେ କୀ ଉତ୍ତର ଦିତେ ପାରି?

ପ୍ରିୟ ହୃଦୟ: ପ୍ରଥମ କଥା ହଳ, ଆଲ୍ଲାହ
ତା'ଲା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ (ଆ.)-କେ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟଂ
ବଲେଛେ, “ଇନ୍ନି ମୁହିନୁନ ମାନ ଆରାଦା
ଇହନାତାକା” ଅର୍ଥାତ୍ ଯାରା ତୋମାକେ ଲାଞ୍ଛିତ
କରତେ ଚାଯ, ଆମି ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ତାଦେରକେ ଲାଞ୍ଛିତ
କରବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମି ତାଦେରକେ ଇହକାଳେ
ଏବଂ ପରକାଳେ ଲାଞ୍ଛିତ କରବ । ଏମନିକି
ତାଦେର ସନ୍ତାନରୀଓ ଲାଞ୍ଛିତ ହେବ । ଯାରା
ସଜ୍ଜନେ ଏହି ଦୁଃଖାହସ ଦେଖାଯ, ତାଦେର
ବିଷୟେ ଆଲ୍ଲାହ ନିଜେଇ ମିମାଂସା କରବେନ ।
କିନ୍ତୁ ଆମାଦେର ଉତ୍ତର ସେଟିଇ ହେଉୟା ଉଚିତ
ଯା ହୃଦୟର ମସୀହ ମାଓଉଡ (ଆ.) ବଲେଛେ ।
ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, “ତୋମରା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ
କରୋ ଆର କୋଣ ବ୍ୟକ୍ତିର କୃଢ଼ କଥାର ପିଠେ
ଶକ୍ତ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରୋ ନା । ତୋମରା
ବିବାଦେ ଜଡ଼ାବେ ନା । ଜାନି ତୋମରା ଆମାକେ
ଅନେକ ଭାଲବାସୋ । ତରୁଓ ତୋମରା ବିବାଦେ
ଜଡ଼ାବେ ନା । ଭେବେ ଦେଖୋ! ଆମରା ତୋ ଏ
ଯୁଗେ ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ସବଚେଯେ ବେଶି
ଭାଲବାସି । ଆମରା ହୃଦୟର ମୁହାମ୍ମଦ
(ସା.)-କେ ମସୀହ ମାଓଉଡ (ଆ.)-ଏର ଚେଯେ

ବେଶି ଭାଲବାସି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତମାନେ ଫ୍ରାଙ୍ଗେ ଆର
ଇଉରୋପେର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର
କାର୍ଟୁନ ବାନିଯେ ଠାଟ୍ଟା-ବିଦ୍ରୂପ କରା ହୟ । ଏର
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଆମରା କୀଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଛି?
ଆମରା ବଲାଇଁ, ସବାଇ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର
ପ୍ରତି ଅଧିକହାରେ ଦରଦ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ଆର
ଆମରା ଯଥନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରତି ଦରଦ
ପ୍ରେରଣ କରି, ତଥନ ମୁହାମ୍ମଦର (ସା.)-ଏର
ବଂଶଧରଦେର ପ୍ରତିଓ ଦରଦ ପ୍ରେରଣ କରେ
ଥାକି । ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଉତ୍ତରସୂରୀରୀଓ
ଏର ମାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ହୟେ ଯାଯ । ଆର ମହାନବୀ
(ସା.)-ଏର ସବଚେଯେ ବେଠ ଉତ୍ତରସୂରୀ ହୃଦୟର
ମସୀହେ ମାଓଉଡ (ଆ.) । ତିନି (ଆ.)-ଇ ତାର
(ସା.) ବଂଶଧରର ମାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ହବାର
ସର୍ବାଧିକ ଯୋଗ୍ୟ । ତାଇ ଆମାଦେର କାଜ ହଳ,
ମାନୁଷ ଯଥନ ଠାଟ୍ଟା-ବିଦ୍ରୂପ କରେ, ତଥନ ଆମରା
ପ୍ରଥମେ ଦରଦ ପାଠ କରବୋ, ତା ମହାନବୀ
(ସା.)-କେ ନିଯେଇ ଠାଟ୍ଟା-ବିଦ୍ରୂପ ହୋକ, ଅଥବା
ଠାଟ୍ଟା-ବିଦ୍ରୂପିଇ ହୋକ । ଆମାଦେର ଉଚିତ,
ଦରଦ ପାଠ କରା । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଷୟ ହଳ, ନିଜେରା
ଏମନ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେନ

ନିଶ୍ଚୂପ କରେ ଦାଓ । ସେଣ ତାରା ଆମାଦେର ପ୍ରିୟଜନଦେରକେ ନିଯେ ଠାଟୋ-ବିଦୁପ କରତେ ନା ପାରେ ତଥା ମସୀହ୍ ମାଓଡ୍‌ଟାର୍ (ଆ.)-ଏର ଏବଂ ତାର ମନିବ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଅସମ୍ଭାବ କରତେ ନା ପାରେ । ଆର ଆମରା ସେଣ ଆନନ୍ଦିତ ହତେ ପାରି । ଏ ଜଗତେ ସଖନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମ୍ମାନ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୟ, ତଥନ ଆମରା ଉତ୍ସୁଳ୍ଲା ହୁଏ । ଆର ହସରତ ମସୀହ୍ ମାଓଡ୍‌ଟାର୍ (ଆ.) ଯିନି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିଷ୍ଠାବାନ ଦାସ । ତାର ସମ୍ମାନ ସଖନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୟ ତଥନ ଆମରା ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ । ତାଇ ଆମାଦେର ଦୋଯା କରା ଉଚିତ, ଆମରା ସେଣ ତାଙ୍କରେ ସମ୍ମାନ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହତେ ଦେଖିତେ ପାରି, ସେଣ ଆମରା ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରତେ ପାରି । ଏକମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହର କାହେଇ ଆମାଦେର ଚାଇତେ ହେବ । ଆମରା ନା ଲାଈ ଧରବ, ନା ରାଇଫେଲ ହାତେ ନିବ ଆର ନା-ଇ ଆମରା କାମାନ ଧରବ ଆର ନା ଛୁରି ହାତେ ନିବ । ଆମରା ଏସବ କାଜ କରବ ନା । ଆମାଦେର କାଜ ଆଲ୍ଲାହର ସର୍ବାପିନ୍ନ ବିନନ୍ତ ହେତ୍ୟା, ନିଜେଦେର ଅବସ୍ଥା ସଂଶୋଧନ କରା, ଆର ବେଶି ବେଶି ଦରଦ ପାଠ କରା ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଅଧିମେର ପ୍ରଶ୍ନ ହଲ, ଆମରା ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ କିଛିଦିନ ପର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରେ ଯୋଗଦାନ କରବ । ମେଖାନେ ଆମାଦେର ସର୍ବପ୍ରଥମ କୀ କାଜ କରା ଉଚିତ?

ହୃଦୟ: ମେଖାନେ ଗିଯେ ପ୍ରଥମେ ଦୋଯା କରତେ ଥାକବେନ ଯେ, ହେ ଆଲ୍ଲାହ! ଏଇ ଜାୟଗା, ଯେଥାନେ ଆମର ପଦ୍ୟାନ ହେଯେଛେ, ଆମାକେ ସଠିକଭାବେ, ଝମାନ, ବିଶ୍ୱତା, ଆନ୍ତରିକତା ଓ ନିଷ୍ଠାର ସାଥେ କାଜ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାଓ । ଆର ବିଶେଷତ ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ଆପନାଦେର ସମ୍ପର୍କ ଦୃଢ଼ କରଣ । ସର୍ବଦା ସ୍ମରଣ ରାଖିବେନ, ଦୋଯାର କଲ୍ୟାଣେ ଆମାଦେର ସବ କାଜ ହୟ । ତାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁରବୀ ଏବଂ ମୋବାଲ୍ଲେଗ ସଥନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ଯାଏ, ତଥନ ତାର ଏଇ ଅଞ୍ଚିକାର କରା ଉଚିତ ଯେ, ଆଜକେର ପର ଥେକେ ଆମି କଥନୋ ତାହାଜ୍ଜୁଦ ନାମାୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରବ ନା । ନିୟମିତ ତାହାଜ୍ଜୁଦ ଆଦାୟ କରବ । ଆପନାଦେର ଅନେକ ମୋବାଲ୍ଲେଗ ମାରା ଯାଏ, ଆମି ତାଦେର ଶୁତ୍ରିତାରଣ ସଥନ କରି, ତଥନ ଆମି ବଲି ଯେ, ତାରା ନିୟମିତ ତାହାଜ୍ଜୁଦ ଆଦାୟ କରନେନ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁରବୀର ପ୍ରତିଦିନ କରପକ୍ଷେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ତାହାଜ୍ଜୁଦ ପଡ଼ା ଆବଶ୍ୟକ । ଆର ତାହାଜ୍ଜୁଦ ନାମାୟ ଦୋଯା କରବେନ, ଆଲ୍ଲାହ ସେଣ ଆପନାର କାଜେ ବରକତ ଦେନ । ଏରପର ପାଁଚ ଓୟାକ୍ତ ନାମାୟ ସେଥାନେ ଆପନାଦେର କେନ୍ଦ୍ର ଆଛେ, ଅଥବା ମସଜିଦ ଆଛେ, ସାଦି ଆପନାରା ମେଖାନେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥାକେନ, ତାହଲେ ମସଜିଦେ ଯାବେନ ଆର ପାଁଚ ଓୟାକ୍ତର ନାମାୟ ମସଜିଦେ ବାଜାମା'ତ ଆଦାୟେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବେନ । ଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀ ସେଣ ତାଦେର ମୋବାଲ୍ଲେଗେ ସାଥେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ସାଦି ଆହମଦୀର ମାରୋ ପାରମ୍ପରିକ କୋନ ଧରନେର ବିଭେଦ-ବିବାଦ ଥେକେ ଥାକେ, କ୍ଷୋଭ ଥେକେ ଥାକେ ତାହଲେ ପାରମ୍ପରିକ କ୍ଷୋଭ ଦୂର କରା ଆପନାଦେର କାଜ । ଲୋକଦେରକେ ବୁବାନ ଯେ, ଆମରା ସବାଇ ମୁମିନ ଆର ମୁମିନ ଭାଇ-ଭାଇ ହେଯେ ଥାକେ । ମେଖାନେ ସକଳ ଆହମଦୀକେ ଆପୋଷ ମିମାଂସାର ମାଧ୍ୟମେ ମିଲେମିଶେ ଥାକାର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ନିବନ୍ଦ କରାବେନ । ଆର କୋନ ଧରନେର କ୍ଷୋଭ ସାଦି ଥେକେ ଥାକେ, ତବେ ତା ଦୂର କରେ ଦିନ । ପ୍ରତ୍ୟେକର ସାଥେ ସେଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଥାକେ ଆର ଲୋକେରାଓ ସେଣ ଆପନାଦେର ସାଥେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ରାଖେ, ଆପନାଦେରକେ ସେଣ ଭାଲବାସେ, ଆପନାରାଓ ସେଣ ତାଦେରକେ ଭାଲବାସେ । ଏଭାବେ ଆପନାରା ସଥନ ତାଦେରକେ କୋନ କଥା ବଲବେନ । ତଥନ ତାରା ଆପନାଦେର କଥାମାତ୍ର କାଜ କରବେ । ଏକିଭାବେ ସୁଗ-ଖଲୀଫାର ସାଥେ ନିୟମିତ ସମ୍ପର୍କ ବଜାୟ ରାଖିବେନ । ଆପନି ଯେ ମାସିକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରେରଣ କରେନ, ତାହାଡାଓ ପରି ମାସେ ଆମାକେ ଏକଟି ପତ୍ର ଲେଖାର ଚେଷ୍ଟା କରଣ । ସେଣ ବୁବା

ଯାଏ ଯେ, ମୁରବୀ ସାହେବ କେମନ କାଜ କରଛେ । ଆର ଲୋକଦେର ମାରୋ ଏହି ଅନୁପ୍ରେଣା ସୃଷ୍ଟି କରଣ, ତାରା ସେଣ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ବଜାୟ ରାଖେ । ଆର ସଥନ ଥେକେ ଏଥାନେ ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ୟାନ ଡେକ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଯେ, ଲୋକେରା ଆମାର କାହେ ଅନେକ ପତ୍ର ଲେଖେ । ଅନୁବାଦ ହେଯେ ଆମାର କାହେ ଆସେ । ତାଇ ଲୋକଦେର ଉତ୍ସାହିତ କରଣ, ତାରା ସେଣ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ସାଥେ ଯୋଗାଯୋଗ ରାଖେ । ଆର ନିୟମିତ ଜୁମ୍ବାର ଖୁତବା ଶୁନିବେନ, ଆର ଏର ମାରୋ ସେଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଥାକେ, ଆମଲ କରାର ଆଦେଶ ଥାକେ, ତଦ୍ବୁଦ୍ଧାଯୀ କାଜ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେନ । ପ୍ରଥମେ ମୁରବୀ ସାହେବ ସ୍ୱର୍ଗ ଆମଲ କରିବେନ ଏରପର ଅନ୍ୟଦେର ତାଗିଦ କରିବେନ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଅଧିମେର ପ୍ରଶ୍ନ ହଲ, ୨୦୨୫ ସାଲେ ଇନ୍ଦୋନେଶ୍ୟା ଜାମା'ତେ ଶତବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଖୋଦା ତା'ଲାର କୃତଜ୍ଞତା ଜାପନନ୍ଦର ଆମାଦେର କୀ କୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଉଚିତ?

ପ୍ରିୟ ହୃଦୟ: ଶତବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆପନାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଧାରଣ କରଣ ଯେ, ଆଗାମୀ ପାଁଚ ବର୍ଷରେ ମାରୋ ଆପନାରା ଅନ୍ତତପକ୍ଷେ ୧ ଲକ୍ଷ ବୟାତ କରାବେନ । ଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀକେ ଆପନାରା ବାଜାମା'ତ ନାମାୟ ବାନାବେନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀକେ ନିୟମିତ କୁରାନ ପାଠକାରୀ ବାନାବେନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀକେ ଖଲୀଫାର ସାଥେ ସୁସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ବାନାବେନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀକେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରତି ଦରଦ ପ୍ରେରଣକାରୀ ବାନାବେନ । ଏଗୁଲୋ ବାନ୍ତବାନ କରତେ ପାରିଲେ ଏକ ବିରାଟ ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜିତ ହେବ ।... (ଚଲବେ)

Dr. Nazifa Tasnim
Chief Consultant
Oral & Dental Surgeon
BMDC Reg. No.: A299
BDS (DU), PGT (BSMMU)
Specially Trained in Fixed Orthodontic Braces

Smile Aid
444, Kuwaiti Mosque Road
(Apollo Hospital-DhaliBari Link Road)
Shahid Muktijoddha Din Mohammad Dilu Bhaban
Adjacent to Basundhara R/A, Block A (Dhali Bari Pocket Gate)
Vatara, Dhaka - 1212

Consultant
Holy-Lab Hospital & Diagnostic Center
KumarShil Mor, Brahmanbaria

	
Consultation Days :: Tuesday - Friday	For Appointment :: 01703 720 606 https://goo.gl/maps/UjX3RdaVzJ22 fb.me/DrSmileAid
Consultation Days :: Saturday - Monday	For Appointment :: 01996 244 087 01778 642 471

ନୃତ୍ୟ ଈଦ

ମୋହାସନ ଏହସାନୁଲ ହାବିବ ଜୟ

ଆଜକେ ଖୁଶିର ବାନ ଡେକେଛେ ଶାଓୟାଲେଇ ଚାଁଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଫିତରାନା ଦାଓ ଆତ୍ମାଟାରେ ଫିତରେର ଏଇ ଈଦେ
ଜାଗୋ ମୁସଲିମ ଆର ରାଇଁ ନା ନା-ଫରମାନିର ନିଦେ,
ଉଚ୍ଚତରେ ଏକ ହତେ ତାଇ ଇମାମ ମାହଦି କାଁଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ସବ ଦିଯେ ଦାଓ ଆଛେ ଯାହା ଆଜକେ ତୋମାର ଘରେ
ଆବୁ ବକର କରେଛେ ଯା ଦୀନ ଇସଲାମେର ତରେ,
ଭରିଯେ ତୋଳ ଏଇ ଚାରିପାଶ ପାକ କାଲେମାର ଗୀତେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ହଦୟ ମେଲେ ଧର ରେ ଆଜ କୁଳ ମାଖଲୁକାତ ତରେ
ଦେଖିବେ କେମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟ ଈଦ ଆଲୋଯ ଭରେ-ଭରେ
ସଂପେ ଦାଓ ଏ ଜୀବନଖାନି ଦୀନେଇ ତାଶଦିଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ପାକ ମୁହାସନ ଦାଓଯାତ ଖାବେ ଯଦି କରତେ ପାର
ନାଫ୍ସେର କୁରବାନୀ- ତବେ ତାଁକେ ପେତେ ପାର,
ତୌହିଦେଇ ବାଦାମ ମେଲ ଭବ ତରୀର ନଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଏମନଇ ଈଦ ହବେ ତୋମାର ପାକ ମସୀହ-ଏର ଯୁଗେ
ଆଗେର ଗାଓସ କୁତୁବ ନବୀ ଯେ ଈଦ ପାଇତେ କାଁଦେ,
ଭାବ କତ ଭାଗ୍ୟ ତୋମାର ଏଇ ଆଖେରୀ ଯୁଗେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ମାନବତା କାଁଦିଛେ ଦେଖ ଈଦେର ଦେଖା କହି
'ଜାଆଲ ମସୀହ' 'ଜାଆଲ ମସୀହ'- ଡାକଛେ ଦେଖ ଓଇ,
ଈଦ ଯଦି ଚାଓ ଫେଲ ନା ପା ପ୍ରହେଲିକାର ଫାଁଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ରମ୍ୟାନେଇ ରୋଯା ଶେଷେ ଉଠିଲୋ ଖୁଶିର ଚାଁଦ
ଇସଲାମେଇ ଗୁଲ- ବାଗିଚା ହଲୋ ଫେର ଆବାଦ,

ଆଖେରିନେ ଆସଲେନ ନବୀ ତେର ସିଦ୍ଧି ବାଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଜୀବନ ଚାଇଲେ ଆଗେ ତୋମାଯ ମରତେ ହବେ ଭାଇ
ବଦର ଓଳ୍ଦ ସାଙ୍ଗୀ ଆଛେ ମୁହାସନ ରୌଶନାଇ,
ସାରା ଜୀବନ କାଟାଓ ଏମନ ସିଯାମ ସାଧନାତେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଆଲ୍ଲାହ୍ ମହାନ, ନାହିଁ ରେ କେହ ଅନ୍ୟ ମାବୁଦ ଜନ
ଓୟା ଲିଲାହିଲ ହାମଦ ଘୋଷେ ଏଇ ବାଣୀ ନିରଞ୍ଜନ,
ଆଖେରିନ ତାଇ ଦାଓଯାତ ଖାୟ ସେଇ ଆଉୟାଲିନେର ପାତେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଜାନୀ-ଅଜାନ, ଧନୀ-ନିର୍ଧନ ନାହିଁ ଭେଦାଭେଦ ଆଜ
ଦୀନ ଇସଲାମେର ପ୍ରଚାରଇ ହୋକ ନିତ୍ୟଦିନେର କାଜ,
ହୋକ ଉଦ୍ୟାପନ ଏମନଇ ଈଦ ପ୍ରଚଞ୍ଚ ନିନାଦେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଯୁଗେର ଇମାମ ଡାକଛେ ଦେଖ ବିଶ୍ୱ ମାହଫିଲେ
ଈଦେର ନାମାୟ ପଡ଼ିବେ ଆସ- ସବାଇ ଦଲେ ଦଲେ,
ନେତା ଛାଡ଼ା ଜାମା'ତ କି ହ୍ୟ ବୁଝେ ନା ବୁଝଦୀଲେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

କୋଲାକୁଲି କର ସବେ ବୁକେ ମିଲାଓ ବୁକ
ସାଲାମତିର ବାଣୀ ଶୁନାଓ ଭାଲୋବାସ ଖୁବ,
ରଯ ନା ଯେନ ଦୁଶମନି ଆର ମିଲେ ଏମନ ପ୍ରୀତେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ଶିରଣୀ ସେମାଇ ମିଠାଇ ଆମାର ଇମାମେର ବଯାନ
ଯେମନ କରେ ଧମନୀତେ ରକ୍ତ ବହମାନ,
ତାୟକିଯା ହୋକ ନଫ୍ସେର- ଆଶାର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରେରଣାତେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

ନୃତ୍ୟ କାପଡ଼ ଗଯନା ଆମାର ଇମାନ ଯେନ ହ୍ୟ
ଜରିନ ଫିତାଯ ଆମଲ ଯେନ ସଦାଇ ଶିରେ ରଯ,
ଉଦ୍ଧରେ ନୃତ୍ୟ ଆକାଶ ନିଷ୍ଠେ ନୃତ୍ୟ ଜମିନେତେ
ଏଲୋ ରେ ଈଦ ରୋଯାର ଶେଷେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗେର ସ୍ଵାଦେ ।

আহমদীয়া মুসলিম জামাত বাংলাদেশের সালানা জলসা

মোহাম্মদ জাহাঙ্গীর বাবুল

২৫তম বিস্তি (পূর্ব প্রকাশের পর)

এ আমীর ও মিশনারী ইনচার্জ
ক'জনের প্রেরিত বাণী নিম্নরূপ:

কাদিয়ানের আমীর সাহেবের তারবার্তা

৬৭তম সালানা জলসার সার্বিক
সফলতার জন্য দোয়া করছি। আল্লাহ্
সকল আহমদীকে আশিসমণ্ডিত করুন
এবং হ্যুর (আই.)-এর নসীহতসমূহ
পালন করার তৌফিক দান করুন।

অস্ট্রেলিয়ার আমীর ও মিশনারী ইনচার্জ মোহতরম শাকিল আহমদ মনির এর পত্র

আমরা জামাতে আহমদীয়া,
অস্ট্রেলিয়ার সদস্যগণ আপনাদের সুখী ও
সমৃদ্ধ নববর্ষ কামনা করছি। জলসায়
যোগদানকারীদের জন্য আল্লাহতাঁলা এ
জলসাকে মহা আধ্যাত্মিক বরকতের
উপকরণ করুন।

এ জলসায় আমাদের জামাতের সকল
সদস্যের জন্য দোয়াতে বিশেষ স্মরণ
রাখার অনুরোধ রইল। এতদসঙ্গে
সিডনীতে আমাদের নতুন মসজিদ বায়তুল
হুদা-এর একখানা ফটো গ্রহিত থাকলো।

শ্রীলংকাজামাত এর জাতীয় সভাপতি জনাব এন.এ.এম জাফরজ্জাহ এর পত্র

আহমদীয়া মুসলিম জামাত,
বাংলাদেশ-এর মহাতী ৬৭তম জলসার
অনুষ্ঠান উপলক্ষ্যে আমি এবং শ্রীলংকার
জামাতের সকল সদস্য দোয়া করছি যেন
আপনাদের জলসা মহান সাফল্য অর্জন
করে। আমরা আশা করি, আপনাদের
জলসায় উপস্থিত সকল আহমদী ভাই,
বর্তমানের উপসাগরীয় যুদ্ধের কারণে
মুসলিম উম্মাহ যে বিপজ্জনক অনৈক্য ও
ধ্বংসের সম্মুখীন সে জন্য দোয়া করবেন।
আল্লাহ তাদেরকে যেন সঠিক পথে
পরিচালিত করেন।

দোয়া করি আল্লাহ যেন বাংলাদেশের
জামাতকে অফুরন্ত আশীষ বর্ষিত করেন।
আমীন।

ইন্দোনেশিয়ার আমীর এর তারবার্তা

আপনাদের সালানা জলসা অনুষ্ঠানের
পত্র পেয়ে আমি খুবই আনন্দিত হয়েছি।
জলসায় যাঁরা উপস্থিত হয়েছে তাঁদের
সবাইকে আমার আসসালামু আলাইকুম।
আল্লাহতাঁলা আপনাদের জলসাকে

সঠিকভাবে সাফল্যমণ্ডিত করুন। আমাদের
এখানকার জামাতকেও যেন উন্নতি দান
করেন সেজন্য আল্লাহতাঁলার নিকট
দোয়ার অনুরোধ করছি। আল্লাহ তাঁলা
উপসাগরীয় যুদ্ধে শান্তি প্রতিষ্ঠা করুন এবং
দীন ইসলামের বিজয় সূচিত করুন।

(পাঞ্চিক আহমদী-২৮ ফেব্রুয়ারি, ১৯৯১)

কর্মসূচি অনুযায়ী ৮ ফেব্রুয়ারি জলসার
কার্যক্রম শুরু হয়। রাবণ্যা থেকে
শুভাগমন করেন জনাব চৌধুরী সাবির
আহমদ এবং মওলানা মোবাশের আহমদ
কাহলুন। প্রথম অধিবেশনে সভাপতিত্ব
করেন ন্যাশনাল আমীর সাহেব। তিনি
উদ্বোধনী ভাষণ দান করেন। এ ভাষণের
পূর্বে হ্যুর রাবে (রাহে) কর্তৃক প্রেরিত
বাণী পাঠ করা হয়। তিনিদিন ব্যাপী
সম্মেলনে মোট ৫ টি অধিবেশনে ৩৩ জন
বক্তা নিম্নোক্ত বিষয়ের উপর বক্তব্য রাখেন-

বর্তমান বিষ্ণে পরিত্র কুরআনের প্রচার
ও আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ইসলাম ও
বিশ্ব শান্তি, রসূলে আকরাম মুহাম্মদ (সা.)
এর ভবিষ্যত্বান্বীর আলোকে বর্তমান যুগ,
আল্লাহর পথে আহ্বান, নামাযের গুরুত্ব,
মজলিস আনসারজ্জাহ কি এবং কেন,
ইসলাম ও মৌলিক মানবাধিকার,
খিলাফতের মর্যাদা ও কল্যাণ, বিশ্বব্যাপী
নৈতিক অবক্ষয়ের প্রতিকার, হ্যরত

ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ଆଇ.)-ଏର ତାହରୀକ, ଦାଜାଳ ଓ ଇୟାଜୁଜ ମାଜୁଜ ଏର ଫେର୍ନା ହତେ ପରିଆଣ, ଇସଲାମୀ ଅର୍ଥନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ରୂପରେଖା, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାର ବିରଙ୍ଗନେ ଆପନ୍ତିର ଖଣ୍ଡନ, ଶାନ୍ତି ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଶିକ୍ଷା, ବର୍ତମାନ ସମୟରେ ଘଟନାବଳୀର ଆଲୋକେ ଶେଷ ଯୁଗେର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମହାପୁର୍ବ, ସୀରାତେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.), ଆହମଦୀୟା ଯୁବ ସଂଗଠନ କି ଏବଂ କେନ, ଲାଜନା ଇମାଇଲ୍ଲାହ କି ଏବଂ କେନ, ସାଦାକାତେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.), ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ସନ୍ତାନେର ଚରିତ୍ର ଗଠନ, କବୁଲିଯତେ ଦୋଯା, ହ୍ୟରତ ଇସା (ଆ.) ଏର ନୁୟଲେର ତାତ୍ପର୍ୟ, ଖାତାମାଲ୍‌ବିଯିନ୍ (ସା.), ଐଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦଶନେର କର୍ଯ୍ୟକଟି ବାଲକ, ମାଲୀ କୁରବାନୀ ଏବଂ ନୈୟମେ ଓସିଯାତ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବକ୍ତୃତାୟ ଯାରା ଅଂଶ୍ଵରହଣ କରେନ ତାରା ହଲେନ- ସର୍ବଜନାବ ଡା. ଆବୁସ ସାମାଦ ଖାନ ଚୌଧୁରୀ, ଚୌଧୁରୀ ସାବିର ଆହମଦ, ମୋହମ୍ମଦ ଖଲିଲୁର ରହମାନ, ମଓଲାନା ଆହମଦ ସାଦେକ ମାହମୁଦ, ଆଜିଜୁଲ ହକ, ମଓଲାନା ବଶିରଙ୍ଗ ରହମାନ, ଅଧ୍ୟାପକ ଶାହ ମୁସ୍ତାଫିଜୁର ରହମାନ, ଖନ୍ଦକାର ମାହମୁଦୁଲ ହାସାନ, ମଓଲାନା ଫିରୋଜ ଆଲମ, ମଓଲାନା ମୋବାଶ୍ରେ ଆହମଦ କାହଲୁନ, ଏଡ଼ଭୋକେଟ୍ ଫରିଦ ଉଦ୍ଦିନ ଆହମଦ, ମଓଲାନା ଆବୁଲ ଆଜିଜ ସାଦେକ, ମଓଲାନା ଇମଦାଦୁର ରହମାନ ସିଦ୍ଦିକୀ, ଡ. ତାରିକ ସାଇଫୁଲ ଇସଲାମ, ମଓଲାନା ସାଲେହ ଆହମଦ, ଆହମଦ ତୌଫିକ ଚୌଧୁରୀ, ଡା. ଆବୁଲ ଆଜିଜ, ମୋହମ୍ମଦ ଆବୁଲ ହାଦୀ, ମୋହମ୍ମଦ ମୁତିଉର ରହମାନ, ଅଧ୍ୟାପକ ଆମିର ହୋସନ, ଓବାୟଦୁର ରହମାନ ଭୂଏଣ୍ଟା, ଭିଜିର ଆଲୀ, ମଓଲାନା ଆବୁଲ ଆଉଯାଲ ଖାନ ଚୌଧୁରୀ, ଏ କେ ରେଜାଉଲ କରୀମ, ଅଧ୍ୟାପକ ମୀର ମୋବାଶ୍ରେ ଆଲୀ ଏବଂ କାସେମ ଆଲୀ ଖାନ ପ୍ରମୁଖ । ସମାପ୍ତି ଅଧିବେଶନେ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମିର ସାହେବେର ଭାଷଣେ ଜଲସା ସମାପ୍ତ ହ୍ୟା । ଏତେ ତିନ ହାଜାର ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ।

୧୯୯୨

୭-୯ ଫେବ୍ରୁଅରି, ବାଂଲାଦେଶ ଜାମା'ତେର ୬୮-ତମ ସାଲାନା ଜଲସା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହ୍ୟା । ୭ ଫେବ୍ରୁଅରି ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମିର ଜନାବ ମୋହମ୍ମଦ ମୋସଫା ଆଲୀର ସଭାପତିତେ ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ହ୍ୟା । ତିନି ଏକ ହଦୟାହୀ ଉଦ୍ବୋଧନୀ ଭାଷଣ ଦାନ କରେନ । ଜଲସା ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ହ୍ୟରତ ଆମିରଙ୍ଗ ମୋମେନୀନ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ) କର୍ତ୍ତକ ପ୍ରେରିତ ପଯଗାମ ପାଠ କରେ ଶୁଣାନୋ ହ୍ୟା । ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୋତାରା ଆବେଗୋପ୍ତ ହ୍ୟେ ତା ଶ୍ରବଣ କରେନ । ସେଇ ଅମୂଳ୍ୟ ବାଣୀଟି ନିମ୍ନରୂପ-

ପରିଚୟ

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ବାଂଲାଦେଶେର ଆମାର ପ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ! ଆସସାଲାମୁ ଆଲାୟକୁମ ଓୟା ରାହମାତୁଲ୍ଲାହେ ଓୟା ବାରାକାତୁଲ୍ଲାହେ ।

ଏହି ଶୁଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହ୍ୟେଛି ଯେ, ଆପନାଦେର ବାର୍ଷିକ ଜଲସା କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ଐତିହ୍ୟ ନିଯେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହ୍ୟାତେ ଯାଚେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆପନାଦେର ସକଳକେ ଏହି ସକଳ କଲ୍ୟାଣ ହ୍ୟେ ବେଶି ବେଶି ଅଂଶ ଦାନ କରନ୍ତି । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଫ୍ୟଲେ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚୌକଷ ଓ ସାହସୀ ଏବଂ ସବ ଧରଣେର ବିରୋଧିତାର ତୁଫାନେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଉପର ନିର୍ଭରଶୀଳ ଜାମା'ତ ।

ବିରୋଧିତାର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ଖୋଦାତା'ଲା ସ୍ଵିଯ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଦେଖିଯେଛେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିରୋଧିତାର ସମୟ ଏହି ଟେମାନକେ ଅତ୍ୟାଧିକ ଦୃଢ଼ତା ଦାନ କରେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏମନଭାବେ ନସିହତ କରେଛେ ଯେ, ପ୍ରଜା ଓ ସଂ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଯେନ ଦାୟାତେ ଇଲାଲ୍ଲାହର କାଜ କରା ହ୍ୟା, ଫଳେ ଆମଲେର ମଧ୍ୟେ ଯେନ ଐଶୀ ଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧର ହ୍ୟା । ଆର ତାର ପ୍ରଭାବେ ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ଆକ୍ରମିତ ହ୍ୟା । ବିଭିନ୍ନ ସମୟେ ଆମି ଆପନାଦେରକେ ଉପଦେଶ ଦିଯେଛି ଏବଂ ବର୍ତମାନେ ଆମାର ଉପଦେଶ ଏହି ଯେ, ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଏ ସକଳ ଉପଦେଶଗୁଲୋର ଉପର ଆମଲ କରନ୍ତ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦିଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ହେଦାୟାତେର ପ୍ରତିଟି ଦିକ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତ ଏବଂ ଦୋଯା କରନ୍ତ । ଆଲ୍ଲାହତା'ଲା ଏହି ଜଲସାକେ କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ କରନ୍ତ ଏବଂ ଉଦ୍ଦୀପନାର ପରିବେଶେ ଖୋଦାର ହେଫାୟତେ, ଖୋଦାର ମ୍ମରଣେ ଏବଂ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ଏହି ଉପର ଦରଦ ପାଠେର ମାଧ୍ୟମେ ଏହି ଦିନଗୁଲୋକେ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତ । ଖୋଦା ତା'ଲାର ହେଫାୟତେ ଆପନାରା ଘରେ ଫିରନ୍ତ ।

ଆଲ୍ଲାହ ଆପନାଦେର ସହାୟ ହୁଏନ ।

ଖାକସାର

ମିର୍ୟା ତାହେର ଆହମଦ
ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ
(ପାଞ୍ଚିକ ଆହମଦୀ, ୨୮ ଫେବ୍ରୁଅରି ୧୯୯୨)
.. (ଚଲବେ)

ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞାନ୍ତି

“ପାଞ୍ଚିକ ଆହମଦୀ” ପତ୍ରିକାର ସମ୍ମାନିତ ଗ୍ରାହକଗଣକେ ବିଶେଷଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ ଯେ, ଗ୍ରାହକଗଣେର ଅନେକେରଇ ଗତ ବହରେର ଗ୍ରାହକ ଚାଁଦା ବାକୀ ଆଛେ । ତାଇ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗତ ବହରେର ବକେୟା ଗ୍ରାହକ ଚାଁଦା (ପ୍ରତି ବହର ୨୫୦/- ଟାକା ହାରେ) ପରିଶୋଧ କରେ ବାଧିତ କରବେନ । ପାଞ୍ଚିକ ଆହମଦୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯାବତୀୟ ତଥ୍ୟ ପେତେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତ: ଫାରୁକ ଆହମଦ ବୁଲବୁଲ, ସହକାରୀ ଲାଇବ୍ରେରିଆନ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ ।

ମୋବାଇଲ ନଂ- ୦୧୭୩୬୧୨୪୭୦୮, ପ୍ରୋଜନେ ଗ୍ରାହକ ଚାଁଦା ୦୧୯୧୨୭୨୪୭୬୯ ନସ୍ବରେ ବିକାଶ କରତେ ପାରେନ ।

ଓସାସାଲାମ ।

ଖାକସାର,

ସେକ୍ରେଟରୀ ଇଶାଯାତ

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ

‘এপ্রিল ফুলের’ বিষাদময় ইতিহাস অতঃপর আহমদীয়াতের মাধ্যমে স্পেন ইসলামের গৌরবোজ্জল বিজয়

খন্দকার মাহবুব উল ইসলাম

প্রিয় নবী হযরত মুহাম্মদ (সা.)
কর্তৃক আল্লাহর মনোনীত ধর্ম
ইসলামের মাধ্যমে সভ্যতার যে সোনালী
অধ্যায় সূচিত হয়েছিল আরব উপনিষদে,
ক্রমে ক্রমে তা ছড়িয়ে পড়েছিলো পৃথিবীর
প্রান্তে প্রান্তে। আফ্রিকার মরণ প্রান্তের থেকে
এশিয়ার প্রান্ত সীমা, মধ্যপ্রাচ্য থেকে
ইউরোপ, সর্বত্রই সেই আলো ছড়িয়ে
পড়েছিলো প্রবল বেগে। দূর হচ্ছিল এত
দিনের জমে থাকা শোষন, দুঃশাসন,
নির্যাতন, বঞ্চনা, বৈষম্যের করণ
ইতিহাস। শত শত বছরের বন্দী মানুষ
এতদিনে মুক্তির স্বাদ পেল। ধর্ম, বর্ণ,
গোত্র নির্বিশেষে সকল মানুষ পেল তার
স্বাধীনতা। অধিকার বাস্তিত নারীরা পেল
তার অধিকার। মানুষের এই অধিকার,
মানুষের এই স্বাধীনতা প্রতিষ্ঠার লড়াইয়ে
আলোর মশালবাহী মুসলমানরা শুধুমাত্র
মহান আল্লাহর উপর ভরসা করে সম্মুখে
অগ্সর হয়েছে, আর দেশের পর দেশ
তাদের করতলগত হয়েছে। না, আমি
এতটুকুও বাড়িয়ে বলছি না। ইতিহাসে
এর ভূরি ভূরি দৃষ্টান্ত রয়েছে। প্রিয় পাঠক,
আমি আজ স্পেন বিজয়ের সেই
গৌরবোজ্জল কাহিনী এবং পরবর্তীতে
ঈমান আমল থেকে দূরে সরে যাওয়ার

কারণে ‘এপ্রিল ফুলের’ মত যে করণ
পরিনতি সৃষ্টি হয়েছিল তা সংক্ষেপে এবং
এরপরে আবার এ যুগের মামুর মিনাল্লাহ
হযরত মির্যা গোলাম আহমদ (আ.)
(প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী) কর্তৃক
প্রতিষ্ঠিত আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের
মাধ্যমে স্পেনে ইসলামের বিজয়
অভিযানের গল্প শোনাব।

ইসলামের প্রাথমিক যুগে মুসলিম
বিজয়ের প্রাক্কালে স্পেনের সামাজিক,
অর্থনৈতিক ও ধর্মীয় অবস্থা খুব শোচনীয়
ছিল। দেশে কোন ধর্মীয় স্বাধীনতা ছিল
না। খ্রিস্টধর্ম ছাড়া অন্য কোন ধর্ম বরদান্ত
করা হত না। ইহুদীদেরকে জোর করে
খ্রিস্টান বানানো হত। স্পেনের রাজা
গথিক বংশীয় খ্রিস্টান রডারিক অত্যন্ত
বিলাসপূর্ণ ও অত্যাচারী শাসক
ছিলেন। তার অত্যাচারে অতিষ্ঠ হয়ে
অনেক প্রজা মুসলিম আফ্রিকায় আশ্রয়
গ্রহণ করেছিল। তারা খলীফা ওয়ালিদের
সেনাপতি মুসাকে নানাভাবে স্পেন জয়
করার জন্য অনুপ্রেরণা দেয়। এ ছাড়া সে
সময় সিউটা দ্বীপের শাসক কাউন্ট
জুলিয়ান, রাজা রডারিকের অন্যায়
আচরণে ক্ষিণ হয়ে মুসাকে স্পেন জয়
করার জন্য আহ্বান জানান।

খলীফা ওয়ালিদের অনুমতিক্রমে
সেনাপতি মুসা-ইবনে নুসায়ের মূর
সেনানায়ক তারিক ইবনে জিয়াদেকে ৭১১
খ্রিস্টাব্দে ৭০০ (সাত হাজার) সৈন্যসহ
স্পেন বিজয়ের জন্য প্রেরণ করেন।
তারিক স্পেনের দক্ষিণ পূর্বে এক
উচ্চভূমিতে অবতরণ করেন, তাঁর
নামানুসারে উক্ত স্থানের নাম হয়
'জাবালুত-তারিক' বা তারিকের পাহাড়
(বর্তমানে জিব্রাল্টার)। এরপরে তারিক
সেনাবাহিনীকে রন্ধরী গুলো পুড়িয়ে
ফেলার নির্দেশ দেন। সৈন্যরা বিস্মিত হয়ে
জানতে চান, যদি আমরা যুদ্ধে হেরে যাই;
তাহলে পালাবো কিভাবে? ঈমানের বলে
বলিয়ান তারিক উপর দেন “আল্লাহর
সাহায্যে আমরা বিজয়ী হব অথবা শহীদ
হব।” পালানোর পথ রূপ করতে
তারিকের নির্দেশে জাহাজগুলি পুড়িয়ে
ফেলা হয়। এরপরে তারিক সম্পূর্ণ
আল্লাহর উপরে ভরসা করে সম্মুখে
অগ্সর হন এবং আলজিসিরাস প্রদেশে
প্রবেশ করে সেখানকার প্রদেশপাল
থিয়োডমিরকে পরাজিত পূর্বেক রাজধানী
টলেতোর দিকে যাত্রা শুরু করেন। রাজা
রডারিক মুসলিম অভিযানের খবর পেয়ে
সামন্ত রাজাগণের ও নিজের সহ সর্বমোট

୧୨୦୦୦ (ଏକ ଲକ୍ଷ ବିଶ ହାଜାର) ସୈନ୍ୟର ବିଶାଳ ବାହିନୀ ନିଯେ ଗୋଯାଡ଼ିଲେଟ ନଦୀର ତୀରେ ମେଡିନା ସିଡେନିଆ ରଣକ୍ଷେତ୍ରେ ମୁସଲିମ ବାହିନୀର ସମ୍ମୁଖୀନ ହନ । ଅପରଦିକେ ମୁସା ଆର ମାତ୍ର ୫୦୦୦ (ପାଁଚ ହାଜାର) ସୈନ୍ୟ ତାରିକେ ସାହାୟ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣ କରେନ । ଫଳେ ମୁସଲିମ ବାହିନୀର ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ହୟ ସର୍ବମୋଟ ମାତ୍ର ୧୨୦୦୦ (ବାର ହାଜାର) । ଏତ ଅନ୍ନ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟ ନିଯେ ତାରିକ ସଞ୍ଚାହବ୍ୟାପୀ ଯୁଦ୍ଧେ ରାଜା ରାଡାରିକେର ବିଶାଳ ବାହିନୀକେ ୭୧୧ ଖ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦେର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସେ ଶୋଚନୀୟଭାବେ ପରାଜିତ କରେନ । ପରାଜିତ ରାଡାରିକ ପଲାୟନକାଲେ ଗୋଯାଡ଼ିଲେଟ ନଦୀର ପାନିତେ ନିମଜ୍ଜିତ ହୟେ ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ ଦେନ । ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ସାହାୟ୍ୟ ଛାଡ଼ା ଏହି ଅସମ ଯୁଦ୍ଧେ କେଉ କି ବିଜ୍ୟେର କଥା କଙ୍ଗଳା କରତେ ପାରେ? ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ତା'ଳ ପାକ କାଳାମ କୁରାଆନ ମଜୀଦେ ବଲେନ,

“ଆର ଯେ ଆଲ୍ଲାହକେ, ତା'ଳ ରସୂଲକେ ଏବଂ ମୁମିନଦେରକେ ବନ୍ଦୁରପେ ଗ୍ରହଣ କରବେ (ସେ ଜେଣେ ରାଖୁକ) ନିଶ୍ଚୟଇ ଆଲ୍ଲାହର ଦଲଟି ବିଜ୍ୟୀ ହବେ ।” (ସୂରା ଆଲ ମାୟେଦା: ୫୭)

ତାରିକ ଅତି ଅନ୍ନ ସମୟେ ସ୍ପେନେର ବେଶିର ଭାଗ ଏଲାକା ଦଖଲ କରେ ନେନ । ଏରପରେ ମୁସାର ସାଥେ ମିଲିତ ହୟେ ଗୋଟା ସ୍ପେନ ଏବଂ ପର୍ତ୍ତଗାଲ ଦଖଲ କରେନ । ଏରପରେ ବିଜ୍ୟେର ପର ବିଜ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରେ ୭୧୪ ଖ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦେ ଅଶୀତିପର ମୁସା ସଂଖନ ଫରାସୀ ସୀମାଟେ ପିରୋନୀଜ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପର ଦନ୍ତ୍ୟମାନ ହୟେ ସମଗ୍ର ଇଉରୋପ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିକଳ୍ପନା ଗ୍ରହଣ କରଛିଲେନ, ଠିକ ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ସଂଭବତ ତାରିକ ଓ ମୁସାର ମଧ୍ୟେ ମନୋମାଲିନ୍ୟେର ସଂବାଦ ଶ୍ରବଣ କରେ ଖଲୀଫା ଓୟାଲିଦ ତାଦେରକେ ରାଜଧାନୀତେ (ଦାମେକ୍ଷ) ଡେକେ ପାଠାନ । ନା ହଲେ ହୟତ ଇଉରୋପେର ଇତିହାସ ଆଜ ଅନ୍ୟଭାବେ ଲେଖା ହତ ।

ମୁସଲମାନଦେର ସ୍ପେନ ବିଜ୍ୟ ମଧ୍ୟୟୁଗେ ଇଉରୋପୀୟ ଇତିହାସେ ଏକ ନବ୍ୟୁଗେର ସୂଚନା କରେ । ବିଶେଷ ସୁବିଧାପ୍ରାପ୍ତରା ତାଦେର ଅନ୍ୟାଯ ଅଧିକାର ଓ କ୍ଷମତା ଥେକେ ବସ୍ତିତ ହଲ । ସମାଜେ ସମତା, ସୁ-ବିଚାର ଓ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହଲ । କୃଷକ ଜମିର ମାଲିକାନା ପେଲ, ଦାସେରା ସ୍ଵତିର ନିଃଶ୍ଵାସ ଫେଲଗ ।

କୃଷକ, ବ୍ୟବସା ବାଣିଜ୍ୟେର ଉନ୍ନତି ଛାଡ଼ାଓ ମୁସଲିମ ଶାସନେ ସ୍ପେନେ ଯେ ଶିକ୍ଷା, ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଅନୁଶୀଳନ ଶୁରୁ ହୟ, ତା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକେ ବିଶେଷ କରେ ଇଉରୋପ ମହାଦେଶକେ ଅଞ୍ଜନତାର ଅନ୍ଦକାର ଥେକେ ଆଲୋକେର ରାଜ୍ୟ ନିଯେ ଯାଇ ଯା ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳେ ଇଉରୋପେ ନବଜାଗରଗେର ସୂଚନା କରେ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଇତିହାସିକ ଲେନପୁଲ ବଲେନ,

“(ମୁସଲିମ) ମୂରଗଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର୍ଦୋଭା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟୟୁଗେର ଏକଟା ପରମ ବିସ୍ମୟ । ସମଗ୍ର ଇଉରୋପ ସଂଖନ ବର୍ବରତା, ଅଞ୍ଜତା ଓ ଦନ୍ଦ କଲହେ ନିମଜ୍ଜିତ, ଏହି ରାଜ୍ୟ ତଥନ ପାଶତ୍ୟର ସମ୍ମୁଖେ ଉଜ୍ଜଳ ଆଲୋ ବିକିରଣକାରୀ ଜଗନ ଓ ସଭ୍ୟତାର ମଶାଲ ତୁଳେ ଧରେଛିଲ ।”

ଏକ କଥାଯ ମୁସଲିମ ଶାସନେ ସ୍ପେନେର ଅଧିବାସିଗଣ ଉନ୍ନତିର ଚରମ ଶିଖରେ ଆରୋହଣ କରେଛିଲ ।

ଶତ ଶତ ବଚର ଧରେ ଉନ୍ନତିର ଏହି ଅଗ୍ରଯାତ୍ରା ଅବ୍ୟାହତ ଥାକେ । ତାରପର ଧୀରେ ଧୀରେ ମୁସଲିମ ଶାସକଗଣ ଆଲ୍ଲାହ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କଥା ଭୁଲେ ଯେଯେ ବିଲାସିତାର ସାଗରେ ନିମଜ୍ଜିତ ହୟ । ଫଳେ ଚରମ ନୈତିକ ଅଧଃପତନେର ଶିକାରେ ପରିଗଣିତ ହୟ ତାରା । ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନାର ଚୟେ ମଦ, ଗାନ-ବାଜନା, ନର୍ତ୍କାନୀ ଓ ରନ୍ପ୍ରସୀ ନାରୀରା ତାଦେର କାହେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହୟେ ଉଠେ । ଦୁର୍ବଲତା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟତାର କାରଣେ ରାଜ୍ୟଗୁଣି ଆପ୍ତେ ଆପ୍ତେ ହାତ ଛାଡ଼ା ହତେ ଥାକେ । ଅବଶେଷେ ୧୪୯୨ ଖ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦେ ରାଜା ଫାର୍ଦିନାନ୍ଦ ଓ ରାଣୀ ଇସାବେଲା ମିଲିତଭାବେ ମୁସଲମାନଦେର ସର୍ବଶେଷ ଗ୍ରାନାଡା ରାଜ୍ୟ ଦଖଲ କରାର ଜନ୍ୟ ସମ୍ମୁଖେ ଅଗସର ହନ, ତବେ ତାରା ପ୍ରତାବଦୀ ଦେନ; ମୁସଲିମ ବାହିନୀ ସଦି ଅନ୍ତ୍ର-ସନ୍ତ୍ରସହ ମର୍ଜିଦେ ମର୍ଜିଦେ ଆଶ୍ରୟ ନିଯେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରେ ତାହଲେ ତାଦେରକେ ପ୍ରାଣେ ରକ୍ଷା କରା ହବେ । ତାଦେର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିତେ ଭୁଲେ ଗିଯେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ପ୍ରାଣ ବାଂଚାନୋର ତାଗିଦେ ମୁସଲିମ ବାହିନୀ, ଖ୍ରିଷ୍ଟାନ ବାହିନୀର ଏହି ଅପମାନଜନକ ପ୍ରତାବଦୀରେ ସମ୍ମତ ହୟ । କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହକେ ଭୁଲେ ଯାଓୟା ଏହି ହତଭାଗାରା ନିଜେଦେର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରତେ

ପାରେ ନି । ୧୪୯୨ ଖ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦେର ୧ ଲା ଏପ୍ରିଲ ଖ୍ରିଷ୍ଟାନଦେର ଯୌଥବାହିନୀ ନିରାନ୍ତ୍ର ମୁସଲମାନଦେର ଉପର ଝାପିଯେ ପଡ଼େ । ଧେଁକା ଦିଯେ ବୋକା ବାନାନୋ ଖ୍ରିଷ୍ଟାନ ବାହିନୀ ୭୮୦ ବହର ପୂର୍ବେ ତାରିକ ବିନ ଜିଯାଦେର କାହେ ପରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଯ ନିର୍ବିଚାରେ ନିରାନ୍ତ୍ର ମୁସଲିମ ନର ନାରୀ ହତ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ଦିଯେ ।

ନିରାନ୍ତ୍ର ମୁସଲମାନ ନର ନାରୀକେ ଧୋକା ଦିଯେ ବୋକା ବାନାନେ ନିର୍ମଭାବେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡେ ଦିନଟାକେ ‘ଏପ୍ରିଲ ଫୁଲ’ ହିସେବେ ପାଲନ କରେ ଆସହେ ଖ୍ରିଷ୍ଟାନ ବିଶ୍ୱ । ଏରପରେ ଇତିହାସ ଆରୋ କର୍ଣ୍ଣ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମୁସଲମାନଙ୍କେ ପ୍ରାଣଦେଶ ଦଶିତ କରା ହୟ, ଆର ବାଦ ବାକୀ ସମ୍ମତ ମୁସଲମାନଙ୍କେ ବିତାଢିତ କରା ହୟ ସ୍ପେନ ଥେକେ । ମର୍ଜିଦ ଗୁଲିକେ ଘୋଡ଼ା ରାଖାର ଆନ୍ତାବଳେ ପରିଣିତ କରା ହୟ । ଏଭାବେ ସ୍ପେନ ଥେକେ ମୁସଲମାନ ଓ ଇସଲାମକେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରାର ଯାବତୀୟ ପଥା ଗ୍ରହଣ କରା ହୟ ।

ଅଷ୍ଟାଦଶ ଓ ଉନ୍ନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀତେ ଏହିଭାବେ ଏକେ ଏକେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ଥେକେ ଇସଲାମ ଓ ମୁସଲମାନଦେରକେ ଧର୍ମ କରାର ବଢ଼୍ୟାନ୍ତେ ମେତେ ଉଠେ ଇସଲାମେର ଶକ୍ତରା । ତିନ ଖୋଦାର ପୂଜାରୀ ଭୟାବହ ଦାଜାଳ ବାହିନୀ (ଖ୍ରିଷ୍ଟାନ) ସାରା ଦୁନିଆ ଛୟେ ଫେଲେ । ତାରା ସଦର୍ପେ ଘୋଷଣା କରଲ, ପବିତ୍ର କାବା ଶରୀଫେ ତାରା କ୍ରୁଶେର ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରବେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମୁସଲମାନ ତାଦେର ଥକ୍ଷରେ ପଡ଼େ ଇସଲାମ ଥେକେ ବିଦାୟ ନିଲ । ମର୍ତ୍ୟଲୋକ ଯେଣ ଦୋର ଅମାନିଶାୟ ନିମଜ୍ଜିତ ହେଲ । ଆଲ୍ଲାହ ମନୋନୀତ ଧର୍ମ ଇସଲାମ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ପବିତ୍ର କୁରାଆନ ଶରୀଫେ ବଲେ,

“ନିଶ୍ଚୟଇ ଆଲ୍ଲାହର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଇସଲାମିହ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ।” (ଆଲେ ଇମରାନ: ୨୦)

ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳ ମନୋନୀତ ଧର୍ମ ଇସଲାମକେ ପୁନରାୟ ସାରା ପୃଥିବୀତେ ଗୌରବରେ ଆସନେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତିକ୍ରିତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-କେ ପ୍ରେରଣ କରେନ । ତା'ଳ ପବିତ୍ର ନାମ ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଯାନୀ (ଆ.) । ତିନି (ଆ.) ମୁସଲମାନଦେରକେ ଏକକ୍ୟବନ୍ଦ ପୂର୍ବକ ତାଦେର ହାରାନୋ ଈମାନ ଓ ଆମଲ ପୁନର୍ଦ୍ଵାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଖାତାମାନାବିଯିନ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦେ ମୁସ୍ତଫା ଆହମ୍ମଦେ ମୁସ୍ତଫା (ସା.)-ଏର

ପବିତ୍ର ‘ଆହୁମଦ’ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୮୮୯ ସାଲେ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତ କାଯେମ କରେନ । ତିନି ବଜ୍ରନିନାଦେ ଘୋଷଣା କରିଲେନ,

“ସନ୍ତାନ ଭୂମିଷ୍ଟ ହେୟ ଯୁବକ ହେୟାର ପର ସେ ଯେମନ ମାତୃଗର୍ଭେ ଫିରେ ଯାଏ ନା, ତେମନି ପ୍ରଗତିର ଧାରାଯା ଇସଲାମ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ ଆବାର ଖିଣ୍ଡ ଧର୍ମେ ଫିରେ ଯାବେ ନା । ଇସଲାମ ଧର୍ମରୀ ଜଗତେ ବିଜୟୀ ହବେ । ଏଟାଇ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ବିଧାନ” ।

ଖିଣ୍ଡ ଧର୍ମେର ମୂଳ ଭିତ୍ତି ପାଯାଶିତ୍ତବାଦ ଓ ଯିଶୁର ଦୈଶ୍ୱରତ୍ତ ଏହି ଅସାର ବିଶ୍ୱାସେର ମୂଳେ ତିନି (ଆ.) କୁଠାରାଘାତ ହେଲେହେନ । ତିନି (ଆ.) ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଅନେକ ଆୟାତ, ହାଦିସ, ବାଇବେଲେର ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣନା, ବହୁ ଭାଷାଯ ପ୍ରକାଶିତ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରେର ସହସ୍ରାଧିକ ବହି, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଐତିହାସିକଦେର ଲେଖା ଅନେକ ଗ୍ରହ୍ଣ ଥେକେ ସନ୍ଦେହାତୀତଭାବେ ପ୍ରମାଣ କରେନ ଯେ, ଶୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ବନୀ ଇସରାଇଲ ଜାତିର ଜନ୍ୟ ଆବିର୍ଭୂତ ହେୟରତ ଟେସା (ଆ.) ପ୍ଯାଲେସ୍ଟାଇନେ କ୍ରୁଶୀ ଅଭିଶପ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଥେକେ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ପେଯେ, ନବୀଦେର ଚିରନ୍ତଣ ସୁନ୍ନତ ଅନୁୟାୟୀ ହେୟରତ କରେ ଆଫଗାନିସ୍ତାନ ହେୟ କାଶ୍ମୀରେ ଆଗମନ କରେନ । ଯେଥାନେ ଆଗେ ଥେକେଇ ବନୀ ଇସରାଇଲ ଜାତିର ଲୋକେରା ବସବାସ କରତ । ଏ ବ୍ୟାପାରେ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ସୁମ୍ପଟ ଘୋଷଣା ଏହି, “ଆର ମରିଯମେର ପୁତ୍ର ଓ ତାର ମାକେ ଆମରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ବାନିଯେଛିଲାମ । ଆର ଆମରା ତାଦେର ଦୁଇନକେ (କ୍ରୁଶେର ମହାବିପଦ ଥେକେ) ଉଦ୍ଧାର କରେ ନିରାପଦ ବସବାସ୍ୟୋଗ୍ୟ ଓ ବାରଣା ବହୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଜାଗଗାୟ ଆଶ୍ରୟ ଦିଯେଛିଲାମ ।”
(ସୂରା ଆଲ ମୋମେନୁନ: ୫୧)

ଭୂ-ସ୍ଵର୍ଗ ହିସେବେ ଖ୍ୟାତ କାଶ୍ମୀରେ ବନୀ ଇସରାଇଲ ଜାତିର ମାବେ ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରେ ହେୟରତ ଟେସା (ଆ.) ୧୨୦ ବର୍ଷ ବସ୍ୟେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଭାବିକଭାବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ । ଖାନଇହାର ଫ୍ରୈଟ, ଶ୍ରୀନଗର, କାଶ୍ମୀରେ ଇହୁଦୀ ରୀତି ଅନୁୟାୟୀ ତା’ର କବର ବିଦ୍ୟମାନ । (ବିଜ୍ଞାନିତ ଜାନାର ଜନ୍ୟ ହେୟରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହୁମଦ (ଆ.) ପ୍ରତୀତ ପୁଣ୍ଟକ ‘ମସୀହ ହିନ୍ଦୁତାନ ମେ’ (ବାଂଲା ଅନୁବାଦ ଭାରତ ବରେ ଟେସା [ଆ.] ପଢ଼ନ) ।

ହେୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.), ହେୟରତ ଟେସା (ଆ.)-ଏର ସ୍ଵାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ

କାଶ୍ମୀରେ ତା’ର କବର ଥାକାର ପ୍ରମାଣ ଦିଯେ, ବିଶେର ସବଚେଯେ ପ୍ରଭାବଶାଲୀ ଜାତିର (ଖିଣ୍ଡାନ) ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସେର କବର ରଚନା କରେହେନ । ପାଶାପାଶି ଇହୁଦୀଦେର ଭୁଲ ବିଶ୍ୱାସକେ ଖଣ୍ଡନ କରେହେନ ଅର୍ଥାତ୍ ହେୟରତ ଟେସା (ଆ.)-ଏର ସ୍ଵାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ, ତା’ର ସତ୍ୟ ନବୀ ହେୟରତ ପ୍ରମାଣ ବହନ କରେ । ଇହୁଦୀରା ସେଇ ସତ୍ୟ ନବୀକେ ନା ମେନେ ଚରମ ଅନ୍ୟାଯ ଓ ଅପରାଧ କରେହେନ ବଲେ ତିନି (ଆ.) ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେନ ।

ହେୟରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହୁମଦ (ଆ.) ଏଭାବେ ବର୍ତମାନେ ପ୍ରଚଲିତ ସବ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକେ, ସ୍ଵର୍ଗ ଧର୍ମଗ୍ରହ୍ଣ, ଯୁକ୍ତି ଓ ଦଲୀଲ, ପ୍ରଚଲିତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଜ୍ଞାନେର ଆଲୋକେ ଅସାର ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିପଦ୍ମ କରେନ । ସେଇ ସାଥେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହ୍ଣ, ଯୁକ୍ତି ଓ ଦଲୀଲ, ଦର୍ଶନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ, ସର୍ବୋପରୀ ଐଶ୍ୱର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ଦ୍ୱାରା ଅକାଟ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରମାଣ କରେନ ଯେ, ଇସଲାମ ଧର୍ମରୀ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ୍ତ ଧର୍ମ ଯା ମାନୁଷକେ ଖୋଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛେ ଦେଯ ।

ତିନି (ଆ.) ଜଳଦ ଗଭୀର ସ୍ଵରେ ଘୋଷଣା କରେନ, “ମାନବ ଜାତିର ଜନ୍ୟ ଜଗତେ ଆଜ କୁରାନ ବ୍ୟତିରେକେ ଆର କୋନ ଧର୍ମଗ୍ରହ୍ଣ ନେଇ ଏବଂ ଆଦମ ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟ ବର୍ତମାନେ ମୁହାମଦ (ସା.) ଭିନ୍ନ କୋନଙ୍କ ରସଲ୍ ଓ ଶାଫୀ (ସୁପାରିଶକାରୀ) ନେଇ ।”
(କିଶ୍ତିହେ ନୃତ୍ୟ, ପୃଷ୍ଠା-୨୫)

ତିନି (ଆ.) ୮୮ ଖାନା ଗ୍ରହ୍ଣ, ପାଇଁ ୧୦୦୦୦ (ନରହି ହାଜାର) ଚିଠି-ପତ୍ର, ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ନିକଟ ଥେକେ ପ୍ରାଣ ଅଜସ୍ର ଓ ହୀ ଇଲହାମ, ବକ୍ତ୍ଵା, ବିବୃତି ଓ ଅନୁପମ ବ୍ୟାବହାରିକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତେ ମାଧ୍ୟମେ, ଇସଲାମ ଓ ଇସଲାମେର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ମହାନବୀ ହେୟରତ ମୁହାମଦ (ସା.)-ଏର ଅପରଳପ, ବିଶ୍ୱାସକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଜଗଦ୍ୱାସୀର ସାମନେ ତୁଲେ ଧରେନ । ଇସଲାମେର ଏହି ଅପାର, ବିଶ୍ୱାସକ ଗୁଣବଳୀ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ହେୟ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣେ ଥେକେ, ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଧର୍ମେର ସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ, ତା’ର (ଆ.) କର୍ତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତେ ଶାମିଲ ହତେ ଶୁରୁ କରେ । ତା’ର (ଆ.) ଜୀବନ୍ଦଶାୟ, ତିନି (ଆ.) ଏକ ବିଶାଳ କର୍ମତ୍ତମର ଜାମା’ତ ରେଖେ ଯାନ, ଯାରା ଇସଲାମ ଓ ଇସଲାମେର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା

ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଜନ୍ୟ ସବ ସମୟ ସମ୍ପଦ ଓ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାର ପ୍ରତିଯୋଗିତାଯ ଲିଙ୍ଗ ଥାକତେନ । ୧୯୦୮ ସାଲେର ୨୬ ଶେ ମେ ତା’ର (ଆ.) ତିରୋଧାନେର ପରେ ପବିତ୍ର କୁରାନେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସୂରା ନୂରେର ୫୬ ଆୟାତେ ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ଓୟାଦା ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନୁୟାୟୀ ୨୭ ଶେ ମେ ୧୯୦୮ ସାଲେ ସେଇ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏକାକିଳେ ଖୋଲାଫତ କାଯେମ ହୟ ।

ଐଶ୍ୱର ଖୋଲାଫତେର ଅଧୀନେ ଯୁକ୍ତି ଓ ଦଲୀଲ, ପ୍ରେମ ଓ ଭାଲବାସାର ମାଧ୍ୟମେ, ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଇସଲାମେର ପ୍ରଚାର ଓ ମାନୁଷେର ଅନ୍ତର ସମୂହକେ ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ ଜୟ କରାର ଏହି ବିଜ୍ଯାଭିଯାନ ଅବ୍ୟାହତ ଗତିତେ ଚଲତେ ଥାକେ, ଏଶ୍ୟା, ଇୱେରୋପ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା, ଅନ୍ତେଲିଯା ଥେକେ ଶୁରୁ କରେ ଆଫିକାର ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମସଜିଦ, ମିଶନ ହାଉସ (ଶକ୍ତିଶାଲୀ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାର କେନ୍ଦ୍ର), ହାସପାତାଲ, ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା କରା ହୟ ।

ଏହାଇ ଧାରାବାହିକତାଯ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତେ ଦିତୀୟ ଖଲୀକା ହେୟରତ ମିର୍ୟା ବଶୀର ଉଦ୍ଦୀନ ମାହମୁଦ ଆହୁମଦ ଆଲ ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ (ରା.) ୧୯୫୬ ସାଲେର ଦିକେ ବିଖ୍ୟାତ ବୁଯୁଗ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମାନୁଲାନା କରମ ଇଲାହୀ ଜାଫରକେ ଆହମଦୀୟାତ ତଥା ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାରେର ଜନ୍ୟ ସ୍ପେନ ପ୍ରେରଣ କରେନ । ତଥନକାର ଦିନେ ତା’ର ଏହି ଯାତ୍ରା ସହଜ ଛିଲ ନା ଏବଂ ସେଥାନେ ବାଇରେ ଥେକେ କୋନ ଅର୍ଥ ପ୍ରେରଣ କରା ସମ୍ଭବ ହତ ନା । ମାନୁଲାନା କରମ ଇଲାହୀ ଜାଫର ସାହେବ ଠେଲାଗାଡ଼ିତେ କରେ ଆତର-ସୁଗନ୍ଧିର ବ୍ୟବସା ମାଧ୍ୟମେ ଅର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ଦିଯେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରତେନ ଆର ବାକି ଅର୍ଥ ଦିଯେ ସ୍ପେନିଶ ଭାଷା ବହି ପୁଣ୍ଟକ ଛାପିଯେ ବିନାମୂଲ୍ୟେ ଶ୍ରିଷ୍ଟାନ ଓ ଅନ୍ୟଦେର ମଧ୍ୟେ ବିତରଣ କରତେନ । ତା’ର ତବଲୀଗ କରାର ପଦ୍ଧତି ଛିଲ ଏରାପ-
ତା’ର ଠେଲାଗାଡ଼ିର ଏକପାଶେ ଥାକତ ବହି-ପୁଣ୍ଟକ ଅନ୍ୟପାଶେ ଆତର-ସୁଗନ୍ଧିର ଶିଶି ସରଜାମ ଇତ୍ୟାଦି । ତିନି ଠେଲାଗାଡ଼ି ଠେଲେ ଠେଲେ ଏକ ହାନେ ଯେଇଁ ଥାମତେନ । ଲୋକଜନ ଜଡ଼ୋ ତାକେ ଘିରେ ଧରତ । ତିନି

ପ୍ରଥମେ ଆତର-ସୁଗନ୍ଧୀ ସ୍ପେନେର କରତେନ । ସୌରଭ ସୁବାସ ଚାରିଦିକେ ଛଡ଼ିଯେ ପଡ଼ତ । ତିନି ବଲତେନ, ଏଇ ସୁଗନ୍ଧ-ସୌରଭ କିଛିକଣ ପରେ ବାତାସେ ମିଲିଯ ଯାବେ । କିନ୍ତୁ ଆମାର କାହେ ଆରୋ ଏକ ଥକାର ସୁଗନ୍ଧ-ସୌରଭ ଆହେ ଯା କଖନୋ ଶେଷ ହବେ ନା ବାତାସେ ମିଲିଯ ଯାବେ ନା । ସାରା ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନେ ଓ ତା ତୋମାଦେରକେ ସୁବାସିତ ରାଖବେ । ଏହି ବଲେ ତିନି ତଥନ ସ୍ପେନିଶ ଭାଷାର ଇସଲାମୀ ବହି ପ୍ରତ୍ଯେକ ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ବିତରଣ କରତେନ । କଖନୋ ସାଡ଼ା ପେତେନ, କଖନୋ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିରୋଧିତା ହତ । ଠେଲାଗାଡ଼ି ଭେଙ୍ଗେ ଦିଯେ ତାକେ ପ୍ରହାରେ ପ୍ରହାରେ ଜର୍ଜାରିତ କରା ହତ । କଖନୋ ପୁଲିଶ ଦିଯେ ଧରିଯେ ଦିଯେ କାରାଗାରେ ନିଷ୍କେପ କରା ହତ । ଖୋଦାର ଖାତିରେ ଅମ୍ଲାନ ବଦନେ ତିନି ସବ ସହ୍ୟ କରେ ତବଳୀଗ ଅବ୍ୟାହତ ରାଖେନ । ତାର ଏହି କୁରବାନୀର ଫଳେ ମାନୁଷେର ଅନ୍ତରଗୁଲି ଆଲୋକିତ ହତେ ଶୁରୁ କରେ । ସ୍ପେନେ ଏକଟା ଜାମା'ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ।

ହୟରତ ହାଫେଜ ମିର୍ୟା ନାସେର ଆହମଦ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.) ୯

ଅଞ୍ଚୋବର ୧୯୮୦ ସାଲେ ସ୍ପେନେର ପେନ୍ଡ୍ରୋଯାବାଦ ନାମକ ସ୍ଥାନେ ମସଜିଦେର ଭିନ୍ତି ପ୍ରତ୍ସର ସ୍ଥାପନ କରେନ ଏବଂ “ଭାଲୋବାସା ସବାର ତରେ ଘୃଣା ନୟ କାରୋ ପରେ” ତାଁର ଏହି ଅମର ବାଣୀ ଘୋଷଣା କରେନ ଯା ଏକାନ୍ତରୀ ଇସଲାମେର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା । ତାଁର (ରାହେ.) ପ୍ରେମ ଭାଲୋବାସାପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀତେ ମୁଖ୍ୟ ହେଁ ସ୍ପେନେର ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ର-ପତ୍ରିକା ବ୍ୟାପକଭାବେ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜାନିଯେଛିଲ ଯେ, ଇତିପୂର୍ବେ ଏଦେଶେ ତରବାରୀର ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମେର ଆବିର୍ଭାବ ହେଁଛିଲ, ଆମରା ତରବାରୀ ଦ୍ୱାରାଇ ତାଦେରକେ ଏଦେଶ ଥେକେ ବିତାଢ଼ିତ କରେଛି (ତାଦେର ଏକଥା ମିଥ୍ୟା, ଅତୀତେ ଓ ଈମାନ ଆମଲେର ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମେର ବିଜୟ ଅର୍ଜିତ ହେଁଛି) । କିନ୍ତୁ ଏଥନ ତାରା ଯେ ଭାଲୋବାସାର ଶକ୍ତି ଦିଯେ ସ୍ପେନବାସୀର ଅନ୍ତରକେ ଜୟ କରେ ନିଚ୍ଛେ, ତାକେ ମୋକାବିଲା କରାର ମତ ସକ୍ଷମତା କି ସ୍ପେନବାସୀର ଆହେ ?

ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ଚତୁର୍ଥ ଖଲୀଫା ହୟରତ ମିର୍ୟା ତାହେର ଆହମଦ (ରାହେ.) ୧୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୮୨ ସାଲେ

ଏତିହାସିକ ସେଇ ‘ମସଜିଦ ବାଶାରତ’ ଉଦ୍ବୋଧନ କରେନ । ଏଭାବେ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାୟ ୭୫୦ ବର୍ଷର ପରେ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ମାଧ୍ୟମେ ସ୍ପେନେ ଆବାର ଇସଲାମେର ଆବାଦ ଶୁରୁ ହୁଏ । ୧୪୯୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟାଦେର ୧୬୩ ଏପ୍ରିଲ ରାଜା ଫାର୍ଜିନାନ୍ତ ଓ ରାଣୀ ଇସାବେଲାର ନିଷ୍ଠାର ମୁସଲିମ ନିଧନ୍ୟଙ୍ଗେର ମଧ୍ୟ ଦିଯେ ଯେ କାଲରାତ୍ରିର ଶୁରୁ ହେଁଛିଲ, ଏହି ନେତ୍ରୀତ୍ବାଧୀନ ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ପ୍ରେମ ଭାଲୋବାସାର ମାଧ୍ୟମେ ତାଦେର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଜନ୍ମେର ଅନ୍ତର ଜୟ କରାର ମଧ୍ୟ ଦିଯେ ଆଲୋକିତମଲ ନୁତନ ଦିନେର ସୂଚନା ହୁଏ ।

ସାରା ଦୁନିଆଯା ଏହି ଖେଳାଫତରେ ଅଧିନେ (ବର୍ତମାନେ ପଥରମ ଖଲୀଫା ହୟରତ ମିର୍ୟା ମସରର ଆହମଦ (ଆଇ.)-ଏର ନେତ୍ରେ) ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ପରିଚାଳିତ ଇସଲାମେର ଏହି ବିଜୟ ଅଭିଯାନ, ଯା ଯୁଦ୍ଧି ଓ ଦଲିଲେର ମାଧ୍ୟମେ, ପ୍ରେମ ଓ ଭାଲୋବାସାର ମାଧ୍ୟମେ, ଦୋଯା ଓ ଆଲ୍ଲାହର ସାହାଯ୍ୟେର ମାଧ୍ୟମେ ସାଧିତ ହଚେ ତା ମୋକାବିଲା କରାର ମତ ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀତେ କାରୋ ନେଇ, ଆଲାହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ ।

Special Attention from Central Bangla Desk

Please note that our email has now been changed therefore from now on you are requested to send your DOA letters to the following email address:
doa@bangladesh.org

Feroz Alam
In-charge, Bangla Desk

ସ୍ମୃତିମୟ ସ୍ଟନାବଣ୍ଣଳ କିଛୁ କଥା

ପ୍ରୟାତ ଆଲହାଙ୍କ ମୀର ମୋହାମ୍ଦ ଆଲୀ

[ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ଢାକା-ର ଶତ ବାର୍ଷିକୀ (୧୯୨୦-୨୦୨୦) ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶିତବ୍ୟ ସ୍ମରଣିକାଯ କୀ ଲେଖା ଦେଓୟା ଯାଯ ତାଇ ତିନି ଖାକସାରକେ ପାଶେ ବସିଯେ ତାର କର୍ମମୟ ଜୀବନେର କିଛୁ କିଛୁ ସ୍ଟନାବଣ୍ଣଳ ବଲେନ ଯାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲେଖା (ମୃତ୍ୟୁ ୨ ସଞ୍ଚାହ ପୂର୍ବେ ଦ୍ରୁତ ଶେଷ କରେ ବଲେନ, ଆପାତତ ଏହିଟୁକୁଇ ଥାକ ।) - ମୋହାମ୍ଦ ତାସାଦକ ହୋସେନ]

(୧ମ କିଣ୍ଟି)

ଆମାର ଜନ୍ମ ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ ଜେଲା
ଅନ୍ତର୍ଗତ ସରାଇଲ ଉପଜେଳା

ସଦରେ ୧୯୩୯ ଖ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦେ, ଶିକ୍ଷା ସନଦେ ଜନ୍ମ
ତାରିଖ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣାଖ କରା ହେଁଛେ ୧୨ ଅଷ୍ଟୋବର
୧୯୪୧ ଖ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦ । ଆମାର ପିତାର ନାମ ମୀର
ଉସମାନ ଆଲୀ, ମାତାର ନାମ ସୈୟଦା
ଆମାତୁର ରହମାନ, ଦାଦା ଜନାବ ମୀର
ସେକାନ୍ଦାର ଆଲୀ, ଆର ଦାଦୀ ଜୁବେଦା
ଖାତୁନ । ଶୈଶବେ ସରାଇଲେ ୪୦ ଶ୍ରେଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଡ଼ାଶ୍ଵାର ପର ୧୯୪୭ ସାଲେ ପାକିସ୍ତାନ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପର ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ ଚଲେ ଯାଇ । ସେଥାନେ
ଚକବାଜାର ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ସଂଲଗ୍ନ
ଜନାବ ଗୋଲାମ ଆହମଦ ଖାନ (ଫାଲୁ ମିଯା)
ସାହେବେର ବାଡ଼ୀତେ ଅବସ୍ଥାନ କରି । ପ୍ରଥମେ
କଲେଜିଯେଟ ସ୍କୁଲେ ଓ ମୁସଲିମ ହାଇସ୍କୁଲ୍
ପରେ କାଜେମ ଆଲୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଥେକେ
୧୯୫୬ ସାଲେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକୁଲେଶନ ପାଶ କରି
ଏବଂ ୧୯୬୪ ସାଲେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗେ ଉଚ୍ଚ
ମାଧ୍ୟମିକ ପାଶ କରି । ଏଥାନେ ଜାମା'ତେର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରା ଛାଡ଼ାଓ ଫାଲୁ
ମିଯା ସାହେବେର ତବଲୀଗି କର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
କରାର ସୁଯୋଗ ପେଯେଛି । ଛାତ୍ର ଜୀବନେ ଭାଲ
ଫୁଟବଲ ପ୍ଲେୟାର ଛିଲାମ । ଭାଲ ପ୍ଲେୟାର
ହେଁଯାର ସୁବାଦେ ଛାତ୍ର ମହିଳେ ଆମାର ଥୁବ
କଦର ଛିଲ । ତଥନ ଆମାର ଆର୍ଥିକ
ଅନଟନ୍‌ଓ ଛିଲ । ଆମାର ସହପାଠିରା ଅନେକ
ସମୟ ଚାଁଦା ତୁଲେ ଆମାକେ ସାହାଯ୍ୟ କରତ ।
ଆମାର ବଡ଼ ଭାଇ ଜନାବ ମୀର ମୋହାମ୍ଦ
ଶଫି ଏବଂ ସମୟ ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେ ମୁସଲିମ କମାର୍ଶିଯାଳ

ବ୍ୟାଂକେ ଚାକୁରୀ କରନେନ । ଆମି କିଛୁଦିନ
ତାର ବାସାୟ ଅବସ୍ଥାନ କରି । ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ
ଛାତ୍ର ଜୀବନେଇ ଖାତୁନଗଣ୍ଜେ ବ୍ୟବସା ଶେଖାର
ସୁଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରି ।

ଭାଲ ସ୍ପୋର୍ଟସମ୍ୟାନ ହେଁଯାର ଅନେକେର
ଆମାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକୃଷିତ ହୁଏ । ବଡ଼ ଭାଇ ଶଫି
ସାହେବେର ବ୍ୟାଂକେର ଉପରକ୍ଷ ଅଫିସାର ଆମାକେ
ଏକଟି ହାରକିଟୁଲିସ ସାଇକେଲ ଉପହାର ଦେନ ।
ଏ ସାଇକେଲ ନିଯେ ଆମି ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ ଜାମା'ତ ଓ
ଖୋଦାମେର କାଜ କରାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ।

୧୯୬୩ ସାଲେ ଆମି ଢାକାଯ ଚଲେ ଆସି ।
ପ୍ରଥମଦିକେ ଗୁଲିଷାନେର ତଦାନିନ୍ତନ ଫୁଲବାଡ଼ିଆ
ରେଲ୍‌ওୟେ କୋଯାର୍ଟରେ ଆମାର ଖାଲୁର ବାସାୟ
ଅବସ୍ଥାନ କରି । ସେଥାନେ ଥେକେ ରେଲ ଲାଇନ
ଧରେ ବକଶି ବାଜାର ଆଞ୍ଚ୍ଚମାନେ ଏସେ ନାମାୟ ଓ
ଜାମା'ତି କାଜେ ଅଂଶ ନିତାମ ।

ଆର୍ଥିକ ଦୈନ୍ୟତାର କାରଣେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ
ରଶିଦ ଆହମଦ ବୁଲବୁଲ (ତତ୍କାଳୀନ ଆମାର
ମୌଲବୀ ମୋହାମ୍ଦ ସାହେବେର ବଡ
ଛେଲେ)-ଏର ସାଇନବୋର୍ଡେର ଦୋକାନେ ୨
ଟାକା ରୋଜେ କାଜ କରା ଶୁରୁ କରି । ବେଶ
କିଛୁଦିନ କାଜ କରାର ପର ନୀତିଗତ କାରଣେ
ନିଜେକେ ଖାପ ଖାଓୟାତେ ନା ପେରେ ମାସିକ
୬୦ ଟାକା ବେତନେର ଚାକୁରୀଟା ଛେଡ଼େ ଦେଇ ।
ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣାଖ ଆଲ୍ଲାହୁର ଅନୁରାହେ ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଵଙ୍ଗ
ଆୟ ଥେକେଓ ଚାଁଦା ଦିତାମ । ଆଲ୍ଲାହୁର କୀ
ଶାନ! ଏ ଦିନଇ କୋକା-କୋଲାର
ପାବଲିସିଟି ଅଫିସାର ଆମାକେ ଡେକେ ନିଯେ

ଚାକୁରୀ ଦେନ ମାସିକ ୧୫୦ ଟାକା ବେତନେ ।
ତଥନ ଛିଲ ମାସେର ମାବାମାବି । କାଜେ
ଯୋଗ ଦିଯେ ଦେଖିତେ ପାଇଁ ସେଥାନେ ପୂର୍ବ
ଥେକେଇ ଦୁଃଜନ ପାଞ୍ଜାବି ଆଟିସ୍ଟ ଓ
କଟ୍ରାକ୍ଟାର କାଜ କରେ । ଆମାଦେର ଏକଇ
ଧରନେର କାଜେ ତିନ ଜନେର ମଧ୍ୟେ ଶିତଳ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚଲେ । କର୍ତ୍ତପକ୍ଷ ଆମାର
କାଜେ ସମ୍ପତ୍ତି ହୁଏ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସ ଥେକେ
ଆମାର ମାସିକ ବେତନ ୨୫୦ ଟାକାଯ ଉନ୍ନିତ
କରେ ଦେନ । ଆମି ମନେ କରି, ଏଟା ଆଲ୍ଲାହୁର
ରାତ୍ତାୟ କୁରବାନିର ଫଳ ।

ଏ କାଜେର କଟ୍ରାକ୍ଟାର ପାଞ୍ଜାବି ୨ ଜନ
ପେଇନ୍‌ଟାର ପାକିସ୍ତାନେ ଫେରତ ଯାବାର
ପ୍ରାକାଳେ କୋକା-କୋଲା କୋମ୍ପାନିର
କର୍ତ୍ତପକ୍ଷ ‘ତାବାନୀ ସାହେବେ’ ସାମନେ
ଆମାର ହାତ ଟେନେ ନିଯେ ବଲେ, ଚଲ
ତୋମାକେ ଲାହୋର ନିଯେ ଯାବ ଆର ତାବାନି
ସାହେବକେ ବଲିଲୋ ଆପନି ପେଇନ୍‌ଟାର ପାବେନ
କିନ୍ତୁ ଏର ମତ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଝମାନଦାର ପାବେନ ନା ।
ଏ କଥା ଶୁଣେ ତାବାନୀ ସାହେବ ତାଦେର
ଅନୁରୋଧ ଓ ସୁପାରିଶେ କାଜେର କଟ୍ରାକ୍ଟ
ଆମାକେ ଦିଯେ ଯାଯ । ଆର ତଥନ ଥେକେ ଏଇ
କାଜେର କଟ୍ରାକ୍ଟ ଦିଯେ ତାଦେର ଫ୍ୟାଟ୍ରୋରିତେ
ଆମାର ନିଜେର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟବସା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ଆର୍ଟିକୋର ଯାତ୍ରା ଶୁରୁ । କିଛୁଟା ଦୁଷ୍ଟିତ୍ତାଗ୍ରହଣ ଓ
ଛିଲାମ, ଏ କାଜ କରତେ ଅନେକ ପୁଞ୍ଜିର
ପ୍ରଯୋଜନ, କିନ୍ତୁ ଏତ ଟାକା ପାବ କୋଥାଯ?
ବିଷୟଟି ତାବାନୀ ସାହେବକେ ଜାନାତେଇ
ଅନ୍ତ୍ୟାଶିତଭାବେଇ ତିନି ବିଶ ହାଜାର ଟାକା

ଆମାକେ ଅଗ୍ରିମ ଦେନ । ଭାବି! ଆଲ୍ଲାହ୍ କୀ ନା ପାରେନ । କୋକା-କୋଳା ଫ୍ୟାଟ୍ରୌଟେ କାଜେର ପାଶାପାଶି ମହାଖାଲୀ ବାଜାରେ ଏକଟି ଛୋଟ ଘର ଭାଡ଼ା ନିଯେ ଆର୍ଟିକୋର ଅଫିସ ଥାପନ କରି । ଆଲ୍ଲାହ୍ ରାସ୍ତାଯ ମାଲି କୁରବାନିର ବରକତେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାକେ ଉନ୍ନତିର ପର ଉନ୍ନତି ଦିତେ ଥାକେନ । ଏର ଫଳେ ବନାନୀର ଚେୟାରମ୍ୟାନ ବାଡ଼ୀ ମେଇନ ରାସ୍ତା ସଂଲଗ୍ନ ବୃହତ୍ତର ପରିସରେ ଏମିକନ ନାମେ ନୃତ୍ତନ ଆଙ୍ଗିକେ ବ୍ୟବସାର ବିଷ୍ଟତି ଘଟେ ।

ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୧୯୬୩ ସନେର ଅକ୍ଟୋବର ମାସେ ନାଟୋରେ ଜନାବ ଆବୁଲ ଫ୍ୟେଜ ଖାନ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବେର ୨ୟ କନ୍ୟା ମରିଯାମେର ସାଥେ ଆମାର ବିଯେ ହେବ । ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ, କନ୍ୟାର ପିତା ଏଣ୍ଟେଖାରା କରେ ଐଶ୍ଵି ଇଂଗିତ ପେଯେ ଆମାର ସାଥେ ତାର ମେଯେର ବିଯେତେ ସମ୍ମତ ଦେନ । ଏବିଷୟେ କିଛୁ କଥା ନା ବଲେ ପାରାଛି ନା । ତଥନ କେନ୍ଦ୍ର ଥେକେ ଲାଜନାର ଏକଟି ପ୍ରତିନିଧି ଦଲ ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ ସଫରେ ଗିଯେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ସରାଇଲ ମୀର ବାଡ଼ୀତେ ଯାନ । ଏହି ଟିମେ ମରହୁମ ଆଲୀ କାଶେମ ଖାନ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବେର ଶ୍ରୀ ମୋହତରମା ଆମାତୁର ରହମାନ କିଶ୍ଓଯାର ସାହେବାଓ ଛିଲେନ । ସେଥାନେ ଜନାବ ମୀର ଉସମାନ ଆଲୀ ସାହେବେର ଘରେ ଆମାର ଛାବି ଦେଖେ ତିନି ଆମାର ମାକେ ବଲେନ, ଏ ଛେଲେକେ ଆମି ଆମାର ମେଯେର ଜନ୍ୟ ଚାଇ । ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଯାମକେ ତିନି ନିଜେର ମେଯେର ମତଇ ମନେ କରତେନ ଓ ଅନେକ ଆଦର କରତେନ ଆର ଅନେକ ସମୟ ନିଜେର କାହେ ରାଖତେନ । ଆମାର ଆସ୍ମା, ସୈୟଦା ଆମାତୁର ରହମାନ (ଏକଇ ନାମେର କାରଣେ ଉଭୟେ ସହି ପେତେଛିଲେନ) ତାର ସହ-ଏର କଥାଯ ତାଙ୍କ୍ଷନିକଭାବେ ରାଜୀ ହେବେ ଯାନ । ଏରପର କନେର ବଡ଼ ଭଣ୍ଡିପତି ଜନାବ ମକବୁଲ ଆହମଦ ଖାନ ସାହେବେର ବାସାୟ ପାତ୍ରୀ ଦେଖାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରା ହେବ । ଆମି ଦେଖି ପାତ୍ରୀ ଆମାର ଚେଯେ କମପକ୍ଷେ ୧୨ ଇଞ୍ଚିଟ ଖାଟୋ ତଦୁପରି ଆମି ଆମାର ମାଯେର କଥାର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ରେଖେ ଆର କୋନ ଦ୍ଵିରକ୍ତି କରି ନି । ବିଯେର ପର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାକେ ୧ କନ୍ୟା ଓ ୨ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଦାନ କରେଛେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ର ଫ୍ୟାଲେ ଆମାର ୩ ସନ୍ତାନଟି ଆମାର ମତ

ଲମ୍ବାଟେ ହେଯେଛେ, ତାଦେର ମାଯେର ମତ ଖାଟୋ ହେବ ନି । ଆମରା ପ୍ରାୟ ୫୮ ବର୍ଷର ଧରେ ସୁମଧୁର ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରଛି, ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ ।

ଏଥନ ଆମରା କୀ ଦେଖିଛି! ବର୍ତମାନ ନ୍ୟାଶନାଲ ସେକ୍ରେଟାରୀ ରିଶତାନାତା, ତାସାଦକ ସାହେବେକେ ଏକ ପାତ୍ରେର ମାମା ତାର ଭାଗେର ଜନ୍ୟ ଶର୍ତ୍ତ ଜୁଡ଼େ ଦିଯେ ପାତ୍ରୀ ଚାହେବ, ପାତ୍ର ଯେହେତୁ ଲମ୍ବାୟ ୫'-୧୦ ଇଞ୍ଚିଟ ତାଇ ପାତ୍ରୀ କମପକ୍ଷେ ୫'-୬ ଇଞ୍ଚିଟ ଆର ସୁନ୍ଦରୀ ତୋ ହେତେଇ ହେବ । ଏରପର ଏକେର ପର ଏକ ମେଯେ ଦେଖେଇ ଚଲେବେ । ମନେ ହେବ ଏଦେର ପଚନ୍ଦେର ପାତ୍ରୀ ବାହିଲାଦେଶେଇ ନାହିଁ । ଆମି ଆହମଦୀ ଯୁବକଦେର ସ୍ମରଣ କରାତେ ଚାଇ, ହେଯରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.)-ଏର ଅମୁଲ୍ୟ ବାଣୀ- “ଯୁବକଦେର ସଂଶୋଧନ ବ୍ୟାତିରେକେ ଜାତିସମ୍ମହେର ସଂଶୋଧନ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ।”

୧୯୬୩ ସାଲ- ଏ ବର୍ଷରଟି ଛିଲ ଆମାର ଜୀବନେ ଖୁବଇ ବୈଚିତ୍ରମ୍ୟ । ଆମି ପୂର୍ବେଇ ବଲେଛି ୧୯୬୩ ସାଲେ ଆମି ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ ଥେକେ ଢାକାଯ ଚଲେ ଆସି ଆର ବିଯେଓ ହେବ ଏବରହ୍ମ । ବ୍ରାକ୍ଷଣବାଡ଼ିଆ ଯୋଦ୍ଧାମେର ଇଜତେମାର ପର ଜଲସା ଅନୁଷ୍ଠାନେର ପ୍ରାକ୍ତାଳେ ଉତ୍ତରାଦୀଦେର ସନ୍ତାସୀ ହାମଲାର ଶିକାର ହେବ ଆହମଦୀରା । ତାରମ୍ବାର ଜନାବ ଆବୁର ରହିମ ଓ ମାନିକଗଙ୍ଗେର ଜନାବ ଉସମାନ ଗନୀ ସାହେବ ଶହୀଦ ହନ ଏହାମଲାୟ । ଆମି ଏ ଘଟନା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରେଛି । ଆମି ମହିଳାଦେର ନିରାପତ୍ତାର ଦ୍ୱାରା ପାଲନ କରିଛିଲାମ । ତଥନ ଏକଟି ପାଥର ଆମାର ମାଥାଯ ଆଘାତ କରେ, ମାଥା ଥେକେ ରକ୍ତ ଝରେ । ଆମି ଆହତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଡିଉଟି ଛେଡେ ଦେଇ ନି । ମନେ ହେବ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏର ବରକତେ ଆମାକେ ତାର ଜାମା'ତେର ଖେଦମତ କରାର ସୁଯୋଗ ବହୁଗୁଣେ ବାଡ଼ିଯେ ଦିଯେଛେନ ।

ଆଗେଇ ବଲେଛି, ମହାଖାଲୀ ଆମାର ବ୍ୟବସା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ତାଇ ଏ ଏଲାକାତେ ଏକଟି ଟିନଶେଟ ବାସା ଭାଡ଼ା ନିଯେ ଅବସ୍ଥାନ କରି । ତଥନ ମହାଖାଲୀ, ଗୁଲଶାନ-ବନାନୀ ଆର କ୍ୟାନଟେନମେନ୍ଟ ନିଯେ ଢାକା ଜାମା'ତେର ମହାଖାଲୀ ହାଲକା । ଏ ହାଲକାର ପ୍ରେସିଡେଟେ ଛିଲେନ ମୋହତରମ ମିର୍ୟା ଜାଫର ଆହମଦ ସାହେବ [ହେଯରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ ଫ୍ୟାଲେ ଆମାର ୩ ସନ୍ତାନଟି ଆମାର ମତ

(ରାହେ.)-ଏର ଚାଚାତ ଭାଇ] ଆର ଆମାକେ ଦ୍ୱାରା ହେଯେଛିଲ ଜେନାରେଲ ସେକ୍ରେଟାରୀ । ତଥନ ନାଖାଲପାଡ଼ାର ବାସିନ୍ଦା ଚାନ ମିଯା, ତାର ବନ୍ଦୁ ଗନ୍ନୀ ମିଯା ଓ ମାନାନ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିଶିଆନ ଆମାର ବ୍ୟବସା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆର୍ଟିକୋତେ ବସେ ଜାମା'ତୀ ଆଲୋଚନା ଓ ତବଲୀଗେ କାଜ କରତେନ । ଆମାର କାଁଧେ ବୋଲାନୋ ଏକଟା କାପଡେର ବ୍ୟାଗେ ତବଲୀଗି ପୁତ୍ରିକା ଆର ଚାଁଦାର ରଶୀଦ ବିହି ଥାକତ । ମୂଲତଃ ଆମି ୧୯୬୩ ସାଲ ଥେକେ ମୁହାଚିଲ୍ଲେର (ଚାଁଦା ଆଦାୟକାରୀ) ଦ୍ୱାରା ପାଲନ କରେ ଆସାନ୍ତି ଯା ଏଥନ୍ତି ଆମାର ପିଚୁ ଛାଡ଼ିବେ ନା । ମନେ ପଢ଼େ ଦୁର୍ଗାରାମପୁରେ ମୌଲିବି ଆଫଜାଲ ହୋସେନେର (ଆଶକୋନା ହାଲକାର ସଦସ୍ୟ ତୋଫଜ଼ଲ ହୋସେନେର ଦାଦା) ଅଭିନବ ତବଲୀଗି କଲାକୋଶଲେର କଥା । ତିନି ନାପିତେର ବେଶେ ମହାଖାଲୀ ଏଲାକାଯ ତବଲୀଗେ କାଜ କରତେନ । ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ତୃକାଲୀନ ବନାନୀ ଚେୟାରମ୍ୟାନବାଡ଼ୀର ଚେୟାରମ୍ୟାନ ତାର ତବଲୀଗେ ଆହମଦୀଯାତ ଗ୍ରହଣ କରେଛିଲେନ, ପରେ ସାମାଜିକତା ଓ ରାଜନୀତିର କାରଣେ ତିନି ଆହମଦୀଯାତ ଧରେ ରାଖତେ ପାରେନ ନି ।

ଏହି ହାଲକାର ବେଶିର ଭାଗ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଛିଲେନ ପାଞ୍ଜାବୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟୀ ଆର କିଛୁ ଆର୍ମି ଅଫିସାର । ଆମାର ମୃତ୍ୟୁତିରେ ବେଶି ଭାବେ କର୍ନେଲ ସାଙ୍ଗଦ ସାହେବେର କଥା । ତିନି ଛିଲେନ ସାଧାରଣ ସିପାଇ । ତିନି ଏକବାର ଏକାନ୍ତେ ଆମାକେ ତାର କିଛୁ ଘଟନା ଶୁଣାନ । ଜନେକ ସାହାବୀ ତାକେ ବଲେନ, ‘ସାଙ୍ଗେ! ତୁମ ମୁସୀ କୀଉ ନା ବାନୋ’ ତୁମ ଯେ ପ୍ରତିମାସେ ଏକ-ଦେଢ଼ ଟାକା ଚାଁଦା ଦାଓ ଓ ଓସିଯାତ କରଲେ ମାତ୍ର କରେକ ପରସା ବାଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଦିତେ ହେବ । ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ମୁବାରକ ତାହରୀକ ଓସିଯାତ କରଲେ ଦେଖିବେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତୋମାକେ ଅନେକ ବରକତ ଦାନ କରବେନ । ସାଙ୍ଗେ ସାହେବ ବଲେନ, ବୁର୍ଗ ସାହାବୀର ନ୍ୟାଶନରେ ଓପର ଆମଲ କରେ ଆମି ଓସିଯାତ କରି । ତିନି ବଲେନ, ଓସିଯାତ କରାର ଅନ୍ତର କିଛୁ ଦିନ ପର ଆରିତେ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ଭିତ୍ତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଓ ତାର ଉପରେ ଶିକ୍ଷିତଦେର ଅଫିସାର ର୍ୟାଂକେ ପଦୋନ୍ତିର ସୁପାରିଶ ଚାଓୟା ହେବ । ତଥନ ଆମାର

ପାରଫରମ୍ୟାଙ୍କେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଁ ଆମାର ଉପରଙ୍ଗ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଆମାର ନାମଓ ଅଫିସାର ର୍ୟାଙ୍କେର ଜନ୍ୟ ସୁପାରିଶ କରେନ । ଏମନକି ତାର ସୁପାରିଶେ ଆମାର ଅଫିସାର ର୍ୟାଙ୍କେ ପଦୋଳିତିଓ ଘଟେ । ପରେ ଐ ଅଫିସାର କର୍ନେଲ ସାଂଦ ସାହେବକେ ବଲେଛିଲେନ, ଶୁଣ ! ଆମି ତୋମାର ନାମ ସୁପାରିଶେର ପର ଜାନତେ ପାରାଲାମ ତୁମି ଉଚ୍ଚମାଧ୍ୟମିକ ପାଶ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏନ୍ଟ୍ରାସ ପାଶ, ତଥନ ଆମି ଖୁବଇ ଦୁଃଚିନ୍ତାୟ ପଡ଼େ ଗୋଲାମ, ଏଟା ଆମି କି କରଲାମ ! ପରେ ତୋମାର କର୍ମଦକ୍ଷତାର କାରଣେ ତୋମାର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ସେ ଘାଟି ଛିଲ ତା ସବାର ଦୃଷ୍ଟି ଏଡିଯେ ଯାଇ ଆର ପ୍ରମାଣିତ ହେଁ, ଆମାର ସୁପାରିଶ କରାଟା ସଠିକ ଛିଲ । କର୍ନେଲ ସାଂଦ ବଲେନ, ମୀର ସାହେବ ! ଏଥନ ଆମାର ବେତନ ଅନେକ ବେଢ଼େହେ ଆର ଏଟା ଐ ସାହାବୀ ଯିନି ଆମାକେ ଓସୀଯାତ କରତେ ଉଦ୍‌ବ୍ଲୁଦ୍ଧ କରେଛିଲେନ ତାରଇ ଜ୍ଞାଲଙ୍ଗ ନିର୍ଦଶନ । ତାଇ ଆମି ଆମାର ଉପାର୍ଜନଶିଳ ଆହମଦୀ ଭାଇ-ବୋନଦେର ବଲତେ ଚାଇ, ଆମରା ମୌତ୍ତ ମାଓଉଦ (ଆ.)-କେ ମେନେ ଈମାନେର ବହୁ ପରୀକ୍ଷା ଦିଛି ଅଥଚ ତା'ର (ଆ.)-ଏର ମୁବାରକ ତାହରୀକ ଓସୀଯାତେର ସୁଫଳ ଥେକେ ବସିଥିତ ଥାକଛି । ଚଲୁନ ! ଆର ଦେରୀ ନୟ, ଏଥନି ଓସୀଯାତେ ଶାମିଲ ହେଁ ବରକତମଣ୍ଡିତ ହେଁ । ଆଲ୍ଲାହର ଫ୍ୟଲେ ଆମି ଏକଜନ ଓସୀଯାତକାରୀ । ଓସୀଯାତେର କଲ୍ୟାଣ ଓ ବରକତେର ଆମିଓ ଏକଜନ ବାନ୍ତବ ସାକ୍ଷୀ ।

ଆପନାରା ଜାନେନ ମହାଖାଲୀ ଥେକେ ବକଶୀବାଜାର ଆଞ୍ଚୁମାନ କତ ଦୂର । ପ୍ରତି ସଞ୍ଚାହେ ସାଇକେଲେ କରେ ବକଶୀବାଜାର ଏସେ ଆଦ୍ୟକୃତ ଚାଁଦାର ଟାକା ଜମା ଦିଯେ ଯେତାମ । ଏଥନ ଦେଖି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଯୋଗଧୋଗ ବ୍ୟବହାର ଉନ୍ନତି କରେ ଦିଯେଛେନ, ଆହମଦୀଦେର ସଂଖ୍ୟାଓ ଅନେକ ବେଢ଼େହେ ଅଥଚ ଆମରା ଜାମା'ତେର କାଜେ ଯଥୀସମୟ କର୍ମୀ ପାଇଁ ନା । ଆଫସୋସେର ସାଥେ ବଲତେ ହଚ୍ଛେ, ସଚ୍ଛଳତାଇ କି ତାହଲେ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ କାଳ ହଲ, ଆମରା ପରୀକ୍ଷା ପଡ଼ିଛି ନା ତୋ ? ୬୩ ଥେକେ ଏକାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତୃଭୂମିର ଜନ୍ୟ ଅନେକ ସଂଗ୍ରାମ, ସ୍ଵାଧୀନତା ଯୁଦ୍ଧ, ଅନେକ ତ୍ୟାଗେର ପର ଆମରା ସ୍ଵପ୍ନେର ସୋନାର ବାଂଲା ସ୍ଵାଧୀନ ବାଂଲାଦେଶ ଲାଭ କରଲାମ ।

ମନେପ୍ରାଣେ ସ୍ଵାଧୀନତାର ଏକ ଅକ୍ରମିମ ସ୍ଵାଧ ଓ ଆନନ୍ଦ-ଅନୁଭୂତି ଯା ବଲେ ବୁଝାବାର ନୟ । ମାତୃଭୂମି ପେଲ ନତୁନ ଠିକାନା ଲାଲ ସବୁଜେର ମନୋରମ ପତାକା । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ! ସେତୋ କୋନ ବାଧନ ମାନେ ନା, ଏର ତୋ କୋନ ସୀମାନ ପ୍ରାଚୀର ନେଇ, ନେଇ କୋନ ଜାତି-ଗୋଟି, ବର୍ଣ୍ଣବେଶମ୍ୟ । ସ୍ଵାଧୀନତାର ଆଗେ ପୂର୍ବପାକିନ୍ତାନେ ଅନେକ ଧନ୍ୟ ଆହମଦୀ ଛିଲେନ, ଯାରା ପଶ୍ଚିମ ପାକିନ୍ତାନେର ଅଧିବାସୀ । ବିଶେଷ କରେ ଆମର ଗୁଣଶାନ, ମହାଖାଲୀ ହାଲକାର ସଦସ୍ୟଦେର ସିଂହଭାଗଇ ଛିଲ ପାଞ୍ଜାବୀ । ସ୍ଵାଧୀନତାଭୋର ସମୟ ତାଦେର ସବାଇ ପଶ୍ଚିମ ପାକିନ୍ତାନେ ଚଲେ ଯାଇ । ଫଲେ ଏ ହାଲକା ପ୍ରାୟ ସଦସ୍ୟ ଶୁଣ୍ୟ ହେଁ ପଡ଼େ । ଆର୍ଥିକ କୁରବାନିର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ତଥା ଚାଁଦାଦାତାର ସଂଖ୍ୟା ଖୁବଇ ସୀମିତ ହେଁ ପଡ଼େ । ଏମନ ଅବଶ୍ୟ ବାଂଲାଦେଶ ଆହମଦୀଯା ଜାମା'ତେର ତଦନିନ୍ତନ ଆମର ମୌଲବୀ ମୋହାମ୍ମଦ ସାହେବ ହୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମୌତ୍ତ ସାଲେସ (ରାହେ.)-ଏର ନିକଟ ବାଂଲାଦେଶ ଆହମଦୀଯା ଜାମା'ତେର ଦୈନ୍ୟତାର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଦୋୟାର ଆବେଦନ କରିଲେ ଯୁଗ-ଖଲୀଫା ନୟିତମୁଲକ ପତ୍ରେ ବଲେନ, “ବାଂଲାଦେଶେର ଆହମଦୀଦେରକେ ଜାନିଯେ ଦିନ ତାରା ଯଦି ଆର୍ଥିକ ଦୈନ୍ୟତା କାଟିଯେ ସମ୍ପଦଶାଲୀ ହତେ ଚାଯ, ତାରା ଯେନ ଆଲ୍ଲାହର ରାନ୍ତାଯ ସଠିକ ନିଯମେ ଆର୍ଥିକ କୁରବାନି କରେ ।” ଆମି ଯେହେତୁ ମୁହାଚିଲ ବା ଚାଁଦା ଆଦାୟକାରୀ ଛିଲାମ, ଆମି ହୃଦୟର ବାର୍ତ୍ତା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହତେ ଦେଖେଛି ଏବଂ ଏଥନେ ତା ଚଲମାନ । ଆର ଆପନାରା ଯାରା ଆମାର ଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ପାଠ କରିଛେ, ଆଶା କରି ଆପନାରାଓ ଏ କଥାର ବାନ୍ତବ ସାକ୍ଷୀ । ଏବିଷୟେ ଆରୋ ଅନେକ କଥା ବଲା ଯେତ କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ତବଲୀଗେର ନତୁନ ଧାରାର କିନ୍ତୁ କଥା ତୁଲେ ଧରା ସମୀଚୀନ ମନେ କରି ।

ଏକଟି ବିଶେଷ ଘଟନା ବଲଛି, କିଉଟ କୋମ୍ପାନୀର ମ୍ୟାନେଜିଂ ଡାଇରେକ୍ଟର ଜନାବ ମାହତାବ ଉଦ୍ଦିନ ସାହେବ ଆମାକେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଚୋଥେ ଦେଖିତ ଏବଂ ଚାଚା ସମୋଧନ କରିତ । ତାର ଏକ ଚାଚା ବିମାନ ବାହିନୀତେ ଚାକୁରୀକାଲେ ଆମାର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ

ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ତିନି ଅବସର ଗ୍ରହଣେର ପର ମହାଖାଲୀତେ ଆମାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେର କାହେଇ ଏକଟି ସାଇକେଲେର ଦୋକାନ କରେନ । ନିୟମିତ ଦେଖା ସାକ୍ଷାତେ ଭାତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ଦୃଢ଼ ହେଁ । ସେ ସୁବାଦେଇ ମାହତାବ ସାହେବ ଆମାକେ ଚାଚା ବଲତେନ । ତାଦେର ପିତା ଜୀବିତ ନେଇ । ତାଇ ତାଦେର ଭାଇଦେର ମଧ୍ୟ ମନୋମାଲିନ୍ୟ ହଲେ ଆମାକେ ଡେକେ ନିତ ତାଦେର ବାସାୟ ଆର ଆମାର ଦେୟା ଉପଦେଶ ବା ଫସାଲା ସବାଇ ମାନନ୍ତ । ପ୍ରଥମବାର ଯଥନ ତାର ବାସାୟ ଯାଇ- ମାହତାବ ସାହେବ ପାଶେର କଷ୍ଟେ ବସା ତାର ମାକେ ଆମାର ପରିଚୟ ଦିତେ ଗିଯେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ବଲେ ଯେ, ଆମି କାଦିଯାନୀ-ଅମୁସଲିମ । ଏ କଥା ଶୁଣାମାତ୍ର ତିନି ଆମାକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେ କାଉକେ ଚିନି କୀ ନା ! ତଥନ ଆମି ଗୋଲାମ ଆହମଦ ଖାନ (ଫାଲୁ ମିଯା) ସାହେବେର ପରିଚୟ ଦିଯେ ବଲି ତିନି ଆମାଦେର ମାମା ଅର୍ଥାଏ ଆମାର ଚାଚୀ, ମୀର ମୋବାଶେର ଆଲୀ ସାହେବେର ଆମାର ଭାଇ । ଏ କଥା ବଲତେଇ ତିନି ତାର ଛେଲେକେ ଧମକ ଦିଯେ ବଲେନ, ଜାନୋ ତୁମି କୀ ବଲଛ ! ତାରା ମୁସଲମାନ ନା ହଲେ ବାଂଲାଦେଶେ କୋନ ମୁସଲମାନ ନେଇ । ତୋମାର ନାନା ଯଥନ ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେ ଚାକୁରୀ କରତେନ ଆମରା ତଥନ ଫାଲୁ ମିଯା ଖାନ ସାହେବେର ବାସାର ପାଶେଇ ଭାଡ଼ା ବାଡ଼ିତେ ଥାକତାମ । ଭୋରବେଳା ଐ ବାଡ଼ୀ ଥେକେ କୁରାନ ତିଲାଓୟାତେର କର୍ତ୍ତ ଭେସେ ଆସତ । ଆମି ଗିଯେ ଦେଖେଛି ମହିଳାର ମେ଱େରାଓ ଏ ବାସାର ଫାଲୁ ମିଯା ସାହେବେର ବୋନ, ତାର ଚାଚୀ- ବେଗମ ଆପାର କାହେ କୁରାନ ଶିଖିତ ଆର ଆମିଓ ଅଂଶ ନିତାମ । ଖବରଦାର ! ଆର କୋନ ଦିନ ତାଦେର ହେଁ କରେ କଥା ବଲବେ ନା । ତାରା ଆମାଦେର ଚେଯେଓ ଭାଲ ମୁସଲମାନ । ଯାଇହୋକ, ଆମି ଯାତେ ମାହତାବ ସାହେବେର ଡାକେ ସାଡ଼ା ଦିଯେ ତାଦେର ବାସାର ମାବେ ମଧ୍ୟେ ଯାଇ ତାଇ ତାର ଆମାକେ ଏକଟି ଗାଡ଼ି (ନାମମାତ୍ର ଦାମେ) ପ୍ରେଜେନ୍ଟ କରେ । ଜାମା'ତେର ତଥନଓ କୋନ ଗାଡ଼ିର ବହର ଛିଲ ନା । ଆମରା ତଥନ ଏ ଗାଡ଼ି ନିଯେ ତବଲୀଗେର କାଜେ ବିଭିନ୍ନ ଜାଯଗାୟ ସଫର କରେଛି ।

୩ ଆର୍ଟିସ୍ଟର ତବଲୀଗି କର୍ମକାଣ୍ଡ

ଶୈଶବକାଳ ଥେକେଇ ଲେଖାପଡ଼ାର ଫାଁକେ ଆଁକା-ବୋକାର ଥତି ବୋକ ଛିଲ । ତାଇତେ କର୍ମଜୀବନେର ଶୁରୁତେଇ ସାଇନବୋର୍ଡର ଦୋକାନେ ଆର୍ଟିସ୍ଟ ହିସାବେଇ ଯୋଗ ଦେଇ । ଯାକେ ବଲେ ଏୟମେଚାର ଆର୍ଟିସ୍ଟ ବା ପେଇନ୍ଟାର । ୧୯୭୫ ସାଲେ ମୋହମ୍ମଦ ତାସାଦକ ହୋସେନ ସାହେବ ବସାତ କରାର ପର, ତାର ସାଥେ ପରିଚୟ ଘଟେ ଆର ଜାନତେ ପାରି ଦେ ସେ ସାର ତବଲୀଗେ ବସାତ ନେଯ ତାର ନାମ ଆଦୁଲ ଜାବାର, ଏରା ଉତ୍ତରେଇ ଢାକା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଢାର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳା କଲେଜ ଥେକେ ପାଶ କରା ଡିଗ୍ରିଧାରୀ ଆର୍ଟିସ୍ଟ । ତଥନ ଥେକେ ଆମାଦେର ୩ ଜନେର ମଧ୍ୟେ ବିଶେଷ ଧରନେର ତିଭୁଜ ବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଆମରା ଓ ଜନେ ପରାମର୍ଶ କରି, ଚଲେନ! ଆମରା ଆର୍ଟିସ୍ଟିକ କାଯଦାର ତବଲୀଗ କରି । ଆଗେଇ ବେଳେଛି, ଆମି ଢାକା ଜାମା'ତେର ମହାଖାଲୀ ହାଲକାର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାସାଦକ ହୋସେନ ସାହେବ ବସାତରେ ପରେର ବଚର ଥେକେଇ ଖୋଦୁମୂଳ ଆହମଦୀଯାର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛିଲ ଆର ଆଦୁଲ ଜାବାର ସାହେବ ଧୀରତ୍ରି ସ୍ଵଭାବେର ଏକ ଜନ ନିରବକର୍ମୀ । ତାସାଦକ ସାହେବ ଢାକୁରୀ କରତେନ ବିଜ୍ଞାପନୀ ସଂସ୍ଥାଯ ଆର ଜାବାର ସାହେବ ଛିଲେନ ଢାର୍କଳା ଇନ୍‌ସିଟିଟ୍ଟୋଟେର ପ୍ରଭାସକ । ଏ ଦୁଇ ଶିଳ୍ପୀର ବସାତ ଗ୍ରହନେର ଘଟନା ହୟତ ଭିନ୍ନ କୋନ ପ୍ରବନ୍ଧେ ଏ ସ୍ମରଣିକାତେଇ ଥାକବେ ତାଇ ଆମି ସେବିଯ ଛେଡେ ଯାଛି । ଦାରୁତ ତବଲୀଗ କମପ୍ଲେକ୍ସର ନତୁନ ଭବନ ନିର୍ମାଣେର ପୂର୍ବେ ଅୟୁଖାନାର ପାଶେ ଏକଟା ଦେୟାଳ ଛିଲ । ଜାବାର ସାହେବ ସେଇ ଦେୟାଳେ ସୂରା ଆତ୍ ତାକ୍କ୍ରିରେ ଆଲୋକେ ଓ ଦାଜାଲେର ଗାଧାର କଥା ତାର ସୁନିପୁନ ତୁଳିତେ ଏଁକେଛିଲେନ, ଯା ଆମ୍ବାମାନେ ପ୍ରବେଶ କରା ମାତ୍ରି ସବାର ଦୃଷ୍ଟି କାଢ଼ିତ । ଆର ତାସାଦକ ଏକ ସମୟ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ ବ୍ୟବସା ଶୁରୁ କରେନ, ତଥନ ତିନି ବିଭିନ୍ନ ଛାପାକାଜେର ଫାଁକେ ଛୋଟ ଛୋଟ କାଗଜେ 'ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.) ଆଭିଭୂତ ହେବେନେ' ଏ କଥାର ନିଚେ ଯୋଗାଯୋଗେର ଠିକାନା ଦିଯେ ଛାପାନୋ ହାଜାର ହାଜାର ସଂଖ୍ୟାଯ ବିତରଣେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେଛିଲେନ । ଆମରା ମନେ ପଡ଼େ, ଆମରା ସଥିନ ଢାକାର ବାଇରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାମା'ତେ ସଫରେ ଯେତାମ, ତଥନ ରାଷ୍ଟାଯ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକାଳୟେ ବିତରଣ କରତେ କରତେ ରାଷ୍ଟା ଅତିକ୍ରମ କରତାମ । ଏଇମଯ ବିଭିନ୍ନ ହାନ ଥେକେ ଏବଂ

ଚିରକୁଟେର ସୂତ୍ରଧରେ ବିଷ୍ଟାରିତ ଜାନତେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଅନେକ ଚିଠିପତ୍ର ଆସତ, ଉତ୍ତର ପେଯେ ଅନେକେ ବସାତ କରେଛେ । ଆମରା ଓ ଆର୍ଟିସ୍ଟ ମିଳେ ବନ୍ଧୁ ମହଲେ ତବଲୀଗେ ସୁଯୋଗେ ପେଯେଛି । ପ୍ରଥମେ ଆମରା ଗୁଲିଙ୍ଗାନ ସଂଲଗ୍ନ 'କ୍ୟାଫେ ଢାକା' ନାମକ ହୋଟେଲେ ତବଲୀଗି ସଭାର ଆୟୋଜନ କରି । ମାରକଜ ଥେକେ ଆଗତ ମାୟାନା ମୁବାଶ୍ରେ ଆହମଦ କାହଲୁନ ଓ ମାୟାନା ଶକ୍ରୀ ସାହେବ ତାତେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ୧୮୦ ଜନେର ମତ ଅ-ଆହମଦୀ ମେହମାନେର ମଧ୍ୟେ ଢାକା ଜେଲାର ଅତିରିକ୍ତ ଜେଲା ପ୍ରଶାସକ ଏସ. ଏମ. ମୋବାଇଦୁଲ ଇସଲାମ ଓ ଢାକା ଚେଖାର ଅବ କମର୍ସରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ବ୍ୟବସାୟୀବ୍ରଦ୍ଧ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ନୈଶଭୋଜେର ମାଧ୍ୟମେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ହୋଟେଲେର ମାଲିକ ଛିଲେନ ସଦ୍ୟ ପ୍ରୟାତ ମାହବୁର ହୋସେନ ଓ ଆସଦୁଜ୍ଜାମାନ । ଆମାଦେର ଆର୍ଟିସ୍ଟିକ କାଯଦାର ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଁ ତତ୍କାଳିନ ଖୋଦାମେର ସଦର ଆଦୁଲ ହାନୀ ଓ ଖୁଶି ମନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ଏରପରେର ବଚର ହାତିରପୁଲ ଏଲାକାଯ ତାର ଏକ ବନ୍ଧୁର ଚାଯନୀଜ ହୋଟେଲେ ଏକଟି ତବଲୀଗି ସଭାର ଆୟୋଜନ କରି । ଏବାରେ ସଭରେ ଅଧିକ ଅ-ଆହମଦୀ ମେହମାନ ଛିଲ । ଯାରା ସବାଇ ତାସାଦକ ଓ ଆମାର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧୁ ହୁଏ । ଜାମାଲପୁର ଜେଲାର ଦିଗାପାଇତ କଲେଜେର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସାହେବେ ତାଦେର ମଧ୍ୟେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ମାରକଯେର ମେହମାନ ମାୟାନା ସୁଲତାନ ମାହମୁଦ ଆନୋଯାର ସାହେବ ସ୍ଵାଗତ ବନ୍ଦବ୍ୟ ରାଖେନ ଓ ପରେ ଅ-ଆହମଦୀ ମେହମାନଦେର ଉଥାପିତ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ତର ଦେନ । ସଭା ଶେଷେ ନୈଶ ଭୋଜେ ଆପ୍ୟାଯିତ କରା ହୁଏ ।

ଏରଇ ଧାରାବାହିକତାଯ ଆମରା ଲାଲମାଟିଆ, ମିରପୁର ରୋଡେ ମିଟ ନାଇଟ ସାନ ଚାଇନୀଜ ରେଟ୍ରୋରେନ୍ଟେ ଆରୋ ଏକଟି ତବଲୀଗି ସଭାର ଆୟୋଜନ କରି । ଏ ସଭାଯ ପ୍ରଧାନ ଆଲୋଚକ ଛିଲେନ ମରକଜ ଥେକେ ଆଗତ ମାୟାନା ମୋବାଶ୍ରେ ଆହମଦ କାହଲୁନ ସାହେବ । ସତଦୂର ମନେ ପଡ଼େ ବର୍ତମାନ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମରା ମାୟାନା ଆଦୁଲ ଆଉୟାଳ ଖାନ ଚୌଝୁରୀ ସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ ଥେକେ ଆଲୋଚନାଯ ଅଂଶ ନିଯେଛିଲେନ । ଏ ସଭାର ବିଶେଷ ବନ୍ଧୁ ସ୍ଵାଧୀନ ବାଂଲା ବେତାର କେନ୍ଦ୍ରେ ଚରମପତ୍ର ପାଠକ ଏମ. ଆର. ଆକତାର ମୁକୁଳ ଏବଂ ଇନ୍ଟାରନ୍ୟାଶନାଲ ଚେଖାର ଅବ କମର୍ସ

(ଆଇସିସି)-ଏର ସଭାପତି ମାହବୁର ରହମାନ ସାହେବେର ଉପସ୍ଥିତି । ବେଶ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ସରକାରୀ-ବେସରକାରୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଓ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲ । ଆଲୋଚନାର ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାଯ ମାହବୁର ରହମାନ ସାହେବ ତାର ଜାପାନ ସଫରକାଳେ ସେ ଜାପାନେର ଏକଟି ଜାତୀୟ ପତ୍ରିକା ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ବଲେନ ଯେ, ଦେଖୁନ! ଜାପାନେର ପତ୍ରିକାଯ ଆପନାଦେର ଦେଖାନେର ଜନ୍ୟ ଆମି ନିଯେ ଏସେଛି । ଇତୋଃମଧ୍ୟେ ଏମ. ଆର. ଆକତାର ମୁକୁଳ ସାହେବ ଆମାଦେର ଛେଡେ ଚଲେ ଗେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାକେ କ୍ଷମାର ଚାଦରେ ତେକେ ରାଖୁନ । ତିନି ଆହମଦୀଯା ଜାମା'ତେର ସର୍ବଥିନେ ମୌଲବାଦେର ବିରଙ୍ଗଦେ ଲେଖନୀର ମାଧ୍ୟମେ ସୋଚାର ଭୂମିକା ରେଖେଛେ । ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ, ଉତ୍ତର ଓ ଟି ତବଲୀଗି ସଭାର ବ୍ୟବଭାବ ଆମି ଓ ତାସାଦକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦ୍ୟୋଗେଇ ନିର୍ବାହ କରେଛି । ଏଟି ନିଚକ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଅନୁଗ୍ରାହ, ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ ।

ଢାକାର ବାଇରେ ବିଶେଷ ତବଲୀଗି

ଅନୁଷ୍ଠାନ

ଏରଓ ଆଗେ ୧୯୮୬ ସାଲେର କଥା । ତଥନ ତାସାଦକ ସାହେବେର ତବଲୀଗେ ସାଲାମ ସାହେବ ନାମେର ସରିଯାବାଡ଼ୀର ଏକଜନ ବସାତ କରେ । ତିନି ବନ୍ଦବ୍ୟନର କେବିନେଟେର ହାନୀଯ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟ ମାଲେକ ସାହେବେର ଭାତିଜା । ଏ କାରଣେ ସରିଯାବାଡ଼ୀତେ ତାର ବେଶ ପ୍ରଭାବ-ପ୍ରତିପତ୍ତି ଛିଲ । ତିନି ସାମୟକ ଆର୍ଥିକ ସଂକଟେ ପଡ଼ାଯ କିଛୁଦିନ ଆମରା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏମିକଣେ କାଜେର ସୁଯୋଗ କରେ ଦେଇ । ତାକେ କେନ୍ଦ୍ର କରେ ଆମରା ଓ ଆର୍ଟିସ୍ଟ ମିଳେ ନତୁନ ପରିକଲ୍ପନା କରି । ସରିଯାବାଡ଼ୀ ଜାମା'ତେ ଏକଟି ଅଲିଆ ମାଦରାସା ଛାଡ଼ାଓ ଓ ଟି କଲେଜ, ଓ ଟି ହାଇ ସ୍କୁଲ ରାଖେଛେ । କଲେଜେର ପ୍ରିସିପାଲ ଓ ହାଇ ସ୍କୁଲେର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଦେର ସାଥେ ତାସାଦକ ସାହେବେର ସନ୍ଧତା ଛିଲ, ସେଇ ସୁବାଦେ ତାର ପରାମର୍ଶ ହଲ ମାଦରାସାସହ ହାନୀଯ ସ୍କୁଲ କଲେଜେର କୃତି ଛାତ୍ରଦେର ଆମରା ପୁରୁଷକାର ହଞ୍ଚାତର କରବ । ଆର ଯେଦିନ ପୁରସ୍କାର ହଞ୍ଚାତର କରବ ସେଦିନ ଉପଜେଲା ମିଳନାୟତନେ ଅନୁଷ୍ଠାନେର ଆୟୋଜନ କରବ । ଆମି ବଲଲାମ ବୁଦ୍ଧିଟା

ମନ୍ଦ ନୟ । ତୋମରା ଏଗିଯେ ଯାଓ ! ଆମି
ଏମିକନ ଥେକେ ପୁରକ୍ଷାରେର ଜନ୍ୟ କ୍ରେଷ୍ଟ
ବାନିୟେ ଦିବ ।

ତାସାଦକ, ଜାବାର ଆର ନେ-ଆହମଦୀ
ସାଲାମ ସାହେବେର କାଳବିଲମ୍ବ ନା କରେ
ସରିଷାବାଡ଼ୀ ଉପଜେଳା ସଦରେ ଗିଯେ ପ୍ରଥମେ
ଉପଜେଳା ନିର୍ବାହୀ ଅଫିସାର ବି. କେ. ଦେବନାଥ
ଓ ଉପଜେଳା ଶିକ୍ଷା ଅଫିସାର ସାହେବେର
ନିକଟ ସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନସମ୍ମହେର କୃତି
ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଦେର ପୁରକ୍ଷାର ପ୍ରଦାନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କଥା ଜାନାଲେ ତାରା ପ୍ରତ୍ୟାବଟି ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ
କରେ ଏବଂ ତାରା ତାଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ
ସହ୍ୟୋଗିତାରେ ଆଶ୍ୱାସ ଦେଯ । ତାସାଦକ
ଛିଲ ଖୋଦାମୁଲ ଆହମଦୀଯାର ନାଥୟେ ଇସଲାହ
ଓ ଇରଶାଦ । ସେ ତାର ନାମ ପଦବୀ ଉଲ୍ଲେଖ
କରେଇ ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ ସକଳ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକଦେର ସ୍ବ-ସ୍ବ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେର କୃତି ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଦେର ନାମେର
ତାଲିକା ଚେଯେ ପତ୍ର ଦେଯ ଏବଂ ଆଶାନୁରୂପ
ସାଡ଼ା ମିଲେ । ମାଦରାସା ଛାଡ଼ା ସରିଷାବାଡ଼ୀ
ଉପଜେଳା ସଦରେ ସକଳ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେର
ତାଲିକା କେନ୍ଦ୍ରେ ଜମା ହୟ । ଏଟାକେ ଆମରା
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମନେ କରଲାମ । ଆମରା ୩
ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ତବି! ପୁରକ୍ଷାର ବିତରଣେର ଦିନେ କୀ
ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରା ଯାଯ । ଏରଇ ମାଝେ ତାସାଦକ
ବଲଲୋ, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମେ ଆଖେରୀ ଯାମାନା
(କଲିଯୁଗ) ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଓ ଇମାମ
ମାହଦୀର (କଳକୀ ଅବତାରେର) ଆବିର୍ଭାବ ।
ଓର ମନେ ହେଯେଇ ଇଟ୍.ଏନ.୧. ଯେହେତୁ ହିନ୍ଦୁ
ତାଇ ଏଟା ତାର ମନୋପୁତ ହେ । ଆମାଦେର
ମାଥାଯ ଛିଲ ଆହମଦ ତୌଫିକ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବ
ଏବିଷ୍ୟେ ସୁନ୍ଦର ବକ୍ତବ୍ୟ ରାଖିତେ ପାରବେନ ।
ସାମନେ ଛିଲ ୧ଲା ମେ'ର ଛୁଟି, ତଥନ କୁଳ
କଲେଜ ବନ୍ଦ ଥାକେ । ଆମରା ଠିକ କରଲାମ
ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସନେର ସାଥେ ପ୍ରଥମେ ଦିନ-ତାରିଖ
ଓ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟେ ସେମିନାର ଓ ଉପଜେଳା
ମିଲନାୟତନେର ବୁକିଂ-ଏର ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେଁ
ଦାଓୟାତ ପତ୍ର ବିତରଣ କରବୋ । ଓରା ୩ ଜନ
ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାବଟି ନିଯେ ଇଟ୍.ଏନ.୧.-ଏର
କାହେ ଦେଖା କରଲେ ତିନି ଅତ୍ୟାତ୍ ଖୁଶି ମନେ
ସମ୍ମତି ଦାନ କରେନ । ଏସବ ନିଶ୍ଚିତ ହେଁଯାର
ପର ତାରା ତତ୍କାଳୀନ ଉପଜେଳା ଚେଯାରମ୍ୟନ
ମୌଳାନା ନୂରଙ୍ଗ ଇସଲାମ ସାହେବେର ସାଥେ
ଦେଖା କରେ ତାକେ ପ୍ରଥାନ ଅତିଥି ହେଁଯାର

ପ୍ରତ୍ୟାବଟ ଦେଯ । ତାର ସାଥେଓ ତାସାଦକ ଓ
ସାଲାମ ସାହେବେର ସୁମ୍ପର୍କ ଥାକାଯ କିଛି ବୁଝେ
ଉଠାର ଆଗେଇ ସମ୍ମତି ଦିଯେ ଦେଯ । ଏରପର
ସରିଷାବାଡ଼ୀ କଲେଜେର ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରିସିପାଲ
ଆଲୀମ ଉଦ୍‌ଦୀନ ମଞ୍ଚ ସାହେବକେ ସଭାପତିର
ପ୍ରତ୍ୟାବଟ ଦିଲେ ତିନିଓ ସାଦରେ ରାଜୀ ହେଁ ଯାନ
ଆର ଇଟ୍. ଏନ. ଓ. ସାହେବକେ ବିଶେଷ
ଅତିଥିର କଥା ବଲଲେ ତିନିଓ ସମ୍ମତି ଦେନ ।
ସବ କିଛି ପାକାପୋକ କରେ ସଭାପତି ଓ
ଅତିଥି ବୁନ୍ଦେର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଆମନ୍ତ୍ରଣ
ପତ୍ର ଛାପିଯେ ନିଯେ ୩ ଜନ ଆବାର ଏଲାକାଯ
ଚଲେ ଯାଯ ଏବଂ ସକଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେର ପ୍ରଧାନ
କର୍ମକର୍ତ୍ତା, ଶିକ୍ଷକ ଓ କୃତି ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଦେରକେ
ଆମନ୍ତ୍ରଣ ପୌଛାନେ ହୟ । ଏକମାତ୍ର ମାଦରାସା
ଛାଡ଼ା ସକଳ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନେର
ଜନ୍ୟ ଅଧୀର ଆଗ୍ରହେ ଅପେକ୍ଷା କରାଇଲେ ।
କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନେର ଏକ ଦିନ ପୂର୍ବେ ମାଦରାସାର
ଶିକ୍ଷକମଞ୍ଚଲୀ ଉପଜେଳା ଚେଯାରମ୍ୟନେର କାହେ
ଦାବୀ ଜାନାଯ, ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବନ୍ଦ କରତେ ହେଁ ।
ତାଦେର କଥା ତାସାଦକ ଏ ଏଲାକାଯ
କାଦିଯାନୀ ବିଷ୍ଟାରେ ପାଯତାରା କରଛେ, ଏ
ସେମିନାର କିଛିତେଇ ହେଁ ଦେଯା ଯାବେ ନା ।
ଆମାଦେର ପକ୍ଷେ ସାଲାମ ସାହେବେର ତାର
ପକ୍ଷେର ପ୍ରଭାବଶାଲୀ ଲୋକଦେରକେ କାଜେ
ଲାଗାଯ । କେନ୍ଦ୍ର ଥେକେ ଆମି, ଆହମଦ
ତୌଫିକ ଚୌଧୁରୀ, ମୁସ୍ତକା ଆଲୀ, ମୌଳାନା
ଆହମଦ ସାଦେକ ମାହମୁଦ, ମୋହାମଦ ମୁତିଉର
ରହମାନ, ମୋହାମଦ ଆବୁଦୁଲ ହାଦୀ, ମୋହାମଦ
ସାହାବୁଦୀନ ଆଗେର ଦିନ ବିକାଳେଇ
ସରିଷାବାଡ଼ୀ ଉପଜେଳାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ତାସାଦକ
ସାହେବେର ବାଡ଼ୀତେ ପୌଛେ ଯାଇ । ତାସାଦକ ଓ
ତାର ପିତାକେ ଉଡ଼ିଗୁ ଦେଖାଇଲ । ବଲଲାମ
ବ୍ୟାପାର କୀ? କୀ ହେଁଯେ? ବଲା ହଲ ଉପଜେଳା
ଚେଯାରମ୍ୟନେର ଅଫିସେ ସେମିନାରକେ କେନ୍ଦ୍ର
କରେ ଜୀବରୀ ସଭା ହେଁଚେ । ସେଥାମେ ଜାବାର
ସାହେବ ଓ ସାଲାମ ସାହେବ ଉପର୍ତ୍ତି ଆଛେ ।
ସକଳକେ ଦୋଯାର ଅନୁରୋଧ କରା ହଲ । ରାତ
ବାରୋଟାଯ ଜାବାରା ସାହେବ ଓ ସାଲାମ ସାହେବ
ଏସେ ବଲଲୋ, ସଭାଯ ଉପଜେଳା
ଚେଯାରମ୍ୟନେର ସାଥେ ଇଟ୍.ଏନ.୧.-ଏର ମଧ୍ୟେ
କଠିନ ବାକ-ବିତଙ୍ଗ ହେଁ । ତିନି ବଲେ
ଆୟୋଜକରା ପ୍ରଶାସନେର ଯଥାୟ ଅନୁମତି
ସାପେକ୍ଷେଇ ସେମିନାର ଆୟୋଜନ କରଛେ ଓ
ସକଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକେ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରରେ ଏବଂ

ସବାଇ ସକାଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଁ ।
ଆପଣି ଏତ ସବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକେ ବାଦ ଦିଯା ଏକ
ମାଦରାସାର ଅନ୍ୟାଯ ଦାବୀର ମୁଖେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ବନ୍ଦ
କରେ ଦିବେନ, ଏଟା ସମୀଚୀନ ହେବା ନା । ଆପଣି
ମାଦରାସା ନିଯେ ଥାକୁନ, ଆମରା ନେଇ ଆପନାର
ସାଥେ । ସବଶେଷେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୟ, ସେମିନାର
ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ହତେ ଦିତେ ହେଁ, ବରଂ ଆପଣି
ମାଦରାସାର ଲୋକଦେର ବଲୁନ, ତାରା ଯେଣ କୋନ
ପ୍ରକାର ହଟ୍ଟଗୋଲ ନା କରେ । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଟାଇ
ଠିକ ହୟ । ଏରପର ଆମାଦେର ଉଦ୍ଦିଗ୍ନତା
ପ୍ରଶମନ ହୟ । ଆର ରାତ ୧୮୦ ପର ଆମରା
ଘୁମୋବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ । ରାତେ ତାହାଜୁଦ୍ଦେଓ
ଅନେକ ଦୋଯା କରା ହୟ ।

ଆନ୍ତାହ ତା'ଲାର ଅପାର ଅନୁଥାହେ ୧ ମେ
୧୯୮୬, ସକାଳ ୧୦ ଘଟିକାଯ ସରିଷାବାଡ଼ୀ
ଉପଜେଳା ମିଲନାୟତନେ ନିର୍ଧାରିତ ସେମିନାର
କୃତି ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀସହ ତାଦେର ଅବିଭାବକ ଓ
ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥିବୁନ୍ଦେର ଉପର୍ତ୍ତିତିତେ
କୁରାନ ତିଲାଓୟାତେର ମାଧ୍ୟମେ ଶୁରୁ ହୟ ।
ମୂଳ ବିଷୟରେ ଓପର ମନୋଜ୍ଞ ବକ୍ତବ୍ୟ ରାଖେନ
ମୋହତରମ ଆଲହାଜ୍ଞ ଆହମଦ ତୌଫିକ
ଚୌଧୁରୀ ସାହେବ । ମାତ୍ରାନା ଆହମଦ ସାଦେକ
ମାହମୁଦ ସାହେବ ଓ ଜନାବ ମୁସ୍ତକା ଆଲୀ
ସାହେବରେ ବନ୍ଦ କରିବା ରାଖେନ । ଅତପର ଶ୍ରୋତା
ମଞ୍ଚଲୀର ନିକଟ ଥେକେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଆହବାନ କରା
ହୟ । ୨୯ ଜନେର ନିକଟ ଥେକେ ୪୦ଟ ପ୍ରଶା
ଆସେ । ସେମିନାର ଦୁପୁର ୧ ଟାର ମଧ୍ୟେ
ସମାପ୍ତେର କଥା ଥାକଲେଓ ମନୋଜ୍ଞ ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ଵର
ଆଲୋଚନାର ପ୍ରତି ଅଧୀର ଆଗ୍ରହ ଥାକାଯ
ବେଳା ଆଡ଼ାଇଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ଥାକେ ।
ପ୍ରଧାନ ଅତିଥି ମାତ୍ରାନା ନୂରଙ୍ଗ ଇସଲାମ
ସାହେବ କର୍ତ୍ତ୍ଵ କୃତି ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଦେର ମାଝେ
ପୁରକ୍ଷାର ବିତରଣ ଓ ସମାପନୀ ବକ୍ତବ୍ୟ ଦିଯେ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତ ହୟ । ୧୫୦ ଜନେର
ଆୟୋଜନେ କଥା ଥାକଲେଓ ୨୫
ଆହମଦୀସହ ଉପର୍ତ୍ତି ଛିଲ ପ୍ରାୟ ୨୦୦
ଜନ । ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ, ପ୍ରଧାନ ଅତିଥି ସାହେବ
ମାଦରାସାର ପକ୍ଷେ ଥାକଲେଓ ଇଟ୍.ଏନ.୧.
ମିଷ୍ଟାର ବି. କେ. ଦେବନାଥ ବାବୁର ବିଶେଷ
ଭୂମିକାର କାରଣେ ବିରୋଧିତା ତୋ ଦୂରେର
କଥା ଉପଜେଳା ଚେଯାରମ୍ୟନ ସାହେବ ସାର୍ବିକ
ନିରାପତ୍ତା ବିଧାନେ ବାଧ୍ୟ ହନ ।... (ଚଲବେ)

বিবাহ-শাদী এবং আমাদের করণীয়

কেন্দ্রীয় রিশতানাতা দপ্তর, বাংলাদেশ

বিবাহের ঘোষণায় পঠিত মসনুন আয়াতসমূহ:

হে মানুষ! তোমরা তোমাদের প্রভু প্রতিপালকের তাকওয়া অবলম্বন কর, যিনি একই সত্তা থেকে তোমাদেরকে সৃষ্টি করেছেন আর তাদের উভয় থেকে বহু নর ও নারীর বিস্তার ঘটিয়েছেন। আর তোমরা আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর, যার দোহাই দিয়ে তোমরা একে অপরের কাছে আবেদন নিবেদন করে থাক, (বিশেষভাবে) রক্ত-সম্পর্কীয় আত্মীয়তার ক্ষেত্রে (তাকওয়া অবলম্বন কর)। নিচ্যই আল্লাহ তোমাদের পর্যবেক্ষক। (সূরা আন নিসা: ২)

হে যারা ঈমান এনেছ! তোমরা আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর এবং সহজ-সরল-স্বচ্ছ কথা বল; তাহলে তিনি তোমাদের আচরণ শুধরে দিবেন এবং তোমাদের পাপ ক্ষমা করে দিবেন। আর যে ব্যক্তি আল্লাহর ও তাঁর রাসূলের আনুগত্য করে সে নিশ্চয়ই অনেক বড় সাফল্য লাভ করে। (সূরা আল আহ্যাব: ৭১-৭২)

হে যারা ঈমান এনেছ! আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর। আর প্রত্যেকেরই লক্ষ্য রাখা উচিত যে, সে আগামীকালের জন্য অগ্রে কী প্রেরণ করছে। আর আল্লাহর তাকওয়া অবলম্বন কর। তোমরা যা কর সে সম্পর্কে আল্লাহ সবিশেষ অবহিত। (সূরা আল হাশর: ১৯)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
إِنَّمَا يُنَصِّلُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظِرْ نَفْسُ مَا قَدَّمَتْ
لِغَدِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

আয়েলি মাসায়েল অওর উন্কা হাল (পারিবারিক সমস্যাবলী ও এর সমাধান)

পূর্ব প্রকাশের পর

পুরুষ নারীদের তত্ত্বাবধায়ক

পুরুষদের ‘কাওয়াম’ তথা অভিভাবক
হওয়া সংক্রান্ত পবিত্র কুরআনের
শিক্ষার ব্যাখ্যায় হ্যুর (আই. বলেন-

“বর্তমানকালে ছেটখাটো বিষয়ে
নারীদের ওপর হাত তোলা হয়, অথচ
নারীকে যেখানে শাস্তি দেয়ার অনুমতি
রয়েছে সেখানে অনেকগুলো শর্ত নির্ধারিত
আছে, মনগড়া অনুমতি নয়। কিন্তু
শর্তসাপেক্ষে এর অনুমতি আছে। যে

অবস্থায় উপনীত হলে এই শাস্তি প্রযোজ্য
হয় কোন আহমদী মহিলা বিরলই এতটা
অধিপতিত হবে, যার এ শাস্তি হতে পারে।
কাজেই ছুতো না খুঁজে পুরুষের উচিত
নিজেদের দায়িত্ব সম্পর্কে সচেতন হওয়া
এবং মহিলাদের প্রাপ্য অধিকার প্রদান

କରା, ସେଭାବେ ପରିତ୍ର କୁରାନେ ଏସେହେ—
 أَلْرِحَّالُ قَوْمُونَ عَلَى الْيَسَارِ بِمَا فَصَلَ اللَّهُ بَعْضُهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ وَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ.
 فَالظِّلْحُثُ قِبْلَتُ حِفْظُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ
 وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُورُهُنَّ فَجُوْهُهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ
 فِي الْمَسَاجِعِ وَأَطْرُبُوهُنَّ. فَإِنَّ أَطْعَنَكُمْ فَلَا
 يَبْغُوا إِلَيْهِنَّ سَبِيلًا. إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ كَيْرِيًّا.

ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷରା ନାରୀଦେର ଅଭିଭାବକ, ସେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠତରେ କାରଣେ ଯା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଦେର କତକକେ କତକେର ଓପର ପ୍ରଦାନ କରେଛେନ ଆର ଏକାରଣେ ଯେ ତାରା ତାଦେର ସମ୍ପଦ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟଙ୍ଗ ଘରେ ବସେ ଥାକେ ତାରା ତୋ ଏମନିତେଇ ଅଭିଭାବକ ହେଁ ନା) । ଅତ୍ରେବ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀ ହଲୋ (ତାରା, ଯାରା) ଆନୁଗତ୍ୟଶୀଳା ଏବଂ (ସ୍ଵାମୀର) ଅଗୋଚରେ ଓ ସେବ ଜିନିସେର ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ଯେଗୁଲୋର ସୁରକ୍ଷାର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଗିଦ କରେଛେନ । ଆର ଯେବ ନାରୀର ପଞ୍ଚ ଥେକେ ତୋମାର ବିଦ୍ରୋହସ୍ତଳଭ ଆଚରଣେର ଆଶଙ୍କା କର ତାଦେରକେ ପ୍ର ମେ ଉପଦେଶ ଦାଓ (ଏତେ ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଯ ବରଂ ଏମନ ବିଷୟାଦି ଯା ପ୍ରତିବେଶୀର ମାବେ କୋନ ଦୁର୍ନାମେର କାରଣ ହେଁ ସେବର କଥା ବଲା ହେଁ ।) ଅତ୍ରେବ ପ୍ରଥମେ ତାଦେରକେ ଉପଦେଶ ଦାଓ, ଏରପର ତାଦେର ବିଚାନା ପୃଥକ କରେ ଦାଓ ଆର ଏରପର ଓ ସାଥେ ଯଦି ପ୍ରଯୋଜନ ପଡ଼େ ତବେ ତାଦେରକେ ଶାରୀରିକ ଶାସ୍ତି ଓ ଦାଓ । ଏରପର ବଲେଛେନ, କିନ୍ତୁ ତାରା ଯଦି ତୋମାଦେର ଆନୁଗତ୍ୟ କରେ ତାହଲେ ତାଦେର ବିରଙ୍ଗଦେ କୋନ ଅଜୁହାତ ବା ଛୁଟୋ ଖୁଜେ ବେଢ଼ିଓ ନା । ନିଶ୍ଚ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଅତିବ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ମହା ଗୌରବାନ୍ତି ।

(ସୂରା ଆନ ନିସା: ୩୫)

ଅତ୍ରେବ ବଲା ହେଁ, ଏହି ଚରମ ବିଦ୍ରୋହାତ୍ମକ ଆଚରଣ ଥେକେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ନିଜେର ସଂଶୋଧନ କରେ ନେୟ, ତାହଲେ ଅଯଥା ତାକେ ଶାସ୍ତି ଦେଯାର ଅଜୁହାତ ଖୁଜିବେ ନା । ସ୍ମରଣ ରେଖୋ! ତୋମରା ଯଦି ତାକୁଓୟା ବର୍ଜିତ ମାନୁଷେର ମତ ଏମନ ଆଚରଣ କର ଏବଂ ନିଜେଦେରକେ ଅନେକ ବଡ଼ କିଛୁ ମନେ କର ଆର ତୋମାଦେର ନିକଟ ସ୍ତ୍ରୀର କୋନ

ମୂଲ୍ୟହି ନା ଥାକେ ତବେ ମନେ ରେଖୋ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସନ୍ନାଓ ଏମନ ପରାକ୍ରମଶାଲୀ ଯେ, ତୋମାଦେର ଏମନ ଆଚରଣେର ଜନ୍ୟ ତୋମାଦେରକେଓ ପାକଡ଼ାଓ କରତେ ପାରେନ । ଅତ୍ରେବ ଶାସ୍ତି ଦେଯାର ଜନ୍ୟ ଯେ ତରଣଗୁଲୋ ବା ଶର୍ତ୍ତଗୁଲୋ ନିର୍ଧାରଣ କରା ହେଁଛେ ତା ମେନେ ଚଲ । ଯଦି ସଂଶୋଧନେର କୋନ ଉପାୟ ଖୁଜେ ନା ପାଓ ଆର ସ୍ଵଭାବଗତଭାବେଇ ଏମନ ମହିଳା ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେଇ ଚଲେ, କେବଳ ତବେଇ ଶାସ୍ତି ଦେଯାର ନିର୍ଦେଶ ରୁହେଛେ; କଥାଯ କଥାଯ ହାତ ଉଠାବେ ବା ବେତ୍ରାଘାତ କରବେ- ଏର ଅନୁମତି ନେଇ । ଆର ଏତ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଯୋ ନା ଯେ, ଛୁଟୋ ଖୁଜେ ଏକ ଭଦ୍ର ମହିଳାକେ ବିଦ୍ରୋହପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀଦେର ଗଣ୍ଡିଭୁକ୍ତ କରବେ ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।

ଏମନ ପୁରୁଷେର ସ୍ମରଣ ରାଖା ଉଚିତ ଯେ, ଖୋଦାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ଅର୍ଥାତ୍ ଜାମା'ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ନିକଟ ଯଦି ଏମନ ସଂବାଦ ପୌଛେ ତବେ ଏମନ ଲୋକକେ (ଜାମା'ତ) ଅବଶ୍ୟାଇ ଶାସ୍ତି ଦିଯେ ଥାକେ । ଖୋଦାର ଦୋହାଇ ଲାଗେ, ପରିତ୍ର କୁରାନେର ଦୁର୍ନାମ କରବେନ ନା ଆର ନିଜେଦେର ସଂଶୋଧନେର ଚେଷ୍ଟା କରଣ ।” (ଜୁମୁଆର ଖୁତବା, ୨ ଜୁଲାଇ ୨୦୦୪, ଇନ୍ଟାରନ୍ୟାଶନାଲ ସେନ୍ଟାର, ମିସିସାଗା, କାନାଡା)

ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ହ୍ୟୁର ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ଆରେକ ହାନେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-

“ହ୍ୟରତ ଆକଦାସ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ମଲଫୁଯାତେ ବଲେନ, ଆମାଦେର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଦ୍ୟାତଦାତା ରାସ୍ତୁଲୁହ୍ରାହ୍ (ସା.) ବଲେଛେନ, هَلْمُكْرُبُوكْلُلُهُ ଅର୍ଥାତ୍ ତୋମାଦେର ମାବେ ସେଇ ବ୍ୟଙ୍ଗ ଉତ୍ତମ ଯେ ତାର ପରିବାରେର ସାଥେ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ କରେ । ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥେ ଯାର ଆଚାରବ୍ୟବହାର ଭାଲୋ ନୟ ଏବଂ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ଜୀବନ କାଟାଯ ନା, ସେ ଆବାର ପୁଣ୍ୟବାନ କୀଭାବେ ହୋଲୋ? ଅନ୍ୟେର ସାଥେ ସମ୍ବ୍ୟବହାର ତଥନ ହେଁଯା ସଭ ସଥନ ସେ ନିଜେର ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥେ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ କରବେ । ସେବ ମାନୁଷ ବାହ୍ୟତଃ ପୁଣ୍ୟବାନ ମନେ ହେଁ ଥାକେ ତାଦେର ମାବେଓ ଅନେକ ଭୁଲକ୍ରଟି ଥାକେ । ଯାରା ସ୍ତ୍ରୀଦେର ସାଥେ ବା ପରିବାରେର

ଲୋକଦେର ସାଥେ ସମ୍ବ୍ୟବହାର କରେ ନା, ସମାଜେର ମାନୁଷେର ଉଚିତ ଏମନ ଲୋକଦେର ବିଷୟେ ଚିନ୍ତାଭାବନା କରେ ସିନ୍ଦାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରା ଏବଂ ବାହ୍ୟକତାଯ ମୁଖ୍ୟ ନା ହେଁଯା ।

ତିନି (ଆ.) ବଲେଛେନ, ତାକେ ସ୍ତ୍ରୀ ସାଥେ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ କରତେ ହବେ ଏବଂ ଉତ୍ତମଭାବେ ଜୀବନବାପନ କରତେ ହବେ । ଏମନ ନୟ ଯେ ପ୍ରତିଟି ତୁଳ୍ବ ବିଷୟେଇ ହାତ ଉଠାବେ । ଏମନ ଘଟନାଓ ଘଟେ ଯେ, ଅନେକ ସମୟ ରାଗୀ ସ୍ଵଭାବେର ମାନୁଷ ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥେ ଅତି ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟେ ଅସମ୍ଭବ ହେଁ ତାକେ ପ୍ରହାର କରେ ଏବଂ ସ୍ପର୍ଶକାରୀଦେର ଗଣ୍ଡିଭୁକ୍ତ କରବେ ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।

ଅନେକ ସମୟ ବାଡିତେ ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀର ମାବୋ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିଷୟେ ତିକ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିନିମ୍ୟ ହେଁ, ତିକ୍ତତା ହେଁଇ ଯାଯ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପୁରୁଷକେ ବେଶ ଦୃଢ଼ ଓ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ବାନିଯେଛେନ । ପୁରୁଷ ଯଦି ନିରବ ଥାକେ ତବେ ହ୍ୟତୋ ଶତକରା ଆଶି ଭାଗେରେ ବେଶ ବିବାଦ ସେଖାନେଇ ମିଟେ ଯାଯ । ଶୁଦ୍ଧ ମାଥାଯ ରାଖା ଦରକାର ଯେ, ଆମାକେ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ କରତେ ହବେ ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରତେ ହବେ ।

ଏ ବିଷୟେ ଆମାଦେର ମନିବ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ମୋସ୍ତଫା (ସା.) ଆମାଦେରକେ କୀ ଆଦର୍ଶ ଦେଖିଯେଛେନ । ହାଦୀସେ ଆଛେ, ହ୍ୟରତ ଆଯେଶା (ରା.) ଏକଦିନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାଥେ କିଛୁଟା ତୀର୍ଯ୍ୟକଭାବେ ଓ କର୍କଶତାର ସାଥେ କଥା ବଲାଇଲେନ, ଏମନ ସମୟ ତାଁର ପିତା ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ସେଖାନେ ଆସେନ ଆର ଏ ଅବଶ୍ଵ ଦେଖେ ତିନି ମାରତେ ଉଦ୍ୟତ ହେଁ ବଲାଇଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର ରାସ୍ତୁ (ସା.)-ଏର ସାଥେ ଏଭାବେ କଥା ବଲାଇଁଛେ! ଏହି ଦେଖେ ମହାନବୀ (ସା.) ବାପ-ବେଟିର ମାବୋ ଏସେ ଦାଁଡାଲେନ ଆର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ସଭାବ ଶାସ୍ତିର ହାତ ଥେକେ ହ୍ୟରତ ଆଯେଶା (ରା.)-କେ ରକ୍ଷା କରାଗେନ । ହ୍ୟରତ ଆବୁ

ବକର (ରା.) ଚଲେ ଯାଓୟାର ପର ରସୁଳେ
କରୀମ (ସା.) ରସିକତା କରନ୍ତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ
ଆୟେଶା (ରା.)-କେ ବଲଲେନ, ଦେଖେଛେ!
ଆମି ତୋମାକେ ତୋମାର ପିତାର ହାତ
ଥେକେ କୀଭାବେ ବାଁଚାଲାମ?

ଅତେବ ଦେଖୁନ, ଏଠି କତ ମହାନ
ଆଦର୍ଶ! କେବଳ ନିରବ ଥେକେ ବାଗଡ଼ା
ମିଟାନୋରଇ ଚେଷ୍ଟା କରେନ ନି ବରଂ ହ୍ୟରତ
ଆୟେଶାର ପିତା ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର
(ରା.)-କେଓ ବଲେଛେନ, ଆୟେଶାକେ କିଛୁ
ବଲବେନ ନା ଆର ତାଙ୍କଣିକଭାବେ ହ୍ୟରତ
ଆୟେଶାର ସାଥେ ରସିକତା କରେ ସାମ୍ୟିକ
ମାନସିକ ଚାପା ଦୂର କରେ ଦିଯେଛେ ।
ଏରପର ହାଦୀସେ ରଯେଛେ ଯେ, କିଛୁଦିନ ପର
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଯଥିନ ପୁନରାୟ
ଆସେନ ତଥନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାଥେ
ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ହେସେ ହେସେ
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତାର ସାଥେ କଥା ବଲଛିଲେନ । ହ୍ୟରତ
ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ଦେଖୋ! ତୋମରା
ତୋମାଦେର ବିବାଦେ ଆମାକେ ଜଡ଼ିଯେଛିଲେ,
ଏଥିନ ତୋମାଦେର ଆନନ୍ଦେଓ ଆମାକେ
ଶାମିଲ କର । (ଆବୁ ଦାଉଦ, କିତାବୁଲ ଆଦାବ,
ବାବ ମାଜା ଫିଲ ମାଧ୍ୟାହେ)

ମହାନବୀ (ସା.) ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା
(ରା.)-ଏର ଖୁନସୁଟି ସହ୍ୟ କରନ୍ତେନ । ଏକବାର
ତାକେ ବଲେନ, ହେ ଆୟେଶା! ତୁମି ଅସଞ୍ଚିତ
ନାକି ଆନନ୍ଦିତ ତା ଆମି ଭାଲୋଭାବେ
ବୁଝି । ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ବଲେନ, ତା
କୀଭାବେ? ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ତୁମି ଯଥନ
ଆମାର ପ୍ରତି ସଞ୍ଚିତ ଥାକ ତଥନ ତୋମାର
କଥାବାର୍ତ୍ତାର ସମୟ ତୁମି ରାଖେ ମୁହାମ୍ମଦ
(ସା.) ବା ମୁହାମ୍ମଦେର ପ୍ରଭୁ ବଲେ କସମ ଥେଯେ
ଥାକ ଆର ଯଥନ ଅସଞ୍ଚିତ ଥାକ ତଥନ ତୁମି
ରାଖେ ଇତ୍ରାହିମ (ଆ.) ବା ଇତ୍ରାହିମେର ପ୍ରଭୁର
ନାମେ (କସମ ଥେଯେ) କଥା ବଲ । (ଏ କଥା
ଶୁଣେ) ହ୍ୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ବଲେନ, ହେ
ଆଲ୍ଲାହର ରସୁଲ! ଆପଣି ଠିକ ବଲେଛେନ,
ତବେ ଆମି ତୋ କେବଳ ମୁଖେଇ ଆପନାର
ନାମ ନେଯା ବନ୍ଦ କରି (କିନ୍ତୁ ହଦୟ ଥେକେ
ତୋ ଆପନାର ଭାଲୋବାସା ତିରୋହିତ ହତେ
ପାରେ ନା) । (ବୁଝାରୀ କିତାବୁନ ନିକାହ, ବାବ
ଗାୟରାତୁନ ନିସା ଓଯା ଓଜନୁ ହିନ୍ନା)

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓୟଦ (ଆ.) ବଲେନ,
“ଆଶ୍ରିଲତା ଛାଡ଼ା ମହିଳାଦେର ବାକି ସକଳ
ବକ୍ରତା ଓ ତିକ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସହ୍ୟ କରା ଉଚିତ ।
ତିନି ଆରୋ ବଲେନ, ପୁରୁଷ ହ୍ୟେ ନାରୀର ସାଥେ
ବିବାଦ କରାଟା ଆମାର କାହେ ଚରମ ନିରଜତା
ମନେ ହ୍ୟ । ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଆମାଦେରକେ ପୁରୁଷ
ବାନିଯେଛେ, ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେ ଏଠି ଆମାଦେର
ପ୍ରତି ନେୟାମତେର ପୂର୍ଣ୍ଣତା । ଏର କୃତଜ୍ଞତା
ହଲୋ ଆମରା ଯେନ ମହିଳାଦେର ସାଥେ କୋମଳ
ଓ ନ୍ୟ ଆଚରଣ କରି ।”

ଏକବାର ଏକ ବନ୍ଧୁର କଠୋର ସ୍ଵଭାବ ଓ
ଅଶାଲୀନ ଭାଷାର ଉଲ୍ଲେଖ ହ୍ୟ ଏବଂ
ଅଭିଯୋଗ ଉଠେ ଯେ, ତିନି ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥେ
କଠୋର ଆଚରଣ କରେନ । ଏ କଥା ଶୁଣେ ହୁଯୁର
(ଆ.) ଖୁବଇ ମର୍ମାହତ, ଦୁଃଖିତ ଓ ଅସଞ୍ଚିତ
ହନ ଏବଂ ବଲେନ, “ଆମାଦେର ବନ୍ଧୁଦେର
ଏମନ ହ୍ୟୋ ଉଚିତ ନୟ ।” (ଏରପର) ହୁଯୁର
(ଆ.) ଅନେକକ୍ଷଣ ଯାବେ ସ୍ତ୍ରୀଦେର ସାଥେ
ସୁନ୍ଦରଭାବେ ଜୀବନ କାଟାନୋ ସମ୍ପର୍କେ
ଆଲୋଚନା କରେନ ଏବଂ ସବଶେଷେ ବଲେନ,
“ଆମାର ଅବଶ୍ଵା ଦେଖୁନ! ଏକବାର ଆମି
ଆମାର ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥେ (କିଛୁଟା) ଉଚ୍ଚସ୍ଵରେ କଥା
ବଲେଛିଲାମ ଆର ଆମାର ମନେ ହେୟେଛିଲ,
ସେଇ ଉଁଚୁ ସ୍ଵରେ କଥା ସାଥେ ମନୋକଟିରେ ମିଶଣ
ଛିଲ, ଯଦିଓ ମର୍ମପୀଡ଼ାଦାୟକ ଓ କଠୋର
କୋନ ଶବ୍ଦ ମୁଖ ଥେକେ ବେର ହ୍ୟ ନି । ତରୁନ
ଆମି ଅନେକକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଣ୍ଟେଗଫାରେ ରତ
ଥାକି ଏବଂ ଖୁବଇ ବିଗଲିତ ଚିତ୍ତେ
କାକୁତି-ମିନତି କରେ ନଫଳ ନାମାୟ ପଡ଼ି

ଏବଂ କିଛୁ ସଦକାଓ ଦେଇ । କେନନା ସ୍ତ୍ରୀର
ପ୍ରତି ଏମନ କଠୋରତା; ତା ହତେ ପାରେ
ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରତି କୋନ ଅଜାନା ଅବାଧ୍ୟତାରେ
ଫଳାଫଳ ।” (ମଲ୍ଫୁୟାତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୦୭,
ରାବତ୍ୟାତେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଅତେବ ଏହି ହଲୋ ସ୍ତ୍ରୀଦେର ସାଥେ ଉତ୍ତମ
ବ୍ୟବହାରେ ଦୃଷ୍ଟିତ ଯା ଏୟୁଗେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ
ମାଓୟଦ (ଆ.)-ଏର କର୍ମର ମାବେ ତାର
ମନିବ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ମୋନ୍ତଫା (ସା.)-ଏର
ଅନୁସରଣେ ଆମରା ଦେଖିତେ ପାଇ । ଏସବେର
ଅନୁସରଣେ ମାଧ୍ୟମେଇ ଆମରା ଆମାଦେର
ଘରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରତେ ପାରି ।”
(ଜୁମୁଆର ଖୁତବା, ୨୦ ଜାନୁଆର ୨୦୦୮;
ଖୁତବାତେ ମସରନ, ୨ୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୬୪-୬୫, ମୁଦ୍ରଣ,
ନାୟାରାତେ ଇଶ୍ୟାତ, ରାବତ୍ୟା, ସଂକରଣ ୨୦୦୫)

୨୦୦୫ ସନେର ୨୪ ଜୁନ, ଇନ୍ଟାରନ୍ୟାଶନାଲ
ସେନ୍ଟାର ଟରେଟୋ, କାନାଡ଼ାଯ ହ୍ୟୁର ଆନୋଯାର
(ଆଇ). ତାର ଜୁମୁଆର ଖୁତବାୟ ପୁରୁଷଦେରକେ
ନାରୀଦେର ସାଥେ ସନ୍ଧବହାରେ ଉପଦେଶ ଦିଯେ
ବଲେନ-

“ପୁରୁଷକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଅଭିଭାବକ ବା
ତଡ଼ାବଧ୍ୟାକ ବାନିଯେଛେ, କାରଣ ତାର ମାବେ
ସହକ୍ଷମତା ବେଶ ଥାକେ । ତାର ସ୍ନାବ୍ୟ ଅନେକ
ବେଶ ମଜବୁତ ହ୍ୟେ ଥାକେ । ତାଇ ଛୋଟଖାଟୋ
ଭୁଲାଗ୍ରହି ହ୍ୟେ ଗେଲେଓ ତାଦେରକେ (ଅର୍ଥାତ୍
ନାରୀଦେରକେ) କ୍ଷମା କରେ ଦେୟା ଉଚିତ ।”
(ଆଲ ଫ୍ୟଲ ଇନ୍ଟାରନ୍ୟାଶନାଲ,
୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୦୫)... (ଚଲବେ)
(ଆୟେଲି ମାସାଯେଲ ଆଓର ଉନକା ହାଲ, ପୃ. ୪୫-୫୦)

“ଆହମ୍ଦୀ” ପତ୍ରିକାଯ ଲେଖା ପାଠାନୋ ପ୍ରସଙ୍ଗେ

ଆହମ୍ଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତ, ବାଂଲାଦେଶେର ଏକମାତ୍ର ମୁଖପତ୍ର
“ଆହମ୍ଦୀ” ପତ୍ରିକାଯ ଲେଖା ପାଠାନୋ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଏ ଦିକ- ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେୟା
ଯାଚେ ଯେ, ଏଥିନ ଥେକେ ଯାରାଇ ଏତେ ଲେଖା ଓ ସଂବାଦ ପାଠାତେ ଇଚ୍ଛକ,
ତାରା ଏ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶକ ବରାବର ନିମ୍ନ ଠିକାନାୟ ପାଠାବେନ ।

ବରାବର- ସମ୍ପାଦକ, ପାଞ୍ଜିକ ଆହମ୍ଦୀ

ଆହମ୍ଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା’ତ, ବାଂଲାଦେଶ

୪୯ ବକଶୀବାଜାର ରୋଡ, ଢାକା-୧୨୧୧ ।

E-mail: pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

বিবাহ সংবাদ

-রিশতানাতা বিভাগ

নবদম্পতির জন্য মহানবী (সা.)-এর দোয়া

بَارَكَ اللَّهُ لِكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي حَيْثُ

“আল্লাহ তোমাকে আশীরের ভাগী করুন, তোমার প্রতি অচেল আশীষ বর্ষণ করুন আর তোমাদের উভয়কে পুণ্যকর্মে এক করে দিন” (আমীন)। (আবু দাউদ, হাদীস নং: ২১৩০)

- গত ০১/০১/২০২১ সিমু আজ্জার, পিতা: রহমত আলী রতন, গ্রাম: আশুগঞ্জ, জেলা: ব্রাক্ষণবাড়ীয়া-এর সাথে দেশান আহমদ, পিতা: এহশানুল হক, তারঝামা মধ্যপাড়া, আশুগঞ্জ, ব্রাক্ষণবাড়ীয়া-এর বিবাহ ২,৮০,০০০/- (দুইলক্ষ আশি হাজার) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।
বিয়ের রেজিস্ট্রেশন নম্বর: ১৭৪৫

- গত ১৫/০১/২০২১ লিজা আজ্জার, পিতা: লোকমান লক্ষ্মী, ঘাটুরা, ব্রাক্ষণবাড়ীয়া, ৩৪০০-এর সাথে আসিফ আহমদ, পিতা: ইউসুফ আহমদ, পাইকপাড়া, মিরপুর, ঢাকা-এর বিবাহ ৩,০০,০০০/- (তিন লক্ষ) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়। বিয়ের রেজিস্ট্রেশন নম্বর: ১৭৪৮

- গত ১৪/০২/২০২১ রাজিয়া সুলতানা (সেতু), পিতা: মোহাম্মদ মিজানুর রহমান, পশ্চিম নন্দিপাড়া, খিলগাঁও, ঢাকা-এর সাথে মোহাম্মদ আসাদুজ্জামান, পিতা: মোহাম্মদ ইদ্রিস হাওলাদার, সোনাখালী, আমতলী, বরগুনা-এর বিবাহ ৫০,০০০/- (পঞ্চাশ হাজার) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।
বিয়ের রেজিস্ট্রেশন নম্বর: ১৭৪৬

- গত ২৫/০১/২০২১ জান্নাতুল ফেরদৌস মৌ, পিতা: মোর্শেদুল ইসলাম, ৪৪৫, কান্দিপাড়া, ব্রাক্ষণবাড়ীয়া-এর সাথে মোহাম্মদ সমশের আলী, পিতা: মোহাম্মদ আরমান আলী সরকার, রোড নং-১, বাড়ী নং-১৯০, তালতলা নন্দীপাড়, দক্ষিণ খান, ঢাকা-১২৩০-এর বিবাহ ৩,০০,০০১/- (তিন লক্ষ এক) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়। বিয়ের রেজিস্ট্রেশন নম্বর: ১৭৪৯

- গত ১৪/০৮/২০২০ মহিমা-ই-ইলাহী, পিতা: তোফিক-ই-ইলাহী, গ্রাম: দুর্গারামপুর, পো: বীরগাঁও, থানা: নবীনগর, ব্রাক্ষণবাড়ীয়া-এর সাথে সাবির আহমদ, পিতা: মোহাম্মদ হুমায়ুন কবীর, মাহিগঞ্জ, রংপুর-এর বিবাহ ১,০০,০০১/- (এক লক্ষ এক) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।
বিয়ের রেজিস্ট্রেশন নম্বর: ১৭৪৭

- গত ১২/০২/২০২১ নাজমুন নাহার শুচি, পিতা: নাসের আহমদ বাবু, আহমদনগর, ধাক্কামারা, পঞ্চগড়-এর সাথে মোহাম্মদ বাশার তুল্লাহ, পিতা: মোহাম্মদ নেয়ামত উল্লাহ, ১নং কে, বি, ফজলুল কাদের রোড, চট্টগ্রাম-এর বিবাহ ৪,০০,০০০/- (চার লক্ষ এক) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।
বিয়ের রেজিস্ট্রেশন নম্বর: ১৭৫০

সংবাদ

ফাজিলপুর জামা'তে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদ্যাপন

গত ০৯ এপ্রিল ২০২১ তারিখে আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, ফাজিলপুরের উদ্যোগে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদ্যাপন করা হয়, আলহামদুলিল্লাহ্। এতে সভাপতিত্ব করেন স্থানীয় প্রেসিডেন্ট জনাব নূর এলাহী। শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব মাগফুর আহমদ উল্লাস। নয়ম পরিবেশন করেন মোছাঃ জেবিন আক্তার। মসীহ মাওউদ (আ.)-এর ২৩ মার্চ সম্পর্কে বিস্তারিত আলোচনা করেন জনাব রঞ্জেল আহমদ (মোয়াল্লেম ওয়াকফে জাদীদ)। মসীহ মাওউদ (আ.)-এর বাল্যকাল সম্পর্কে আলোচনা করেন জনাব রেজোয়ানুল হক খান। এরপর স্থানীয় প্রেসিডেন্ট সাহেবের দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠান শেষ হয়। উক্ত দিবসে ১ জন মেহমানসহ ৪১ জন উপস্থিত ছিলেন।

রঞ্জেল আহমদ, মোয়াল্লেম
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, ফাজিলপুর

তাহেরাবাদ জামা'তে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদ্যাপন

গত ২৩ মার্চ ২০২১ তারিখে আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, তাহেরাবাদের উদ্যোগে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদ্যান করা হয়, আলহামদুলিল্লাহ্। এ অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন স্থানীয় জামা'তের প্রেসিডেন্ট জনাব মোহাম্মদ শহিদুল ইসলাম। অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত করেন লাজনা বৌন মোসাঃ রেজওয়ানা বেগম। এরপর বাংলা নয়ম পরিবেশন করেন ছোট নাসেরাত মোসাঃ নাসিরা সোহেল। অতঃপর মসীহ মাওউদ (আ.)-এর সম্পর্কে বক্তৃতা প্রদান করেন জনাব মোহাম্মদ মোস্তাক মাহমুদ কিরণ, জনাব মোহাম্মদ আবদুর রাজ্জাক, জনাব মোহাম্মদ সিদ্দিকুর রহমান, জনাব মোহাম্মদ জালাল উদ্দীন, মওলানা মোহাম্মদ রশিদ আহমদ, জনাব মোহাম্মদ জিন্নাত আলী প্রামাণিক, মোহাম্মদ আবদুল খালেক মোল্লা এবং মোহাম্মদ ইউনুস আলী প্রামাণিক। তারপর উর্দু নয়ম পরিবেশন করেন নাসেরাত মোসাম্মৎ সাবানুর। সবশেষে সভাপতির ভাষণ ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানের সমাপ্তি হয়।

মোহাম্মদ সিদ্দিকুর রহমান, জেনারেল সেক্রেটারী
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, তাহেরাবাদ

সোহাগী জামা'তে মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদ্যাপন

মহান আল্লাহু তালার ফখলে গত ২৩ মার্চ ২০২১ স্থানীয় প্রেসিডেন্ট ডা. হানান সাহেবের সভাপতিত্বে আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, সোহাগীর উদ্যোগে মহান মসীহ মাওউদ (আ.) দিবস উদ্যাপন করা হয়, আলহামদুলিল্লাহ্। অনুষ্ঠানে পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত করেন জনাব হলুদ মিয়া। হ্যরত আকদাস মসীহ মাওউদ (আ.)-এর আরবী কাসিদা পাঠ করেন লাজনা গ্রুপ। এরপর মসীহ মাওউদ (আ.) দিবসের শুরুত ও ইমাম মাহদী (আ.)-এর সত্যতা বিষয়ে বক্তৃতা করেন সর্বজনাব- ফজলুল হক, মঙ্গরুল হক এবং এস এম মাহমুদুল হক (মোয়াল্লেম ওয়াকফে জাদীদ)। সবশেষে সভাপতির ভাষণ এবং দোয়ার মাধ্যমে উক্ত দিবসের সমাপ্তি হয়। অনুষ্ঠানে ৩৭ জন আহমদী সদস্য এবং সদস্য উপস্থিত ছিলেন।

এস এম মাহমুদুল হক, মোয়ালেম ওয়াকফে জাদীদ
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, সোহাগী

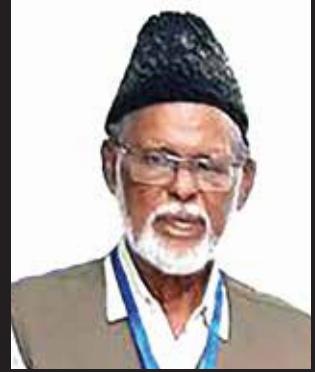
হেলেঞ্চাকুড়িতে ওয়াকারে আমল অনুষ্ঠিত

মজলিস আতফালুল আহমদীয়া, হেলেঞ্চাকুড়ি ওয়াকারে আমল বিভাগের উদ্যোগে দীর্ঘ ১ ঘণ্টা ৩০ মিনিট সময় নিয়ে জামা'তের নিজস্ব অর্থায়নে তৈরী বাঁশের সাঁকোতে কচুরিপানা দেওয়া হয়। বর্তমানে নদীর পানি না থাকায় সাঁকোর পাশ দিয়েই মানুষ চলাচল করে। আর প্রচণ্ড রৌদ্রের তাপে বাঁশগুলো যাতে নষ্ট না হয় সেই জন্যই এই কচুরিপানা দেওয়া হয়।

আতিকুর রহমান, কায়েদ
মজলিস খোদামুল আহমদীয়া, হেলেঞ্চাকুড়ি

আহমদীয়াতের অন্তরিক্ষ থেকে এক পুণ্যাত্মার প্রয়াণ

তিনি আর কেউ নন, আমাদের সর্বজন প্রিয় আলহাজ্র মীর মোহাম্মদ আলী। ১৯৩৯ সালে ব্রাহ্মণবাড়িয়া জেলা অঙ্গর্গত সরাইল উপজেলা সদরে তাঁর জন্ম। জনাব আলহাজ্র মীর মোহাম্মদ আলী সাহেবের সম্মানিত পিতার নাম মীর উসমান আলী এবং মাতার নাম সৈয়দা আমাতুর রহমান। তাঁর দাদা জনাব মীর সেকান্দার আলী এবং দাদী জুবেদা খাতুন। সরাইলেই তাঁর দূরস্থ শৈশব কাটে এবং প্রাথমিক শিক্ষা সেখানেই সমাপ্ত করেন। এরপর তিনি চট্টগ্রামে চলে যান এবং সেখান থেকে ১৯৫৬ সালে ম্যাট্রিকুলেশন সম্পন্ন করেন। ১৯৬৪ সালে তিনি বাণিজ্য বিভাগে উচ্চ মাধ্যমিক পাশ করেন। নাটোরের অধিবাসী জনাব আবুল ফয়েজ খান চৌধুরী সাহেবের দ্বিতীয় কন্যা জনাবা মরিয়মের সাথে ১৯৬৩ সালে তিনি বিবাহ বন্ধনে আবদ্ধ হন।

১৯৬৩ সাল থেকে ঢাকা জামা'তের গুলশান-মহাখালী হালকার মুহাছিল ও জেনারেল সেক্রেটারী হিসেবে কাজ শুরু করেন। পরবর্তীতে ঢাকা জামা'তের সেক্রেটারী ওয়াকে জাদীদ হিসেবে দায়িত্ব পালন করেন। অতঃপর বাংলাদেশ জামা'তের ন্যাশনাল সেক্রেটারী তাহরিকে জাদীদ ও পরে সেক্রেটারী তবলীগের দায়িত্ব পালন করারও সৌভাগ্য লাভ করেন।

১৯৯৭ সালের ৩১ মে থেকে ২০০৩ সালের ২০ মার্চ পর্যন্ত আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের ন্যাশনাল আমীর

হিসেবে দায়িত্ব পালন করেন। তিনি ন্যাশনাল আমীর থাকাকালে ফতুল্লা নতুন জামা'তে উন্নীত হয় এবং বাংলাদেশে জামেয়া আহমদীয়ার পথ চলা শুরু হয়। এছাড়া দারূত তবলীগ মসজিদের তৃতীয় তলায় তিনি সেড স্থাপনের মাধ্যমে জায়গা সম্প্রসারণ করা হয়। দরিদ্র বিমোচনের জন্য তিনি সুচিত্তিত পদক্ষেপ গ্রহণ করেন। তিনি ন্যাশনাল আমীর থাকা অবস্থায় ঢাকা দারূত তবলীগ কমপ্লেক্সের দক্ষিণ দিকে ৬ তলা ভবন নির্মিত হয়।

২০১৩ সালে তিনি ঢাকা জামা'তের আমীর নিযুক্ত হয়ে আয়ত্ত্য এ দায়িত্বে বহাল ছিলেন। এসময়ে তিনি মাদারটকে পাঁচ তলা মসজিদের তৃতীয় তলা পর্যন্ত এবং মিনারাতুল মসীহ নির্মাণের কাজ প্রায় শেষ করেন। পাশাপাশি আশকোনা মসজিদ বৰ্ধিতকরণ ও নাখালপাড়া মসজিদ পুনঃনির্মাণের কাজে হাত দেন। এছাড়াও বিভিন্ন উন্নয়নমূলক পরিকল্পনা হাতে নেন যা আগামীতে বাস্তবায়ন হবে, ইনশাআল্লাহ্।

গত ১২ এপ্রিল ২০২১, সোমবার বেলা ১১:৫৫ মিনিটে ঢাকা জামা'তের আমীর আলহাজ্র মীর মোহাম্মদ আলী সাহেব পরকালের উদ্দেশ্যে যাত্রা করেন। মৃত্যুকালে তিনি অসুস্থ্য স্ত্রী, এক কন্যা ও দুই পুত্র এবং নাতী-নাতনীসহ অসংখ্য গুণগ্রাহী রেখে গেছেন। আল্লাহ তা'লা এ নিবেদিত প্রাণ আহমদীকে জানাতের সুউচ্চ মাকামে স্থান দিন এবং পরবর্তী প্রজন্মকে তাঁর পুণ্যকর্মসমূহ বহাল রাখার সৌভাগ্য দিন।

জানায় আগত মুসল্লীদের উদ্দেশ্যে মোহতারম ন্যাশনাল আমীর সাহেব মরহমের সংক্ষিপ্ত স্মৃতিচারণ করে নামায়ের ইমামতি করেন

বিশ্বজনীন মহামারী করোনা ভাইরাস মোকাবেলায় করণীয়

গুণ্ডফাল্গুনি শাফী

করোনা ভাইরাসে আক্রান্ত রোগীদের লক্ষণাদি পর্যবেক্ষণ করে নিখিলবিশ্ব আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের বর্তমান খলীফা নিম্নলিখিত হোমিও ঔষধ প্রতিযোগকরণে (কমপক্ষে তিন সপ্তাহ সেব্য) প্রস্তাব করেছেন। এগুলো বাজার থেকেও কিনে নিতে পারেন আবার চাইলে আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের জাতীয় কেন্দ্রের হোমিও ডিস্পেন্সারী থেকেও সংগ্রহ করতে পারেন। ঔষধগুলো নিম্নরূপ:

1. (Aconite + Arsenic + Gelsium)- 200
2. Chelidonium Q (Mother tincture)

বড়দের জন্য

- ১। ৫টা করে বড়ি সপ্তাহে ২বার করে সেব্য।
 - ২। ৪ চামচ পানিতে ১০ ফোটা ঔষধ মিশিয়ে সপ্তাহে তিন অর্থাৎ ২দিন পর পর ১বার সেব্য।
- ৫-১৫ বছরের শিশু ও গর্ভবতী মহিলাদের জন্য**
- ১। প্রতি সোমবার ৫টি করে বড়ি সেব্য।
 - ২। প্রতি বৃহস্পতিবার ৪ চামচ পানিতে ১০ ফোটা ঔষধ মিশিয়ে সেব্য।

৫ বছরের কম বয়সী শিশুদের জন্য

- ১। ৪টা করে বড়ি প্রতি সোমবার সেব্য।
- উল্লেখ্য, প্রকাশিত লক্ষণাদি দেখে এসব ঔষধ প্রস্তাব করা হয়েছে। দোয়া করুন, আল্লাহ্ তাঁর যেন এগুলোতে কার্যকারিতা দান করেন, আমীন। মহান আল্লাহহই একমাত্র আরোগ্যদাতা।

প্রয়োজনে যোগাযোগ করুন:

ডা. রবিউল হক, ০১৭৩৫-১৫০৮১৫

মহামারী থেকে নিরাপদ থাকার দোয়া

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ
وَالْجَدَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ

অর্থ: হে আমার আল্লাহ! আমি তোমার কাছে কুষ্টরোগ, উন্মাদনা, শ্বেত রোগ এবং সকল মন্দ রোগব্যাধি থেকে আশ্রয় প্রার্থনা করছি।

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

অর্থ: সেই আল্লাহর নামে যাঁর নামের দোহাই দিলে আকাশ ও পৃথিবীর কোন জিনিষই অনিষ্ট সাধন করতে পারে না এবং তিনি সর্বশোতো, সর্বজ্ঞ।

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

অর্থ: আমি আল্লাহর পূর্ণাঙ্গিন গুণবাচক নামের দোহাই দিয়ে তাঁর সৃষ্টির সকল অনিষ্ট থেকে আশ্রয় প্রার্থনা করছি।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ
وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّا حَلَقَ تَفْضِيلًا

অর্থ: সকল প্রশংসা আল্লাহর জন্য যিনি আমাকে সেই আপদ থেকে রক্ষা করেছেন যাতে তুমি (হে অসুস্থ ব্যক্তি) জর্জরিত আর তিনি আমাকে তাঁর সৃষ্টির অনেকের ওপর শ্রেষ্ঠত্ব দিয়েছেন।

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ خَادِمُكَ رَبِّ فَاحْفَظْنِي
وَانْصُرْنِي وَارْحَمْنِي

অর্থ: হে আমার প্রভু! সবকিছুই তোমার সেবক মাত্র অতএব হে প্রভু! তুমি আমাকে রক্ষা কর, আমাকে সাহায্য কর এবং আমার প্রতি তুমি কৃপা কর।

এছাড়া সূরা ইখলাস, সূরা ফালাকু, সূরা নাস প্রত্যহ সকাল সন্ধ্যা তিনবার।